

deest fol. ij.

Fimmtiju.

H. Hugvekiur/

þienande til þess/ ad ørua og upptendra þañ jfira Mañeñ/ til sannarlegrar Gudrækne/og goods Sidferdes,

Samañ skrifadar fyrst j Latinu/ Af þeim Virduglega og Hálærda Doctore Heilagrar Skriftar.

Johañe Gerhardi.

Enn a Islendsku wt lagdar/ af þeim virduglega Herra/H. Thorlake Skwla Syne/ Byskupe Hoola Stifftis.

Prentadar j fiorda siñ a Hoolum j Hiallta Dal.
Anno 1674.

Godfwsum Lesara/ Oska eg Nadar af Gude/ fyrer Jesum Christum

HVørsu þad ad Bænen̄ sie haila Naudsynlegur Hlutur/ þyrer Guds Christne/ sem hier strýder j þessum Heime/ vnder Merkium Herrans Christi/ nudt j millum adskilianlegra Motlætinga Hættu og Hørmunga/ þad bæde er og ætte ad vera øllum Guds Børnum/ liooſara og kunnugra/ en̄ þar þyrþte mørgum Ordum vm ad tala.

En̄ (med einu Orde ad seigia) þa er þad hin sierlegasta Nytsemd Bænaren̄ar/ ad hun wtvegar oss hia Gude vorum Himneska Fødur/ allt þad sem vort Hiarta j trwān̄e girnest/ og Guds Fødurleg Gæska sier oss gott og skadlaust vera/ bæde vegna Lyþs og Sálar. Huar vppa Fyrerheit Endurlausnarans er so hliodande/ hia Joh. 14. **Huors þier bidied Fodurin̄ j mijnu Nafne/ þad vil eg giøra/ Suo ad Faderen̄ dyrkest j Synenum/ ꝛc.** Þetta hid sama Fyrerheit stendur og so skrifad hart nær med sømu Ordum hia Matth. 7. hia Marc. 11. ꝛ Luc. 11.

Nu suo sem þad Bæner er eirn miøg edla

Tr vna
aud vijſ
Gude (.
uren F
Ni ad
Þad er
(alleina
Bleſſan i.

Vante þan [illegible] ur/þad [illegible]
vilia flya þær Synder framveiges/ ſem hann
formerker og finnur ſig ad hafa giørt j moote
Samviſkuñe/og hafe hañ Aſetning til ad hall
da þui fram/ſem hañ hefur jlla og Oguðlega
a moote Samviſkuñe vpp byriad j eirn edur
añann mata/ þa er omøgulegt/ ad þeſſ ſama
Mans-Barn/ kunne af Gude heyrd ad vera/
So ſem z eirneñ liooſlega mæ leſa hia Eſ. 1.

Þo ad þier wtbreidid ydar Hendur/ þa
ſny eg þo mijnum Augum j fra ydur/
og þo þier bidied margfalldlega/þa he
yre eg ydur ecke/ Þuiad ydar Hendur eru
fullar med Blood.

Blood kallar Guds Ande fyrer Muñ Spæ
mañſins allar Synder/ einkanlega þær þuer
wdarlegu/ſem a moote Samviſkuñe eru/ og
Bloodugar Hendur a øllum þeim ſem ecke ſuo
jdraſt/ad þeir fra þeim ſnwe. Þar þuert a
moote/kallar Poſtulen hreinar Hendur/ a øll
u[illegible] þeim ſem oppbyria ad lata af þui hinu
jlla/og giøra þad eina ſem þeir kuñe ad hafa

sem at
2. Cap.
Stod
ur Kan
ftendur
nu/ setn
.ins.
ngs vnder Bæ
mena/ veit eg ei hvørt margar Bækur mune
betur þiena eirnre Einfalldre Manneskiu/ enn
þesse Bæklingur/ þui hier verdur merkelega
vtskyrt og fyrer siooner sett/huad Synden sie
andstyggeleg/j fyrsta Cap. þessarar Bookar.
Hier verdur og eirnenn þar vm talad/huad hún
epter sig leide/ sem er þann hrædelega og stran
ga Guds Riettlætis Doom/huør ed obærleg
ur mun verda øllum Jdrunarlausum/ les þar
vm þann 45. Cap. Jtem vm stærd og opriot
anlega Eilyfd þeirra Helvijsku Kualanna/ hu
ar vm lesa mæ þann 49. og 50. Cap. Sa sem
les þessa ædur nefnda Cap. gaumgiæfelega z
viknar ecke par nie glúpnar j Hiarta sijnu fy
rer Gude/ þa mæ eirn Gud vita hvørt ad hø
num verdur audvellt ad ødlast þann fyrsta Pa
rt Jdranarenn/ sem er/audmiukann/ hræddann/
sorgande og sundurknosadann Anda.

Huad merkelega ad Giæska Guds vid oss
aumar Manneskiur/ Kraptur Pijnunnar Chri
sti og allad þui lijkt/sem eirn lyct lifande Tru
ar neista kann ad vpp vekia/næra og kostu
hier allvijda j þessare Book wtmælad/þad
þeir

þeir reynt sem þessa Book jdka/ lesa med goodþwsu og audmiuku Hiarta.

J þridia lage verdur hier leidriett su Vil lu meining margra/sem so þeinkia med sier/ad þad alleina duge til sannrar Jdrunar/ og riett elegs Yidurbwnings vnder Dauda/ ef Mañ gieta eins vm stundarsaker komed wt af Aug unum einu Tare edur tuemur/ og kuñe mar gt Fagurlega ad tala vm Endurlausuarans Forþienustu/ og Guds Fødurs Nad j Synen um og þyrer Sonen/ þott hundradfaldt hall de þeir samt aþram j synum Syndum og Jll sku Athøþnum/a moote Samviskuñe/og vilia þar ecke aþ lata/Jaa/lyka vel þott þeir(kañ skie)midt j þessare siñe Jdrunar og Trwar jd kun(ef þad mætte kallast Naþne neþnast)Radsla ge j synu Hiarta/ huørnen þeir skule þeirre ed ur þeirre Jllsku þramkomna/ og ganga so str ags til heñar ad þesku bragde/ & c. Þesse Meining verdur hier Røksamlega leidriett og riettelega audsynt/ad alldrei er riett Trwa þar/sem ecke er good Samviska/og þui samtei nger Post. Paall þetta tuent/ Trwna og goo da Samvisku/1. Pist. Tim. 1. Cap. seigiande.

Eg befala þier Son minn Timothee ad þu þremier goodann Riddaraskap/ haþande Trwna og Gooda Samvisku/ huørre sumer haþa þra sier skwþad/ og a Trwnne Skipbrot lided.

So piñast hier þar þyrer/ margar Hiartnæm ar Aminningar/ vm þad/ ad þordast allt þad

 sem

skuna kan̄ ad fara/ og jdka sig j ty-
warenar Avøxtu/sem er/j Þolenmædēnē/j Ræ
ærleikanum til Guds og Manngans/ ey Mien̄
vilia Riettrwader/ riett jdrande/og sannarleg
er Guds Tilbidiendur þundner verda, Þar þy
rer/huøriet sem hellst þenan̄ Bækling vel jdka
og lesa/þeir munu j Raun þina z þormerkia/
ad sitt Hiarta upptendrast þar aþ/ ecki sijdur
til riettrar Jdranar og krøptugs Bæna ækal
ls/En̄ þad/ad Ande Spæmansins Elisei þord
um uppvaktest til Spædoms gæfunnar/aþ þe
im Psalltara hliodum Spilarans/huar um le
sa mæ 4. Kong. B. 3. Huad hid sama eg oska
ad Gud vilie þramkuæma/ hia sem blestum syn
um Børnum/ þyrer krøptuga Verkan Heilags
Anda/huørium eg er Goodkwsan Lesara/og
alla oss/a Hendur þekalande nu og til eilyþrar
Tydar/ A M E N.

Thorlakur Skwla son.

Til Lesarans.

Her er til Eyrna komed/ ad þar skule nockrer Lærder z Skarpsinuger Men/ sem sig steita a þeirre Grein/ er hier stendur skrifud j þessare Book j 3. Hug vekiu/ og er so hliodande. Syndenn er j ra un ad reika/ so stor/ so s sa er/ s hun er a mote drygd z broten. Nu er Gud/ a mote huørium allar Synder eru giørdar/ so stor ad Himenn z Jørd fa hn ecke jnnelucktann. Hier wt af er sagt/ ad nockrer eige so ad disputera z segia. Være Syndenn so stor sem Gud/ þa være hun ofyrergiefanleg. Þar a mote trwum vier/ ad sa minste Guds Sonar wthelltur Blod drope/ sie dyrmæt are z stærre ad verdugleika/ enn allar Ver alldarenn* Synder. Þar þ synest þad ad vera stoor Gudløsti ad segia/ syndenn sie so stoor s Gud/ s hn er a mote giørd. Nu þo eg þurfe ecke ødru hi[...] til ad suara/ enn ad visa þeim s þuilijkt bullta/ til þess lof lega z Nalærda Doctors sialþs/ s þesse Ord hefur j sijna Book jnnsett/ epter hu

ers eigenlegum Ordū/ eg hefe ædur sag da Grein wtlagt/ Þa vil eg þo einfalldle ga j lioſe læta/ j huorre meiningu ſu Gre in eige ad ſkiliaſt. Fyrſt took vor goode Doctor ſier þad alldrei fyrer Hendur/ ad beviſa/ ad Syndeñ være ſo ſtoor/ ad hun være þeſſ vegna ofyrergiefanleg/ helldur hitt/ ad hñ vill ſem næſt komaſt/ ad ſyna huad mykel z ſtor Illſka ſie j Syndeñe/ ſo vier lærum ad hrædaſt z fordaſt hana þeſſ helldur/ Eñ ſtærd Syndareñar ſyn er hañ med þeſſu mote/ ſeigiande.

Ad þeſſ ſtærre z ypparlegre ſem ſa er/ ſem mote var giørt/ þeſſ ſtærra ſie Brot ed. Til dæmis ad taka/ Sie einum ſliett um Manne miſþyrmt/ þa er þad noogu ſtoor Avitding fyrer ſig/ enn verde þyrer þeim Oſkunda eirn ypparlegre og oſſ ad re Madur/ þa er Avirdingeñ þeſſ meire Eñ ſie þad eirn Kongur edur Keyſare ꝫ þyrer ſliku verdur/ þa er Søkenn allra ſtæſt. Huorneñ kiemur ſlikt til? Þad kiemur ſo til/ ad Miſgiørningureñ verd ur epter þui ſtoor meteñ/ ſem ſa er myk els virkomeñ/ ſem miſgiørt var vid. J

ſoddañ

soddan Meiningu segger vor goode Ger hardus/ ad Syndeñ meige so stor reiknast ä Gud/ a mote huorium ad hun er drygd pad er/ ad Syndeñ a mote Gude sie þeim Mun stærre/ ollu þui oss averdur vid Me nena/ sem Gud er Moñum ædre/ z kañ eg j þessare Meiningu ongua Gudlosti ad sia. J añan mata/ er þad athug ande/ ad j þessare Book stendur ecke skri fad/ ad Syndeñ Mañaña sie j sialfre sier so stoor sem Gud/ edur j allan mata hon um jafn stor/ slijk Atridis ord skulu hier alldrei pinast. Med þui Syndeñ hefur siñ Vppruna hia Dioflenum og Mañ enum/ af huorium bædum hun er j Nei miñ jñleidd/ þa kañ hun j sialfre sier ec ke jafn stoor ad vera sialfû Gude/ þuiad Meñ og Dioflar med ollum sijnum ver kum og Tilfellum (lijka vel Syndenne) eru endanleger Hluter/ eñ Gud er Oend anlegur Hlutur. Þui kañ Syndeñ j þeñ an mata/ ecke jafnstoor ad vera ä Gud/ huar vm Gerhardus vottar so j vj. Hug vekiu. So mykla Yferburde/ sem Gud hefur yfer Synduga Mañskiepnu/ suo

myked

myked hefur og Giæſkañ Nerrans Chri ſti yfer myſna Jllſku.

Diſtingve igitur inter peccatum/per ſe/ et in ſe conſideratum. Et idem reſpectu/ Dei conſi deratum/quem offendit. Atque ita/ facilem habebis Solutionem.

Þike nockrum þurfa hier meire Grein a ad giøra/ ſkal eg giarnañ epter mynum veykum Mætte til reidu vera/ eñ þad munde viſſelega DOCT. JOHAN. GERHARD. hafa þokt Fyrerſøgn/hefde hønum ſagt vered/ ad hier j Lande giørduſt ſo Lærder Meñ/ſem þæ ttuſt gieta bevyſad hønum vppa Gudløſtun j hans Bookum/ huad aller adrer hans Mootſtødumeñ/hafa hingad til Dags ecke gietad vñ ed/hvørier eg meina þo ecke nunc ſijdur ad ſier j Lærdomenum eñ vorer Lands Meñ. Enn oſkande er/ad þad ætte ecke heima hia oſſ/ ſem ſtendur j Piſtle hins heilaga Judæ Poſtula.

Þeſser laſta þad/þeir eckert af vita.

VALE.

Thorlakur Skwla Son.

Jnnehalld þessarar Bokar.

Vm

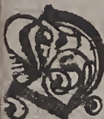
Vm

25. Vm þ/ huørsu mykels goods að Bæn eins Christins Mans þær orkað.
26. Vm verndan Guds H. Eingla.
27. Vm slægd z vmsætur Diøfulsins.
28. Nockrar Lijfsregli/ huørneñ meñ sku le sier christelega haga j sijnu Lijferne.
29. Vm þad/ huørneñ vier skuluñ vgga leysenu ꝑra oss hrinda.
30. Vm þ/ høneñ madr sk bera sig að breyta epter hegdan z fram̃ferde Christi.
31. Huad þ sie ad afneyta sialꝑuñ sier.
32. Vm gooda og hreina Samvisku.
33. Vm rietta Huijld og Roosemd Sa larennar.
34. Vm þad/ huørneñ Madur skal fin nda vppa sañarlegt Lijtelæte.
35. Huørneñ madr sk fordast Agirndeã.
36. Vm þad/ huørneñ vared og hætt ad sie riettum og søñum Kiærleika.
37. Huørneñ meñ skule astuñda skijrlijf id z tuktugt Lijferne an Lostasaurguñar.
34. Vm þad/ huørsu Fallvallt og O stødugt ad þetta Lijf sie,
39. Vm þad/ huad hiegomlegur og sæ nijtur Hlutur ad Verølldeñ sie.

Vm

40. Vm þad/ huort Gagn ad Freistingarnar giøre.
41. Grunndvollur Christelegrar Þolinmæde.
42. Huørnen̄ madur skule yfervin̄a þa freisting/ þa Diøfullin̄ vill setia hønū j Sioner/ ad omøgulegt sie ad hn̄ giete sitt dugur stadid j Guds Otta til æfeloka.
43. Vm daglega vmþeinking Daudans.
44. Huggun fyrer þa sem missa sijna Astvine.
45. Vm þan̄ sijdasta Doom.
46. Vm þad/ huørnen̄ Man̄ skal lan̄ga epter eilijfu Lijfe.
47. Vm þa farsælld þa Madur þar sijdar meir ad slaa og skoda Gud j eilijfu Lijfe.
48. Vm þ allra astwdlegasta samlag og vmgeingne sem vier skulum hafa vid Guds heilaga Eingla j eilijfu Lijfe.
49. Vm þær þeikna Kualer sem þeir Fordæmdu verda ad lijda j Helvijte.
50. Vm þad/ huørnen̄ eilijflega mun̄ nu vara þær Helvijsku Kualer og alldrei þrotna.

Fyrsta Hugvekia/ Vm rietta og sanna Þeking Syndanna.

Þu Heilage Herra og Riettlaate Domare. Mier eru alltijd fyrer Hugskots Sionum mijn ar Synder. Og eg hug sa a huørinn Deige/ vm þinn stranga Riettlætis Dom/ Þui Dauden hanger mier yfer Høfde/ jafnan a huørre Stundu. Eg hugsa vm þann stranga Riettlætisdom/ a huørium Deige Þuiad Menn munu verda ad standa Reikningskap/ af øllu þui sem þeir hafa ad hafst a huørium deige. Þegar eg ransaka mitt Lijferne og Framferde/ þa finn eg j sannleika/ ad þad er annadhuørt onytt edur og so O gudlegt. Onguu nijtar eru margar mijnar Synder z Afhafner/ þo eru enn fleire mijn Ord og Munnrædur

ønguu nytar/ Eñ allra flest er ønguu ny-
tt af mÿnum Þønkum ꝛ Hugreñingum.
Ja/ mitt Lÿferne og Framferde (so sem
eg strax sagde) er ecke alleinasta ønguu
nytt/ helldur ꝛ eirneñ illt ꝛ ogudlegt. J
Þui þiñ eg eckert gott/ Þuiad þo so sie/
ad þar j meige fiñast nockud gott/ þa er
þad þo j Raun ꝛ Sañleika huørke gott
nie fullkomlegt/ þuiad þad er allt fleckad
og þordiarþad/ aþ Saurgun Vppruna
Syndareñar/ og spilltrar Nattturu/ Eg
ottadest þui øll mÿn Verk/ ad eg visse þu
þyrmder ecke þm sem syndga/ sagde hiñ
H. Job. Nu ef sa riettlaate Guds Mad-
ur klagar suo/ huad skyllde eg þa ogudle-
gur meiga klaga/ yfer mÿnum Verkū/
og Framferdes Allt vort Riettlæte/ er so
sem Saurugt Klæde blodsiukrar Kuñu.
Nu ef Riettlæte voru er ei ødruvÿs hatt-
tad/ ꝛ þ er suo andstyggelegt og ohreint/
Huad meinar þu þa Christeñ Sal ad
mune vera vort Ranglæte ꝛ Synder?
þott þier giørdud allt þad sem ydur er bo-
ded/ seiger vor Endurlausnare/ þa seig-
ed/ Vier erum ongter Þrælar. Nu ef
vier

vier erum onƒter j þui/ þa vier Berum oſſ
adhlijda DRottne/ Huad munū vier þa
vera ſuiuirdeleger þegar vier yfertrodū
z forackтum hans Bood og Befalning
ar? Pad fyrſt eg er þier ſkylldugur vm
Lijf og Saal/ z alla Dyrkan/ ſem þ huor
tueggia kan þier ad gialllda/ og j framē
ad lata/ huad hef eg þa epter/ þad eg
kune þier ad bitala fyrer mijnar ſynder?
Paug vor verk ſem fyrer vorum dome ſy
naſt ad vera riettlæt/ þaug eru ei anad
en Synd ad reikna/ ſkylldu þau beraſt ſa
man vid Guds Riettlæte/ eitt elldlegt Li
os/ ſijneſt ſkiært Lioma j Myrkrunū/ Ef
ef þ er wtbored j Solarenar Geiſla/ þa
miſſer þad allan ſin Lioma/ og ſuo ſem
formyrkuaſt. Opt ſyneſt þad Træ/ ad
vera keiprieтт ſem eptera ſannproofaſt
bæde ad vera boged og hlyckiott/ þegar
Mæleprauduren er vid þad borin. So ei
ns lijka ſyneſt eirn Smijdisgripur opt
fullkomen fyrer þeirra Augum ſem hn
ſkoda/ þar þo Smidurin ſier vel/ ad han
er j morgu ofullkomin og obwen. Eins
lijka er þad margt einſkisvert fyrer riet

tu Alite þess ædsta Domarans/ sem mest
sialfer virda miøg heilaglegt verk ad ve
ra. Þuiad Guds Doomur og Mañaña
eru miøg olijker.

Mier stendur Ogn af mørgum Syn
dum/ sem eg man mig hafa giort. Eñ
þo eru hinar adrar enn þo længstum ple
ire/ til huørra eg eckert man/ og af huør
ium eg eckert veit. Huør kañ ad kannast
vid þad/ huørsu opt hann Syndgar? Af
mijnum Heimuglegum og ovitanlegum
Syndum/ frelsa þu mig DROTTIñ.
Eg þore ecke ad vpplypta mijnum Aug
um til Himinsins/ Af þui ad eg hefe sty
gt þañ sem a Himnum byr z Drottnar.
Eg fiñ eckert skiool nie Hæle hier a Jo
rduñe/ þui ecke er von neitnrar Vinattu
nie Skiools hia Skiepnunum/ Þad sy
rst ad Skiepnaña Herra z Drottiñ er af
mier stygdur og modgadur. Miñ Ovin
ur Diofulliñ/ klagar mig fyrer Gude a
þeñañ hatt/ seigiande. Þu Riettlætaste
Doomare/ dæmdu hñ ad vera mijna Ei
gn/ epter sinne Verdskulldan/ med þui hñ
villde ecke vera þijn Eign/ epter þiñe fr
añ

aūbodiñe Nꜳd og Myſkun· Hañ hef ur þier ꜳdur til heyrt/ vegna þeſſ þu hef ur hñ ſkapad/ Eñ mier heyrer hñ nu til vegna þeſſ hañ hefur lꜳted ſier þocknaſt ad fremia mijn verk. Hñ var þiñ/ þui þu Endurkeypter hñ mz þijnum Dauda og Pijnu/ Eñ miñ er hañ nu ordiñ/ af þui hañ hefur mier hlijdugre verid eñ þier. Hañ þieck af þier Riettlꜳteſins og Sak leiſeſins Skrwda/ eñ honum hefur hañ j burt kaſtad/ og teked j ſtadeñ af mier þeſſa ſuivirdelega Flijk/ ogudlegs fram ferdis/ Stꜳdu hañ kiemur ecke fram fy rer þig j þeim fagra ſkrwda/ ſem þu hef ur hønum þeingid/ Þar fyrer er riettvijſ aſt/ þu dꜳmer hañ mier til Handa/ og til eilijfra Kuala med mier z ødrum For ſøpudum.

Hier ad auk ꜳklaga mig allar Høfud ſkiepnurnar/ Himeñiñ ſeiger/ Eg hefe lyſt þier/ ſuo þu hefur mꜳtt hafa þijna Vnun þar af. Lopted ſeiger/ Eg hefe giefed þier allra handa ſlags Fugla/ ſm̄ þier ſkylldu þiena. Vatned og Siooreñ ſeiger/ Eg hefe giefed þier allra Handa

Fyſkakyn þier til Fædis. Jordiñ ſeiger/
Eg hefe gieþed þier Korn og Vijn/ mat
z Dryck/ þier til Atviñu og Fooſturs/
Eñ allt þta hefur þu brwkad til Forock
tunar vid vorn Skapara/ Þar þ ſkyllde
allur ſa Goode ſem þu hefur aþ oſſ þeig
ed/ ſnwaſt þier til Straffs og Kuala.
Ellduriñ ſeiger/ Eg vil þig vppbreña/
Vatned ſeiger/ eg vil þier dreckia.

Mig aklaga Heilager Einglar/ ſem
Gud hefur mier giefed til Þionuſtu j þeſ
ſu Lijþe/ Og til Sambwdar og elſkuleg
rar Vmgeingne/ j þui okomnu Lijþenu.
Þuiad eg heþe med miñum Syndum bro
ted af mier/ bæde þeirra þionuſtu hier j
þeſſu Lijfe/ ſuo og lijka þa Von ſem eg
hafde til þeirra Samveru og Vmgein
gne j þui okomna Lijfenu.

Mig aklagar hier ofan a/ eigenlegt
ſialfs Lifanda Guds Ord/ ſem ad er hñs
heilaga Logmaal/ huort ad wtheimter/
ad eg ſkule añadhuert/ allt þad giora/
ſem þar ſiñe ſtendur ſkrifad/ edur z ſo fyr
erfaraſt ad eilijþu. Nu er mier omøgule
gt Logmaled vpp ad fylla/ eñ obærelegt
ad

ad eilijfu ed glataſt. Mig æklagar
lokſins ſialfur Gud ſa ſtrængaſte Doom
are/ huør ad ſijnu Logmæle hid allra al
varlegaſta og ſtreingelegaſta framþylg
er. Þeñañ Doomarañ kañ eg ecke ad
viela med neitnre Fegrun miña Mæle
þna/ þui hañ er ſialpur Wijſdomuriñ.
Undañ hans Doms Alickan kañ eg
huørge ad þlya/ þui hañ er þad Almæ
ttis Vellde/ ſem rijker j øllum ættum.
Huørt ſkal eg þa fliia? Huørt ſkal eg
Skiools z Hælis leita? Til þijn alleina
þu æſtrodlege z Giæſkufulle Jeſu/ miñ
einaſte Endurlauſnare og Sæluhialp
are. Myklar og ſtoorar eru mijnar Sy
nder/ z þad er vijſt/ Eñ mykl ſtærre er
ſu Boot/ ſ̃ þu vanſt a þeim/ med þiñe For
þienuſtu. Myked er ad ſøñu mitt Ræn
glæte/ eñlængtum ſtærra er þitt Riettlæ
te. Vid þetta mitt Rænglæte kañaſt eg/
virdſt þu þeſſ þui ecke vid mig ad miñaſt.
Eg dil þui ecke/ þar fyrer læt þad ꝼ þij
nu Augliti faled. J hia mier þinſt ecke
rt añad eñ ꝧ ſem mig kañ ad fordæma.
J hia þier finſt eckert añad eñ þad ſem

 mig

mig kañ Sæluholpiñ ad giøra. Margt hefe eg þad framed/ huar fyrer eg mætte med øllum Riette vera fordæmdur/ Eñ samt hefur þu ecke þar fyrer miſt þa Nad og Giæſku/ wt aþ huørre þu kuñ er mig aptur holpiñ ad giøra. J Salomonis Lofkuæde ſtendur/ ad eg ſkule fela mig j Biargſkorunum. Þu ſialþur ert þetta Hellubiarg/ enn Biargſkorurnar eru þijn Sar z Vnder/ J þeim ſkal eg fela mig fyrer æklogun allra Skiepna/ Mijnar Synder hroopa vijſt vpp j Nimeniñ/ eñ læŋgtum hærra hroopar þitt heilaga blood ſem wt er hellt fyrer mijnar Synder. Krøptugar eru mijnar Synder til ad æklaga mig þyrer Gude/ enn Þuſundſiñum krøptugre er þijn ſaara og b tra Þijna til ad afſaka mig j hans Auglite. Myked Megn hefr mijn jllſku full Breitne/ til ad fordæma. Eñ myklu meir ørkar þo þitt allra heilagaſta framferde/ til ad giøra mig Sæluholpiñ. Eg appellera mitt Maal fra Riettlætis Doomſtoolnum/ og jñ fyrer Nadarſtoliñ/ og ecke vil eg añars þyrer Doomnum

num ſtauda/ vtañ eg meige þar Þijna Forþienuſtu og Fullnægtu ꝥ mig bera.

II

Vppvakning til Jdrunar wt-aþ Vmþeinkingu og Jhugan Chriſti Þijnu.

HVgleid og athuga Sála mijn/ þær bitru og beyſku Kualer Þijns Endurlauſnara/ ſem þyrer þig á Kroſſenum þijneſt. Athuga hans ſund ur þlocktu Saar/ þar hañ hanger/ og hans Oþraun/ þar hñ Ondena vppgi eþur. Þad Signada Noþuded/ fyrer hu ørju ſig audmykia ⁊ lijtelæcka þeir Vo ldugu Himneſku Andar/ verdur j ſundur rifed og kraſſad med Þyrnaña Broddũ. Þad Signada Andlited/ ſem ber Frijdle ik lǽngt yþer alla adra Mañaña So nu/ verdur med Hrækum Ogudlegra Sk ælka ſaurgad og ſuñvirdt. Þaug bleſſ udu Auguñ/ ſem ſkiærare eru enn Sool

eñ

eñ/ Formyrkuast og missa sijna Sioon j Andlitenu. Þaug allra helgustu Ey kuñ/ sem hlijdaeiga til Einglaña þack argiørda og Lofsaungua/ verda ad hey ra vppa O=gudlegra Syndara Spott og Bryxlyrde. Sa signade Muñureñ sem predikar wl af Guds Leyndardoom um/ og Einglunum kieñer/ verdur hier ad drecka Gall og Edik. Þeir Blessudu Fæturner/ Fyrer huørra Footskør vier fr añfollum/ og giørum vorar Bæner/ þe ir verda med Nøglum nidur fester. Þær blessudu Hendurnar/ sem hafa Himna na wtþaned/ verda a Krossenum wtþan dar. Sa allra Heilagaste Lijkame/ seḿ er þad allra hreinasta og Oflecfadasta Herberge og Bwstadur Guddomsins/ ve rdur med Suipum sleigeñ/ og med Spi ote j giegnum lagdur. Ja/ hañ gat ecke hrært neirn Lid eda Lim/ vtañ alleinasta sijna blessada Tungu/ med huørre hañ bad fyrer þeim sem hñ Krossþestu.

Hañ sem med Fodurnum stiornar og rijker/ hann er a Krossenum miøg Hør mulega wtleikiñ af Syndugum Moñ um

um. Gud lijdur hier forsmanarlega Pij
nu. Gud sialfur wtheller hier sijnu Blo
de. Af stærd þessa Bitalingsins maa raa
da j huorre z huylijkre hættu/ ad vier
aumar Mañeskiur/ høfū vered staddar.
Aþ so dyrmætre z mykidkostande Læknin
gu maa sia/ huad hættelegur ad hafe ve
red vor Siukdomur/ stor hafa þau Saa
riñ verid/ sem ecke kuñu ad læknast/ vtañ
med Saarum þess Lijfkroptuga Holldsins
Jesu Christi. Pad hefur ad søñu verid
þungt Krankdæme/ vid huøriu eckert añ
ad ætte/ eñ alleinasta Daude Læknara
ns.

Athuga med þier/ þu Christiñ Saal/
þa breñande Heiptar reide Guds j giegn
Syndeñe. Guds eilijfur og elskulegur
Sonur bad Fodurin fyrer oss/ epter þad
vorer fyrstu Forelldrar høfdu syndgast/
Ecke kuñe eñ þa ad riena hans Reide.
Sa hiñ same giørdest Medalgangare
vor hia Fødurnum/ þ huørn hañ hafde
Himiñiñ skapad/ Eñ ecke kuñe þar med
ad riena hans Reide. Endurlausnariñ j
klæddest Mañdomlegu Hollde/ so ad hñ
med

meddeillde þui Guddomſins Dyrd z veg ſemd/ z vppa þ ad ſu Manndomlega Nattuꝛan helgadiſt þar af/ og ad ſu eitrada Syndana ſott wtdrivkiſt wr voru Hollde/ med þeim ſterka Lækniſdoom fyllelegs riettlætis/ huort þa var ordid ſamteingt voru Hollde/ Ecke kuñe eñ þa þar med ad ſtillaſt Fodurſins Reide. Endurla uſnarin hlaut ad taka vppa ſialfan ſig allar vorar Synder/ og ſo allt þad Sirapp ſem þær hofdu forſkulldad/ Þar fyrer lætur hñ binda ſiñ Bleſſada Lijkama Hañ lætur ſlaa hañ/ ſæra hañ/ ſtinga hañ/ Kroſsfeſta/ Deyda hañ og nidurleggia hañ j Grofina/ Blooded reñur dyn ur og drypur/ wt af ollum Lidum og Limum Herrans Chriſti/ wt af Opraun Pijnuñar. Hans allra helgaſta Sal hryggeſt wr mæta. Jaa/ hun hryggeſt allt til Dauda/ og pijñur til Helvijſkra Kuala. Sa eilijfe Sonur Guds verdur ad hroopa og klaga þar yfer/ ad hañ ſe yfergiefeñ/ af ſijnum Himneſka Fodur.

So akaplega ſueitteſt hañ Blodenu/ og j ſo ſtorre Hiartans Angiſt z Hrellingu

gu var hañ ſtaddur/ ad hañ vard ad þig
gia ſtyrk ⁊ Huggun/ af einum Eingle/
hañ ſem þo hughreyſter og ſtyrker alla
Eingla. Ja/ hañ ſem ad øllum Lifan
de ſkiepnum giefur Lijfed/ verdur ad dey
ia. Ef þetta ſkiedur vid þad græna Tr
ied/ huad mun þa ſkie vid þad viſnada?
Kome ſlijk Hefnd fram vid þañ heilaga
og Riettlæta/ huad mun þa ſkie vid þañ
ſynduga? Huad hart mun ſa ſtraffa þa
enu Ranglætu/ fyrer þeirra eigiñ Syn
der/ ſem ſuo hart tekur vppa þañ Riett
læta fyrer añarlegar Miſgiørder? Eda
huørneñ ſkyllde hañ kuña ad lijda þad/
vid Þrælana/ ſem hñ ſtraffar Soniñ fy
rer ſo Vægdarlauſt? Huad meinar þu
þa/ þeir munu eiga fyrer Hondum ſem
hañ alldeilis fra ſier wiſkwþar/ þar ſa
lijdur ſo þungar Kualer/ ſem hañ hefur
ſier allra kiæraſtañ? Ef ad Chriſtur
ſlapp ecke fyrer vtañ ſtraff/ ſem þo kom
fyrer vtañ ſynd/ Huadmykels Straffs
eru þa hiner verdir/ þeir ſem koma med
Syndeñe j Heimiñ/lifa j Syndeñe ⁊ de
yia burt j Syndeñe? O huad ſtoor He
imſka

mſka er þad/ ad Þrællin̄ er oþkætur/ þar ad Sonuren̄ lijdur hn̄s vegna ſo ha rdar Nefnder? Er þad tilheyrelegt/ ad Þrællin̄ auke Synd a Synd oþan/ og ſem leike ſier ad Ranglætenu þar Syn enum verdur ſo þungſokt adgieta nykt/ og ſtillt Fødurſins Reide? O huad Oen danleg er hans Brædi? O huad Oran ſakanlega ſtrangt er hn̄s Riettlæte? Sa ſem ſuo hrædelega refſar ſijnum Elſku legum Syne/ ecke fyrer neina hans eig in̄ Søk/ Helldur alleina þar fyrer/ ad han̄ vill frija Þrælin̄/ Huad meinar þu hn̄ mune þa giøra vid Þrælin̄/ ſem Vg galauſt z ottalauſt/ leikur ſier ad ſijnum Syndum og Jllſku/ og lætur ecke af.
Vel være tilfalled/ þo Þrællin̄ af Otta ſkylfe og titrade/ og yrde hryggur/ vegna ſin̄a forþientu Launa/ þar Sonurin̄ verd ur ſo hart ſtraffadur hans vegna/ huør þo tileinſkis jlls hefur vn̄ed. Vel er til falled þo Þrællin̄ ſkielfeſt og hrædeſt/ ſa ſem ecke lætur af ad miſgiøra/ Þar ſo nurin̄ lijdur ſo margt og myked fyrer ſyn dernar. Vel mā Þrællin̄ vera Ottaſlei

gin̄

gifñ og vggande vm sig/ sa sem deydt hef
ur sijn eiginñ Herra. Vel maa sa Syndu
ge og Ogudlege/vera Ottasleiginñ sa sijn
þañ Blessada og Heilaga suo þiade.
Nu vel elskuleiger Brædur/ lætum oss he
yra þad hñ til vor hroopar. Lætum oss
giæta ad huad hañ oss græitande seiger.
Hugleid þu Madur (seiger hñ) huad eg
lijd fyrer þig/og þiña vegna. Til þijn
hroopa eg/ þuiad þinna vegna lijd eg.
Siæ þu þad Straff sem eg þole. Siæ
du þa Nagla/med huørium mitt Holld
verdur j giegnum grafed/ Mun nockur
Pijst suo stoor/ad lijkiast meige vid þessa
Pijnu sijn eg lijd. Og þo ad su ytre Kuøl
eñ ligge sært æ/ þa liggur þo langtum
særara a meir su jñre Sorgiñ/ s̄ kiemur
þar af ad eg þiñ og formerkte/ ad þu ert
so opacklætur fyrer allt þetta.
Myskuna þu oss/ Myskuna þu oss hiñ
einaste Myskunsemdaña Herra/ og snu
þu vorum Steinhiortum til þijn/
AMEN.

Vm

III
Um Avøgſt riettrar og ſañrar Jdrunar.

Riett og ſøñ Jdran/ er Grundvøllur og Upphaf þeſſ eilijfa Lijfs/ Þuiad huar ſem ad er ſøñ Jdran/ þar er og Fyrergiefning Syndaña/ Eñ þar ſem er Fyrergiefning Syndaña/ þar er Guds Vingan/ Eñ þar ſem Guds Vingan & Vinætta er/ þar er Christur/ Þar ſem Christur er/ þar er hans Forþienuſta/ Þar ſem Christi Forþienuſta er/ þar er ænægianlegt Bitalingur fyrer Syndernar/ Þar ſem ad er fullnægiu Bitalingur fyrer ſyndernar/ þar er Riettlætid/ Þar ſm Riettlætid er/ þar er glød og Roſøm ſamviſka/ Þar ſem er glød og rooſøm Samviſka/ þar er heilagur Ande/ Huar heilagur Ande er/ þar er ſu Guddomlega Þreñing/ Þar ſu Bleſſada Guddomſins Þreñing er/ þar er og eirnin eilijft Lijf. Nu er fyrer ad þar ſem riett og ſøñ Jdran er

er/þar er og eirniñ eilijft Lijf. Þar þue rt a mote/ Þar ẽ ecke er riett ꝛ ſoñ Jdr an/ þar er ꝛ ecke helldr Syndaña ꝼgief ning ecke Guds Vinatta/ ecke ſialꝼur Chriſti/ecke Chriſti Forþienuſta Ecke Fullnægia nein ꝼ Syndernar/ ecke Riett læted/ eige god nie roſom ſamviſka/ Ec ke H. Ande/ ecke H. Preñing/ ꝛ ecke he lldur eilijft Lijf. O huad blinder erũ vier þa/ ad vier drøgum vndañ vora Jdran/ Þui ſkulum vier ſkiota heñe a ꝼreſt til morguns? Nuørke morgundagureñ / ꝛ ei helldur Jdranen er j voru vallde/og þui ættum vier ad taka þad huørtuegg ia medan þ giefſt. Þar kiemur/ad vier verdum fyrer Domenum Reikningſkap ad ſtanda/ ecke alleinaſta fyrer epterkom ande Dagen/edur Morgundageñ/ helld ur og eirneñ fyrer þañ Dag ſem j Dag er. Ecke er neinum þad ſo vijſt / ad hñ mune til Morguns lifa / ſo ſem þad er vijſt ad þeim ogudlega er Fyrerdæming eñ fyrerbweñ. Gud heꝼur fyrerheited þeim Syndaña fyrergiefningu ſem Jdr uduſt eñ þad / ad þeir ſkylldu lifa til mo

B rguns

guns/þui hefur hañ þeim ecke ÿprerhet ted. Ecke heyrer þeim til Christi fullnæ gia/ sem ecke hafa saňarlegt Angur og trega j Hiartanu vegna Syndaña. Vor at Synder skilia a mille Guds og vor (seiger hiñ heilage Esaias Spæmad ur) Eñ fyrer Jdranena snyr Mañeskiañ aptur/og nalæger sig Gude vppa nytt. Sier til ad þu þecker þÿna Synd/ z lææt er þig hana aþ Hiarta angra/ þa mun tu vissilega piña/ ad Gud er þier nædug ur fyrer Christum.

Eg wtskieþ edur wtslietti þÿnar Sy der/seiger Drottiñ. Þar af er ad merkia ad þær hafa ædur verid vppskrifadar j þeirre Himnesku Rædstofuñe/ Þad fyrst þær verda wtdregnar edur ad nyu wtskaf nar. Snu þÿnu Auglite fra mÿnum Sy ndum/seiger Spæmaduriñ David/ Þar af er ad merkia/ ad Gud lÿtur til Synda ña/og giefur gaum ad þeim/so ad hann strapþe þær fyrer sÿnu Auglite. Snudu aptur til vor/ seiger hiñ heilage Moy ses. Þar af er ad merkia/ ad Syndernar snwa Gude fra Mońunum/og skilia sun-

ad

ad Gud og Mest. Vorar Synder and
suorudu oss/ seiger hiñ heilage Esaias/
Þar af sioum vær ad þær klaga oss fyr
er Riettlætis Domstoole Guds lifanda.
Hreinsa þu mig af mijnum Syndum/ sei
ger David/ Þar af mæ merkia/ ad Syn
dernar eru sa andstyggelegaste saurleike
j Guds Auglite. Lækna þu mijna Ond
þuiad eg hefe syndgad a mote þier/ seig
er og David j ødrum stad. Hier af mæ
siæ ad Syndeñ er eitt skadnæmt og þun
gt Krankdæme Sælareñar Huørn sem
syndgar j mote mier/ þañ skal eg wtskafa
af miñe Book/ seiger Endurlausnariñ.
Hier af er ad merkia/ ad vegna Syndar
eñar verda Meñ wtskafner af Lijfs bok
enne.

Utsnara mier ecke fra þijnu Auglite
seiger David/ Þar af mæ siæ ad Synde
rnar bæ þui orkad/ ad Madur verdur þet
tra vegna wtskwfadz fra Guds auglite.

Tak ecke þinn Heilaga Anda fra mi
er/ seiger David j sama Psalme. Hier
wt af er ad merka og skilia/ ad med Sy
ndunum verdur sa heilage Ande wtrekiñ

aþ voru Hiartans Herberge og Muste re. Ja/ Heilagur Ande verdur eins j bu rtstygdur med Syndunum/ suo sem þad Byþlugurnar verda j burtu drifnar med Reyknum/ og Dwfurnar med jllum Daun.

Gief mier aptur Glede þijns Hialp rædis/ seiger David/ Þar af siaum vier ad Syndernar giøra Hugskoted hrygt/ og taka j burt alla Hiartans Hugsuslun. Landed er saurgad af þeim sem j þui bwa/ huørier ed briota Guds Løg mál/ seiger Esaias Spámadur/ Þar af má merkia/ ad Syndeñ er so sem eitt næmt Eitur/ sem snarlega og hættelega kañ ad spylla og fordiarþa øllu þui sem hana snerter. Af Diwpenu hroopa eg til þijn Drottiñ/ seiger David/ med huø rium Ordum hañ vill kieña/ ad Synder og Lester nidur sæckue Mañeskiuñe allt til Helvijtis.

Vier vorum þordum dauder j vorum Syndum/ seiger Postuliñ/ Er þa ecke audskiled/ af þeim Ordum/ ad Syndeñ/ er eirn andlegur Daude Sálareñ: Med

sialþ

ſialþvilianlegum Syndum/ ſem Madur
giorer þuert a moot Samvitſkun̄e/ þa mi
ſſer han̄ Gud ſin̄ Skapara. Nu er Gud
eilijfur og oranſakanlegur Goode/ huad
er þa an̄ad ad ſyndga/ og miſſa þan̄ eilij
fa Gooda/ en̄ ad taka j ſtaden̄ eilijfa o-
ranſakanlega Eymd ꝛ Ogiæfu? So ſem̄
Gud er ſa allra beſte og ægiætaſte Hlu
tur/ medal alls þeſſ ſem Nafn hefur/ ſo
er Synden̄ ſa allra veſte ꝛ andſtyggeleg
aſte ſem nefnaſt kan̄. Kroſſ og Motga
ngur er ecke jllur i ſialfū ſier/ j Raun og
ſan̄leika/ þui han̄ leider epter ſig margt
gott. Ad Kroſſ og Motgangur ſie eirn
goodur Hlutur/ þad bevijſaſt þar af/ ad
hn̄ kiemur fra Drottne/ fra huørium ec
ke kan̄ ad koma nema gott/ þui han̄ ſial
fur er ſu ædſta Giæſka og Goode. Kroſſ
og Motgangur ætte heima hia Chriſto
ſo leinge ſem hn̄ umgieckſt j þeſſu Lijfe/
nu er þad audvijſt ad eckert þad ſem j ra
un ꝛ Sannleika er j ſialfu ſier jllt/ kan̄
ad eiga heima hia þeim beſta Herran
um/ huørium øll Giæſka er eigin̄leg.
Kroſs og Motgangur leider og eirnenn

Mañenn til eilijfra Giæda/ pad er til eilijfs Lijfs/og þui kañ hañ j Sañleika ecke jllur ad kallast. Fyrer Kuol og Pijnu/edur so sem j giegnum Kuol og Pijnu/ þa jñgieck Christur j sijna Dyrd. Eins lijka jñganga z Þr enu Christnu til þess eilijfa Lijfsins j giegnum adskilianlegar Eymder/ og Nørmungar. Þar fyrer er eingiñ Hlutur so jllur og vondur sem Syndeñ/ huør ed dregur Mañeskiuna fra Þm allra ædsta Gooda/ sem er fra Heñar Gude og Skapara. Þess meir sijñ þu nalgast Gud/ þessleingra ertu j burt fra Syndeñe/og þess nær sem þu ert Syndeñe/ þess piær ertu Gude.

O Huad heilsusamlegur og ægiætur Hlutur er þar þ Jdraneñ/ huør ad leider z dregur apt fra Syñdeñe z til Guds lifanda? Syndeñ er j Raun ad reikna suo stoor s sa er/s hun er a mote drigd z brotiñ. Nu vitnast so vm Gud/ a mote huørium allar Synder verda framdar/ ad Himiñ og Jørd/ fæe hñ ecke jñelucktañ Huad Ognarleg mun þa vera Stærd Syndareñnar? Enn allt vm þad/ þa er

Jdran

Jdranenn so stoor/ ad þa hun skygger a Syndernar/ þa kuña þær ecke ad verda siedar leingur af Gude.

Þañ hiñ Synduga aklagar Samviskann/ huoria hñ hefur saurgad/ Skapariñ/ huorn hañ hefur modgad/ Søkiñ/ a moote huorre hañ kann ecke ad þræta/ og Skiepnur Guds/ med huoriar hañ hefur jlla og oriettelega pared/ Ja Einglar Guds sem hañ hefur fra sier fælt so tijtt/ og Diefulliñ/ huors Vilia og meggian hañ hefur hlijtt.

O huad nytsamlegur/ og Heilsusamlegur Hlutur er þa þar fyrer Jdraneñ/ sem ad oss frryar fra so storum og Hættelegum Kiæru Mealum z Aklogunum? Kappkostum þar fyrer j Jesu Nafne/ kappkostum ad na so dyrmætum z kroptugū Lækniſdoom/ fyrer so skadvæmre z banvæñre Soott Syndareñar.

Huør sem ecke giører fyrre Jdran/ eñ j sialfum Daudanum/ hañ yfergefur ecke sialfur Syndena/ helldur yfergiefur Syndeñ hañ/ þui hañ kañ valla leingur ad syndga þo villde.

Þar þinst valla neitt Dæme/ad neirn hafe giort sanna Jdran/ sem eige hefur teked sig til ad jdrast/ fyrre enn midt j sijnum Dauda og Andlaats stundu/ vtann alleina Ræningians a Krossenum. Eg hefe þienad þier j þiortan aar/ og þui er Tijmeñ tilkomiñ ad eg hugse fyrer sialfum mier og mijnu Hwse/ sagde hiñ heilage Jacob Forþader vid Mag sinn Laban.

Hafer þu nu þionad þessum Heime j so læuganñ Tijma/ edur kann ske leingur/ Mun þa ecke Rædlegt ad taka til ad hugsa nockud fram j Veigeñ vm Velferd Sælareññar? Vort Holld eykur sig j Syndunum Daglega/ þui være þørf/ ad Andeñ edur jnnre Madurinñ apþuæge þar daglega med Tarum Jdranareññar þaug Jdrunar Tar fra stñ Krapt j Blodenu Christi. Christur er þar vppa dæ eñ/ ad Syndiñ skyllde j oss deya/ skylldum vier þa vilia leiþa henne ad lifa j vorum Hiortum/ huørre ad Christur so alvarlega villde fyrermuna/ ad lifa j oss/ ad hañ wtgaf þar til sitt eiged Lijf j Da udañ? Guds Sonur geingur ecke jñ j þess.

Mans

Mans Hiarta med Nædiñe/ þar sem Johañes heþur ecke ædur tilbwed honū Veg med Jdruniñe / Gud deyder fyrst med Angre og Trega/ so hañ sijdan lijf ge med Huggun heilags Anda. Hañ lei der þyrst til Nelvijttis/ med tilþiñingu til Guds Reide/ so hañ leide aptur þadann med Sæleiks Smeck Gudlegrar Nææd ar Giæsku.

Esaias Spææmadur heyrde j siñe Vi tran/ þyrst koma eirn myket og sterkann Stormvind/ sem vm koll kastade Fiallu num og sundurmolade Biorgiñ og Stei nana/ og epter þañ Stormvind/ stooraň Jardskialþta/ og epter Jardskialftaň sæ hañ mykeň Elld/ eň vm sijder sañ hañ ad kom eirn hægur z miukur Vindblær. Fyrer Vindblæ þeñañ merkest Guds æst ar Ilur/ til huors Mañeskiañ kañ ecke ad þiña/ vtan ædur hafe vndañ fared/ Ogn/ skielþing/ og sært sujdande Sam. viska/ vegna Syndareñar Þeckingar/ Þui sa sem huggast skal/ hañ verdur æd ur ad vera ordiñ hryggur. Sa sem sed iast skal/ hañ verdur ædur ad vera hung

 radur

radur. Gud læknar einskis þess Sar/ sem ecke kastast vid þaug/ z lætur sier þi kia Raun ad þeim/ Gud skyler ecke Syn dunum/ vtan þu þar ædur vidurkiener z drager af þeim Skyluna/ Nañ fyrergief ur ecke þa Synd/ sem þu villt ei medkie ña fyrer Synd/ hñ gisrer þig ecke riett lætaſt/ vtañ þu vidurkiener z þig þecker æþut Ranglætañ/ hañ huggar þig ec ke/ vtañ þu finner j hia sialfum þier on guã Nuggun. Soddañ rietta og sañna ȷd ran/ virdstu goode Gud med þynum hei laga Anda ad vppveckia j oss og vorum Niortum/ Amen.

IIII
Vm þad sæta Jesu Napn.

Þu Goode JEsu/ Vertu mier Je sus/ þad er Frelsun og Nialp miñ ar Salar/ og Myskuna nier þu sem hefur þitt Nafn af Frelsun og Myskun. Þo mitt Lyferne fordæme mig þa samt mun Nafned þitt JEsu/ giora mig

mig Sæluhoolpiñ. Fyrer þetta þitt sæ
ta Nafn/ bid eg þu giører vid mig/ epter
þui sem þitt sæta Nafn hlioodar/ þad
er ad þu frelser mig og hialper fra For-
dæminguñe. Med þui þu ert sa saññe og
millde Hialparmañ/ þa muntu og eirmñ
þa til Nꝛadar taka/ sem snarlega hafa
mÿklar og stoorar Synder drygt.

Mÿskuna þu mier goode Jesu/ a med
añ Mÿskunar Tijmeñ yfer stendur/ suo
eg verde ecke af þier fordæmdur seinna
meir/ þegar Nꝛadar Tijmeñ er wte/ og
Tijme Doomsins og Riettlæteſins tekur
til/ þott þu taker mig jñ j Fang z Ska
ut þiñar Mÿskunar/ þa verdur þar eins
mÿked Rwm handa ødrum/ epter ſ̃ adr/
so eingiñ þarf þadañ fyrer mig wte ad
liggiast/ þo þu Goode Jesu giefer mier
Molana/ af þiñe Gnægtu og Mÿskūñ/ þa
mūñ eingiñ þurd a heñe siast samt ſ̃ adr.

Þū ert miñna vegna fæddur/ Minna
vegna Vmskorenn/ Minna vegna ertu
og eirneñ Jesus ordenn/ þad er/ vor
Hialpare og Frelsare. O huad sætt og
Hiartanlega gledelegt er þetta Nafnid

Huad

Huad er Jesus ańad eń Sæluhialpare/ Huad kań þa þeim Sæluholpnu ad be ra til Meina? Huad er þad ańad sem vier kuńum ad girnast/ oska oss edur væn ta/ auk Sæluhialparenńar? / Taktu mig Drottiń Jesu/ jń j Tølu þiña elskuleg ra Barna/ suo eg kuńe asamt med þeim ad lofa og dyrka þitt heilaga Lijfkroptu ga Nafn. Þott eg hape sirt mig mijnu Riettlæte/ sem þu hafder mier giefed j Vpphafe/ þa hep eg ecke kuńad/ ad sne ida þig þińe Myskunseme/ sem huørke hefur Vpphaf nie Enda. So hægt sem mier hefur vered/ ad steypa mier j Fyrer dæmingu og Daudań/ so hægt er þier ad frelsa mig.

Miń Gud og Drottiń/ giæt eiso frekt ad mijnum Misgiørningum/ ad þu gley mer þińe Myskunseme.

Lat ecke so myked rijda mijnar Synder ad þær kuńe vpp ad vega/ þijna Forþien ustu/ og sijnast þyngre eń hun/ j Meta skalum þijns Riettlætis. Siem þu ecke so grant epter mińe Illsku/ ad þu gley-mer þińe Giæsku/ Minstu ecke þińar Re

ide

ide vid mig ſekañ/ helldur minſtu þiñar Myſkunſemdar vid mig aumañ/ Þu ſem mier hefur giefed þad Hiarta lag/ ad eg kuñe ad lꜳta mig lꜳnga til þijn/ af Hug og Hiarta. Muntu nockud veg na þiñar Hiartagiœſku/ gieta faled þig fyrer þeſſare miñe Hiartans girnd og ep terlꜳngan? Þu hefur fram̃ fyrer mig ſett/ miñ Overdugleika og Synder/ med huorium eg hef med riettu forþienad ei lijfa fyrerdæming. Muntu nu gieta byrgt fyrer miñ Sꜳlar Augum þijna forþienuſtu ꝛ þitt fyrerheit mier vtgief ed vm þad eilijfa lyfedꝛ mitt Mꜳlefne keimꝛ ad ſoñu vnder doom a Himnenum Eñ þad gledur mig ad j þeirre Himne ſku Radſtofuñe þa var þier giefed þad Nafn/ ſem merker Frelſe og Lauſn/ Þuiꝛ ad af Himnum ofan kom Eingilleñ/ med þad ſignada Jeſu Nafn til Mariu Meyar.

O þu allra Myſkunſamaſte Jeſu/ hu oriñ ſkalltu vera Jeſus (þad er Frelſare) Ef þu ſkyllder ecke vera þeim aumu Sy ndurum Jeſus/ ſem leita ſier Nꜳdar og

Hialp

Hialpar hia þier einum? Þeir sem treysta vppa sitt eiged Riettlæte/ þeir leita Frelses og Sæluhialpar hia sialfū sier.

Enn med þui eg finn þad eckert j hia mier/ med huoriu eg kunne ad hafa for þienad eilijfft Lijf/ Þa flý eg til þijn þu goode Frelsare/ og Hialpar Makt. Hol pin gior þu mig/ sem fram fyrer þig kiem fordæmdur. Myskunn mier sem til þijn kiem Syndunum hladin. Gior mig Riettlætan/ sem tyl þijn kiem Oriettlæt ur. Gief mier Sigur j mijnu Mæle sim er þunglega aklagadur.

Þu DROTTinn ert Sannleikurinn/ ꝛ þui er þitt Nafn j Sannleika/ þad hid sama sem þad þijder/ Þar fyrer lættu þad og eirnen̄ sannast a mier. Vertu mier og eirnin̄ Jesus/ þad er Sæluhialpare og Heilsugiafare. Vertu mier Jesus j þessu Lijfe. Vertu mier Jesus a Daudastundune. Vertu mier Jesus a þeim ydsta Doome. Vertu mier Jesus j þui eilijfa Lijfe. Aan efa muntu mier a øllum þessum Tijmum/ Jesus/ þad er Frelsare og Hialpare reynast/ Þuiad suo sem

sem þu ert Oombreitanlegur j þisse Veru/ So ertu Oombreitanlegur og alltijd hiñ same j þisse Myskunseme.

Ecke muntu mijns eins vegna/ þo eg se aumur Syndare/ Vmbreyta þijnu Nafne/ Helldur muntu og suo vera mier/ JESus/ Frelsare/ Þui þu wtrekur onguañ þann fra þier/ sem til þijn kiemur/ Þu sem mier heþur gieþed þad Sinne ad vilia koma til þijn/ Þu munt og eirn iñ þad veita/ ad þa eg kiem/ þa verd eg eirnenn og medtekenn/ og ecke Vijskwþadur/ Þuiad þijn Ord eru Lijf og Sañleike. Þar fyrer/ Þott ad Vppruna Syndenn(Husria eg heþe j Natturunne/ og med Natturunne Erþdt epter mijna fyrstu Forelldra) hun Fordæme mig/ Þa ertu þo samt miñ Jesus/ sem mig fra heñe frelsar.

Þott minn Syndsamlegur Sietnadur Fordæme mig/ Þa ertu þo samt minn JEsus.

Þott mijn Saurug z Syndum spillta Fæding sem er Bolvan Logmalsins vnder orpeñ/ hun fordæme mig/ Þa ertu þo
samt

samt miñ Sæluhialpare edur Jesus.

Þott Synder mijns Ungdooms þordæ me mig/ Þa ertu þo samt miñ Jesus. Þott allt mitt Framferde sem hefur ver ed saurgad og fleckad alla mijna Lijfdaga/ med hrædelegum Glæpum og Stoor syndum/ þad þordæme mig/ Þa ertu samt og blijfur miñ Jesus.

Þott Daudeñ/ huor ad er þorþient La un miña Saka og Synda/ hañ fordæme mig/ Samt ertu miñ Jesus. J hia mier er Synd/ Overdugleike og Fordæming/ Eñ j þijnu Nafne/ er Riettlætingiñ/ wt valningiñ/ og Sæluhialpiñ. J þijnu Nafne er eg skijrdur/ A þitt Nafn trwe eg. J þijnu Nafne vil eg deya. J þijnu Nafne vil eg vpprijsa. J þijnu Nafne fyrer Domeñ koma.

J þessu Nafne eru oss aller goder Hlu ter til reidu/ og j þui jñeluckter/ suo sem j einum rijkuglegasta Fiesiood.

Þessum Fiesiood kañ eckert añad ad sooa edur eyda/ eñ alleina mijn eigiñ van trw. Eñ ad þad meige ecke skie/ Þess bid eg þig miñ Endurlausnare/ þ þetta

hid

hid sama þitt Nafn/ oppa þad/ ad eg ee
ke af mijnum sialfskaparvijtum/ z Van
trw/ fortapest/ huorn þu villt med þinne
Dyrmætu Forþienustu/ og med þijnu He
ilsusamlega og Lijfkroptuga Nafne Ho
lpen giora/ Amen.

V

Huørnenn Madur skal j Andlatenu/ styrkia z hughreysta sijna trw/ wt af Jhugan þeirrar Elsku/ sem Herran Christur hefur synt Mannlegu Kyne/ þar hn̄ þolde Dauda z Kuøl fyrer þad.

SJm huad stooran Ortett eg gi
ore þisse heilogu Pijnu sem þu
hefur fyrer mig lided/ O Her
ra JEsu/ Þar mitt Hiarta hr
yggest/ og mijn Sæla angrast þar aþ/
ad hun hefur einginn sijn eiginn verk edur
Forþienustu fyrer sig ad bera/ Læangtum
meira ætte mijnu Hiarta og Sælu ad ve
ra vmhugad/ vm þijna helgustu Pijnu/
E þui

þuiad þijn Þijna er þad gooda Verked/ sem eg maa alleina þyrer mig bera/ og þijn Nijdne alleinasta er mijn Forþienu sta. Oriett giore eg þa þinne saaru Þij nu/ Eß eg leitade vid ad setia vppa ha na Boot og Lappa miña goodra Verka þar þijn Þijna og heñar Forþienusta hefur onguaſt Breſt/ eñ Lappar miñar eigiñ Forþienustu eru lioter/ og til einkis þyrer þijnu Auglite.

Ef eg þinde mig j sialfum mier Riett ferdugañ/ Til huors ætte mier þa þitt Riettlæte? Edur huar til skyllde eg þa þitt Riettlæte so þreklega girnast? Vilie eg stoola vpp a Logmaalsins verk þaug sem eg kan ad giora/ Þa verd eg wt af Logmaalsins Alyktan fordæmdur/ Eñ Gude sie Lof/ sem mier kiener þad ad þe ckia/ ad eg er ecke vnder Logmaalinu/ he lldur vnder Nadeñe. Eg hefe lifad O gudlega/ og Syndgaſt j Himiniñ/ og fyr er þier/ O þu allra heilagaſte Herra og Fader/ so eg er nu ecke verdugur ad kall aſt hiñ Sonur.

Samt bid eg þu virdeſt ad kalla mig þinn

þinn Þræl. Lát mig ecke ganga a Mis vid þijna Pijnu/ nie hennar Heil susamlegasta Avaxtar synad verda. Lát ecke þitt hid allra Helgasta wihel lta Blood/ verda so Okrsptugt/ ad þad giefe ecke fært þañ Avogst hia mier/ ad mijn Sála verde j þui Sáluholpiñ. Synndernar hafa alltijd hingad til lifad j mijnu Hollde. Láttu þær nu loksins meiga fyrer mitt Andlát wt af deya. Mitt Holld hefur allt hingad til haft Yfirrád yfer mijnum Anda/ Lát nu þar fyrer Andann vm sijder meiga yfer hønd hafa/ og Sigur viña a Holldenu. Lát þañ ytra Mañenn Forrotna/ og verda Orma og Madka Fædu/ suo sa jñre kunne ad verda vpphafenn til Dyrdarennar.

Eg hefe allt hingad til hlydt Diofulsins Aeggian/ og illum Jñblæstre/ Enn giefdu nu DROTTJÑ mier/ ad sa Skadlege Ovin/ meige nu loksins Vndertrodeñ verda/ vnder mijnum Footum. Eg veit ad Diofulliñ Forsoomar sig nu ecke/ Og ad hann er nu nálægur/

 og

og æklagar mig nu fyrer þier/ eñ hann
hefur eckert med mig ad giøra. Dauda
ns ognarleg Asiind skielfer mig/ eñ þad
Hughreyster mig þar a moot/ad Daude
þesse mune giøra enda a mijnum Synda
Athøfnum/ og mune vera so sem Upp
haf og Jñgangur til eins heilags Fra
mferdis. Nu lokſins hiedan af/mun
eg gieta fyllelega þocknast þier/miñ Dr
ottin/nu lokſins mun eg j þui gooda/ so
styrkur verda/ad eg alldrei hiedañ af hn
eygest me teygest til nockrar Jllsku. Di
øfullin og Daudeñ hræda mig med mijn
um Syndum/eñ eg vil vijsa þeim til ad
æklaga þañ/sem vppa sig tok allañ miñ
Barnmalt/ huørn og Drottiñ sioo sok
um miña Synda. Mijn skulld er ad so
ñu miøg stoor/ og af heñe kan eg ecke
hid minsta ad betala/eñ sa sem j Borgũ
hefur pyrer mig geinged/hañ er suo rijk
ur og Giæskufullur/ad hañ bæde kañ og
vill mig kuittañ giøra/og þui er allt mi
tt Traust a honum alleina/ og a hañs
Hiarta Giæsku.

Bitale sa fyrer mig/sem fyrer mig hef
ur

ur j Borgun geingid/ Suare sa til miña Misverka/ sem mijna Søk hefur ad sier tekid/ Eg hefe ad sonu syndgad Drottinn Gud/ og mijnar Synder eru oteliamlega margar/ og ovmrædelega stoorar/ eñ sa int skal eg ecke vera sekur j þeirre hræde legustu Synd og Illgiørd/ ad eg væne þig Lijge/ edur vilie þier ei trwa/ huer ed vottar bæde med Ordum z Verkum/ Ia/ z eirninn med þijnum dijra Eide/ ad fylleleg Boot og Bitalingur/ sie komin fyrer mijnar Synder. So hrædest eg nu ecke mijnar Synder/ þui þu ert mitt Riettlæte. Eg hrædest ecke mijna Nei mstu og Fæviskn/ þui þu ert mitt Vijsdo mur og Speke. Eg hrædest ecke Dau dan/ þui þu ert mitt Lijf. Eg hrædest øngua Villu/ þuiad þu ert mitt Saññlei ks Vegur. Eg hrædest ecke Forrotnun ena/ þuiad þu ert mijn Vpprisa. Eg hr ædest ecke Daudans Harmkuæle/ þui þu ert mijn Hiartans Glede og Giedfrooe. Eg hrædest ecke þañ stranga z sijdasta Doom/ þuiad þu ert mitt Riettlæte. Lat tu wijsliota og reña/ til miñar þyjstrar og

vppþornadrar Sælar/ Vøkua þinnar Lijfkroptugu Nædar og Huggunar.
Minn Ande hiadnar nu/ og suo sem vpp þornar/ eñ jstaħ skams mun haħ j mier Endurkutkna og Gladvær verda.

Mitt Holld ter nu hnyggnande til For rotnunar/ Eñ jstaħ skams mun pad apt ur blomgaſt. Eg verd nu ad rotna og foreydaſt/ Enn wr þessare Rotnan og Foreydingu/ muntu mig frelſa/ þu sem heþur mig frelſad/ fra ollu Illu/ Þu he fur skapad mig/ Huorneñ kaħ Verk þi na Handa ad forganga? Þu hefur key pt mig frij fra ollum mijnum Ovinum/ Huorniñ kañ Daudiñ þa ad haþa Va lld yfer mier? Þu hefur tilkostad þijn um Lijkama og Bloode/ Lijfe og Ædum/ Ja/ sialþum þier/ til þess ad kaupa mig aptur j Frid og Frelſan/ og ad giora mig aptur Sæluhólpiñ. Med huørium Riette skyllde þa Daudeñ meiga hallda þui sem þu hefur med so Dijrmætu Ve rde Keypt og til þijn Leyst? Þu DRD TTiñ Jesu ert sialft Riettlætid/ þui munu Synder mijnar ecke kunna ad me

gna

gna a mooteþier. Þu ert sialft Lyfed og Vpprisann/og þui mun min̄ Daude verda ondann þier ad lata. Þu ert sannur Gud/ þui mun Diofullenn eckert meiga sier a moote þier. Þu hefur giefed mier þinn Heilaga Anda/ til eins Pants/ oppa allt þad gott/ sem þu heþ ur mier Fyrerheited. Vid þeñann Pant vne eg mier/ vid hann gled eg mig/ af hønum hroosa eg mier/ Trwande þui stadfastlega og an alls Efa/ ad eg mune jnnleiddur verda til Brwdkaups þess Blessada Lambsins.

Þa verdur þu mitt Brwdkaupsklæde Minn Hiartanlegaste Brwdgume/ þui ad j Skÿrnenne Jklæddest eg þier/ Þu munt þui fullkomlega dylia mitt Klæd leyse/ med Fegurdar Skrwda þyns Sig nada Riettlætis. Vid þeñan fegursta Riettlætis Skrwda vil eg onguañ eigen festa þa liootu Leppa og Totra mÿns eigeñlegs Riettlætis/ edur minna godra Verka. Huad er Riettlæte vorra eigenn Verka/ annad ad reikna eñ Saurugur Dwkr eirnrar Blodfallssiukrar Kuiñu?

Nuorniñ skyllde eg dyrfast ad þesta þañ andstyggelegasta Klæt/ vppa þad allra Dyrmætasta Riettlætesins Klæde Nerr ans Christi. J þessum þijnum dijrmæta Riettlætis Skrwda/ skal eg fram koma a epsta Deige/ fyrer þitt Auglite/ þegar þu dæmer Neims Kringlyna med Riett vijse/ og Sañgirne. J þessum Skrwda skal eg koma frañ fyrer þitt Auglit j Dijrd þijns Nimneska Rijkis ad eilijfu. Þesse fagre og dijrmæte Skrwdiñ mun hyl ia mijna Blygdun/ og mitt Brykle/ suo ad þess verde alldrei framar meir minst vm alla Eilijfd. Þar mun eg byrtast og sijast dyrdlegur og Neilagur fyrer þijnu Auglite/ og þetta, mitt Nolld/ og þesse miñ Lijkame/ mun þa jklædast eilijfre Dyrd z Vegsemdar Lioma/ Ja/ þeirre Dyrd z Vegsemdar lioma/ sem alldrei duqin og alldrei þuerrar/ vm Eilijfd allra Allda.

Kom þu snarlega Nerra Jesu/ aller þeir sem þig af Niarta elska/ seigia/ Kom þu snarlega og duel ecke leingur?

Nugg

VI.

Huggun eirnrar jdrande Sml ar sem heñe stendur af Pijnuñe Christi/ wtdreigiñ af Ordum hins H. Anshelmi Lærefødurs.

ALL Vegsemd og Hroosan Christiña Maña/ er kominn vnder Forsmaan og Fyrerlitn ingu Herrans Christi/ og hans Pijnu. Øll þeirra Nægd og Roose md/ stendur þeim wt af Smrum og Benium Endurlausnarans. Vort Lijf er faled j hans Dauda/ Vor Vegsemd j hßs Vpphafningu. O huad mykel er þijn Myskunseme/ þu Himneske Fader/ z Almattuge goode Gud? Ad styggia þig/ þad kuñe eg ad giera giort af mijnum Krapte/ Eñ hitt/ ad sætta mig aptur vid þig/ þui kuñe eg ecke ad fa orkad/ af mijnum Krapte/ þar fyrer giecktstu til/ og komst mier aptur j sætt vid sialfañ þig med Þijnu og Dauda þijns Sonar.
Hugleid nu þar pyrer/ þu heilage Herra

Gud/pa furdanlegu Samteingingu mÿ
na vid þig/ þar þinn eigin Son er ord
inn Holld af mÿnu Hollde/og Blood af
mÿnu Bloode/ Og fyrergief mier þess ve
gna pa Synd og Saurgan/ sem eg ber
j mÿnu Hollde. Alitu pad sem þinn
goode Sonur hefur lided/og fyrergief
þess vegna/pad sem þinn jllur Þræll hef
ur broted. Mitt Synduga Holld og
Blood hefur reitt þig til Reide/en þÿns
Sonar allra heilagasta Holld og Blood
stiller þig aptur til Frids vid mig.

Mÿked jllt hefur mÿn Illska og Ohl
ÿdne forskulldad/ en lꝏngtum meira gott
hefur Giæska og Hlÿdne mÿns Endur
lausnara forþienad.

Myked og stort er mitt Oriettlæte/ en
myklu meira og stærra er þo mÿns En
durlausnara Riettlæte. Þuiad so mykla
Yferburde/sem Gud hefur yfer Syndu
ga Manneskiu/ So myked hefur og Giæ
ska Herrans Christi yfer mÿna Illsku/
Allt pad eg er/er þitt og þier vndergief
id/sæt þ z eirnin vera allt af þier elskad.
Þu sem giefur mier pa Næd/ad eg gi
ete

ete þig beded/ veittu mier eirnin̄ þa næd ad eg verde Bænheyrdur vm þad eg vm bid. Þu veitter mier þa Næd ad eg lei ta þijn/ Veittu mier og eirnin̄ þa Mysk un/ ad eg fæe þig funded. Þu kienner mier ad knyia a Nædar dyrnar/ Luk þar ypter vpp fyrer mier/ þar eg ækny. Þu hefur giefed mier ad girnast þ̄na Næd/ Gief þu mier og ad ødlast hana. Þu hefur giefed mier Viliañ til þess go da/ Gief mier og eirnin̄ þad sama ad gie ta fram̄kuæmt.

Þu Heilage Herra Gud og Riett ferduge Doomare/ sie suo eg dylie mijn um Syndum/ þa eru þær Olæknanleg ar/ En̄ ef eg openbera þær/ þa eru þær Vidursiyggelegar. Þær særa mig j Hiartanu/ og skielfa mig j Samviskun ne. Halltu nu þar fyrer ecke jnne þin̄e stooru Næd DROTTIN̄/ med þui þu sin̄ur j hia mier so stoora Eymd/ mykla og stoora Synd sin̄ur þu hier j hia mier Lattu þar fyrer hess stærre og Yper gnæfannlegre vera Nædena. O Himneske Fader/ Vihelltu ecke þinne

Reide

Reide yfer mig/ mz þui þu hefr med stieg
jd þiñ Niartans son/ vegna miña synda.

Goode Jesu/ Fridadu mig fra Guds Reide/ þu sem hana barst sialfur minna vegna a Krossenum.

Þu H. verduge Ande/ skyl þu mier mz þiñe Huggun fyrer Guds Reide/ þu sem j Gudspiallsins Fyrerheitum/ bodar oll um þeim Nad og Myskun sem haga jd rande Saal/ og sundurknosadañ Anda.

O þu heilage Gud z Riettlæte Domare/ Ecke veit eg þañ Stad/ j huorn eg kuñe ad flya vndañ þiñe Reide/ Fare eg vpp j Himeneñ/ þa ertu þar/ Fare eg eg nidur til Helvijtis/ sie/ þa ertu þar na lægur. Þott eg take vppa mig Vænge Morgunbirtuñar/ og bwe hia ydstu Naþsins Endemorkum/ þa leider þijn Hond mig þadan/ og þijn hægre Hond nær mier þar.

Þar fyrer skal eg flya til Christum/ og fela mig j hans Saarum.

O þu Myskunsame Fader/ alijttu Ecke ama þijns Sonar/ huorsu hñ var allur sundurflacktur j Saarum/ z lijttu ecke a

mijn

mӯn Synda ſaar/ þӯns Sonar Blod þu
þo og hreinſe mig af øllum Saur og O
hreinendum mina Synda. Heyrdu þær
heitu og alvarlegu Bæner þӯns Hiart
ans Sonar/ Husrium han wthellet fyr
er þier/ vm Sæluhialp þeirra wtvoldu.

O heilage Herra Gud/ z riettferdugt
Doomare/ mitt Lijferne og Framferde/
giører mig Ottaſleigin/ þui ef þad er jfi
virdelega yferſkodad og ranſakad/ þa er
þar eckert anad ad finna/ en anad hűt ſy
nd edr Avaxtarleyſe/ z þo þar meige ſӯn
aſt ad vera nockur goodur Avøxtur/ þa
er han þo anadhuort med Hræſne mein
gadur/ edr af einhꝟ ſin ødru oƒullkomleg
leika ſpilltur og fordiarfadur/ ſo ad han
þar fyrer anadhuort kan ecke ad þockn
aſt eda og ſuo hann ſtoorlega Misþockn
aſt j þӯnu Auglite. Ad ſonu/ þa er allt
mitt Framferde/ anadhuort fordæmann
legt/ vegna Syndarenar/ edur foracktan
legt/ vegna Avaxtarleyſeſins/ Jaa/ þad
er ecke alleinaſta vegna Avaxtarleyſe
ſins foracktanlegt/ helldur og eirnin j
Rauņ og Sanleika fordæmanlegt. Þui
ad

ad/ huort þad Trie sem ecke færer good af Avøgst/ skal vpphøgguast og j Elld iñ kastast.
Ecke er alleinasta þui Trienu j Elld enn kastad/ sem færer af sier jlla Avexte helldur og eirnī hinu/ sem ongua Avex te bærer. Eg skielf af þeirre Ørþeink ingu/ þegar eg huxa vm/ huørsu þeir skil a vinstre Hond Doomarans standa a eþ sta Deige verda fordæmder/ alleinasta þar fyrer/ ad þeir høþdu ecke giørt neitt af þui gooda sem Gude þocknadest/ Þeir høþdu ecke giefed Hungrudum ad eta/ z ecke þystum ad drecka/ Ecke vitiad þeir ra Siuku/ og ecke klædt þa nøktu.
O þu visna og Avaxtarlausa Trie/ sem hefur forþient ad kastast j eilijþann Elld/ Hueriu villtu suara/ Edur huad villtu fyrer þig bera a þeim Deige/ þeg ar ad þier verdur heimtur Reikningskap ur/ þar aþ huad þu hefur giørt a øll um þeim Tijma/ sem þu hefur lifad hi er j Heimek Þa mun verda giøtt ad þu ariu Høfud hære/ og þar mun ecke skio tast vm eitt Augnablik Tijmans. O þu ad

ad hart mun þa ad þreyngia a allar sijdr
þegar ødrumeigiñ standa Syndernar m
siñe hardre aklögun/ eñ ødrumeigeñ Gu
ds stranga Riettlæle med siñe skielþeleg
re Ognan. Þegar nidur vnder eru vpp
spertar þær hrædelegu Kuerkar og Sin
Helvijtis/ Eñ vpp yfer Reidur og hyskur
Doomare/ sñañ fyrer nagande Samvis
ka/ vtan til Verollðiñ j einum Loga.
Nu ef sa Riettlaate verdur þa naumlega
hialplegur/ huad skal þa verda vm þañ
ogudlga/ s̃ so er staddur z a sig komiñ?
Hm̃ er obærelegt j Guds Auglite ad stan
dast/ eñ ad skyla sier er omøgulegt. Nu
adañ skal þa Sælu miñe koma Freisse?
Huadã skal heñe koma rad edr wrræde?
Huor er sa s̃ heiter Eingill hins mykla
Rads? Jesus er sa hiñ same/ j millum
hñs Handa er eg skialfande z titrande.
Hughreyst þig nu aptur Sæla miñ/ og
orvæntu þier ei Radar nie Myskunar/
vonadu vppa þañ s̃ þu hrædest. Flydu
aptur til hans/ fra huørium þu ert
adur flwiñ.
O Jesu Christe/ fyrer þitt sæta z hugg
unar

unarsama Nafn/ sem merker Frelsan/ þa giør vid mig epter þssu þinu nafne. Aliittu mig auman og vesalan/ sem aka lla þitt Nafn/ þott þu taker mig jnn j þad stoora og Vtbreidda Skaut þinnar Myskunar/ þa verdur þar jafn myked Rwm/ epter sem ædur/og þar þreingest eingin wt þar fyrer/ Þad er vijst satt min Drottinn/ ad mijn Samviska hefur forþient eilijfa Glotun/ og mier er ecke niøgulegt sialfum/ þar fyrer ad bæta. En hier a mote er þad Obrygdanlega satt/ ad þijn Myskun er Þusundsinnum stærre enn nockurt Brot eda Misgiørd kan ad vera.

J þier DROTTinn er øll mijn Von/ z þui mun eg ecke til Skamar verda Ap ennlega.

VII
Vm Avøgst Pijnunn ar Christi.

ÞO opt sem eg þeinke vm Pijnuna Christi/ þa kan eg ecke anars enn ad vera sterkustu vonar/ vm Guds Elsku

Elsku vid mig/ og minā Synda Fyrer giefning. Hañ hneyger nidur Høfuded j siñe Blessudu Pijnu/ til ad kyssa oss. Hañ wtbreider bæda Arma til ad Fad ma oss. Hañ vpplijkur Høndunum til ad wtdeila oss sijnum Gæþum. Hañ lætur opna sijna Sijdu/ til þess ad sijna oss jñ j þad heita elsku Hiartad sitt/ sem hñ hefur til vor. Hañ lætur vpphefia sig fra Jørduñe vppa Krossen/ suo hañ drage alla vpp j Hædernar/ med sier. Hñs Sær eru bla af Oþrauneñe/ eñ Ljoma nde af Elskuñe.

Gøngum þui jñ vm hans opnudu Sær/ og skodum hans Hiartalag/ sem hañ hefur til vor. Ad soñu er þar gnægd Endurlausnareñar hia hønum/ þuī ad þar draup ecke ad eins eirn Blooddrope af hñs signada Lijkama/ helldur wt streymde hans allra heilagaste Dreire/ so sem nockurs konar Flood/ edur Fossar af hñs pijñ Lijkamans Limū/ Høndum Footum og Sijdu. Jæ/ so sem Wijnber edr Wijnþrwguñe/ sundurspreingist/ af þeim Ofur Þunga sem a þui liggur/

D og wt

z wtgiepur þui ſiñ Løg a allar ſijdr/ Ei
ns gieck þad til j Þijnuñe Herrans Chr
iſti/ hans bleſſadur Lijkame preſſadeſt vn
der ofur þunga vorra Synda/ og Gudle
grar Reide/ z wthellte þui a allar ſijdr/
þm ſignada Løg ſijns Raudlitada Bloo
ds. Þegar Abrahamvillde offra ſijn
um Syne j Breñeforn/ Þa ſagde Gud
til Abrahams. Nu merke eg j Sañlei
ka/ ad þu elſkar mig. Mætti u vær þa
ecke myklu framar/ þeckia Elſku þel
Guds/ vid oſſ þar af/ ad hañ villde fram
ſelia ſiñ elſkulegañ Són j Daudañ fyrer
oſſ/ Og læta hann verda eina Fridþæg
ingar Forn fyrer vorar Synder? ÞRD
TTiñ vor elſkade oſſ/ þegar vier vorum
hans Ovíner/ Huørneñ ſkal hañ þa ee
ke elſka oſſ/ þa vier vorum ſætter vid hañ
Meinar þu þa/ ad Fadereñ kuñe nocku
rn Tijma/ ad gleyma ſo dijrmætu Blode
ſijns Sonar/ þar hañ þo gleymer ecke
Tarum Gudhræddra/ helldur telur þa
ug øll/ og ſamanreiknar? Skyllde Chri
ſtur/ þar hañ er nu lifande/ gieta gleymt
þeim/ huoria hañ ſo heitt elſkade allt j
Daud

Daudan? Skyllde han nu gleta gleymt heim j sine Dyrd og Vegsemd/ huerra vegna han leid so forsmanarlega Kuol og Vansemd?

Yfervegdu nu Sæla myn/ þad marg falllda Gagn og Gooda/ sem Pijnann Herrans Jesu Christi bærer þier. Ehr istur sueitteft fyrer þig Bloodugum Sueita/ so ad sa kallde Daudans Sueite skyllde ecke ofbiooda þier/ j þijnu Andlæte. Han strijdde vid Daudan/ so ad vier bet ngium lijka vel stadest j sialfum Daudanum. Hans Sæl var hrygg og kuald est allt j Daudan/ So ad þu feinger þa eilijfu Gledena a Himnum. Han villde læta suikta sig med Kosse/ huor ad er tet kn Elsku og Vinattu/ so Synden yrde apmaad z wtslockt/ til huorrar Diosfull in hafde tælt vora fyrstu Forelldra med yfervarpe sinar Vingunar. Hn villde ap Gydingunn fangadur verda/ z bundenn/ vppa þ/ hn leyste oss/ sem j Syndana fis trn bundner lagn/ z attu ad wtkastast j eilijfa Fordæming. Hn villdej Grasgard enn skyllde syn kuol z Pijna biriast so hn

Dn bætte

bætte fyrer Syndena sem j Paradijsar
Allidengarde took sitt Vpphaf. Nū vill
de huggast af einum Eingle/ so ad hañ
giørde ojj Samlags Brædur Einglaña
a Himnum. Hañ verdur forlæten ꝛ yfer
giefeñ af øllum sijnum Lærefueinum/ so
hañ hiellde ojj þess fastara vid sig/ huør
ier ad høfdum falled fra Gude og yfer
giefed vorn Skapara. Hañ var æklaga
dur fyrer Rædenu/ med Liugvotta Viin
isburde/ So ad vier kyñum ecke ad ver
da æklagader af Diøflenum med Løg/
mælsins straungum Sañleika. Nū var
fordæmdur hier a Jørduñe/ So ad vier
yrdum saklauser wrskurdader a Himnū.
Hañ þagde/ þegar hønum var vm Syn
dena brijxlad/ huør þo ongua Synd giø
rde/ So ad vier skylldum ecke þurfa ad
þagna/ þegar vorar Synder koma fram
fyrer Guds Domstool/ helldur meiga be
ra fyrer ojj Christi Forþienustu/ sem fy
rer þær hefur bætt og borgad. Hañ liet
sig med Knefum slæ j sitt blessada And
lit/ so ad vier yrdum frij fra Sløgum Di
øfulsins/ og jllrar Samvisku. Hañ vill
de

de lijda Spott og Bryxl/ suo vier mætt um spotta Diøfulin̄ sem hlackar til vor ra Ofara. Þar verdur byrgt fyrer hans Asionu/ so fra oss takest Dula og Skyla Syndaren̄ar/ huør ed byrger fyrer vor Sælar Augu/ so vier kuñum ecke ad sia Gud/ og pærer oss so fordæmanlega Bl indne andlegrar Heimsku. Han̄ villde verda Afklæddur sijnum Klædum/ so ad vier feingium aptur þad rietta Klæded Sakleisesins/ sem vier høfum mist fyrer Syndena. Han̄ var særdur og stungenn med Þyrnebroddum/ so ad han̄ Læknade allt þad sem stijngur og Angrar/ skier z særer vort Hiarta og vora Samvisku. Han̄ bar han̄ þunga Kross a sijnum He rdum/ so han̄ tæke þar med fra oss Þun ga þess eilijfa Strafssins. Han̄ klagar yfer ad han̄ sie yfergiefen̄ af Gude/ suo oss yrde þad ecke tilreiknad/ ad vier yfer gæfum sialfan̄ Gud/ og so vier skylldum af vorum Gude alldrei verda yfergiefner nie wtsnarader. Han̄ leid Þosta a Kross enum/ so ad han̄ wtvegade oss þan̄ sæta Suala dryck Gudlegrar Nadar/ og suo

ad vier skylldum ecke forthnast j eilijfum Porska. Hañ villde steykiast j Opur hita og Bæle Gudlegrar Reide/ suo ad hañ þar med keypte oss frya fra þui Helvijska Kualaña Bæle. Hñ var dæm dur/so hañ frijade oss fra Guds stranga Doome. Hañ var sakfelldur/ so ad vier sem seker erum skylldum dæmast saklaus er. Hañ var steigeñ af Hondum ogud legra Maña/so hañ tæke oss vndañ Hø ggum og sløgum Diøfulsins. Hañ hr oopade og stunde hatt/af þeim obærele gum Kuølum/ sem hañ leid/ suo ad vier skylldum ei æfenlega væla og Emia j þe im Helvijsku Kuølum. Hañ griet og wt hellte sijnum Tarum/suo hañ þurkade øll Hrygdar Tareñ af vorum Augum. Hañ er dæmeñ/so vier skylldum lifa. Hñ hefur kient til þeirra Helvijsku Kualan na/so þær skylldu oss alldrei snerta.

Hañ lijtelæckadest/ so ad vier þeingiū heof a vorre gømlu Drambseme. Þyrne Koronu var þreingt ad hans Hofde/suo hañ wtvegade oss/ þa Himnesku Dyrdar eñar Korońu. Hañ var pijndur og plæ

gadur

gadur af ollum/ so ad hn̄ tvvegade ollū Saluhialpena. Hans Augu døprudust og formyrkvudust j Daudanum/ suo ad vier mættum lifa j þui skiæra Liooſe eilijf Lijfs/og Himneskrar Dyrdar. Hann heyrde Mynkunar ord/ Spott og Bryx le/ so ad vier mættum j stadenn heyra a Himnum/ þa fogru og satu Einglanna Lofſaungua.

Lætt þar fyrer alla Drvænting fara/ og vert med hraustu giede/ þu Trwada Sæl/ þu rietſchristenn Manneskia. Þott sa eilijfe Gud sie mz Syndeñe styggdr/ þa er þar þo komin̄ epter eilijfur Bitaling ur Hrer. Ecke verdur þu nu framar me ir dæmd/ vegna þiña synda/ þutad Guds Sonur var til Kuala og Dauda þordæ mdur/ fyrer allar Veralldareñar Synd er/ sem hañ hafr vppa sig took. Þoo̅nar Syn der hafa ad sonu Strapped forþienad/ eñ þad Straff er Gud bweñ alla reidu ad leggia vppa sin̄ Hiartans Son. Si eu þijn Synda Sar mykel/ þa vittu ad Christi Blood er suo Kroptugt Vmſal ad þ kañ þau hæglega ad græda. Þott

Moyses j Lögmáls Bookene Alyktade ad þu siert Bøluud/ mz þui þu hefr ecke halldeð allt það sem skrifað stendur j Guds Lögmale/ Þa þarftu ecke að ottast/ þuiað Christur er þinna vegna ordinn Bølvan. Su Handskript sem var a mote þier/ og var skrifud j þui Himneska Þinghwsenu/ hun verdur ecke leingur lesenn/ þui yfer hana er nu dreiged med Bloode Guds Sonar/ Jesu Christi/ suo skal nu þa þijn Þijna og Dauðe/ minn sæte Jesu/ vera mitt allra traustasta Nu ggunar Athuarz/ j Lijfe og Dauda/ AMEN.

VIII

Um Það/ huørsu fast og Obifanlega vor Sæluhialp er bygd og Grundvølluð.

Hertu ecke hrygg Sæla mijn/ og efa j oßiguañ mæta nu framar meir vm Guds Myskunseme. Rendu þijnum Þonckum vpp j Himen eñ

eñ til þijns Skapara/ huor ed þig skapade ꝛc. þiñar Vmsorgunar/ huor ed myndade þiñ Lijkama j Leyndum/ huor ed tilbioꝛ Herberge þijns Lijkama/ diupt j Jardareñar Fylsnum. Sa sem nu liet sier vera vmhugad vm þig/ þegar þu varst eingiñ/ Skyllde hønum nu ecke vm þig hugad/ þar hañ er bweñ ad skapa þig epter sijne eigeñ Myndꝰ Eg er Gudꝛ skopud Skiepna/ og þui vil eg vænta mier goods af Skaparanum/ Og þo ad mijn Nattura sie fleckud og fordiorfud af Dioflunum/ og særd af Ræningiunū (þad er/ Syndum og Jllsku Verkum) Þa lifer þo samt miñ Skapare/ Hann sem gat skapad mig j fyrstu/ hann kañ og so ad Endurskapa mig/ (þad er) ad giora mig aptur ad sijnu Barne fyrer Nædena/ sem af mier til var Dioflsins Barn ordeñ fyrer Syndena/ sa sem mig skapade æn alls Syndaflecks z Saurgunar/ Hñ kañ og so hæglega ad taka j burtu fra mier alla Synd og Saurgun og alla Jllsku/ sem sier hefur jnnsmeigt hia mier/ vegna Dioflsins Aeggiunar

Dv Adam

Adams Pferfrodsku/og missa eigiñ mis verka/og hefur sier so wtdreift/vm alla Krapta miñar salar/ z mÿ.is Lijkama.

Alla þessa jllsku kañ hañ ad taka j burt fra mier aptur/ og giora mig suo sem ad eitnre nyrre Skiepnu / ef hann vill/nu vill hañ þad efunarlaust/ þuiad huør er sa sem hatar eiginlegt Verk sin na Handa? Erum vier ecke þyrer Gude so sem Leireñ j Hendiñ Leirpotta Smid sins. Hefde hañ hafst Natur edur And styg ð a mier/ þa hefde hañ visselega ec ke skapad mig þa eg vär eingiñ. Nu þo ef þad være ad so ñu myk el Furda og Da semd Elskuñar/ad Gud synde j þui þa hañ skapade mig/ þa sieft þo enn meire Furda og Dæsemd j þui/þegar hñ En durleyste mig. Alldrei hefur Guds Elsk ka vid oss Meñena kuñad suo glogglega ad siast so sem j Pijnuñe Herrans Jesu Christi og a hans Sarum z Vndum.

Huørnest er moguligt ad sa sie ei j Raun og Sañleika elskadur/ vegna hu ørs ad sa Eingietne Sonuriñ er af Fød ursins Skaute wtsendur? Være suo ad

þu

þu hefder ecke girnst miſna Saluhialp Herra Jeſu/ huad ſkyllde þier þa ganga þar til/ ad vilia nidurſtijga af Himnum Jm/ ad nidurſtijga j Syndena/ Kuole na og Daudañ? Þar til koſtade Gud ſiñ num eigiñ Syne/ Ad Endurleyſa Þræl eñ fra Glotuniñe. Ad ſoñu er þad miñ el elſka ſem Gud hefur til Mañkynſins/ þar hñ vegna Mañſkiepnuñ Saluhi alpar/ eilijfrar Velferdar og Endur lauſnar/ wtgaf ſiñ Hiartans Son/ vnd er Syndena/ vnder Daudañ og vnder þa ſaru og Forſmanarlegu Kroſſens Kuol. Med harla dijrmætu Verde erū vier Endurleyſter/ og aptur j Frid keypt er vid Gud. Harla dijrmæt og ſtoor er þar þ Myſkunſiñe vors Endurlauſnara

Þad ſijneſt ſo ꝫ Gud elſke ſyn Oſkabo rn jafn heitt/ ſo ſem ſiñ Elſkulegañ ein giefna Son/ þui þad ſem vier kaupum/ kañ ecke ad vera oſſ okiærara nie Ogied þeckara/ eñ þad ſem vier fyrergiefum/ añars giordum vier alldrei þad Kaup. Nu wtgaf Gud ſiñ Natturlegañ Son ſem er eitt med honū/ og ſameigenlegrar Veru

Veru med hønum sialfum/ til þess hañ feinge oss Meñena til siña Arpleidinga og Oskabarna. Ecke skal mig þui su rda/ þott hañ hafe tilbwed oss Vistarve ru j þui Himneska Hwse og Herberge/ med þui hñ hefur ecke sparad ad gieфa wt þ oss siñ Hiartans Son/ j huørium ad byr øll Fylling Guddomsins. Ad so sïu/ þar ſ er øll vppfylling Guddomsins þar et og Vppþylling þess eilijfa Lijfsins og þeirrar eilijfu Vegsemdar/ þui þar sem Guddomurïñ er/ þar þylger hønum eilijft Lijf og Vegsemd. Nu ef Gud gaf oss j Christo alla Vppþylling eilijfs Lij fs/ Huørneñ skal hañ þa synia oss eins lijtels Parts þar af/ edur suo mykellrar Hlutdeilldar/ sem huørium einum af oss nægest? Visselega elskar Sonurïñ oss miog jñelega og heitt/ þar hañ kostade sialfum sier og sijnu Lijfe til vorrar Vel ferdar. Hañ leid þa stærstu Fatækt ꝛ Orbyrgd/ suo ad hañ giørde oss Rijka/ þui so stendur vm hañ skrifad/ ad hann hafe ecke haft þad/ hañ kyñe Hofde sij nu ad ad halla. Hañ fæddest Madur

suo

so ad han̄ giørde oss ad Guds Børnum/ Ja/ han̄ gleymer oss eñ nu ecke/ þo han̄ sie bweñ ad framkuœma og fullgiøra vora Endurlausn/ helldur bidur han̄ fyrer oss jafnlega/ þar han̄ nu situr til Guds Fødurs hægre Handar. Þui skyllde eg efast þar vm/ huørt hn̄ mune vilia veita mier z wtvega/ þad sem til miñar Sæluhialpar þienar. Med þui han̄ hefur sialfan̄ sig wtgiefed þar til/ ad wtvega mier Sæluhialpena? Huad er þad sem Faderen̄ skyllde ecke vilia veita Syneñ/ huør ed hønum var suo hlydeñ allt til Daudans/ Ja/ allt til Krossens Dauda. Huad er þad ad Faderen̄ skyllde ecke veita Synenum/ þar han̄ er bweñ/ ad med taka af hønum so myked Verd/ fyrer vora Sæluhialp/ so sem Faderen̄ hefur lated sier vel lynda og lijka? Þar fyrer þott Synder miñar æklæge mig nu/ þa treyste eg samt vppa þeñan̄ miñ Medalgaungu man̄/ þui han̄ er længtum meira verdur/ og betur heyrdur/ helldur enn miñer Aklagendur. Þott miñ Veykleike giøre mig hræddan̄/ Þa hroosa eg mier samt

samt af hans Styrkleika. Huad skal eg finna þar vm/ þott Dioffullenn aklage mig? Og miin eigen Illskuverk fordæme mig/ Og bevijse mier Søkena a Hend ur? Samt sem ædur anæger mier þad ad Skapare Himens og Jardar/ og sia lyf Riettlætid bidur fyrer mig.

Mier anæger/þegar eg hefe hans sæ tt og Vingan/ vid huørn eg hefe alleina Syndgad og Misbroted. Huad sem han vill ecke teikna vid mig/ mier til Avirdin gar/ Þad er so s þad hefde alldrei skied nie giort vered. Nu þo eg hafe drygt stoorar og margar Synder/ og hafe opt j somu Synder ⁊ Lostu falled/ huad vm þad? Eg þyrfte og ecke ad girnast Chr isti miins Endurlausnara Riettlæte/ være eg ecke þiaadur vnder Syndanna Þu nga. Være eg Osiukur/ þa þyrfte eg ei Læknarans vid/ hann er Læknarenn/ han er Frelsarenn/ Han er Riettlæted/ han kan ecke ad neita sialfum sier. Eg er sa hinn siuke/ eg er sa hinn Fordæmde/ Eg er sa synduge/ eg kan ecke ad neita sialfum mier

Myskunna þu mier þar fyrer/ O þu

goode

goode Læknare/ O þu milldе Frelsare/ O þu sanna Riettlæte/ Amen.

IX
Huørnen vier eigum Gud alleina ad elska.

Vjs vpp Christen Sæl fra ol sku Jardneskra Nluta/ og tak hier fyrer Hendur/ ad elska hier epter þan ypparsta z ad sta Gooda/ j huørium eru falen og foelg in øll giæde/ z an huørs ecke nia neirn Nlutur riettelega goodur kallast. Eing in skøpud Skiepna/ kan ad fullnægia so girnd og Giede voru/ ad vier eckert fram ar girnunst/ ad hene feingene/ z kiemur þad so til/ ad eingin Skiepna er af sialf re sier til good/ helldur þad gooda sem hun hefur med sier og j sier/ þad hefur hun annarstadar ad þeiged. Þar renna ad sønu og utpliota fra Skaparanum til Skiepnunnar/ so sem nockurs konar Læk er og Kunnster Giæskunnar/ Enn Vpp sprettann sialfs er j eilifpum Gude.

Þui

Þui skylldum vier þa hallda suo myked af þessum Lækiunum/ ad vier gleymum þar fyrer Vppsprettuñe sialfre? Allt þ gott sem finst j hia Skiepnuñe/ þad er so sem Skugge/ Eptermyndan/ Lijking ed ur Suipur ad eins/ þess Fullkomlega Gooda/ sem ad er Gud sialfur. Þui sky lldum vier þa hallda so myked af þessu Skugganum þess gooda/ ad vier þess ve gna gleymum þui hinu gooda sialfu?
Vm Dwfuña sem wt var slept af Noa ørk stendur skrifad/ ad hun hafe huørge kuñad ad fiña þañ Stad/ edur þad Pl æts/ j þui okyrra og østøduga Vatnaña Floode/ þar hun hafe kuñad ad huijla siñ Foot a/ Eins kañ z so vor Saal ecke þad neitt ad fiña j bland allra Jardneſ kra Hluta/ sem hun kuñe sitt Gied z Gy end/ til leyngdar a ad huijla vegna østad festu og Forgeingelegleika þessara Jard neskra Hluta. Mætte ecke reiknast/ ad sa giørde sialfum sier Mynkun/ sem elsk ade nockurn þañ Hlut/ sem ecke sæmde hans Tign og Burdum? Nu er Saaliñ vor Tygnare og Ypparlegre/ eñ nockur

fijrir

vnur Skiepna/ med þui ad hun er Endr-
keypt med Guds Sonar Þÿnu og Dau
da/ Þui skyllde hun þa vilia Skiepnurn
ar elska? Er þad ecke so sem þuert a mo
te þeirre Nattign/ og dyrdarlegum Heid
re/ til huors ad Gud hefur hana Upp
hafed? Allt huad sem hellst vier elskum
þad elskum vier/ añad huort fyrer Voll
dugleika/ edur fyrer Speke/ edur fyrer
Frijdleiks saker. Eñ huad er Vollduг
ra eñ Gud sialfur? Edur huad er Vÿs
doms fullara eñ hañ? Huad prÿdara og
fegra eñ hañ? Allt Vellde og Magt
Veralldlegra Konga og Herra/ er af ho
num giefed og lytur vnder hans Valld.
Allur Mañlegur Vÿsdomur og Speke
er ecke añad/ eñ Heimska og Fasfrædef
hia hans Vÿsdome ad reikna. Øll Feg
urd og Frijdleike Skiepnaña/ er Liotlei
ke ad reikna/ hia hans Fegurdar lioma.

Ef ad eirn Volldugur og Tignarrÿk
ur Kongur Bidlade til eirnrar Fatækr
ar og vmkomulitellrar Stulku/ og sende
sÿna Þienara med þau Erende til heñar
Munde ecke heñar Heimsku vid brugded
E ef hun

ef hun gleymde Kongsins Teingdum/ og girnteſt helldur ad eiga hans Þræla og Þienara/ ſem til heñar være ſender? Mykiu meire Heimſka er þad/ ef Sæl eñ vor elſkar þrælar Skiepnurnar/ ſem oſſ eru ſendar til Þienuſtu/ Helldur eñ þañ bleſſada Brwdguma ſiñ Jeſum Christum ſem hefur elſkad hana ſuo heitt/ og ſo myked til þeſſe vñed/ og hañ mætte þæ hana ſier til Eckta/ ad hañ ætgaf ſig j Kuøl og Dauda.

Sialfar Skiepnurnar afrǽda vorum Sælum ad hafa þuilijka Heimſku/ ſeig iande/ Þui vilie þier hallda ydur ſo faſt lega vid oſſ? Þui girneſt þier ecke þad ſem lǽngtũ ǽdra er eñ vær? Vær kunn um ydur ønguañ eigeñ eilijflega ad ænægia/ Fared þui til ydar og vors Skaparа og elſked hañ. Skiepnunum er ſuo hættad/ þo vier elſkum þær/ þa kuña þær ønguа Elſku oſſ aptur ad ſijna/ og ecke hafa þær oſſ helldur elſkad ad fyrra bragde. Eñ Gud ſa ſem er ſialfur Kiærleikuriñ/ hñ kañ ecke añars eñ ad elſka þa aptur a mot/ ſem hann Elſka. Jæ/

hañ

Hañ vard pyrre til ad veita oss vora Hiä
rtans Girnd/ Eñ vier kuñum hañ ad
bidia/og fyrre vard hañ til ad elska oss/
eñ vier hañ. Huad jñelega bære oss nu
pa ad elska hañ aptur a moote/ sem suo
jñelega hefur ossielskad ad fyrra bragdez
Hañ elskade oss/ þegar vier vorum ong
uer/ Þuiad Elskuverk Gúds var þad/ad
hañ liet oss myndast j Moodurlijfe/ og
fædast j þeñañ Heim. Hañ elskade oss þa
vier vorum hans Oviner/ Þuiad Elsku
verk z Myskunarverk Guds lifanda var
þad/ ad hañ sende oss siñ Son til Endv
urlausnar. Hañ elskar oss/ þar vier erū
fallner j Syndena/ Þuiad Myskunar og
Elskuverk Guds er þad/ad hañ ecke ofs
ur selur oss j Daudañ/ Jafnsnart sem vi
er Syndgunst/ helldr bijdr hñ epter vorre
Jdran og Yberboot. Elskuverk Guds
er þad/ad hañ on vorrar Verdskulldun
ar/Ja/ huert a moote vorre Verdskull
dan/jnnleider oss j þa eilijfu Dyrdarve
ru a Himnum. Hefde ecke Elska Dro
ttins vered/ þa hefdum vier alldrei fêng
ed Gud ad þeckia oss til Saluhialpar.

 Hefde

Hefde ecke Elska Drottins vered/ þa he
fde allur vor Vijsdomur og Þecking/ ver
ed einskis verd og skadnæm.
Nu annen kiemur þad til ad Kiærleik
urinn er ypparlegre enn Þecking allra Ley
ndardomanna? Þad kiemur so til/ ad Þe
cking Leyndardomanna finst lijka vel hia
Dioflunum/ enn Kiærleikurinn ecke vtann hia
Guds Børnum alleina. Huad velldur
þeirre stærstu Ofarsælld Dioflanna?
Þad/ þeir kunna ecke ad elska þann ædsta
z ypparsta gooda/ sem er Gud sialfur.
Nier þuert a moote/ Huad kiemur þar
til/ ad Gud er sa allra farsællegaste j bl
and allra Hluta? Þad/ ad Gud elskar
øll sijn Verk/ og hefur eina Hiartanle
ga Vnun og Inndæle af þeim. Huar fy
rer verdur ecke vor Elska til Guds full
komin j þessu Lijfe? Þad kiemur suo til/
ad epter þui sem vier þeckium huørn Hlut/
epter þui elskum vier hann z so/ Nu þeck
ium vier Gud og hans Myskun Ofull
komlega/ z so sem j Rædgatu/ þar fyrer
elskum vier Gud ecke fullkomlega sem
skylldum. Enn j þui eilijfa Lijfenu munum
vier

vier þullkomlega farsæler verda/ Þui vier munum þa fullkomlega Gud Elska/ Enn þullkomlega munum vier Hann þui þar elska/ ad vier munum Fullkomlega þeckia hann. Einginn kann sa ad vænta sier ad hann mune fullkomlega elska Gud j ødrum Heime/ sa sem ecke tekur til ad elska hann j þessum Heime. Guds Rijke m ad vppbyriast hier j þessu Lijfe/ j mann a na Hiortum/ ellars þullkomnast þ ecke j þui epterkomanda eilijfa Lijfenu. Nu ar sem ecke er Elska Guds/ þar er og ein ginn Epterlangan til þess eilijfa Lijffins Huorneñ kann sa þa ad hafa Not af þe im hædsta Gooda/ sem ecke elskar hann/ ecke leitar epter hm̃/ z eige girnest hn̄ Eins lijka Tegundar sem þijn elska er eins verdur þu og so/ Þuiad þijn Elska vmbreyter þier epter sinne Natturu. Elskann er su sterkasta samteinging/ edr Samband/ þui sa sem elskar eirn Hlut hann verdur eitt med honum.

Huad samteingde þann Riettlæta Gud aptur vid Syndugar og tapadar Mann eskiur a millum huorra þo var hin mesta

E iij þiar

piarlægd ordiñ? Pad giørde ſu ædſta og ſtæſta Elſka. Eñ vppa pad/ ad Riett lœte Guds ſtæde Draſkanlegt/ þa vard þar ad koma til/ſa hædſte og Dÿrmæta ſte Betalingur Þijnuſtar Chriſti. Nuad ſamteinger eñ nu j Dag/ þeſſa tuo miøg olijka Hlute/ Trwada Sal Mañſins/ ſem er ſkøpud Skiepna/ vid Gud ſiñ ſka para? Elſkañ. J þui eilijfa Lijfenu/ mun verda ſu allra nækuæmlegaſta/ og jñelegaſta Samteinging j millū Guds og vor/ Huørneñ kiemur pad til? Pad ki emur ſo til/ad vier munum þa hid allra jñelegaſt og nækuæmlegaſt Gud elſkad. Elſkañ hefur þa Natturu/ ad hun vm breyter þeim ſem elſkar/ og giører hann vmſkiptelegañ/ Þar fyrer/ huør ſem elſk ar pad Holldlega/ hañ verdur Holldleg ur/ ſa ſem elſkar Verølldina/ hañ verdur Veralldlegur. Nu er pad audvijſt ad Holld og Blood kañ ecke ad ødlaſt nie eignaſt Guds Rijke. Elſka til Guds er lijk þeim Vagne/ j huørium Elias Spæmadur var fluttur til Himins. Gu ds Elſka er og Vnan Hiartans/og lyſte legur

legur Alldengardut Sælarefiar. Nun wtelykur aþ Hiarta Mañsins Heimiñ og yfervinñur Dioþulñ. Nun aptur læ ser Helvijte/ Eñ vpplijkur Himnarijke. Elskañ til Gud/ er þad Teikn/ med hu oriu Gud teiknar þa Trwudu og wivsl du. Hugvañ þañ mun Gud a efsta De ige þeckia fyrer sitt Barn/ sem ecke hef ur þetta Teikned a sier/ Þuiad Trueñ/ med huorre alleina vier medtøkum Rie ttlæted og Sæluhialpena/ er ecke Riett nie søñ/ vtan hun hafe j sier stødugt Tr aust. Stødugt Traust kañ huorge ad vera/ þar sem ecke er Elskañ til Guds/ Þui huørneñ kantu ad Treysta goods til hans/ sem þu elskar ecke? Eingenn kannast sa riettelega vid Velgiørninga na sem ecke þackar fyrer þa. Nu þa ckar eingenn þeim/ sem hañ elskar ecke/ Huar fyrer/ ef þu hefur rietta og sanna Trw/ þa mun hun kannast vid þann æd ska Velgiørningum Endurlausnarans Jæ/ hun mun ecke alleinasta kañast vid hañ/ helldur og þacka fyrer hañ/ Ecke alleinasta þacka fyrer hann/ helldur og

 eirn

tíkneñ elſka þañ ſem hañ heþur gíefed og veitt. Guds Elſka/ hun er Lyf z Ro ſemd vorrar Sálar. Þegar Andeñ ed ur Sáleñ wykur af Mañſins Lykama fyrer Daudañ/ þa er wte og endad Lyf Lykamans/ Eins er þad og ſuo/ þegar Gud ſtyggeſt og j burt vyker fra Mañ ſins Sálu vegna Syndaña/ þa er og Lyf Sálareñar wte og endad. Gud byr og bygger j vorum Hiørtum fyrer Trw na/ og j vorum Sálum fyrer Elſkuna. Þuiad Elſka Guds fram fløytur af Hi ørtum þeirra Atvøldu/ fyrer Heilags Anda verkan. Þar kañ eingiñ Stilling nie Roſemd ad vera j Mañſins Sálu/ fie hun fyrer vtan Guds Elſku/ þuiad ſo ſem Heimurin z Dioſulliñ/ er heñar ſtæ rſta Sturlan og Onádan/ ſo er Gud he ñar meſta Nægd og Roſemd/ Þar er ein giñ Fridur Samviſkuñar/ vtañ alleina hia þeim ſem wt af Truñe eru ordner Riettláter/ þar er og eingiñ ſoñ Elſka til Guds/ vtañ alleina hia þeim ſem ha fa Sonarlegt Trwnadartrauſt a Gude.

Þeſſdum þar fyrer j vorum Hiørtum

oſmyk

oßmykla Elſku til vors eiginn Hollds/ Elſku til Veralldarenar/ og Elſku til Skiepnana/ ſo ad þar meige liþa j ſtadinn Elſka til Guds/ huør ad byriaſt hier j Heime/ enn fullkomnaſt j eilijfu Lijfe/

A M E N.

X

Um Pad/ huørnenn vier ſie um komner j Sætt og Vingan vid Gud aptur.

Annarlega bar Jeſus vorn Veikleika/ og vorum Yrkumſlum hlood hann vppa ſig/ O Herra Jeſu/ Huad mykel er þeſſe Giæſka/ ad þu tekur af oſſ Syndernar/ med huørium vier høfum forſkullldad eilijfar Kualer og Pijnu/ og leggur þær ſier æ Herdar. Þann Þunga/ ſem oſſ hefde ann ars nidur þryckt allt til Helvijtis/ Hann tokſt þu vppa þig/ Jæ/ þu ert ſærdur fyrer vorra Miſgiørda ſaker/ og fyrer vorra Glæpa ſaker Lemſtradur/ pyrer þijnar Beniar erum vier Heilbrygder ordner

Þuiad Gud Drottinn lagde allar vorar Synder vppa þig. Furdanleg eru þesse Byte/ þar þu tekur ad þier vorar synder enn giefur oss j stadinn þitt Riettlæte/ Dau dann sem vier høfdum forskulldad/ tekur þu til þijn/ enn giefur oss j stadinn Lijfed.

Þar fyrer kann eg nu onguann eiginn ad efast vm þijna Nꝏdar Giafstu/ edur ad ørvænta mier Nꝏdar vegna minna sy nda. Þu hefur vppa þig teked þad all ra Versta og Suiruirdelegasta/ sem vier til høfdum j vorre Nꝏtturu (þad er Sy ndena) Huørnenn skyllder þu þa kunna ad forsmꝏ þad besta sem vier til høfum/ og er Verk þinna Handa/ þad er Ønd vora og Lijkama.

Þu munt ecke epter skilia Sꝏlu mij na j Helvijte/ og þu munt ecke lijda/ ad þinn enn heilage siae Forrotnanena/ Riett elega mꝏ sa heilagur kallast/ huørs syn der ad eru af Nꝏdenne burtteknar. Sꝏll er sa/ huørium Misgiørdernar eru fyrer giefnar/ Og hann sem Drottinn tilreiknar ecke Syndernar. Huørnenn skyllde Drott inn meiga tilreikna oss Syndernar/ þad fyrst

Fyrst hann er bweñ ad Tilreikna þær
ødrum? Hann stoo Soniñ fyrer Syn
der og Afbrot sijns Folks. Þar fyrer
mun Sonuriñ med sinne Þeckingu mar
ga Riettlæta giora/ z þeirra Ranglæte
mun hann sialfur bera. Huørnenn giør
er hann þa sijna Riettlæta? Þad ka
ntu ad heyra hier Sæla mijn. Med
sinne Þeckingu/ stendur hier/ ad hann
giøre þa Riettlæta/ Þad skiedur æ
þann hætt/ Ad vier sem Riettlæter ver
dum/ Lærum fyrst ad þeckia þa Nad
og Myskun og Vægd/ sem oss er wt
vegud hia Gude/ fyrer Jesu Forþien
ustu. Þar næst/ ad vier forlætum oss
aldeilis/ med stadføstu Trwnadar Tr
auste/ vppa þa sømu Nadena/ sem vier
suo stæum og þeckium oss ad vera/ fyrer
Jesu Pijnu og Dauda wtvegada. Þet
ta er su sæta Þeckingiñ/ sem oss giører
Riettlæta og Saluholpna/ so sem þar
stendur skrifad. Þad er þad eilijfa Lijf
ad þeir þecke þig alleina sannañ Gud/
og þinn Eingietiñ Son Jesum Christ
um/ sem þu hefur wtsendt. Þar fyrer/
huør

huøt sem vidurkiener Herrañ Jesú/med Muñenú/ z trwer j Hiartanu/ ad Gud hefur vppvaked hañ fra Daudum/ sa skal vera Saaluhólpiñ. Twañ Mañ sins tekur ad sier og eignast/ allañ þañ Fullnægiu Betaling/ s Herrañ Christ: wtlagde þ vorar Synder / og ber hañ þ sig/ so sem sitt eigenlegt Riettlæte/ þuiad Christur bar Misgiorder sijns Folks/ z vppa sig hlood Rangslæte margra/ Og bad fyrer þeim Syndugu. Saňarlega munde hñ hafa hapt saa Riettlæta/ vt añ hañ hefde teked þa Syndugu optur j Statt til Radareñar/ Ecke være wa rger þijner enu Riettlætu/ O Herra Je su Christe/ vtann þu þyrergiefer þeim enu Ranglætu Syndernar. Huørneñ er þad mögulegt/ ad Christur dæme oss med strangasta Riette/ fyrer þær Synd er/ sem hañ hepur ad sier og vppa sig sia lfañ teked/ Huørneñ er þad mögulegt/ ad hañ fordæme oss/ þott vær sieum seker j Syndunum/ þar hañ er sialfur giørd ur ad Synd vorra vegna/ Skyllde hann vilia fordæma þa sem hañ kallar sijna

Vine

Vinek Skyllde hañ vilia Fordæma þa sem hañ bidur fyrer? Skyllde hañ vilia fordæma þa sem hañ leid Daudañ fyrer? Vertu nu med goodu Giede Sæla miñ/ og gleym þijnum Syndum/ Þad fyrer DRottiñ hefur þeim gleymt/ og vill þeirra ecke framar meir miñast.

Eingiñ hefur Rett til ad hefna a þi er fyrer þijnar Synder/ vtann sa same DRottiñ sem sialfur bitalade/ fyrer allar þijnar Synder. Hefde nockur annar wllagt Betaling fyrer mijnar Synder/ þa mætte eg ad soñu vera vggande þar vm/ huørt þesse stræinge Doomariñ vill de lata sier ænægia med þañ Betaling edur ei. Hefde eirn einfalldur Madur/ edur eirn Eingell betalad fyrer mijnar Synder/ þa være þar nockur Ordsøk til ad eg mætte efa vm/ huørt sa Betaling ur være ænægianlegur/ og fyllelegur ed ur ei/ eñ nu kañ þar eingeñ Efe a ad vera/ med þui þad hefur giort sialfur Gud Drottiñ. Huørneñ er mogulegt/ ad hñ skyllde ecke lata sier lijka og ænæga þañ Betalingiñ og þ Verded/ sem sialfur hñ hefur

hepur lucki sijnum Himneska Fødur / fy rer ossi? Edur huørnen skyllde pad vera opulikoumlegt / sem komed er af Hende ei lijfs Guds Sonar? Oftast þat þyrer ec ke leingur tala mijn / Aller veiger Drott ins eru Myskun og Sañleikur / þar til er og so DRottiñ Riettlatur og Riett ferdugur / og aller hans Doomar.

Oftast ecke leingur Sala mijn / hug ga þig vid Guds Myskun / Hugga þig z so vid hans Riettlæte / þui þyrst Gud er Riettlatur / þa heimter hañ ecke Be taling af tueimur / fyrer eirn z hiñ sama Hlut. Nu er hañ bweñ ancegelega ad sla Soniñ þyrer Synder Verallðariñar Huørn Riett skyllde hañ þa nu hapa til ad sla ossi Þrælana fyrer þærk Langt sie þad þra Guds Riettlæte / ad hañ hefnde nu aptur ad nyu Syndareñar a ossi / þar hañ er bweñ ad hepna heñar adur noog lega a sijnum Syne.

Hier ad auke er þier til Huggunar Gu ds Sañleike / sem alldrei kañ ad bregdast vm alla Eilijþd / Eñ huad er þad þa sem þesse Sañleikuriñ seiger? Hañ seig er hia

er hia Spamaſtenum/ Ad ſo ſañarlega ſem DROttiñ lifer/ þa vilie hañ ecke Syndugs Mans Dauda/ helldur ad hann ſnwe ſier og liſe æfenlega. Item/ ſeiger Endurlauſnariñ hia Gudſpialla mañenum/ Komed til mijn aller ſem Erfidid og erud þunga þimder/ eg vil endurnæra ydur. Huor vill efa vm Sañleika þeſſara Orda/ edur væna DROttiñ Lyge/ og hallda ad Þunge vorra Synda/ giete ni durþryckt Gudlegre Myſkunſeme? Þad ad væna DROttiñ Gud Lyge/ edur mis treyſta hans Myſkun/ er ſtærre Synd/ eñ allar adrar alls Heimſins Synder.

Huar fyrer Judas Syndgade meir og framar/ med þui ad hañ ørvænte ſier Gu ds Nadar/ enn Gydingarner/ j þui/ þa þeir Kroſſfeſtu Christum. Vitum þar fyrer/ ad þar ſem Syndeñ yfergnæfer/ þar yfergnæfer Nadeñ myklu framar/ þui hun er þuſundfiñum þyngre j Meta ſkal Drottins/ eñ allar vorar Synder. Syndernar eru verk Mañſins/ eñ Myſk uneñ verk Guds. Syndernar eru tijman legar/ eñ Nad DROttins fra Eilijfd til

til Eilijfdar. Fyrer Syndernar er komin fyllelegur Betalingur og Nꜳd Guds er med Dauda Jesu Christi utvegud/ & vm Allder og ad eilijfu stadfest/ og orast anleg giørd. Til þessarar Nꜳdareñar fly eg þui med iñelegre Lotningu og Audmykt/ Amen.

XI
Vm þad Verd og Fullnæg iu Betaling sem komeñ er fyrer vorar Synder.

KOmed til mijn/ þier sem Erfidid/ og þunga erud þiader/ eg vil Endurnæra ydur/ seiger Endurlausnariñ. Þar til suara eg þier/ miñ sæte Jesu/ ad sañarlega er eg med Opmyklum Syndareñar þunga nidurþryktur/ suo eg Andvarpa vnder þessare Obærelegre Byrde/ huers vegna eg vil giarnañ koma til þijn/

þu

þu sem ert brūnur þſſ lifanda Vatnſins.
Kom til mīn Drottin̄ Jeſu/ ſuo eg giete
komed til þīn. Eg kem þui til þīn/ ad
þu heþur ad þyrrabragde komed til
mīn/ Eg kiem til þīn Drottin̄ Jeſu/ og
hef hiartanlegan̄ Þorſta z epterlangan
epter þin̄e Nad/ þuiad j hia mier þinn
eg eckert gott/ Være ſo/ ad eg þinde nock
ud gott hia ſialfum mier/ þa hefde eg ei
ſo ſkooran̄ Þorſta epter þin̄e Nad. Viſſ
elega Herra Jeſu þa eruida eg og er þu
nga þiadur/ Ja/ ſo myklum Synda þu
nga er eg þiadur/ ſem eg meina j ad var
la mune nockur an̄ar vered hafa af þīn
um Vtvoldum/ vtan̄ kan̄ſkie Ræningin̄
a Kroſſenum. Myſkuna þig yfer mig/
O Herra Jeſu Christe/ þu ſem ecke ſyn
iader Ræningianum a Kroſſenum þin̄ar
Myſkunar.

Eg hefe jlla og ſuīvirdelega hegdad
mier/ j mīnu Lijferne/ ſamt girneſt eg
nu heilaglega og riettferduglega ad de-
ya. Nu er ſan̄ur Heilagleike og Ri
ettlæted langt j burt fra ſialfum mier/
Þeſſ vegna ply eg nu til þīns Heilaglei

 ka

ka. Kome mier nu til Hialpar þijn all
ra Helgasta Sæl/ O Herra Jesu/ huør
ia þu gafft til Endurlausnar verks/ og
Betalings fyrer marga. Kome mier til
Hialpar þiñ allra helgaste Lijkame/ sem
miña vegna var med Hwdstrykingum/
Hrækum/ Knefasløgum/ og huøssũ Þy
rnebroddum pijndur og plægadur. Kome
mier til Hialpar/ O Herra Jesu Christe
þitt allra helgasta og dijrmætasta Blod
sem wt flaut af þiñe signudu Sijdu/ þa
þu varst fyrer mig pijndur og Deydd
ur/ þuiad sa Dreyreñ hreinsar oss af øll
um vorum Syndum. Kome mier til
Hialpar og Adstodar/ vnder þessum mijn
um Synda Þunga og Samvisku byrde/
Þiñ allra helgaste Guddomur/ sem vid
Makt hiellt og styrkte þijna Mañdom
lega Natturu j Kuolēñe og Pijnuñe/
so hun fieck stadest/ og alla Feikn Kual
aña yfervñ ed. Huør þiñ Guddomur/ so
sem huijldest og hiellt kyrru sijnu Almæ
tte/ so hñ hindrade ecke Kuølena z Pij
nuna/ eda burt vike heñe fra þeim signa
da Lijkama/ vid huorn hañ var þo sam
teingd

feingdur/ vppa þad/ad Endurlausnar verked mætte þess helldur framkuæmast. Þesse Guddomurinn þinn/ hwande j þinum Mañdome/ giørde Þijnuna þijna O Herra Jesu oseigianlega kroptuga z Dijrmæta/ þui huad kann ædra ad þeinkiast/ edur Dasamlegra ad talast/ en þad/ ad Gud Endurkeypte mig med sijnu Blode.

Kome mier til Hialpar og Styrktar þijn blessudu Sаar og Vnder/ j huorium ad er falenn og folgenn oll mijn Lækning og Heilsugiøf. Kome mier til Hialpar þijn Forþienusta/ sem er mitt einka Akuarþ/ og Læknisdomur a mote Syndenne/ þuiad þad þu leidst/ þad leidstu minna vegna/ huar fyrer/ þad sem þu hefur med þinne Þijnu og Lijdingu forþienad/ þad hefur þu minna vegna forþienad/ Þar fyrer Prijsar Gud sinn Kiærleika til vor og bevijsar hann med þeim Vitnisburde/ sem geingur laangt yfer Skilning allra Manna/ Ja/ og lijka vel Einglanna/ Enn þesse er sa Vitnisburdur hns Kiærleika vid oss/ ad Christur er dauðenn fyrer oss/ þa þegar vier vorum hans Oviner.

Huor skyllde ecke lata sig forundra hier vppa? Huor skyllde ecke storlega dæst hier ad/ sa Myskunsamaste og Giafsku rijkaste Guds Sonur bidur Fodurinn fyrer þeim/ sem hann ecke þar vm bædu/ Ja fyrer þeim sem ecke alleinasta ecke bædu hann ad bidia þyrer sig/ Helldur og eirn inn þ þeim sem hofudu hann/ z voru hans Ovuner? Ja/ hann bidur ecke alleinasta fyrer Syndurunum og sijnum Ovinum o bedenn/ helldur þa bitalar hann fyrer þeir ra Synder og Yfertrodslur obedenn/ og fullnægiu giorer Guds stranga Riettlæ te þeirra vegna/ med sinne Fædingu/ med sijnu allra Heilagasta Framferde z Lijf erne/ med sinne beysku Pijnu/ og sijnum bit ra Dauda.

O Herra Jesu Christe/ þu sem fyrer mig badst og leidst Pijnu og Dauda ad ur enn eg kunne ad girnast þessa þijna Vel giorninga/ edur þig vm þa ad bidia/ mu ntu nu kunna ad synia mier Avaxtarins allra þessara Velgiorninga/ þar eg nu kalla af Diupenu til þijn/ og oska med Grate og Andvarpan ad niota Avaxt

-arins

atins þiñar Forþienustu? Eg var þord um aþ Syndū spilltre Nattturu til/ þiñ Ovinur þegar þu leidst Dauda fyrer mig/ eñ nu er eg wt af nadeñe ordeñ þiñ Vinur/ þiñ Brooder/ þitt Barn. Þu veitter fordum þijnum Ovinum sem þig einskis bædu/ Skyllder þu nu ecke vilia veita þijnum Vin þad sem hñ grætbæn er þig vm? Onguañ eigeñ mun þad so til ganga/ helldur so sem þad stendur skr ifad/ þa muntu onguañ þañ fra þier wt reka/ nie wtelykia sem til þijn kiemur/ þuiad þijn Ord eru Sañleikur/ Þu heþ ur talad vid oss j Anda og Sañleika/ og vier høfdum medtekid af þier Ord þess eilijfa Lijþsins.

Athuga nu þetta Sæla mijn/ og vert med godu Giede/ Vid vorum ædur Syn dug aþ Nattturuñe til/ Eñ nu erum vid riettlæt wt af Nadiñe. Vid vorum æd ur Guds Oviner/ eñ nu erum vid hans Viner ꝛ Teingda Næungar. Adur vo rum vid Daud j ockar Syndum/ enn nu erum vid apfur Endurlijþgud j Christo. O huad furdanlega og yþergnæfanlega

stoor er þesse Elskan/sem Gud heþur til vor. O huad yferþltotanlega mykell er Rijkdomur Gudlegrar Nadar og Mijsk unar/sem oss vpp aptur haþde/ til þeir ra Himnesku Næsætana. O þaug heitu Mijskunar Idur vors Guds/j huorium han vitiade vor/vpprunin af Nadum.

Med þui nu ad Daudenn Christi heþ ur wtvegad oss aptur Rettlæted og Lijþ ed/ huørsu mykels meinar þu/hans Lijþ fæe þa orkad vorra vegna? Med þui Endurlausnarin var ad þeirre Idiune midt j Daudanum/ ad betala fyrer oss/ og stilla sin Fodur til Frids vid oss/ Nu ad meinar þu þa han mune vera ad gio ra j sijnu liþanda Lijfe/ þar han þrame stendur fyrer sijnum Himneska Fodur? Christur lifer þa/og bygger j voru Hiar ta/eþ j þui vaker og varer Minning hns allra helgustu Forþienustu.

Leid þu mig og drag epter þier/O He rra Jesu/ suo eg fæe þad hid sama ad ødlast og eignast j Obrygdugleika Med tekningarennar/ sem eg nu epter vænte/ j Styrkleika Vonarennar. Lat þu DR ottin

DROTTin Jesu Þræl þinn meiga vera j hia þier/ suo ad hann sinie þann Dyrdar Liooma/ sem Faderenn hefur þier giefed/ og hann meige bwa og byggia j þeirre Vistarveru/ sem þu hefur þar til bwed j þijns Fodurs Hwse.

Sæler eru aller þeir sem bwa j þijnu Hwse DROTTinn/ þeir munu lofa þig vm allar Allder Eilijfdarinnar/ AMEN.

XII
Vm Hiartt og Tegund riettrar og sannrar Trwar.

MYFERveg þu Saala mijn/ Krapt Trwarennar/ og Lærdu þar ap/ ad vera Packlaat Gude/ sem suo dijrmætann Hlut veiter og jnngiefur j þitt Hiarta. Trwenn alleina kiemur þui til leidar/ ad vier kunnum aptur ad verda jnn plantader Endurlausnaranum/ eins og þa lauser Kuister verda Grædder vid Vijntried.

Þuiad so sem þuilsker Kuister/ so Grod ursetter/ fa og odlast wt af þui/ þess eig inlegañ Vokua og Fridbgun/ So odlu nst vier af Christo Lijfed/ Rrettlætid og Sæluhialpena/ þegar vier erum honū þyrer Trwna jñplantader.

Adam leidde yfer sig Guds Onæd og Ovinattu/og nuste Guds Mynd þyrer saker siñar Vantrwar. Eñ Trweñ kie mur þui til leidar/ad vier verdum tekner aptur til Nædar/og þad/ad Guds My nd/sem vær hoþdum mist/tekur til ad fæ rast a oss aptur. Fyrer Trwna veidur Christur vor/og byr og bygger j oss/ Eñ huar sem Christur er/ þar er og eirneñ Nadeñ Guds/Eñ þar sem Nadeñ Gu ds er/þar er og eirniñ Arfur þess eilijfa Lijfsins.

Fyrer Trwna vard Abels Forn fær re og Gude þeckare/eñ Cains/ So ver da og vorar andlegar Forner/þad er/ A vortur vorra Vara/ edur Bæneñ wt af Trwñe Gude þeck og þacknæmeleg/ Fyrer Trwna vard Enoch vppnumeñ til Himna/ eins nemur trweñ oss vppfra

mañ

Maãlegre Umgeinge/ allt j þa Himn
eſku Viſtarveruna/ liſka vel a medañ vi
er hierum j þeſſu ſtundlega Liffe. Þui
ad nu alla reidu byr Jeſus j oſſ/ ꝛ nu alla
reidu uppbyriaſt þad Eiliiffa Lijf j oſſ/
þott þad ſie eñ nu huled.

Vegna þeſſ Noe trwde/ þa tilbio hañ
Orkena/ ſo gongum vier eirneñ fyrer tru
na jñ j Guds Chriſtne/ ꝛ hans Barna
Hoop/ huar ed Sælernar verda holpnar
þott aller adrer Luter forgange j þui
myckla Floode Veralldareñar oſtodug
leika.

Fyrer Trwna ferdadeſt Abraham wt
af þui Lande/ ſem Skwrgodadyrkan var
frameñ/ So ſkilium vier oſſ og ſo vid þe
ñañ Heim fyrer Trwna/ þorlatande For
elldra/ Syſtkyn og Naunga/ og epter fi
lgiande Chriſto/ þangad ſem hañ oſſ ka
llar. Fyrer Trwna ferdadeſt Abra
ham vm framande Lond/ og beid epter
þui Fyrerheitna Landenu/ Eins biſdum
vier med Trwñe/ epter þeirre Himneſku
Jeruſalem/ ſem Gud hefur tilbwed a Hi
mnum. Þui vier erum Gieſter og Vile

F v ndingar

ndingar j þessum Heime/ og kieppuſtum med Trwñe til vors Rietta Fødurlands a Himnum.

Fyrer Trwna edur med Trwñe/ med fook ſu Obyria Saara Krapt þañ/ þad hun vard frioþsøm/ z gat Jſaach j ſijnū Alldurdome/ Eins saum vier ſem And lega erum Dauder/ þañ Krapt/ ad Gie ta Christum andlega j vorum Hiørtum og Saalum. Þuiad ſo ſem Christur va rd eitt ſiñ gieteñ j bleſſudum Kuide þeirr ar ſignudu Jomþrur Mariu/ ſuo verdur hañ og eirneñ Dags daglega/ andlega gieteñ j huørre riettrwadre Saalu/ ſem þordar ſier ſaurgunarſamlegu ſamlage Veralldareñar/ z helldur ſier fra Heim ſins jllum Girndum hreinferduglega/ ſo ſem oñur ſkijrlijþ Mey fra Saurgan.

Fyrer Trwna/ edur wt af Truñe offra de Abraham ſijnum Syne Jſaach/ Ei ns oþþrum vier andlega j Trwñe/ edur þyrer Trwna/ vorum eigeñ Vilia/ ſem er ſa kiæraſte Sonur vorrar Saalar/ þui huør ſem vill þylgia epter Herranum Je ſu/ hañ verdur ad aþ neita ſialfum ſier/ þad

þad er/ hañ verdur ad leggia þra ſier j Valld Drottins/ ſiñ eigeñ Vilia/ ſinn Veg og Virding/ og Elſku til ſialfs ſij ns. Fyrer Trwna edur wt af Truñe bleſſade Jſaach Jacob/ So odlunſt vier og medtøkum fyrer Trwna edur med tr wñe alla bleſſan af Gude/ þuiad j Abra hams Sæde/ þad er j Herranum Chri ſto/ verda bleſſadar allar Þioder. Fyr er Trwna edur j trwñe ſpade Joſeph/ vm Vtfør og Vtleidſlu Jſraels folks af Egyptalande/ og Radſtafade/ ad þadañ ſkyllde flytia Bein ſijn z jñ j þad þyrerheitna Landed/ So væntum z bijd um vier med Truñe/ epter Vtleidſlu vor re wt af þeſſu andlega Egyptalande/ þ er/ wt af þeſſum Heime/ og vonum epter þeirre farſællegu Vppriſu vors Hollds. Fyrer Truna vard Moyſe leint j þrim manude/ So leinge leiner z ſkyler oſſ z ſo Trweñ þ Dioþulſins Vijkingſkap/ þar til vier lokſins verdū jñleidder j þañ Him neſka Dyrdar ſal/ z verdū þar wtkiorner z koſner/ til ad vera andleger Kongar og Hofdingr". Fyrer truna vtvalde Moyſes helldur

Eymd og Motlætingar ad lijda med sij nu Folke/ Eñ ad lifa j mykellre Vegse md/ Virdingu og Välgeingne hia þeim Egyptisku/ So kiemur og so Trwiñ oss/ til ad foracta og emskis vnda skundle ga Nezd/ Vegsemd/ Audæfe og annad Hollosins Epterlæte edur Vellystinar/ Eñ vppkueiker j oss j stadeñ Gyrnd og Epterlangan til þess Himneska Dyrdar eñar Rijkis/ og þeirra Giæda og Audæ fa sem þar vppe eru.

Ja/ Fyrer Trwna þa kiosum vier oss helldur Mynkun og Forsmaan ad lijda/ med Christo/ eñ ad eignast alla Fiarstod du þessarar Veralldar. Fyrer Truna for Moyses burtu wr Egypta Lande/ z ottadest ecke Kongsins Reide. So giører Trweñ oss diarfa og hughrausta/ so ad vier skielfunst ecke fyrer Neipt edur Ogn an Ogudlegra Tyraña þessa Heims/ helldur blijfum owigguer og stadfaster þar vid/ ad giora epter Guds Vilia/ og fylgia honum epter/ huad sem odru lijd ur. Fyrer Trwna neytte Israels Lijd ur Paskalambsins/ So neytum vier vo

rs

rs Páskalambs j Trwnne. Vort Páskalamb er Christur/ sm̃ er vor ra vegna slátradur/ huors Holld ad er sañarleg Fæda/ og huors Blood ad er sañarlegur Dryckur.

Fyrer Trwna geingu Jsraels Syner yþer Hafed Rauda/ So komunst vier fy rer Truna klaklaust yþer vm Haf þessa Heims. Fyrer Trwna nidur hrundu Mwrar Borgareñar Jericho/ So ver da oll Hervirke og Vÿgvielar Diofulsi ns nidurbrotiñ og Eydeløgd/ af þeim trwudu. Fyrer Trwna vard Rahab fr elsud/ So munum vier med Trwñe frels ader verda/ wt af fortøpuneñe/ þegar He imur þesse þorgeingur. Fyrer Truna hafa þeir Heiløgu Forfedur vñed Kong arÿkeñ/ aptur luckt Leonaña Kiapta/ og Kuerkar/ nidurslokt z deyþt Magt Elld sins. J sama máta yferviñum vier og so fyrer Trwna Diofulsins Rÿke/ komust um vndañ Grimd og Slægdum þess Hel vÿska Leonsins/ z frelsunst vndañ Bále þess Helvÿska Elldsins.

Nu er þesse Trweñ/ ecke einungis j

þui

þui komeñ/ad vita af Gude z Endurla
usnaranum Herranum Christo/ edur
ad kuña ad tala vm TrwareñarGreiner
helldur er hun þar j z þar vnderkomeñ/
ad taka andlega vid Christo/ og allre
hans Forþienustu/ sem ollum verdur j
Guds Evangelio og Nadar Fyrerheit
um frambodeñ/og vita sier og vænta obr
igdanlega Guds nad vÿssa/vegna End
urlausnarans/og ad hafa wt af þeirre
vissu Guddomlegrar Nadar/ Hægd og
Roosemd Samviskuñar.
Þesse Trweñ vppkueikest af Sæde Gu
ds Orda. Andeñ og Trweñ eru eitt/eñ
Orded er so sem Vagn/ edur Feria H.
Anda/a huorium hñ verdur jñpluttur
og særdur j vor Hiortu. Trwiñ er eitt
Guddomlegur Avoxtur/ z þui verdz til
þessa Avaxtarins ad vera sæd Guddom
legu Sæde/þad er/Guds H. og omeitt
gudu Orde/ þuiad eins tegundar z Sæ
ded er/eins tegundar er z so Avoxtureñ.
So sem j Vpphafe/ þegar Gud skapa
de Heimeñ/þa vppraꝼ og framkom Lioo
sed af Guds Orde/þui Gud sagde/ Ver
da

de Lioos/ og þar vard Lioos/ ſo kuiknar og tendraſt Trwarenñar Lioos/ af Lioſe Guds Orda/ ſo ſem David ſeiger/ J þijn nu Liooſe ſiaum vier Lioſed/ þad er / J. þijnu Orde/ edur fyrer þitt Ord verdum vier trwader. Med þui Trwenñ ſamteinger oſſ vid Chriſtum/ og giorer oſſ eitt med hønum/ þar fyrer er hun og ſo j voru Hiarta/ Mooder allra Dygda z mak koſta ſem fyrer Gude ſkarta. Huar ſem Trwenñ er/ þar er Chriſtur/ Enñ huar ſem Chriſtur er/ þar er heilagt Lijferne/ Lijtelæte/ Hogværd og Kiærleike. Chriſtur og heilagur Ande verda ecke adſkilder/ þar fyrer/ huar ſem Heilagur Ande er/ þar er ſa riette Heilagleike. Og þar þuert á mote/ huar ſem ecke er heilagt Lijferne/ þar er ecke z ſa Heilage Ande/ enñ þar ſem ecke er ſa heilage Ande/ þar er og ecke helldur Chriſtur/ enñ huar ſem hellſt ad Chriſtur er ecke/ þar er og ecke helldur Trwenñ.

Huor ſu Grein eda Kuiſtur ſem eige ad ſier dregur Wokvann af Wijntrienu/ og Bloomgaſt aþ hønum/ hann er ecke

riette

riettelega sem duger jñplantadur j Vñn
tried/ so erum vier ecke riettelega samtein
gder Christo þyrer Trwna/ vtan vær od
lustum af honum nytt Lijf/ og nya Frioß
gun. Trweñ Mañsins er so sem nockurs
konar andlegt Lioos/ af huoriu Hiortuñ
verda vpplyst/ þar fyrer verdur þetta Li
oosed ad wtstriala Geislum goodra Ver
ka. Eñ þar ß ecke eru Geyslar þess and
lega Lijþsins/ þar er og ecke helldur enn
þa komed Trwareñar Lioos. Synder
og Illgiorder eru Myrkraña Verk/ enn
Trweñ er eitt liomande Lioos/ Eñ huo
rn Sampielagskap hefur Lioosed vid my-
rkred? Þaug illu Verkeñ eru Sæde Di
øfulsins/ eñ Trweñ er Sæde Christi/
Eñ huort samlag kañ Christur og Di
øfulliñ/ edur Diøfulsins Sæde og Chri
sti sæde ad hafa? Hiortun hreinsast hid
jñra fyrer Trwna/ eñ huornen kañ þar
ad vera hreint hid jñra/ sem Ohrein
ar Muñrædur og Saurgunarsamleg ve
rk sinast og heyrast hid ytra? Trweñ er
vor Sigurviñing/ Huornenn kann þa
sonn Trw þar ad vera/ sem Holld
ed

ed yfervifiur Andañ/og so sem Nerkekur
hañ vnder sitt Vallds Fyrer trwna hz
ßum vier Christum hia oss/og j Christo
þad eilijfa Lijf/ Nu odlast eingeñ þad et
lijfa Lijfed/ sem j Jdrunarleyse z sijnum
Syndum framgeingur. Nuorneñ er þa
mögulegt/ ad eirn Jdrunarlaus hafe
Christum og Trwna j sier blijfande?

Vppvek þu goode og Millde Jesu/
Lioos sañrar trwar j oss/ suo ad vier med
trwfie odlunst og medtokum eilijfa Sæ
luhialp/ Amen

XIII
Vm Andlegañ Ecktaskap millum Christum/ og vor rar Sælar.

EG vil trwlofa þig mier ad eilij
fu/ seiger Christur vid huoria
og eina trwada Sæl.

Þess vegna villde Christus
vera j Brwdkaupenu j Cana/ ad hann
audsynde oss þar med/ ad hañ være þar

til j Heimen komen/ad han villde andle
gan Ecktaskap vid oss binda. Gled þig
og fagna j Drottne Gude þijnum Sæla
mijn/ huør ed þig hefur j klædt Nialpræ
desins Skrwda/ og fært þig j Riettlæte
sins Kyrtel/ so sem eina Brwdur sem glo
ar j sijnu Skarte. Gledstu og fagna
yper Vegsemd þijns Brwdguma.
Gledst og pagna wt af Frijdleika þij
ns Brwdguma. Gledst og pagna wt
af Elsku og Hiartalage þijns Brwd
guma.

Hans Tign og Vegsemd er øllu ædre
þuiad han er sanur Gud/ blessadur vm
alla Eilijfd. O huad mykel Tign vei
test þa þessare Skiepnu Guds (trwadre
Sælu) þar sialfur Skaparin vill Trw
lofa sig vid hana/ og Ecktaskap vid ha
na binda.

Hans Frijdleike og Fegurd geingur yp
er allan Frijdleika/ þui han er frijdur A
litum/ fæugt yper alla adra Manna
Sonu/ Þuiad men sæu hns Dyrd/ Jæ/
soddan Dyrd/ sem Eingietins Guds So
nar. Hans Asiana liomade so sem Sool
og

og hans Klæde vrdu so huijt sem Snioor þar rañ og eirneñ wtfliotande Reid af hans Vorum/og hañ var kryndur med Dyrd og Vegsemd. O huad yppergnær anlega skoor Myskunar Giæfka er þa þetta/ad sa allra ædste Frijdleikans Lioo me/ virdtest ad wtvelia sier til Brwdar Sælena Mañsins/ sem er lijtt og sleck ud af Syndaña Kaame og Saurgun. A Brwdgumans Sijdu er ad sia og pina hina ædstu z stæstu Vegsemd z Hatign Eñ a sijdu Brwdareñ" var mesta tyma z Volæde. Og þo samt s̄ ædz elskar þesse Brwdgumeñ so auma z vmkomulausa sijna Brwdz/længiñ heitara eñ hū hñ.

Athuga nu og skoda vandlega Christ teñ Sæla/þañ oseigianlega Kiærleika og þad heitasta Elskuþel þijns Brwd guma/sem hañ hefur til þijn. Þesse hei ta Elskañ droo hañ ofañ af Himnum/ og nidur a Iordena til þijn.

Þesse Elskañ batt hañ vid Stolpañ vnder Hwdstrykingena. Þesse Elskann negldi hañ a Krossen/Þesse Elskañ la gde hañ nidur j Grofena/Þesse elskann

 droo

droo hañ og lijka nidur til Helvijtis. Sia/ allt þetta giørde Ast og Elska su sem Jesus þiñ Brwdgume hafde til þijn Christiñ Mañeskia/ þyngre meiga þat fyrer vor Hiortu reiknast/ eñ þaug þyng sin Biorg edur Bly/ þar suo sterkt Ast arband/ kañ ecke ad draga þaug vpp til Guds j Hæðernar aptur/ huadann þad hafðe þo mdur dreiged Guds Son nidur til vor.

Brwdureñ þesse var nakeñ/ og kunne þui ecke vegna þessa Klædleysesins/ ad verda jñleidd j þañ Himneska Kongsal eñ/ þetta athugade sa Elskuriijke Brud gumeñ/ og færde hana þui j þañ dijrmæ ta Skrwda Sæluhialpariñar og Rieit lætesins/ Ja/ hañ færde hana wr suivir delegum Tøtrum Syndareñar/ og þeim saurugu Flijkum Ranglætesins/ og þær de hana aptur j hreint og skijnande Sy lke (Huert Sylke ad eru Rieitlætingar heilagra) þetta Brwdkaups Klæded er eckert añad/ eñ þad Rieitlæte sem Christ ur hefur siñe Christne wtvegad/ med sijn um eigeñ Dauda og Þijnu.

Jacob

Jacob Forþader van̄ þad til ad faa Rachel til Ecktakuinu/ad han̄ þionade Laban j heil fiortan Ar/ En̄ Christur han̄ van̄ so myked meira til þess/ad faa Irwada Saal sier til Eckta/ ad hann þess vegna nær vpp j þriatiu og fiogur ar/leid Hungur/Þosta/Kulda/Hatæks Fyrerlitning/Brygl/og med seinasta þa saru Krossens Kuol/og þan̄ smanarleg asta Dauda. Samson for ofan til þeir ra Philistea/huoria þiood Gud hafde asett sier ad afmaa/ og took sier til Eck ta eina Jungfrw af þeirra Sleckte/ Ei ns nidurstie Christur/af Hædum Himn an̄a/og wtvalde sier Brwdur/af þui for tapada og j eilijfa Glotun hrapada/ Man̄kyne.

Brwdaren̄ar øll Ætt og Slekte var j Ovinattu vid Gud lifanda/en̄ han̄ sialf ur kom þui aptur j Sætt og Vingan vid Gud/med sijne Beyskustu Pijnu. Brwd uren̄ laa nidursleigen̄ til Jardar/velkt og kuolud j sijnu eigen̄ Bloode/ En̄ þesse Brwdgumen̄ hen̄ar/þuode hana j Skijr nar vatnenu/z hreinsade hana med þui

Giij allra

ka Nelgasta Vatnsbade/ Jaa/ hann burt
þurkade og hreinsade Brwdarennar Bl
ood/ med sijnu eigen Bloode/ Þuiad Blo
ded Guds Sonar/ þad hreinsar oss af
øllum Syndum. Brwdurinn þesse var
ohrein og Dasialeg/ enn hann smurde ha
na med Olio þad er med Naad og My
skun. Brwdurinn þesse var miog jlla til
reika/ enn hann gaf henne Sylline Armbo
nd/ og Eyrna Skart/ þad er/ hann Prijd
de hana med adskilianlegum Dygdum/
og Afftgiøfum heilags Anda. Þesse
Brwdurinn var so Fatæk ad hun hafde
eckert þad sem hun kynne honum ad giefa
j Trygda Pant/ þar fyrer gaf hnn henne
Pant sijns Heilaga Anda/ og took af
henne aptur hennar Holld/ og hafde þad
vpp med sier j Himnana. Þesse Brwd
urinn var hungrud/ enn hann gaf henne Si
miliu Braud/ Hunang og Vidsmiør til
Fædis/ þad er/ hann fæder hana og vpp
fooſtrar til þess eilijfa Lijfsins/ a sijnu Ho
llde og Bloode.

Þesse Brwdurinn er Ohlijdinn sijnum
Brwdguma/ og helldur honum tijtt og
opt

opt ecke betur trw eñ so/ ad hun hydist Neimeñ og Diofuliñ/og samþyckest þei tra Girndum z Vilia/ Eñ samt z ꝍdur hefur þesse Brwdgumiñ so heitt Hiarta lag til heñar/ ad hañ tekur hana aptur j Sætt vid sig/ so opt z tijdum/ sem hun snyr sier aptur til hans/ med saññarlegre Jdran og Yperboot.

Lærdu þar fyrer þu trwada Sæl/ ad kañast vid so mørg og stoor Guds sonar Elsku teikn. Lærdu ad elska þa Elsku na/ sem kom Guds Syne til ad styga ni dur j Jungfrwareñar Kuid þiña vegna. Þeim mun meir er oss skylldugt hañ ad elska/ framar eñ sialfa oss/ sem hañ er ꝍd re eñ vier. Skyllda vor er ad stunda til ad lijkiast honum/ j ollu voru Framferde og Lijferne/ sem wt af Aast og Elsku til vor/ giordest oss j ollu lijkur/ ad Syndeñe vndañ tekeñe. Sa verdur riettelega hall deñ fyrer eirn ohacklꝍtañ Mañ/ s̄ ecke elskar hañ aptur a mote/ sem hañ elskar fyrre/ Huad jñelega bære oss þa ad elska hañ aptur a mot/sem oss elskar so heitt/ ad hañ(so ad seigia)yfer gaf sijna eigiñ

 Tign

Tygn vorra vegna. O huad Farsæl er su Saal sem teingest vid Christum j þuilijkum Ecktaskap og Nionabande/ hun maa oepud sier eigna og ad sier taka/ allt þad gott sem Christur hefur henne vtvegad/og forþienad j hia sijnum Nim neska Fødur med siñe Nlijdne og siñe Ku ol og Dauda. Þuiad eins og Ecktakui ñuñe verdur sameigenlegt allt þad Gots og øll su Tign z Æra sem heñar Eckta madur hepur/ Eins verdur oss sameigeñ legur allur Rijkdomur Riettlætesins/ og øll Tign Dyrdareñar med Christo/ sem hønum sialpum tilheyrer. Eñ til þes sa Ecktaskaparins kuñum vier ecke ødru vijs ad komast eñ pyrer Trwna. Eg vil trwlopa þig mier med Trwñe/ seiger Christur hia Spamañenum. Fyrer tr wna verdum vier jñplantader Christo. Eins so sem Kuisterner verda jñplanta der j Vijntried/ so ad vier faaum af høn um allañ Vokua Friofgun og Lijpskra pt. Og lijka so sñ þad/ ad þær tuær Per sonur sem j Nionabandenu edur j Eckta skapnum lipa/ verda eitt Holld til sam ans/

ans/ So verda og þeir sem Christo sam tengiast fyrer Trwna/ eirn Ande med honum/ þuiad fyrer Trwna bygger Christur j vorum Hiørtum/ Enn sie Truenn riett og sonn/ þa audsyner hun sig og læt ur j Liose j Kiærleikanum. Lijka sem j gamla Testamentenu attu Kiennemenn erner ad gyptast alleina þeim Kuennmanns Personum/ sem voru ospilltar Meyar So tekur og sa Himneske Kiennemad urinn sier til andlegs Ecktaskapar allein aste soddann Sal/ sem j fremsta mata fordar sier ad saurgast af Heimenum/ Dioflenum/edur Vilia sijns eigin hollds.

Gior þu oss Herra Jesu verduga/ ad vier um sijder meigum verda jnnleidder j Lambsins Brwdkaup/ Amen.

XIV
Um þa Stooru Leyndar dooma/ Holldtekiunnar Herrans Christi.

Latum

Aakum oss om Stundar saker/ reña Huga vorum/ fra þessum Jardneskꝛu og stundlegu Hlutū og grunda og yperrega/ þa my klu Leyndardoma Holldgunareñar/ z Ningadfædingareñar Herrans Jesu Christi. Sonur Guds stie nidur af Himm um til vor/ so vier yrdum Guds Oskabørn. Gud verdur Madur/ so ad Madurin verde Gudlegrar Nꝛadar og Náttúru Hluttakande/ A moote Kuslldе Heimsins villde Christur læta sig fæddan verda/ suo ad hañ teiknade þar med ad øll Nꝛot siñar Holldgunar og Ningad fædingar/ heyre meir og framar til þui epter komanda eilyfa Lyfenu/ eñ þessu stundlega og Jardneska.

A Døgum þess Fridsama Augusti Keysara/ villde Christur fædast/ þar med audsynande/ hañ kiæme þar til j Heimiñ/ ad hañ giørde Frid/ j millum Guds z Maña. A þeim Tyma villde hñ helst j Heimeñ fædast/ þegar Jsraels folk var komed vnder Þrældoms Ok framande Þioda/ til ad syna þar med/ ad hñ være sa

ſa riettꝛ Naudhialpare z Frelſare ſijns Folks. Vnder Stiornan añarlegs Yf ervallds villde hn̄ og eirneñ lata ſig pæ da/ þuiad hans Rijke var ecke af þeſſum Heime. Hañ fæddeſt af eirnre ofleckad re Meyu/ ſo hañ kieñe oſſ þar med/ ad hañ kuñe ecke andlega ad vera gieteñ ed ur fæddur/ vtan j þeirra Hiortum/ ſem eru andlegar Meyar/ Þad er/ j þeirra Hiortum ſm̄ ecke þijdaſt Vilia Heimſins Diofulſins nie Holldſins/ helldur ſamte ingiaſt Gude j einum Hreinum z ſkijrum Anda. Hañ fæddeſt heilagur z Syndla us/ſo hn̄ helgade þar med vora ſauruga og Syndumſpillta Fæding/ Hañ fæddeſt af þeirre Meyu/ ſem var Trwloþud til Eckia einum Mañe/ſo ad hn̄ þar med giorde Hionabandenu æru z Virding/ mz þui ſu Stiett er af ſialfū Gude jñſett. Hañ fæddeſt a myrkre Nootttu þuiad hn̄ var þ ſaña Lios ſ̄ j Heimiñ kom/ til ad vpplioma allt Veralldareñar Myrkur. Hañ verdur lagdur nidur j Jotuna/ til ad mynſa z kieña/ ad hañ ſie þad rietta Foodur vorra Salna. Hn̄ verdꝛ fæddꝛ a medal

medal Vxa og Asna/ So hn sette man eskiuna aptur til sinar fyrre Tignar og Tegundar/ huor ed fyrer Syndena var ordenn lijk skynlausum Skiepnum. Hann verdur fæddur j Betlehem/ pad wtþydist j Braudhwsenu/ þuiad hann er sa sem hingad med sier færde pad sæta Braudid og þar vel sediande Fædsluonar / Himne skra Velgiørninga. Hann er Frumgiet inn og Eingieten Sonur sinar Modur hi er a Jordune/ So sem hann var og epter sine Guddomlegre Natturu/ Frumgiet inn og Eingietinn Sonur Fodursins a Hi mnum.

Hann fæddest j Fatækt og Orbyrgd/ So hann wtvegade oss þar med þaug Hi mneskn Audæfenn. Hann fæddest j fyrer litlegum Asna stalle/ So hann fære oss inn leidt j þann Konglega Sal eilijfrar Veg semdar a Himnum.

Þar verdur wt sendur eirn Himneskur Sendebode/ til ad kunngiora þennan all ra stæsta Guds Velgiørning/ Þui þar fanst eingenn sa a Jordune/ sem kynne ad skynia/ huad stor hann være og mykels ve

rdur

edur. Þad var og so vel tilheyrelegt/ ad eirn Himneskur Vitsendare/ skyllde kunn giøra soddañ Himneskañ Velgiørning. So gledia sig nu Einglaña Hersueiter þar af/ ad þeir sia og vita/ ad vier muñū hafa Christi Hollogan og Hingadfæding/ ødlast med sier þa Dyrd og Sælu/ j huørre þeir lifa.

Þesse gledelegu Tijdindiñ verda fyrst bodud Hirdurunum/ Þuiad sa sem nu var fæddur/ er sa sañe Sælnaña Hirder sem komeñ er til þess/ ad leida þær villtu Sauda Skiepnur/ aptur a riettañ Veg. Fyrerlitnum og audvirdelegum Mønum verdur sa stoore Fognudurinñ bodeñ/ Þui ad eingiñ kañ sa Gagn edur Nytsemd ad þui af þessum Bodskapnum sem ecke er Lijtelmotlegur og audvirdelegur fyrer sialfs sijns Augum. Þeim sem hielldu Nætur vøku yfer siñe Hiord/ verdur þesse Fæding Christi kuñgiørd/ þuiad þeir alleina fa Gagn og Nytseme af henne/ sem hafa Hiørtun vakande til Guds/ eñ hiner adrer ecke/ sem j Syndunū sofa.

Sa Volldugе Flockur Himneskra Her sueita

ueika syngur hꝛatt Lof Gude med myk
lum Fognude/ huor ed ꝛdur var miog
hryggur/ þegar su stora Olucka þiell vp
pa fyrer vorum fyrstu Forelldrum/ ad þa
ug þiellu j Guds Reide z Oblijdu. Dyrd
arliomeñ þessa Kongsins z Herrans sieß
a Himnum/ huor ed lijtelmotlegur z vm
komulijtell var halldeñ a Jordunne. Ein
gelleñ seiger/ ad Meñ skule ecke ottast/
þui sa være fæddur/ sem allt þad skyllde j
burttaka/ sem vere mætte Ordsøk z efne
til allskins Otta. Fognudurinn verdur
af Himnum opan bodadur/ þuiad nu er
sa fæddur a Jordunne sem allañ Fognud
med sier bærer. Einglarner bioda oss ad
fagna eñ ottast ecke/ af þui/ ad sa Ovin
skapur a millum Guds og Mañā/ sem
var Ordsøk og efne alls Otta/ være nu
j burttekeñ. Nu verdur Dyrd tilsøgd z
sungeñ Gude j Hædunum/ huoria voret
fyrstu Forelldrar villdu suo sem taka og
ræna fra Gude/ þa þaug forecktudu ha
ns Bodord. Sa same Fridurinn er nu ap
tur wtvegadur j Fædinguñe og þyrer Fæ
dingina Herrans Christi/ þui ædur fyrre
hefd

høfdum vier Gud og vora eigeñ Samvi
sku a mote oss. Sa sañe Fridurin er nu
wtvegadur/ þut hañ er nu ypzerunen sin̄
oss hafde herteked og pangad.
Lætum oss ganga med Fiarhirdurum
um til Jotuñar þar sem Christur liggur
þad er/ til Guds barna Samkundu/ þar
finum vier þetta edla Barned j sijnum
Reifum/ þad er ; Guds heilaga Orde og
Riknungunum. Lætum oss og eirneñ gey
ma oll Ord þess stoora Leyndardooms/
so sem ædur giorde su signada Mey Ma
ria/ og hafa þaug yper Dags daglega/
so þaug falle oss ecke wr Miñe. Tokum
vnder med Einglunum syngiande og seg
giande Gude skylldugar Packer/ fyrer so
storañ Velgiørning/ Jæ/ Lætum oss syn
gia fagnande hætt Lof Drottne med øll
um Himneskū Herskara/ þt ef Einglar
ner hafa so storañ Hiartans Fognud hī
er af vorra vegna/ Huad myklu framar
ættum vier þa ad fagna/ huorin ad þetta
Barned er fædt og giefed? Ef Israels
syner hropudu vpp af Fognude/ þeg" þr
sau Sattmalsørkena til sijn borna/ hū
Satt

Sattmals Vrk ad var þo alleinasta ein Fygura og Fyrermyndan/ vppa Holldganena Herrans Jesu Christi/ Huad myklu meire Ordsok høpum vier þa til ad fagna og Glediast/ þar skalþur Drottiñ er til vor komeñ/ jklæddur voru Holldeꝰ Nafe Abraham orded gladur þar af/ ad hañ sieck ad sia Guds Son/ j þeirre Mañdomlegre Asynd/ sem hañ hafde vppa sig teked/ alleina vm stundar saker/ Huad ættum eda mættum vier þa glediast myklu framar/ þar hañ hefur med so storre samteingingu/ sier bunded og samteingt vora Natturu/ ad hun vare z sundurskilnar alldrei vm alla eilijfd Hier giefst oss tilefne og Ordsok/ til ad forundrast vppa Guds omælelega Myskun og Millde/ þar hañ virdtest nidur ad stijga til vor/ med þui vier gatum ecke vppstyged til hans.

Hier giefst oss og eirneñ/ Ordsok z tilefne til/ ad vier forundrum oss vppa þ Dymrædelega Guds Almætte/ med huorin hañ þeim tueimur Ojafnustu z Olijkustu hlutum/ sem er Guddomlegre natturu

nru og Mañdomlegre/kuñe svo samañ
ad koma/ ad nu er eirn z hiñ same bæde
Gud og Madur. Oss gießst og eirneñ
Ordsok þar til/ ad forundra oss vppa þa
nn omælelega Guds Vijsdom og Spekc
med huore hañ vppa fañ þad Rmd og
þañ Mæta/ huorneñ vier yrdum j hans
Nmd og Vingan aptur Keypter/ huork
Rmd/ huorke kuñu ad vppþeinkia edur
skynia/ Meñ nie Einglar. Sa omælan
lege mykle og goode Gud/ var med Syn
deñe skygdur/ Þui þurpte þad ad vera o
mælelega stoor Betalingur/ sem skyllde
kaupa oss aptur j Frid. Mañeskiañ haf
de syndgad a moote Gude/ þar þyrer wt
heimtest og so/ ad Mañeskiañ skyllde fu
llu betala Gude þad Brot. Nu var þui
so vared z hættad/ ad huorke kuñe mañ
eskiañ aþ siinum einungis Krapte/ ad
þær stadest þa omælanlegu Kuøl og Þij
nu/ sem Syndeñ hafde þorþienad. Eñ
þo samt þa krafde Guds Rietklæte þessa
omælelega stora Betalings endelega/ eþ
þar skyllde Sætt takast/ a mille Guds z
Maña. Þar fyrer vard Gud Madur/ so

ad hañ j sijnum Mañdome/ betalade fy rer Syndena/ eñ Guddomureñ sem j þessum Mañdome Christi bygde/ giørde Betalingeñ anægelega dijrmætañ og fullnægiande. Vel meigum vier hier j þessu Guds Dasemdarverke furda oss þar vppa/ huørsu þui strangasta Guds rietltæte/ z hñs allra mykustu Myskunseme/ vard hier samañ komed.

Þessa Tempran og stilling Gudlegs Rietlætes og Myskunar kuñe eingenn Skiepna ad vpphuxa/ fyrre eñ Gud sial fur hana openberade/ og ecke kañ helldur eñ nu nockur Skiepna hana fyllelega ad skilia/ siidañ hun var af Gude open berud. Hier ad ber oss helldur ad dæma eñ smæsmuglega ad Grenslast. Þetta ber oss med Trwareñar Augum giarnañ ad vilia skoda/ Þott vier þækium þad j þessu Lijfe alldrei fullskodad nie skiled/ Medkiennum helldur Beikleika z Vanmatt j vorum Skilnings hætte/ Enn þad vier seigium neitt a mote Guds Almætte.

Vm

XV
Um þaug Not sem vier høß um þar af ad Guds Sonur vppa sig took vort Holld z Blood.

Eg boda ydur mykenn Føgnud/ seiger Eingellen̄ a' Fæding ar Tijma Lausnarans.

Vissilega ma̋ þad mykeḡ Føgnud kalla/ þui han̄ yfergeingur allann Man̄legan̄ Skilning. Þad var mykel Olucka og Eymd/ þegar vier vorum kom̄ner vnder Valld og Yerfekning Diøf ulsins/og vorum fallner j eilijfan̄ Dauda. En̄ þo var þad en̄ stærre Eymd/ad Men̄ lieta sier ecke þar pinast til þessar ar andlegu Olucku/og kunnu ecke ad þeckia nie kannast vid þa stooru Eymd/ þess vegna er þad hier huert a mote/mykell Føgnudur/þar oss verdur hier bodad/ ad sa sie nu j Heimen̄ fæddur/ sem oss frelse og frelse/fra allre ædurgreindre Eymd og Olucku.

Þar er komin̄ Lækniømeistarin̄ til fra

enu Siuku/ Frelsareñ til þeirra Hertek nu/ Vegurinñ til þeirra villu/ Saaluhial piñ til þeirra fortøpudu. Eins og þad Moyses var sendur af Gude fordum/ þss Erendis/ad frelsa Israelis Lyd wt af Egypta Lands Þrældome/ so er z Chr istur af Fødurnum sendur/til þess ad fre lsa z Endurleysa allt mañlegt kyn wt af Diøfulsins Hertekningu og Þrældoms Oke. So sem Dwfañ ber Oleuvidar kuist j Orkena/ epter þad ad Jordunne var vpp aplur skoted wr Vatnsfloodenu So kom og Christur j þeñañ Heim/ til ad boda þañ Frid og þa Saatt sem være komeñ a millum Guds og Mañna. Þar fyrer høfum vier nooga Ordsok til ad gl ediast hier af/ og meigum riettvel vona oss og vænta mykels goods af vorum my skunsama Gude og Fødur. Meinar þu ad sa sem elskade oss so heitt/ad hañ vird test ad samteingia sinum Guddome vorn Mañdom med einu eilijfu og osundurslit anlegu Samteingingar Bande/ þegar vier vorum hans Oviner/ hañ mune nu hiedañ af kusta oss nockurs Hlutar ad sy nja

nia/ þar vier erum ordner hans Holld og Blood? Huor hefur vm Allder sitt eig ed Holld hatad? Huorneñ skylldo su hæ dsta og stæsta Myskunseme/ gieta nu sna rad oss wt fra sier/ þar vier erum somu Natturu og Tegundar og hun? Ecke er mogulegt nockrum Mañe/ ad ihuga edur yfervega stærd og Mykeleik þessa Leyndardomsins/ Huad myklu sijdur hañ med Ordum ad wtskijra.

I Christi Holldgan samteingest hin hædsta Natign/ vidur þa Fyrerlitlegust u Læging/ Sa hædste Styrkleiks Krap tur vid þañ veykasta Vanmætt/ þad æd sta Veillde vid þad vesælasta Volæde.

Huad er Tignarlegra eñ Gud/ og lijtel motlegra eñ Mañeskiañ? Huad er sty rkuara eñ Gud/ og veykara eñ Mañesk iañ? Huad er farsælara eñ Gud/ og ve sællra eñ Mañeskiañ? Samt þañ Guds Speke og Almætte/ þañ Midel z Mæ ta/ med huorium ad þesser so harla olijk er og osiafner Huter/ kyñe ad samteing last/ so ad Guds Riettlæte yrde þar med stillt og sefad. Huorneñ er nockrū Mañe

mogulegt ad yꝑervega/ huad ſtoor ad ſie þeſſe Leyndardomur.

Omælanlega ſtoor Boot og Betalin gur wtheimteſt fyrer Mañſkiepnuñar Brot z Avirding/ þuiad Mañſkiepnañ hafde falled fra þeim omælanlega myk la Gooda/ þad er Gude/ eñ huar ſkyllde Mañſkiepnañ ſo ſtorañ Betaling taka ſem ſamgillte vid þa oprietanlegu Guds Giæſku/ ſem ſtygd og modgud var? Nañ var ecke hia Mañlegum Krapte ad vin na/ og þeſſ vegna þa tekur Gud þeñañ Fullnægiu Bitalingeñ/ ſo ſem hia ſialf um ſier/ og af ſialꝑs ſijns Nende/ þar hñ ſialfur Skapareñ lijdur Pijnu og Dau da j ſijnu Hollde/ ad vier Skiepnur hñs ſkylldum ecke pijnaſt eilijꝑlega j voru Ho llde. Þar var ſtygd og modgud ſu O mælañlega ſtoora Giæſka/ þui kunne ſa alleina ad wtvega oſſ Saatt og Vinattu aptur ſem ſialfur hafde Omælañlegañ Krapt og Almætte. Nu er ſa eingeñ/ ad Gude einum vndañteknum/ ſem ſo O mælañlegañ Krapt hafe. Þar fyrer ſæ kte Gud ſialfur Heimeñ aptur vid ſialꝑ ann

aň sig/vard sialfur Medalgangare vor og Endurleyste sialfur Mańkyned med sinu Bloode.

Huor kań fullelega ad grunda/ skynia edur skilia/ huad stoor ad sie þesse Leynd ardomur? Sa ædste Herra og Skapare allra Hluta/ var til Reide reittur ꝛ styg dur/ og Skiepnań sem hań skygde/ bar sig j øngvu ad blijdka hań aptur/ eda komast aptur j hńs Vmgan/ huar fyrer sa hiń same sem stygdur var/ og misgiø rt var vid/ hlaut ad taka vppa sig Hollo Skiepnuńar/ og koma heńe so aptur j Sætt vid sig. Mańskiepnań var falleń fra Gude/ og hafde giefed sig til Dioful sins/ sem ad er Guds æfenlegur Ovine/ Eń samt sem ædur er Gud so trwr/ vid þessa sijna Otrwu Skiepnu/ og suo læt ur hań sier vera þar vmhugad/ ad þa ha na aptur wr Flock Diøflańa/ ad hańn sialfur leitar epter heńe/ og bydur heńe med allra Hugarlætlegustu Ordum ad koma til sijn aptur.

Er ecke slykt Omælańleg Myskunse me/ huør ed længt gengur yfer allann

Mañlegañ Þanka og ſkilning? Myklu
framar er nu vor Náttura prÿdd vegna
Christi Holldtektu/ eñ þad hun var ædur
niÿdd vegna Adams Syndar/ meira od
lunſt vier aptur fyrer Christum/ eñ vier
miſtum fyrer Adam/ Syndeñ yfergnæf
de/ eñ nu yfergnæfer længtum framar
Nádeñ/ Vier miſtum j Adams Falle vo
rt Meinleyſe/ eñ feingum aptur fyrer
Christum/ Fullkomed Riettlæte.

Furdañlegt er ad ſkoſku Guds Almæt
te/ eñ þo er eeke ſijdur furdanleg Guds
Giæſka og Godgirne. Þott Skopunar
verked ſie miog dáſamur Hlutur/ þa er
þo Endurlauſnarverked epter mijnu Do
me eñ dáſamlegra. Myked er þad/ ad
ſkapa Mañeñ þegar hañ var eingeñ/ z
kuñe þui eckert ad hafa af Gude forſkull
dad/ Eñ længtum meira er þad/ ad En
durleyſa hañ aptur/ þegar hañ hafde
jllt forſkulldad/ og taka vppa ſig hans
ſok z Syndagiolld. Dáſamleg Giæſka
Guds er þ/ ad hñ virdteſt ad ſkapa z my
nda vort Holld z Bein; eñ þo er hin Gi
æſkan eñ þa Dáſamlegre/ ad ſialfr Gud
villde

villde verda Bein af vorum Beinum/ z Hollð aß voru eigen Hollde.

O þu Sala mijn/ vertu þacklaat þijn um Gude/ sem þig hefur skapad þegar þu varst einginn/ Sem þig hefur Endur leist/ þegar þu varst vegna Syndanna fordæmd/ Sem þier hefur tilbwed þann Himneska Fognudinn/ ef þu med Trw nu helldur þier vid Christum.

XVI
Vm Andlega Sadning og Endurnæring þeirra. Gudhræddu.

SA Millde og Myskunsame Gud hefur tilbwed myked Gie stabod/ enn til þess eiga alleina ad koma Hungrud Hiortu. Sa kann eingenn ad seigia af Sætleika þessa Himneska Giestabodsins/ sem þad smack ar ecke/ enn sa smackar þad ecke/ sem ecke hungrar þar epter. Sa kiemur til Giest abodsins sem trwer a Christum/ nu kann

 einginn

eingen sa riettelega ad trwa/ sem ecke ka
hast vid sijnar Misgiørder/ og giører sa
na Jdran og Yferboot. Pad sama
Angur og Tregie/ sem Guds Børn ha
pa j Hiartanu/ vegna sinna Synda/ pad
er petta andlega Hungred Sæalarennar/
enn Trwenn er su andlega Sadningin.

Gud gaf fordum Jsraels Lijd j Eyde
morkenne Himnamioled til Fædu/ sem
kallast Eingla Braud.

Enn j pessu Giestabode pess Nya testa
mentesins giefur Gud langtum betra Hi
mnabraud/ pad er/ sijna nad/ Fyrergief
ning Syndanna/ Jæa/ lijka eirnenn sialf
ann Sonenn sinn/ huør ad er Einglanna He
rra og Drottinn. Christur er pad riettа
og sanna Braud/ sem nidurstie af Himn
um/ so hann giæfe Lijf allre Verolldinne.
Sa sem fullur er af Drafe Suijnanna (p
er af Vellystingum pessa Heims) hann
smangar ecke til Sætleika pessa Giesta
bodsins/ Sa ytre Madurinn skyniar ecke
huad peim fra Manenum er Heilsusam
legt/ og vel smackande.

A Eydemorkunne giefur Gud sitt Him
na

na Miol/þad er/þegar øll Jardneſk fæ da/øll Jardneſk Huggun kañ ecke ad hi alpa. Þeir ſem gypter voru og høfdu ſier Konu keypta/villdu ei koma til Gieſ tabodſins/ Eñ ſkijrlijfar Meyar/ þad er þær Sæler ſem huorke hafa bunded ſig vid Heimeñ/med Vellyſtinguñe/nie Di øfulleñ med Syndeñe/þær koma til þeſ ſa Gieſtabodſins.

Eg hefe trwlofad ydur ſo ſem eina O ſpleckada Mey/einum Manne/ſeiger Po ſtulin. Þar fyrer ætte Sæl vor ad ford aſt ad dryia andlegar Hooraner med Di oplenum/og ſiaa til hun ſamþycke ecke hans Vilia/ ſuo ad Guds Sonur giete teked hana ſier til Eckta. Þeir ſem li etu ſier vera ant vm ad ſkoda ſiñ Bw gard/villdu ecke koma/ Eins ſkiedur þ og ſo eñ/ þeir ſem elſka Aud og Vellyſt ingar þeſſa Heims/þeir læta ſier allſted biſkaſt til þeſſ Himneſka Sætleikans. Girnd/Giedþocknan z hugferde Hiarta ns er ſo ſem nockrar Fætur Sælareñar/ an huorra hun kann ecke ad komaſt til þeſſ Andlega Gieſtabodſins. Su Sæl ſem

sem er opsødd og metkud aß Hyggun sku
ndlegrar Velgeingne z Sælu/ kañ ecke
vel ad hafa Sund nie Epterlangan
epter sa leika Himneskrar Farsælldar.
Þegar sa rijke Yngismadur/ sem giefur
j Gudspiallenu/ heyrde þad/ hañ munde
verda ad ypergiefa sijn Audæfe vegna
Christi/ vid huar hañ hafde fest sitt Hi
arta/ þa vard hñ hryggur z gieck j burt.

Christur vor Himneske Elijseus jñ hell
er ecke fyrre Vidsmiore þess Himneska
Sætleikans/ enn þad ad Kierenn eru
oll kom. Ecke er mogulegt ad Elskañ
til Guds kuñe jñ ad ganga j Hiarta ma
ñsins/ vtañ þui ad eins/ ad ut þadañ ry
me ædur fyrre/ Elskañ til Veralldareñ
ar/ og til sialfra vor. Huar sem
hellst ad er vor Fiesioodur/ þar er z eirñ
eñ vort Hiarta.

Elskañ hefur þañ Krapt med sier/ ad
hun samteinger Mañ vid þad sem hañ
elskar/ þar fyrer/ ef þu elskar Heimeñ/
þa verdur þu eirn aß Heimsins Limum.

Elskañ hefur og eirniñ þañ Krapt
med sier/ ad hun vmbreyter þeim ð elska.
þar

þar þyret/ef þu elſkar Verolldena/ þa verdur þu Verallolegur/og eſſer þu Ni mineñ/ þa verdur þu Nimneſkur.

Þeir ſem ad Akneyte keyptu/ og oþ miøg voru aſtundunarſamer vppa ſijna Verallolega Nøndlan/komu ecke til Br wdkaupſins/ Eins er þui vared og ħa tt ad eñ nu/ þeir ſem feſta ſitt Niarta vid ſtundlegañ Aud og Rijkedœme/ þeir fara ogiarnañ miøg þreklega leitande epter Nimneſkum Audæþum.

Veralldlegur Audur og Rijkedœme/ vex Mañeſkiuñe ſuo j Augum/ ad ħeñe ſyneſt Gotz og Audur mune kuña ad œ nægta ſier til allra Þarfa/og þeſſ vegna lætur Mañſkiepnañ ſier þar med anæg ia/eñ leitar et Guds ſialfs/ ſem alleina kañ Girnd Salareñar ad fullnægia.

Allur Veralldlegur Audur og Rijkedœ me er jñe faleñ j ſkøpudum Skiepnum/ſo ſem ad er j Sylfre/jGulle/ Nwſum edur Gordum/j føſtu og lauſu Gotse/eñ eing eñ þeſſara ſkiepna kañ fyllelega ad ſedia Girnd Salareñar/ þuiad hun er øllum ødrum Skiepnum ædre og ypparlegre/

eñ

eñ aller adrer Hluter eru hefiar vegna skapader/ og hefie til Pienustu. Nuad vanmættugar allar skapadar Skiepnur sieu til þess/ ad veita allt þad sim Sæliñ girnest/ Pad siest og sañast hellst j Daud anum edur a Daudastunduñe/ Þegar all ar Skiepnur yffergiefa oss. Vndur me iga þad vera/ ad vier høllдum oss so fast vid Skiepnurnar/ Þar þær hallda ecke fastara vid oss/ eñ so.

Þegar ad Adam snere sijnu Hiarta fra þeirre Vnan/ sem hañ skyllde hafa j Gude/ z leitade sier Jñdæles af Skilnin gs Trienu gods og jlls/ þa vard hañ str ax wtrekeñ af Paradijs.

Eins geingur og so til fyrer vorre sa lu/ ef hun snyr sier fra Gude/ og til Ski epnañа/ þa pirder hun sig þar med Him neskre Huggun og verdur wtrekeñ fra þui rietta Lijfsins Trie.

Eñ huors hafa þeir ad vænta sier/ sem forsoma og forsmaa þetta Giestabod ed? Heimuriñ forgeingur og aller þeir sem festa Hug siñ og Hiarta a honum. Skiepnurnar forganga og aller þeir sim

seiia

ſetta Von ſijna til þeirra. Sa Himneſ
ke Faderen̄ hootar med Eyde/ ad eingen̄
þeirra Man̄a ſkule ſmacka ſijna Kuølld
maaltijd / ſem ſijn Naut/ Bꝛ̄garda edur
Ecktakuiſkur/ þad er/ noc kurn Hlut Jar
dneſkan̄/ virda meir og framar/ enn þad
Himneſka Gieſtaboded. Sie Kuølldmaal
tijden̄ forſoomud/ þa er eingen̄ von a no
ckre Maaltijd edur Bordhallde þar ept
er. Sie Chriſto gleymt j þeſſu Lijfe/ þa
er Vonarlauſt vm nockra Huggun þad
an j fra. Þeir ſem þetta Gieſtaboded for
ſmaa/ ſkulu ſtrappaſt med eilijfu Hungre
og eilijfum Myrkrum. Þeir ſem ecke vil
ia giegna þeſſu Bodenu Chriſti/ þar hn̄
ſeiger/ Komed til mijn aller/ þier ſ̄ ervid
ed ꝛ erud þunga hlaader/ Þr munu heyra
þan̄ ognarlega wrſkurden̄/ þar hn̄ ſo ſeig
er/ fared fra mier bøluader j eilijfan̄ elld.

Þeir j Borgeñe Sodooma/ vrdu þui
aꝼ Himneſkum Ellde vppbrender/ ad
þeir forſmaadu Predikun Lohts/ j huør
re han̄ baud þeim til þeſſa Gieſtabods
ins. Eilijfur Guds Reide Elldur mun
þa vppbrenna/ ſem þetta Gieſtaboded
for

þorſmæ/ þegar þeir eru med Heiløgu E vangelio til þeſſ boodner og kallader.
Þær þæviſſu Jungfrwrnar ſem ei hoͤf du Oleum j ſijnum Lompum/ toͤfdu oþ leinge vpp fra þui Brwdgumenſ kom/ z þui var Dyrunum a medan apturluckt/ Eins vill þad og ſo til ganga/ ad þeir ſ ecke hafa Hiørtun full af heilogū An da hier j Heime(huør ad er þad andle ga Bidſmiøred)þeim mun Chriſtur ec ke leifa jñ ad ganga j ſiñ Fognud/ hello ur mun fyrer þeim verda apturluckt Dy rum Fyrergiefningareñar/ Dyrum My ſkunariñar/ Dyrum Huggunariñar/ Dy rum Bonareñar/ z Dyrū Jdranareñar.
Gud hefur eñ nu eirn añañ mæta ad kalla til þeſſa Gieſtabodſins/ og þad ſkiedur hid jñra j Hiartanu/ þegar Guds Sonur ſtær/ klappar og kallar vppa dyr vors Hugſkots/ med Godfwſre Girnd Hiartans/ med audmiukū Andvorpunū med Gudhræddum Þonkum/ ſæll er ſa ſem þa vpplykur Hiartanu fyrer Guds Syne med riettre Yferboot/ þegar hann ſo kallar og vppa klappar. Þar fyrer
nær

nær sem þu fiñur eda formerker nockra heilaga Girnd edur goodfwsa Tilhneiging j þijnu Hiarta/ þa vittu fyrer vijst/ ad sialfur Christur klappar þar vppa þitt Hiarta/ og vertu strax til reidu/ ad lwka vpp fyrer honum ædur eñ hañ vijkur j burt aptur/ so ad hañ aptur lyke ecke epter æ seirna sijnum Nædar Dyrum fyrer þier. Nær sem helst þu fiñur nockurn goodañ Neysta Gudhræddra Hugreñinga j þijnu Hiarta/ þa vittu fyrer vijst ad hañ mune vera vppkueiktur og komiñ af þeim breñande Loga Gudlegrar elsku (þad er af H. Anda) nærdu og aldu þañ Neista/ so hañ vaxe og verde vmm sider ad Ellde breñande Elsku. Mundu þig/ ad þu wtslæckuer ecke Andañ/ og forhindrer ecke þad vppbyriada Guds verk. Huør sem nidurbrytur Guds mustere/ mun verda fyrer hans straungum Doome/ Vort Hiarta er Guds Musteri eñ sa nidurbrijtur þad/ sem ecke vill giefa Heilögum Anda Rwm þar jñe/ þegar hañ kallar hid jñra/ fyrer Ordsins Kieñing. J Gamla Testamentenu/ heyr

du Meñ Gud tala hid jñra j Vitnisbur
dar Tialldbwdeñe/ j þui nya Testamen
tenu/ þiña Riettwader Guds Meñ til
þuilijkra Nrætinga og Bendinga/ Nei
lags Anda hid jñra. Sæler eru aller
þeir sem þeim hlijda z epterþylgia/ Am̃.

XVII
Vm þad huoria Avegste Sk
ijrneñ med sier færer.

Innstu Riettrwud Sæl a þa
mykilu og stooru Nead Guds/
huoria hañ hefur þier veitt j
Skijrneñe/ Skijrnenn er End
urgietningar. Laug/ huar fyrer sa sem
Skijrdur er/verdur hreinsadur af Saur
gun siñar þytre Fædingar/ edur finnar
Holldlegu Fædingar/og er af Gude apt
ur ad nyu fæddur/ fyrer Vatn og Heila
gañ Anda/ og er þess vegna ordeñ Gu
ds Sonur/ Erþinge eilijfs Lijfs/ og eilij
frar Sælu. So sem Gud Fader vottar
vm Soniñ siñ/ þar hañ var Skijrdur/ad
þesse se siñ elskulegur Sonur/ suo tekur
hañ

hañ alla þa sem trwa/ og verda skÿrder/ sier til elskulegra oska Barna. So sem þad Heilagur Ande openberadest j Dwfu lijking/ þegar Christur var Skijrdur so er hañ eñ nu nælægur j vorre Skÿrn/ ad giora hana kroptuga/ Ja/ H. Ande veitest j Skirneñe/ og med Skirneñe/ øllum þeim sem trwa/ og verkar þad j þeirra Hiørtum/ ad þeir verda einfallder s Dwfa/ og forsialer sem Høggormar.

So sem þad gieck til j skøpuniñe/ so geingur þad z eirneñ til j Endurfædinguñe. J fyrstu Skøpun allra Hluta/ þa færdest Ande DRottins yper Vøtneñ/ og gaf þeim eina lifande Lijfs Hræring og Krapt/ So bærest og Heilagur Ande yfer Skijrnar Vatned/ og giorer þad ad heilsusamlegum midel/ z Verkfære vorrar Saluhialpar. Endurlausnariñ vor Jesus Christus villde þess vegna sialfur skijrast/ ad hñ vitnade þar mz ad vi[illegible] er yrdū hñs Limer j skijrneñe. Nøz[illegible] þott þ sie heilbrygt tekur opt Læknisdo[illegible] iñ til sijn/ vppa þ/ ad adrer Lijkam[illegible] er/ s veyk' eru/ dde þar mz heil[illegible]

Christur er vort andlegt Høfud/ þui tekur han þenan Heilsusamlega Laku isdom Skyrnarenar vppa sig/ so ad vier sem erum Limer a hans andlegum Lyka ma/ yrdum þar med Heilbrygdader.
Lyka sem ad Gud batt sin Sattmaala/ a tijmum Gamla testamentesins vid sitt Folk j Vmskurnene/ So bindur han sin Sattmaala nu vid oss/ a þessum Nya tes tamentesins Tijmum j Skyrnene/ Þui ad j staden Vmskurnarenar er Skyrnin komin/ Huor sem nu er jnteken j Guds Sattmaala/ han þarf ei ad kuida fyrer Aklogun Diofulsins. J Skyrnene ver da Men jklædder Christo/ huar fyrer Ritningen so ad Orde kuedur/ ad þeir wt valdu og heilogu/ hafe þueiged og huit giort sijn Klæde j Lambsins Blode. Þad fullkomna Guds Sonar Riettlæte er sa fagre Skrwden/ Huor sem hønum er j klæddur/ han þarf ecke ad þeila sier veg na Syndarenar Saurguwar.
Hia Jerusalem var eitt Dyke/ j huort ...ell Guds nidur stie a vissum tijmum ...rærde Vatned/ so ad huor sem nidur

nidur stie fyrstur j þad Dyke/ epter þa Vatnsins Hræring/ hañ vard strax Læknadur/ af huøriu sem hellst Krankdæme hañ hafde. Þetta Dyked merker Skijrnar smeñ. Þuiad Skijrnar Vatned voret/ læknar oss af øllum vorum Synda Krankleika. Þegar heilagur Ande nidur stijgur j Skijrnar Smeñ/ og samann hrærer Vatned vid Guds Sonar Blod Þuiad eins og Blooded Foornañ sem offradar voru j Jerusalem/ var nidur þueiged j mødur nefndt Dyke/ so þuæst og eirniñ allz Krapts Blodsins Christi (huør ed vard ein heiløg Foorn/ fyrer vorar Synder) ofan j vort Skijrnar Vatn/ huar af þad og lijka tekur allann Krapt og allt sitt Heilnæme. Þar upp yfer sẽ Christur var Skijrdur/ opnudust og upplukust Himnarner/ Eins verdur og eirneñ Dyrum Himnarijkis upplokid fyrer oss j vorre Skijrn.

Vid Skijrnena Christi var nælæg øll heiløg Þreñing/ Eins er hun og eirniñ nælæg j vorre Skijrn/ so ad vier medtokum med Trwñe j Skijrneñe/ Arfleidslu

z Opkabarna Riett aff Fodurnum/ Frij un og Fullnægiu Frelse af Synenum/ z Kroptuga Endurgietning af H. Anda. So sem j Hafenu rauda Dreckest Pha rao og allur hans Her/ So dreckest z so j Skijrneñe vorre/ sa hiñ Gamle Adam med ollum Hoop og Her jllra Lasta og Odygda/ eñ aller riettrwader komast med heilu z holldnu jñ til þeirrar fyrerheitnu Arfleifdar siñar j Himnarijke. Þar fyr er er Skijrneñ vor þad hid sama Gler Hafed edur sa Glersioreñ sem Postulenn Johañes sa j Anda/ so sem þar vm ma lesa j hans Openberingar Book/ þuiad j giegnum Skijrnarvatned vort/ suo sem j giegnum añad Gler/ skijna þeir þægru Geislar Riettlætis Solareñar/ þ er/ Her rans Jesu Christi/ jñ j vorar Saler z Hiortu. Þetta Glerhafed var framme þ Lambsins Velldisstoole. Lambsins Ve lldisstoll er heilog Guds Sonar Christ ne/ hia huorre su heilaga skijrnar Laug iñ a alleina heima. Spamañenum E zechieli vitradest eitt Vatn/ sem framfla ut af Musterenu/ huort Vatn ad Lijf gade allt/ og gradde allar Meinsemder

Eins skiedur þ eñ nu j Dag/ ad j þui andlega Mysterie/ þad er/ mitt j Guds Barna Søfnude/ vppsprettur eñ nu j Dag/ þad heilnæmasta Flood Skijrnar Vatnsins so ad j Diwp þess sama Vatn sins/ verdur søkt øllum vorum Syndū/ z allt verdur þ læknad og endurlijfgad/ sem straumur þuilijks Vatnsflods sner ter z vid kiemur. Skijrneñ er þ andlega Vatnsflood/ j huøriu ad allt Nølld Sy ndareñar dreckest og deydest/ Hrafneñ s merker Diøfuliñ/ flygur j burtu/ eñ Dw faañ sem merker z þijder heilagañ Anda flijgur heim aptur þangad/ huadañ he ñe var burt sleppt j Falle vorra pyrstu Forelldra/þad er jñ j vor Hiortu/ z ber þangad med sier Oleuvidar Laufblød/þ er Frid z Rooseind Samviskuñar. Miñ stu þar pyrer Christeñ Saala/ a þa all ra sætustu Naad og Myskun/ sem þier veitest j Skijrneñe/og sia til ad Endur gialldа Gude/ skylldugt Þacklæte.

Enn þess meire Naad og Myskun/ sm ockur verdur veitt j Skijrneñe/ þess vand legar þurfum vid ad geyma og forvara

J iiij hana

Hana so feingna/ so vier missum Hana et aptur ad nyu/ Þar til og þessvegna verd um vier grafner med Christo fyrer Skijrnena j Daudañ/ ad so sem Christur er vppvakeñ fra Daudum fyrer Dyrd Fod ursins/ so eigum vier ad ganga/ j Endur nyung Lijfdagaña.

Vier erum j Skijrneñe læknader af voru andlegu Krankdæme/ þui er oss va ndlega tilsimande/ ad vier syndgum ecke leingur/ so ad oss hende ecke (kañ skie) añ ad verra. Vier hofum eitt siñ jklædst Christi Riettlæte/ sem er sa allra Dijr mætaste Skrwde/ Þar fyrer ættum vier ad taka oss vel j vackt/ ad vier hañ ecke a oss saurgum nie kuolum/ med Syndareñ ar Saur og Ohreinleika. Vor gamle Madur er Krossfestur og dæeñ j Skijrn eñe/ þess vegna ætte sa nye Madureñ ad lifa j oss. Vier erum j Skijrneñe End urgietner og Endurnyader j Anda vors Hugskots/ þess vegna ætte ecke Hollded ad hafa Yferræd yfer Andanum. Vier erum ordner Guds Børn j þeirre andle gu Endurgietninguñe/ høgum oss þui z

hegdum

hegdum suo sem riettum Børnum sodd añ Fodurs vel hæfer og soomer. Vier erum ordner Mustere H. Anda/ tilbwũ þui tilbærelegañ Sess og Sæte/ handa so virduglegum Gieste j voru Hiarta/ Vi er høfum suared Gude aptur ad nyu trw og Hollustu/ og erum so aptur j siteckner j hans Sattmaala/ þui er ovidurkuæmelegt/ ad vier hiedañ aþ/ hølldum oss j Flock med Dioþlenum/ edur læatum sla oss vnder hans Merkium.

Framkuæmdu þetta allt samañ j ollũ oss/ þu allra helgasta Þreñing og eine Gud/ þu sem veiter oss so yfergnæfanlega stoora Naad j Skijrneñe/ Veittu oss og eirneñ/ ad vier kyñum heñe stadþastlega ad behallda/ og alldrei heñe ad sleppa ad eilijfu/ A M E N.

XVIII
Vm þa Lijþkreptugu og Heilsusamlegu Nautn z medtekning Holldsins z Bloodsins Christi.

Iv Hnør

HVar hañ etur mitt Holld/ og dreckur mitt Blood/ ſa liper eilijfplega ſeiger Chriſtur ſialfur. Þad var ad ſønu eirn dæ ſamlegur og yfer mæta ſtoor Velgiørningur ſem oſſ veitteſt/ þegar Endurlauſnareñ vppa ſig tok vort Holld/ og vpp hoof þad ſo til þeirrar hædſtu Hætignar j Himneſka Dyrd/ Eñ þo er þetta eñ Dæſamlegra og furdanlegra Milldeverk/ ad hañ ſæder oſſ og foſtrar a ſijnu Hollde og Bloode til eilijfs Lijfs. O hu ad heilſuſamlegar eru þeſſar Kræſingar Sælareñar! O huad æſkelegt er þetta Gieſtabod? O huad ſætt er þetta Einglabraud? Þo ad Einglarner hafe mykla girnd og Fyſn a/ad ſkoda ſig j Vmþeinkingu þeſſa Leyndardomſins/ þa hefur þo Endurlauſnareñ ecke þeirra Natturu/helldur Abrahams Sæde/ vppa ſig teked/ Og er hañ þeſſ vegna oſſ langtũ ſkylldare og j Teingdum nænare/ eñ ſial ſum Einglunum.

Þar af ſæmum vier ad þeckia hans heitu Elſku til vor/ ad hañ gaf oſſ af ſijnum

um Anda/Ja/ecke alleinasta af sijnum Anda/ helldur og eirnen af sijnu Hollde og Bloode/ Þuiad so seiger Sanleikurin vm Braudeð og Vijneð sem vtdeilist j Kuølldmaaltijdenne/ ad þad sie sin Lijkame/og þad sie sitt Blood/ Mun þa DR ottin gieta gleymt þeim hinu sømu/ sem han endurleyste/ med sijnu Hollde z Blode? Og han fæder og sedur/ med sijnu Hollde og Bloode? Þui so stendur skrifad/ ad han sem etur Christi Holld/ og dreckur hans Blood/ han blijfur j Christo/ z Christur j hønum. Stoorlega ma Madur sig forundra/ vppa þa Nakuæmu Guds Myskun/ ad han hefur taled øll vor Høfud haar/ og hn heffur skrifad oss vppa sijnar eigen Hendr/ z ber oss j sijnu eigen Lijfe/ En þusundsinu furdanlegre giæska er þ/ ad vor Endurlausnare Herran Christur/ fæder oss z fostrar a sijnu eigen hollde z blode. Mykel virding veitest vorū saalū/ z fæddar z saddar bæda a þui dijrmæta Verdkaupe/ mz huoriu þær voru leyst^r z endurkeypt^r. Mykel virding z tign veitest vorū Lijkømū/ høier

ad

ad Endurleyster verda med Christi Lÿk
ama/ og fædast a Christi Lÿkama/ og
verda so Mustere Heilags Anda/ og J
bwo þeirrar allra Heilsgusku Prediking
ar. Omsgulegt er/ad þeir blÿfe æþenn
lega j Grøþeñe/ þ fyrst þeir eru a so lÿf
kroptugre Fædu fædder/og vppfoostrad
er j þessu Lÿfe. Þetta er su Dÿrmæta
Fædañ/ huørrar þo vier neytum/ þa vm
breitum vier hene ecke/ helldur vmbreiter
hun oss/og giører oss sier lÿka/ Ja/ hun
giører oss ad Lidum og Limum Christi
Lÿkama/ Þetta er þad Brauded sem aþ
Himnū oþan nidr stie/ z giefr Lÿfed Hei
menum/ Huør sem af þui etur/ hā skal
ecke Hungra ad eilÿfu. Þetta er Nꝛad
arefiar og Myskunareñar Braud/ z hu
ør sem etur aþ þui/ hañ fær ad smacka z
sia huad sætur ad Drotteñ er/ af huørs
Vppfyllingu vier fañ Nꝛad fyrer nꝛad.
Þetta Braud er Lÿþsins Braud/ sem
ad ecke alleinasta j sialfu sier er Lifande/
helldur z eirneñ adra af sier lifande giør
er/ huar fyrer/ huør sem af þui etur/ hā
Lifer ad eilÿfu. Þetta Brauded er þad
sama

sama Braud/sem af Himnum ofañ stie z er þui ecke alleinasta sialft Himneskt/ helldur og eirneñ giorer alla þa Himnes ka sem af þui neyta med truñe/ þeir ver da Himnesker sm̃ af þui neyta/ þuiad þe ir munu ecke deya/ helldur munu þeir a Effsta Deige verda vppvakter/ Iaa/ ecke vppvakter til Domsins/ þuiad huør sem etur af þessu Braudenu/ hñ kiemur ecke fyrer Dooomeñ/ ecke verda þeir helldur vppvakter til Fyrerdæmingareñar/ Þui þar er eckert fordæmanlegt a þeim s̃ eru j Christo Jesu/ helldur verda þeir vpp vakter til eilijfs Lijfs z eilijfrar Sælu.

Þuiad sa sem etur Holld Makªns so nar/ og dreckur hans Blood/ hañ hefur Lijfed j sier blijfanda/ og mun j þuj Lijfs enu lifa eilijflega.

Hollded Christi er sañarleg Fæda og hans Blood sañarlegur Dryckur/ Lææt um oss þui sediast/ ecke af vorra Verka Forþienustu/ helldur af þessare Fæduñe sem Guds Sonur oss giefur/ Lætum oss verda druckna/ ecke af Gnægd vors hwss helldur af Gnægd Guds Hwss. Hier er

sa

ſa rielſe og ſaſie Lijfſins Bruñur/ huør ſem dreckur af hans Vatne/ af honum mũu ſtraumar framreña til eilijfs Lijfs.
Komed hingad aller þier ſem þyſter er ud til þeſſa Vatnſins/ og þier ſem ecke haſed Sylfur ad kaupa med/ ſkinded yd ur hingad/ og kauped ſyrer eckert/ ſo þi er ſadder verded. Aller þeir enu þyſtu eru hingad bodner/ Þu ert ein j þeirra tølu Sæla mijn/ ſem ert þiøkud vnder Nita og Þunga Syndaña/ kom þar fyr er og tef ecke vid/ z forſooma onguañ eig iñ þetta Nadar boded/ Þike þier þig va nta Gialld eda Silfur þiñar eigiñ For þienuſtu/ þa vertu þeſſ fuſare til ad ko ma og tek þeſſ ſijdur vid/ þui hier er þier tilſagt/ ad þu mætt kaupa an Gialld s og Peninga. Hier hia þeſſu Braud hwſenu er Sængar Herberge Chriſti/ og Chriſteñar Sælar/ og ſo ſem þad ad Syndernar kuña ecke ad varna eirne Jd rande Sælu jñgaungu j þta Herberge. ſo kañ og ecke helldur/ Mañleg forþien uſta ſter þar jñ ad þrengia med Sælu ñe/ helldur geingur Sæleñ ohindrud og
einſom

einsømul/jñ til síns Brwdguma. Nuad er vor eigenleg Forþienusta ad reiknas? Þeir vega wt Sylfred/ eñ þar verdur ee ke Braud fyrer keypt/og Erwided/ eñ þ wtvegar ecke Sadningena/seiger Spa madurinñ/ so sedia og ecke helldur vor eig inleg Goodverk Samvitskuna/og ecke he lldur giefum vier keipt med Peningum/ vorrar eigiñ Pionustu/ Guds Nꝏd og Myskun. Giefdu þar fyrer gaum ad þessu Bodenu/ Saala miñ/ og neyt þess hins gooda/sem hier verdur a Bord bor ed/ og forlystadu þig af Feytleika þessa Giestabodsins. Þesse ord eru Ande z lijf Ja/ þetta er Ord eilijfs Lijfs/ Kaleikur eñ yfer huorn vier blessū/ er Nlutdeilld Blodsins Christi/ z Brauded s̄ vier brio tū/ er wtdeiling z medtekning Holldsins Christi/ so samteingiūst vier nu Drottne ecke alleinasta þᵛ mz/ ad vier høfū sømu Tegūdar nꝏtturu z hñ/ helldr z eirniñ þar med/ad vier neytū hñs Hollds z Bl ods/ Þar þ̄ vil eg ecke seigia med þm van trwudu Gydingū/ Nuørneñ kañ þesse ad giefa oss sitt Holld z Blod til Nautnar?

Nelldur

Helldur vil eg af Furdu og Forundran vpphroopa og seigia/ O huad Dasamlegt Verk Drottins er pad/ ad hañ giefur oss siñ Lijkama til Fædu/ z sitt Blood til Dryckiar? J pessu Dasemdarverke vil eg helldur dmdst ad Giæsku DROttins/ eñ ad hnysa j hans Almætte. Eg vil helldur tilbidia hans Giæsku sem j pessu Dasemdarverke skijn/ eñ ad grenslast vm hans Almættis Krapt/ huorn eg pæ ecke skilid. Eg trwe fyrer vissañ sañ/ad Hollded og Blooded Christi/ fr amtreidest og medtakest j pessu Giestabode/ eñ med huortum hætte pad er nalægt kañ eg ecke ad vita/ po veit eg su Nælægd er Obrygdahlega viss og stadpost. Vi er erum Limer hans Lijkama/ Hold af hans Hollde/og Bein af hans Beinum Hann byr j oss/ og vier j honum.

J Aþgrunn pessa Leyndardoomsins/ Gudlegrar Giæsku og Myskunsemdar/ Girnest eg ad Sæl mijn med sijnum po nkum/ mætte sem Diwpast nidur sockua/ A M E N,

Vm

XIX
Um Leyndardom Drottenlegrar Kuølldmaltijdar.

Þessare allra heiløgustu Kuølldmaaltijd Drottins/ verdur oss Møñunum tiedur eirn hæleitur og dijrmætur Leyndardomur huør ed mæ reiknast so sem nøckurs kon ar Fiesiodur/ edur Audæfa hirdsla allrar Guds Nadar og Myskunar.

Vier lesum/ ad j Paradijs hafe Lijfs tried plantad vered af Gude/ huørs Avexter attu ad hallda vorum fyrstu Forelldrum/ og þeirra Epterkomendum vid Magt/ j þeirre Odaudleikans Farsælld sem þeim var medfædd/ og skøpud af Gude. Þar stood og so j Paradijs skilnings Trie goods og jlls/ þeirrar Meiningar af Gude þar plantad/ ad vorer fyrstu forelldrar skylldu jdka sijna hlijdne vid sinn Skapara þar j/ ad neyta ecke af Avexte þess sama Tries/ huad þeim hefde verid hin mesta Farsælld/ og mesta Æra/ ell

sem

sem su auma Mafieskia hlijdde meir og
bramar Diofulsins slægdarfullre Aegg
ian/ eñ Guds Fodurlegu Bode og Vilia
þa vard þeim þad sama/ sem Gud haf
fde þeim til Farsælldar og Æru sett z ska
pad/ Tilefne til Dauda og Fordæming
ar. So er hier eñ nu aptur ad nyu plan
tad þad rietta og saña Lijffsins Trie/ þad
sæta og heilnæma Tried/ Huors Lauf
blød eru til Lækningar/ z Avexter ner til
Heilsugiafar/ huors Sætleike j burt tek
ur alla Beiskiu huorskyns Motlætis z
Synida/ og lijka vel sialfs Daudans.

Jsraels Sonum var fordum giefed
Himnamioled/ so ad þeir vrdu fædder af
þeirre Himnesku Fædu/ Hier er þ rietta
Himnamioled/ sem af Himnum ofan nid
dur stie/ so þad gæfe Lijf Heimenum/ þe
tta er þad Himneska Braudeed z su Eiñ
glaña Fæda/ af huorre ef nockur nepter
hañ mun alldrei Hungra.

Jsraels Lijdur hafde hia sier Sattma
ls Orkena og Nadarstoolin/ huar þeir
kuñu ad heyra Drottiñ vid sig talanda
fra Auglite til Auglitis/ Eñ myklu ad
re

re Sattmaals Ørk er þo hia oſſ og a me dal vor/ſem er ſa allra helgaſte Lijkame Chriſti/ j huorium ad eru hulder z jñe lucker aller Fieſioder Wiſſdomſins/ Þeck ingareñar og Spekeñar/ So er hier og eirneñ ſa rietta Nadarſtolliñ/ þad er for þienuſtañ Bloodſins Jeſu Chriſti/ hu or ad þui orkar/ ad vier verdum elſkader j þeim elſkanlega. Jaa/ hañ talar ecke alleinaſta vid oſſ hid jñra med Huggun eñe/ helldur byr hañ/og ſo eirneñ ſialfur j oſſ hid jñra. Hañ Fæder oſſ ecke med Himnabraudenu/ helldur med ſialfū ſier hier er þad rietta Port Himnañs/ z Stig ge Einglañs. Sañlega er þetta eirn D vmrædelega ſtor Pantz vorrar Saaluhia lpar. Gud hafde eckert añad ædra eda ypp^r legra oſſ ad giefa/ eñ hñ gaf/ þui hu ad kañ ad vera ædra z ypparlegra eñ hñ ſialfr? Eda huor hlutur er hm̄ ſo nakū æmlega teingdur/ ſ hñs eigid Holld og Blood? huort hñs Holld z blod er jñtek ed j Sampielagſkap þrar bleſſudu Þreñ ingar/ z rædur yper ollū Fieſiodū Himne ſkra Audæfa. Med þeſſum Himneſka

 og

og dýrmætum Fædslum/ nærer hañ og fooſtrar oſſ auma Jardar Madka/ med deilãde oſſ ſo þar mz ſijna eigenlega næt turu/ Huørneñ ſkyllde hñ þa ecke nædena vnder eins meddeila? Huør hefur nock urn tijma ſitt eiged Holld hatad? Eñ ha te ecke Guds Sonur ſitt eiged Holld/ hu ørneñ ſkyllde hañ þa hata edur forſmá þa ſem hañ Fæder med ſijnu Hollde/ og dryckiar mz ſijnu Bloode? Huørneñ ſkyll de hañ gieta læted þa falla ſier wr miñe eda gleymt þeim ſem hañ hefur giefed ſitt eigenlegt Holld til Miñis Pants? Huørneñ er møgulegt/ ad Diøfulliñ mæ gne nockrun hlut a incote oſſ/ ſem erum Fædder og vppalder/ a þeirre Himneſku Fæduñe/ og verdum þui Oppervinañleg er j Skijreñe.

Heitt hefur Chriſtur elſkad oſſ/ þar hñ keypte oſſ ſo dyrt/ heitt hefur Chriſt ur elſkad oſſ/ med þui hañ fæder oſſ a ſo dýrmætre Fædu. Þeſſe Fædañ alleina er ſo dýrmætur Lækms doomur/ ad hun wt dryfur øll andleg Mein og Sotter/ þeſſe Fædañ er ſa Læknisdoomur/ ꝫ duger ecke a moote

a snote Lijkamlegum/ helldur eilijfum Dauda/og ma þui med riettu kallast O daudleikans Balsam/ þutad huor Synd kan ad piñast so stoor/ ad Hollded Christi kuñe hana ecke ad Grædak? Huad er so Banvænlegt/ad Dauđe Guds Sonar kuñe þad ecke j burt ad taka? Huar eru so Daudleg Skeyte Diofulsins/ ad þau orke a Skiolld Gudlegrar Nædar? Huar er so stoor Fleckun Samviskuñar ad Blooded Guds Sonar kuñe hana ecke ad hreinsa?

DRottiñ var fordum hia Israels Folke j Skyenu og Elldenum/ enn hier er hañ oss nalægur/ j sijnu eigen Hollde/ so ad þad Skyed er nu j burt viked/ og Sooleñ Riettlætesins skyn oss ohindrud/ med ollum sijnum Lioma. Hier piñum vier ecke til Ellds nie ofur Hita Gudlegrar Reide/helldur til þess hægasta z mius kasta Varma Gudlegrar Elsku/ þesse Nalægd Drottins/ vijkur ecke fra oss/ so sem Skystolpeñ og Elldstolpeñ/ veik fra Israels folke vm sijder/ helldur blijfr hñ hia oss æfenlega/ z jñ til eilijfs Lijfs.

Voret þyrstu Foreldrar/ voru jñleidd er j þañ Lystelega Alldengard(sem var Figura og Fyrermyndan vppá þa Him neskn Sæluna j Himnariske)suo ad þeir skylldu þar med amintet verda/ vm Gud lega Giæsku og Velgiørninga/ sem hañ Þm veitte/ z lærdu þar wt af ad veita sñ num skapara skylldugа Hlyðne/ Eñ hu ad er Paradijsar Vellysting ad reikna/ hia þessare Vellystinguñe? Þar skiepn añ verdur fædd og sœdd med Skaparans Hollde/ þar Jdrande Samviska verdur þueigeñ og hreinsud med Guds Sonar Bloode/ Þar Limerner Christi/ nærast af Hollde sijns Hofuds/ þad er sialfs He rrans Christi. Sa allra heilagaste Gu ds Sonar Lijkame/ huørn Einglarner og Hofud Einglarner Tigna z tilbidia j Eijningu Christi Persónu/ fyrer huør ium ad Magtarvølldeñ skialfa og hræ dast/ ad huørium Kraptarner dæst med Forundran og Lotningu/ sa hinn same Guds Sonar Lijkame verdur hier vor andleg Fæda.

Hier vid meiga gledigst Himnarner/ z Jord

Jorden̄ pagna/ en̄ þo laangtum framar ein Christin̄ Saal/ huerre so dyrmætur og Nꝏleitur Nlutur verdur veittur.

Vm þad/ huerneñ Madur skal sig alvarlega tilbwa og tilreida/ ꝏdur enn han̄ geingur til þe ss Nꝏverduga Alltaresins Sacramentis.

NEGar vier gaungum til Guds so nar Kuølldmꝏltijdar Sacrament is/ þa skulum vier vita/ ad vier gø ngum þar ecke til nockurs almen̄elegs gi estabods / eda nockrar Konglegrar Veit slu/ helldur til þuilijks Bordhallds/ j hu øriu ad fram̄reiddur og Nandtieradur verdur sa allra heilagaste Leyndardoom ur Nolldsins z Bloodsins Christi/ huar fyrer oss byriade vandlega ad tilreida oss og bwa þar til/ suo ad vier medtokum ecke Dauda þ Lijfed/ z ecke Afellisdoom yfer oss/ j staden̄ pramboden̄ar Myskun seme/ sem hier er til reidu af Guds hende

 øllum

ollum þeim þad verduglega medtaka.
Forfadereñ Abraham/ huorium ad Nrvosad verdur j Ritninguñe fram yfer alla adra Meñ/ vegna þess stoora Trw areñar Styrkleika/ sem Gud hafde hañ med begapad/ hañ er samt so hrædur z Ottasleigeñ/ þegar Guds Sonur open beradest hønum j Mañlegre Lykingu/ z talar vid hañ/ vm Foreydslu Borgareñ ar Sodomæ og Gomorræ/ ad hañ vidur kieñer sig Ösku og Dupt Jardar/ og all deilis overdugañ/ ad hañ skule vid siñ Herra og Gud tala/ edur hønum suo nær lægur standa. Eñ j þessu Giestabodenu fæum vier ecke alleina ad sia þad blessa da Guds Lamb/ sem Abraham fordum vid talade/ helldur fæum vier eirneñ ad neyta þess Hollds og drecka þess Blood/ Huad titrande mættum vier þa vera/ af þuilijkre Nalægd Guds Sonar? Þegar Vsias gieck op Dryssuglega ad Guds Sattmæls Örk/ þa vard hañ strax slei geñ af Drottne med Spitelsku. Huor villde þa læta sig furda/ þott þeir ete og drecke sialfum sier Doom/ sem Overdug

leg=

lega eta ap þessu Braudenu/ og drecka af þessu Vijnenu? Þuiad j þessu Gresta bode/ er su rietta Sattmaals Ørk þess Nya Testamentesins/ huorrar Figura og Fyrermyndan su gamla Sattmaals orkeñ var/ j hinu fyrra Testamentenu.

Eñ huorneñ Madur skule sig verdug lega tilbwa og reida til Medtekning ar Holldsins og Blodsins Christi j Sa cramentenu/ þad avijsar Postulim̃ z kie ñer med einu Orde/ seigiande/ Huor ma dur proofe sig sialfañ/ og ete so ap þessu Braude/ z drecke af þessum Kaleik/ z c.

Nu med þui þetta er ein andleg Pro fan og andlegt Ransak/ sem Postul enn bijfalar oss hier ad hafa/ þa a hun ad vera epter Reglu og Maata Guds Orda.

Ransokum þar þyrer fyrst vorn eigeñ legañ Breyst og Veikleika/ Huad er mad ureñ? Hañ er Molld og Aska/ vær erum af Jordune Skapader j þyrstu/ vier Fæ dustū og nærunst af Jordune/ ad Jordu verdum vier vm sijder aptur epter vorn Dauda.

Kv Huad

Huad er Madurinn? Hann er j hijtſu andſtygdarlegt Bloods ſæde/ Saurenda Seckur og Madka Fæda/ Madurinn fæd eſt til Þrælboms/ enn ecke til Herradoms til Omaks/ enn ecke til Hunnldar/ til Sorg ar/ enn ecke til Glede. Madurenn aþ Kui nunne pæddur/ pædeſt j Saurgan Synd arennar/ og hefur ſier færra Lijfdaga ad vænta/ huar þyrer hann verdur alla Da ga ad vera vggande/ fyrer Daudanum. Enn þar ſtuttu Lijþſtunder eru fullar ad ſkilianlegra Eymda og Armædu/ z mæ þui Madurinn ævallt hryggur vera. Þær eru þui fullar Eymda/ ad huørke Sæl enn nie Lijkamenn eru þrij. Sælena æſtrij da Synder z Leſter/ Lijkamann adſkilian leg Olucku Tilfelle. Madurinn veit eige huad vm ſig lijdur j Hingad fæding unne/ ecke hélldur veit hann huad vm ſig lijdur j Daudanum edur Burtførenne. Hann er ſo ſem þad Bloomſtur/ ſem ad Morgne blomgaſt / enn ad kuølllde viſnar Þeir fæu Lijfdagar þæra med ſier ecke allþæar Eymder og Aſtrijdur.

Ranſokum þar næſt vorn Overduglei ka.

ka. Eingeñ er su skøpud Skiepna/ ad ecke sie ad reikna hia sijnum Skapara so sem Skugge eda Draumur/ Jæ/ so sem eckert/ Huad er þa Madurinn ad reikna j Guds Auglite? Ef adrar Skiepnur eru eckert/ þa er Manneskiañ þo eñ miña huør ad hefur stygt siñ Skapara/ med Syndeñe. Gud er j sialfum sier til og j siñe eigeñ Nætturu eckert añad eñ sialft Riettlæted/ þui kañ hans Nættura ecke añars eñ reidast Syndeñe/ Huørneñ skulum vier þa visiñ og vppþornud Stræ kuña ad standast nælægd þessa forteræ nda Elldsins? Huørneñ skulu vorar sui virdelegar Athafner standast Nælægd þessa Riettlætesins? Huørneñ vill þad fara vm vora Illsku/ huøria þu DRO ttiñ setur fram̃ fyrer þitt Auglite? Og vm vorar Avirdingar sem eru giørdar fyrer Lioose þijns Auglitis? So sem þu ert omælanlega stoor/ og Ovmrædelegur j øllu ødru/ Suo ertu og eirnenn j þijnu Riettlæte og þinne Reide, Mun sa sem ecke þyrmde Synenum/ nockud þyrma eirnre skapadre Skiepnu? Sa sem ecke

þyrmde

þyrinde Þm allra heilagasta/ mun noc-
ur von ad hā þyrme ſijnum hreckvijſum
Þræl? Gud hatar ſo miøg og mykelega
Syndena/ ad hañ ſtrappar hana/ lijka
vel hia þeim ſem hønum haþa vered ad
ur fyrre hiner kiæruſtu/ huar til vier ſiaū
um dæme a Luciþer/ ſem adur var Ein
glaña Høfdinge/ eñ ſijdañ var wtkaſtad
ur j eilijþa Gløtun/ og er þiotradur med
Myrkrañs hleckium vegna ſijns Brots.
Þroofum þar næſt og Ranſøkum þad
bleſſada Braud/ ſem oſſ veiteſt j Kuølld
mæltijdar Sacramentenu/ huort Braud
ad er meddeiling Chriſti Lijkama/ ſuo
ſem Poſtuliñ þar vm ad Orde kiemſt.
Hier ſiaum vier þañ rietta Nædar Br
uñ/ og þa oþuerranlegu Myſkunſemdan
na Vppſprettu. Mun nøgulegt ad Dr
ottiñ kuñe oſſ olldūgis ad gleyma/ huor
ia hañ heþur giort Hluttakendur ſijns
eigenlegs Hollds? Þuiad hafe eingenn
vm Æfe ſitt eigenlegt Holld hatad/ þa er
eñ ſijdur von/ ad Chriſt= munde ſitt Holld
hata. Þeſſe ſignada Fædan vmbreyter
z Forklarun veiter vorum Salū/ Þeſſe
Gud

Guddomlega Fædan giører oſſ Guddom
lega Mēñ/ ſem ædur vorum Holldleger
Meñ/ jñ til þeſſ vier fyllelega medtøkū
þa okomnu Dyrdena/ þar ſem Gud ver
dur allt j øllum/ og vier alldeilis Gude
lijker/ huad vier ødlunſt hier j Truñe/
eñ þar j fyllelegre Medtekningu. Vor
er Lijkamer munu og eirneñ ødlaſt þa
Vegſemd/ ad vier fæum j þeim ad ſiæ
Gud/ Auglite til Auglitis/ huørier ad
nu erum Muſtere Heilags Anda/ helg
ud og lijfgud fyrer medtekningu Hollds
ins z Bloodſins Herrans Jeſu Chriſti.
Þeſſe allra helgaſta Tækning/ Græder
oll Syndaña ſær. Þetta Lijfkrøptuga
Hollded yperviñur og wtdrijfur alla Da
udlega Synd/ Þetta er þad allra helga
ſta Jñſigle Gudlegra Førerheita/ huørt
vier kuñum fram ad bera og ſyna/ fyrer
Guds Doome/ a ſijdaſta Deige. Fyrſt
oſſ er þeſſe Panturiñ giefeñ/ vppa þad ei
lijfa Lijfed/ þa meigum vier oſſ þar ſuo
faſt vppa reida/ ſo ſem vier hefdum þad
alla reidu medteked. Þad fyrſt oſſ verdur
giefed Chriſti Holld og Blood/ þa verd
ur

ur og ſañarlega þar med og vnder eins
oſſ giefed allt þad Goodaſ ſem þad allra
helgaſta Hollded z bleſſada Blooded he
fur wtvegad og forþient. Sa ſem heþ
ur giefed oſſ þad ſem meira er verdt/ſkyll
de hañ nockud ſpara oſſ þad ſem miña er
verdt? Fyrſt Gud heft giefed oſſ ſiñ ſon/
ſkyllde hañ þa ei giefa oſſ allt añad med
hønum? Fagne þar ɏyrer z gledieſt Br
wduriñ Chriſti/ þuiad ſa tijme er ɏyrer
Hende/ a huørnum hun mun verda kø
llud og leidd jñ j Brwdkaup Lambſins/
jklæddeſt hun þui dijrmætum Bwnade/
og take vppa ſig Brwdkaups Klæd
ed/ſo hun verde ecke fundeñ nakeñ/ þad
Klæde er heñar Brwdguma Rietilæte/
huøriu hun heþur vered jklædd j Skijrn
eñe. So længt er þad ɏiærre/ ad vort eig
enlegt Rjettlæte ſie þad rietta Brullau
ps Klæded/ad þad er kallad ɏyrer Guds
Anda/ eitt ſaurugt Klæde Bloodfalls
Siukrar Kuiñu. Munum oſſ þar ɏyrer
ad vier ecke færum med oſſ j þetta Gieſta
boded/þaug andſtyggeleguſtu z ſaurugu
Klæde vorra eigenlegra Verka/ huør ed
onnſ

ynguañeigeñ kuña ad ſtarta þ̃ Gude.

DRottiñ jklæd þu oſſ þeim rietta Skr
wdanum/ ſuo vier verdum ecke fundner
nakter/ A M E N.

XXI
Vm Christi vpp
ſtigningu.

VERdugt er Christiñ Sál/ ad þu huxer vm Vppſtigningu þíns Brwdguma Herrans Jeſu Christi. Hañ villde þui ecke vera leingur ſínum riettrwudum ſynelega Nærverande j þeſſu Lífe/ eñ hann var/ſuo ad þeir mætte þeſſ helldur jdka ſig og æfa j Trwñe a hañ/ Þui ſæler eru þeir/ſem ecke ſiá/og trwa þo,

Þar ſẽ vor Fieſiodur er/þar ſkyllde og ſo vort Hiarta vera/ Nu er Christr (ſẽ er vor ædſte Fieſiodur) a Himnū/ þar þ̃ ætte vort Hiarta ad hallda ſier vid þa Himneſku Hlutena/ og þad ſem þar er vppe.

So ſem Brwdurenn girneſt Hiartan

lega

lega/ad sia sin Brwdguma sem snarast
aptur til sijn komande/ So a og eirnen
huør riettrwud Sal/ avallt ad oska og
girnast ad sa Dagur mætte sem snarast
koma/ a huørium hun meige vera jnleidd
j Brwdkaup Lambsins. Nun maa vel
treysta vppa þan gooda Pant/ þess verd
uga heilaga Anda/ huørn Drottin ept
erskilde hia hene/ þa han af Nimnum of
an stie j vort Holld. Nun maa treysta vp
pa Holld oo Blood Drottins/ sem hun
medtekur j þeim stoora Leyndardome þe
irrar heiløgu Kuølldmaltijdar/ z vissele
ga trwa/ ad vorer Lijkamer sem þædast z
nærast/ a þuilijkre odaudlegre Fædu/ mu
ne sijdar meir vpp aptur rijsa. Þad sem
vier trwum nu/þad munum vier þar sia
og þess sem vier nu væntum/ þad mun
þa j Raun og Sanleika framkoma.

Drottin Jesus er hia oss/ a þessum veg
ferdar Veige/ so sem j anarlegre Mynd
og Asynd/ En j þui Ninneska Giesta
herbergenu/ þegar vier erum komner til
Sætis j vort rietta Fodurland/ þa mun
um vier riettelega sia ad þeckia han/ og
sia

sitt hann suo sem hann er.

Endurlausnarenn villde þar pyrer hell dur vppstijga af Fiallenu Oliveti/ enn aff arstadar/ þuiad Oliuviduriñ er Teikn/ bæde Fridar og Fagnadar. Riettlega stie sa vpp af Oliuvidar Fiallenu/ sem fr id og Roo/ Glede og Fognud hafde wt vegad hræddum og sturludum Mañan na Samviskum. Riettelega matte sa af Oliufiallenu vppstijga/ vid huorium ad Himnaña Hersueiter taka med Glede og Fognude. Gaungum vppa Hæder Fia llaña med Christo/ Gongum þad med Hiartans Girnd og Fysne/ med þui vier kuñum þad ei med lijkamans Footum ad giora/ þetta kieña oss Epterdæme þeir ra Heilogu. Moyses gieck vppa Falled þa hañ villde tala vid Gud. þeir heilo gu Forfedur geingu vppa Fialled/ þa þe ir villdu giora sijnar Bæner/ og Offra Gude. Forfaderenn Abraham wtvalde sier Fiallbygdernar/ eñ Loth Sliettlend ed. So byriar Trwadre Saal ad giora ad skilia sig vid Sliettlende Verolldareñ ar þad er heftar Vellystingar/ og kiepp

 aff

ast vppa Jorder med Gudhrædddre Astun dan/ so fær hun ad heyra Guds elskules ustu og liwplegustu Vidrædur hid jfra j Anda/ So fær hun vmplwed med Abrahaim pad eilijfa Bæl og Bruna/ sem Nemmsins Sliettlende er fyrerbwed.

Bethania merker Eymda og Norm unga Nws/ J giegnum þetta Nwsed lig gur vor leid sem ferdast vilium vpp j Nimna Dyrd/ lijka so sem Christur vppstie wr þessare Eymd og eilijfa Dyrd.

Aadur Christur vppstie til Nimna/ þa var Nimenin so sem aptur byrgdur og lucktur fyrer oss/ og su Nimneska Parа dijs var oss vaaren z bonnud/ med þui Elldlega Suerde Eingelsins/ Enn nu ã Christur hefur Siguriñ vñed/ þa stijgur hañ vpp til Nimna/ og vpplijkur so Nimnenum aptur/ so ad hañ vijsade oss veg vpp aptur þangad/ huadañ vier vorum adur fallner. Lærefueinarner stoodu og horfdu vpp j Nimeneñ/ þegar Christur fra þeim vppstie/ huar med þeir kieña oss sem vilium vera rietter Lærefueinar Christi/ ad vpplypta vorum Niartans Augum

Augum til vors Endurlausnara/ sem j Himnenum rijker.

O Herra Jesu/ Huad dyrdarleg Ending vard a øllum þijnum Eymidum/ og a þine Pijnu? Huad snøgg og good Umskipte verda hier? Huad mykell munur var ad sia þig j þine Kuøl/ a Fiallenu Golgatha/ Og ad sia þig nu vppstijgan da a Fiallenu Oliveti? A Fiallenu Golgatha varstu einmana/ Enn hier a Oliu Fiallenu eru j kringum þig margar þus under Eingla. Þar a Høfudskielia Fiallenu/ varstu vpphafenn a Krossenn/ enn hier verdur þu j Skyenu Vppnumenn til Himna. Þu varst þar Krossfestur j millum tueggia Ræningia/ Enn hier ertu dyrdarlegur mitt j bland Himneskra Hersueita. Þar varstu med Noglum nidur negldur a Krossenn/ og til Dauda fordæmdur/ Enn hier ertu laus og frij/ og þar til þo Frelsare þeirra Fordæmdu. Þar varstu stadur j Dauda z Kuøl/ Enn hier j glede og Dyrdarlegre Sigurvinningu.

Christur er vort Høfud/ enn vier erum hans Limer. Fagna þui z gledst þu truud

 Sal

Sæl/ Su Vegſemd ſem Hofdenu veitiſt
hun veiteſt ⁊ ødrum Limunum/ ſem Høf
denu eru Samteingder. Þar ſem vort
Hollð Drottnar/ þar munum vier og eir
neñ Drottna. Þar ſem vort Blood rȳk
er og Drottnar/ þar meigum vier viſſele
ga vænta og vona/ ad vier munum þar ⁊
eirneñ dyrdarleger verda/ og þo ad Syn
dernar vilie þetta hindra/ þa hindrar þ
þo ecke/ ſu ſameigiñlega Nattura/ ſem
vier høfum med Guds Syne. Þar ſ̄ Hø
fuded er/ þangad munu ⁊ hiner adrer lim
erner ſafnaſt. Nu er vort Hofud Chriſt
ur iñkomeñ j eilyfa Dyrd/ þar fyrer ha
fa hiner adrer Lider ⁊ Limer a hans and
lega Lȳkama/ fulla og alla Ordſok til
ad vænta ſier og vona eirnrar Himneſk-
rar Dyrdar/ Þad fyrſt Høfudid hefur
medtekeð Himneſka Sælu/ þa hafa og
eirneñ hiner Limerner Eignar riett til
ſømu Sælu/ huoria Sælu Chriſtur hef
ur alla reidu þeirra vegna wttekid a Him
nū/ ſo ad hñ afhende þm hana a efſta
Deige. Chriſtur nidur ſtie af Himnum
til þeſſ ad hañ giørde oſſ Riettlata/ Eñ
hañ

hañ vppstie aptur til Himna/ so ad hañ giørde oss vegsamlega og Dyrdarlega. Vorra vegna er hañ fæddur/ Vorra vegna píndur/ þar þ hefur hñ z eirnin̄ vorra vegna til Himna aptr vppstyged. Vt af Christi Píslu/ þroast vor Elska til Guds/ eñ j hans Vpprisu styrkest Trwenn vor/ so næreft og Voneñ vor j hans Vppstigningu.

Nu eigum vier epter ad fylgia vorum Brwdguma/ ei alleinasta med goodfwsre Girnd Hiartans/ helldur og so med Gud rækelegre Hlijdne ytre Verkaña. J þa Himneſku Guds Barna Borg maa eck ert saurugt jñganga/ huar vm Einglar ner nockurneigeñ bera Vitne/ med sliñe Hegdan/ þuiad þegar þeir nidurstigu fra þeirre Himnesku Jerusalem/ hingad a Jørdena/ þa lietu þeir sig sia jklædda huijtū Klædū/ huor ed merkia hreinañ z oflekkadañ Heilagleika og Meinleyse. Med Læremeistara Lijtelætesins kañ ein giñ Drambseme vpp ad stijga/ z ecke helldur med Fødur Giæskuñar Prettvijsseñ/ Ei kañ helldur med Fridar Høfdingian

 um

am ad vppstijga Osampycked/ og ecke helldur med Meyar Synenum Loste og Ofneytsla. Ja/ ønguer Lester kuña ad vera j Fylgd og Før med Fodur allra Dygda/ og ei helldur kuña Syndernar ad þylgiast ad med þeim Riettlæta/ edur Veykleike med Læknaranum. Sa sem girnest sijdar meir/ ad sia Gud Auglite til Auglitis/ hañ stunde til ad lifa hier sem ber/ fyrer hans Auglite. Sa sem vænter sier þess Himneska/ hñ þyracke þad Jardneska.

Hneig þar til vor Hiørtu Goode Jesu/ og drag oss og vorn Vilia epter þier/ AMEN.

XXII

Vm Heilagañ Anda.

HEgar DRottiñ vor Jesus vppstie til Himna/ ⁊ jñgieck j sijna eilijfu Dyrd og Vegsemd/ þa sende hañ Læresueinunum H. Anda a siálfre Huñ Ɩásuñu Hátijdeñe/ Og so sem tid þa Gud wigaf Logmaaled a Fiallenu Sinai j gamla

Gamla Testamentenu/ þa stie hañ sialfz ur a medan nidur til Moysen. Eins ski edur nu j Nya Testamentenu/ þegar Postularner eiga ad wtganga vm allañ Heimeñ og Predika Evangelium/ þa ni durstijgur heilagur Ande til þeirra. Þar heyrdust Skruggur/ Elldingar og Reid arþrumur/ og miog stoor z skielfzeleg Lw durs hliod/ þt Logmalsins Raust vpp hefur sig med store Ognan a mote vorre Ohlydne/ z audsyner oss ad hafa forskull dad eilijfa Guds Reide. Eñ hier heyrest so s̄ eirn hægur Vindblær/ þt Evangelij Nmdar bodskapz hughreyster aptz z eñd urnærer jstødulaus og ottafleigeñ Hiør tu. Þar vard allt Foked hrædt og skalfa de/ þt Logmaaled verkar Reide. Eñ hier þys stor Hoopz z Mañfiølde til samans til ad heyra Guds Furduverk. Fordum nidur stie Gud j Elldenū/ eñ þ var hans Reide Elldur/ huar þ Fialled allt titra de skalf z rauk. Nu nidurstijgur H. An de og so j Ellde/ Eñ þ er hans Elsku Elldur z Kiærleiks Elldur/ huar þ ad Nwsid s̄ Postularner voru jñe/ skal ecke

af Gudlegre Reide/ helldur vppfyllteſt med Dyrdar Lioöma Heilags Anda.
So ſem Chriſtur var wtſendur j þennann Heim/ til ad frelſa Mannlegt Kyn/ So verdur og eirnenn hans Heilagur Ande wtſendur til ad helga þad og Vpplyſa j allre Trwarennar Þeckingu. Eckert Gagn hefde oſſ ſkaded af Chriſti Pijnu/ hefde hun ecke vered oſſ kiend og kunngiord j heilogu Guds Evangelio/ þuiad hu ør kann ad hafa gagn af geymdum edur leyndum Fieſioode? Þar fyrer villde ſa Himneſke Fader Myſkunſemdanna/ ecke alleinaſta tilreida eirn mykenn Velgiorning/ fyrer Pijnuna Chriſti/ helldur villde hann þann Velgiorning læta ollum Mennenum framboded verda/ fyrer Wtſending heilags Anda. Ein good Moder nærer ſitt Barn a bædum ſijnum Brioſtum/ So giefur oſſ ſa goode Gud bæde ſijn Brioſt/ þad er Sonenn og heilagann Anda. Heilagur Ande kiemur yfer Poſtulana/ þa þeir voru med einu Samhellde/ huor med odrum/ ad bidiaſt fyrer/ þuiad þetta er Ande Bænarennar/ huor ed fyrſt
veid

verdur þeingeñ aþ Gude med Bæneñe/ og siþdañ sialfur vppvekur og æþyser til Bænareñar/ þuiad hañ er þad Samba nd/ sem oss og vor Hiortu samteinger vid Gud/ so sem hañ samteinger Fodurin̄ z Soneñ/ verande þeirra beggia sameigeñ leg og samverande jsnbyrdis Elska. Þes se Andleg Samteinging vor vid Gud/ hun skiedur wt af Trwñe/ huor Trw ad er Giof z Gæfa heilags Anda/ Trw na vdlunst vier med Bæneñe/ eñ riettelig Bæn skiedur alleinasta fyrer Hialp og Hiastod heilags Anda. J Salomonis Mustere/ þegar þar var fyrst opþrad Drottne Breñefórn/ þa vppfyllte Dyrd Drottins allt Musterid. Eins skiedur þad so tijtt og opt/ sem þu opþrar Gude þijnum Bænum/ þa vppfyller Dyrd hei lags Anda allt Mustere þijns Hiarta.

O huad dæsamleg er þesse Guds Myst kunseme og Nææd/ þad Fadereñ lofar ad Bænheyra oss/ Sonurin̄ leggur til med oss/ og heilagur Ande bidur j oss og med oss/ Eñ heilager Einglar bera fram̄ vor ar Bæner þyrer Gud/ suo ad Nædardyr

 unum

unum verdur alldrei þ þeim aptur luckl.

Sa Myskunsame goode Gud giefur oss fyrst tilhneygianlegt Hiartalag til Bæ nareñar/ þuiad hñ giefur oss Anda Bæ nareñar og Nadareñar. Hañ giefur z Bæneñe sijna Framkuæmd/ þuiad hann Bænheyrer ætijd vorar Andvarpaner. Og þo þad skiee ei alltijd epter vorum vil ia/ þa skiedur þad þo alltijd epter þui sẽ oss best hagnast og gagnast.

Heilagur Ande kom yfer Postulana/ þegar þeir voru samhuga aller j einu Hwse/ og j einum stad stadder/ þui heila gur Ande er Ande Eindrægneñar z elsk uñar/ Hañ samteinger oss vid Christum fyrer Truna/ eñ Gud samteinger hñ vid oss aptur fyrer Kiærleikañ/ Og j sama mata samteinger hñ oss jnbyrdis vid vo ra Naunga fyrer Kiærleikañ.

Diofulleñ er Upphaf alls Sundurly ndis og Tuijdrægne/ huør ed adskilur oss fra Gude/ med Syndunum/ og fra vorũ Naungum med Hatre/ Þrætum z Sun durlynde. Eñ hier þuert a mote þa sam teinger heilagur Ande oss aptur vid Gud

og

og Gud vid oss med sijne Verkan/ lijka so sem pad han̄ samteingde pa Guddomle gu og Mañdomlegu Natturuna j Chr isto/ med sijne dasamlegu Yferskygingu.

So leinge sem Heilagur Ande blijfur j Mañenum/ med sijne Nad og Afgiøf um/ so leinge er Madurin̄ Samteingdur Gude/ Eñ so snart sem Madurin̄ fyrer Syndena slepper Trwñe og Kiærleikan um/ og wtrekur heilagan̄ Anda/ pa fra skilur han̄ sig fra Gude/ og slijtur pad helgasta Samband sitt vid Gud/ sim he lagur Ande hafde bunded.

Sa sem byr yfer Heilögum Anda og hefur han̄ j sijnu Hiarta/ hn̄ hatar ecke sin̄ Brooder. Eñ huørnen̄ kiemur pad til? Pad kiemur so til/ ad han̄ er ordenn eirn Limur a peim andlega Lijkamanum Herrans Christi/ huørs Limer ad eru all er Heilager og Gudhrædder. Nu so sem ecke kan̄ eirn Limurin̄ añan̄ ad hata/ a Natturlegum Lijkama/ So kan̄ z ecke helldur eitt Guds Barn añad ad Hata/ med huøriu pad er ordid eirn Sameigen legur Limur/ vnder einu Hofde.

Sa

Sa sem byr yfer Heilögum Anda/ og verdur af hönum stiornadur/ hañ elskar eirneñ sijna Dvine/ Nuørneñ kiemur þ til? Ordsøk þar til er þesse/ ad þeir sem hallda sier vid DRottiñ/ þeir verda eirn Ande med hönum/ z eins siñader z hñ. Nu lætur Gud sijna Sool vppreña jafnt yfer Vonda sem gooda/ lijka vel yfer sijna Dvine sem yþer sijna Vine.

Sa sem byr yfer heilögum Anda/ hñ er reidubweñ til ad giøra ollum gott epter sijnu Megne/ og vill giarnañ vera ö plestum til gagns og þienustu/ breitande j þui sama/ epter sijnum Skapara/ hu-or ad er Bruñur allrar Myskunsemdar/ Giæsku og Millde vid alla Meñ. Heilagur Ande vppvekur þuilykar Hugreñingar og Vilians Tilhneigingar j Mañenum/ so sem hans eigenleg sialfs Nattura er til/ þad er heilagar og Gude þocknanlegar.

So sem þad Sæleñ giører Lijkamañ lifande/ tilþiñanlegañ og hræranlegañ/ Eins lijka giører heilagur Ande/ Mañeñ andlega lifande/ lætur hñ þiña til þess

stoora

ſtoora Sætleika Guddomlegrar Nꜳdar hrærande og ſtyrande øllum hans Lidū og Limum/ til Hlydne vid Gud/ og Elſku vid Naunganñ.

Sa Þytur kom þui af Himnum ofanñ/ huer ad var Teikn Heilags Anda Tilkomu til Poſtulanña/ þui ſa heilage Ande hefur Himneſka Natturu/ verande ſamrar Veru med Fodurnum og Synenum/ af huorium bꜳdum Fodur og Syne hanñ er framgangande fra Eilijfd til eilijfdar. Þeſſe heilage Ande mꜳ þui ꝫ eirnen Himneſkur kallaſt/ af þui hñ kiemur oſſ Mønnunum til ad huxa vm þad Himneſka/og þad ſem þar vppe er. Sa ſem feſter Hiartad ſitt vid Jardneſka Hlute/og Heimenñ oþþaſtlega elſkar/ hanñ ſame heþur enñ nu ei ødlaſt þenanñ Himneſka Andanñ. Heilagur Ande kom j eirnum Vindblæ edur Guſte yfer Poſtulana/þeſſ vegna/ ad hanñ audſynde ſig ad vera þanñ hinñ ſama/ ſem med ſier færer lifande Huggun og Hugſuelun þeim hi nu Sorgfullu. Vier lifum voru Hollðleg Lijfe/af þeim Anda/ſem vier giefum

þra

fra oss og til vor drøgum j Loptenu. Þar
þ villde H. Ande koma vnder Teikne z
mz teikne eins Vindblærs/ huør ad oss þ
veiter/ ad vier kunum ad lifa andlegu Lif
fe Salarennar. Vindurinn blæs þar sem
hañ vill og þu heyrer hans þyt/ eñ hu-
ort hañ fer/ eda huadañ hañ kiemur þ
veistu ecke/ Eins er hættad vm alla þa
sem af Andanum eru fædder. Sa Vind
þytur j huorium H. Ande kom yfer Post
ulana/var mykell og sterkur/ þuiad H.
Ande hrærer kroptuglega og volldugle
ga Hiortu heilagra/ j huoriū hñ byr til
alls hins gooda/ Ja/ hñ hrærer þaug so
z hughreyster/ ad þaug hrædast huorke
Hootaner Ogudlegra Tyrañs/ og ecke
suikræde Dioful sins/ z ecke Natt verallð
areñar. Sa verduge H. Ande/ færer
med sier Postulunum til handa/ Kyñing
og skilning allra Tungumala/ med þui
ad Rauft þeirra Predikunar ætte wt ad
ganga vm oll Lond og a medal allra
Þiooda/ so tokst nu j burtu allur osskilian
legleike Tungumalanna/ huør ed var
Gudlegt strapp fyrer þa Dærlegu mañ
ana

aña Dirfsku þegar þeir so s̄ j Trals vid Gud vppbygdu Turneñ Babel. So ver da allar Þioder/ sem ædur voru sundurdr eiþdar med adskilnade Tungumælaña/ aptur samanfafnadar j Trwareñar ein ingu þ Verkan H. Anda. Heilagur An de openberadest þui j Tūgnaña Lÿkingu ad hañ villde þar med audsyna/ ad hañ være sa hiñ same/ sem styrt hefde fordum Tungu Spæmañaña/ og añara Guds Maña/ þa þeir vt af hañs Jñblæstre toludu og spædu j gamla Testamentenu So og være hañ eirneñ sa hiñ same sem tala skyllde fyrer Muñ Postulaña/ z siþ dañ skyllde avallt leggia Guds ord þm j Muñ/ s̄ kieña eiga j Guds Søfnude.

Blessadur og dyrkadur ad eilijfu/ sierfu Verduge H. Ande/ asamt med Fødurn um z Synenum/ fyrer so margar og stor ar Astgiafer/ Amen.

XXIII
Vm Tign og Vegsemd Gu ds Heilagrar Christne.

Nug

Ugleid og athuga Christinn Sal/ huad mykell z stor Vel giørningur þier var veittur af Gude/ þegar hañ kallade þig j Samþielagskap siñar Heilogu Christne. Ein er su miñ elskulega Vñusta/ seiger Christur j Lofkuæde Salomonis. Sañlega ma hun ein kallast/ þui ecke er vtañ eirn Søfnudur allra Riettrwadra/ bæde þeirra sem vered hafa/eru/ og epterkomande verda/og þesse Søfnudur iñ er Christi elskuleg Brwdur. Fyrer vtan Christi andlegañ Lijkama/ er ecke hans Ande/ Eñ þeir sem ei hafa Christi Anda/ þeir heyra honum ecke til/ þe ir sem ecke heyra til Christo/ kuña ecke ad eignast Hlutdeilld j þui eilijfa Lijfe.

So sem ad fordum allar Skiepnur a Jørduñe/ Drecktust z fortijndust j Vatns Floodenu/ þær sem voru fyrer vtann Orkena/ Eins skiedur þad eirneñ/ ad huorier sem ecke eru j Skeluckier og jñtekner j þa heilogu Ork Guds Safnadar þeir verda eilijflega glatader og Tortijnder. Sa þarf ecke ad vænta sier/ ad hañ

eige

eige Gud pyrer Fodur a Himnum/ sem ecke hefur hans H. Christne/so sem py rer eina andlega Moder a Jordune.

Athuga og gaumgæfvandlega Sal mun/ad þess vegna nidursøkga til Helvit lis Dags daglega vtelianlega margar Saler/ ad þær haþa ecke vered hier a Jordune/ j Hoop og Samnente Guds heilagrar Christne. Pad ad þu fær ecke somu Leid med þeim hinu fordæ mdu/er ei ad þacka þine Natturu/ huor j sialfre sier er miog lijk Natturu hina þeirra Fortopudu/ helldur er þad Guds Myskun ad þacka/ huor ed alleina Gre inarmun giorde a millum þijn z þeirra. Þegar þaug þreiþanlegu Myrkur geing gu j Egyptalande/ þa var þo lioos Da gur/ so vijda sm Israels Syner biuggu. So er og eirneñ Lioos gudlegrar Þeckin gar/alleinasta hia Guds Christne/ enn hia þeim sem eru fyrer vtan þa somu Christne/er Myrkur Villudomsins j þe ssu Lijfe/ huort ed þa þramleider til My rkurs eiliþra Kuala/ j odrum Heime. Sa sem ecke er Lidur og Limur Christn

M eñar

eñar sem strijder hier j Neime/ hañ verd
ur og ecke helldur heñar Timur nie Tid
ur/ þegar hun skal Sigre hroosa añars
Neims j eilijfu Lijfe/ þuiad þesser Nut
er eru miøg samteingder millum sijn inn
byrdis/ sialfur Gud/ hñs Neilaga Ord/
Trwen/ Christur/ Christi wtvalin Sø
fnudur/ og þar med eilijft Lijf.

Guds Christne/ hun er bæde Mey/
Mooder/ z Trulofud Brwdur. Moder
er hun þessvegna/ ad hun pæder Gude
Dags daglega andleg Born/ Eñ Mey
er hun þar fyrer/ ad hun þijdest ecke Di
ofulsins nie Neimsins Raad nie Vilia.
Eñ trwlofud Brwdur er hun/ þui Chri
stur hefur trwlofad hana sier til Nanda
med eilijfum Sattmaala/ og giefed heñe
Neilagañ Anda j Eckta pant.

Guds Christne mæ lykiast vid þad
Skip/ þar sem Christur og hans Lære
sueinar eru Jñañbords/ huort ed alla sijn
na Skipveria flitur og færer vm sijder
jñ a Nofn eilijfrar Sælu z Roosemdar.
Jñ a þessa Nøfnena/ helldur Guds Ch
ristne/ hafande Trwng fyrer Stiorn og
Styre

Styre/eñ Gud sialfañ fyrer Styremañ eñ/og Einglana fyrer Lidsmeñ. Mast ur j þessu Skipenu er Krossstried Herrans Jesu Christi/ Eñ fyrer Segled maa me rkiast og þÿdast Heilagt Guds Evangel ium og Nаadar Bodskapur/og þegar nu Guds heilagur Ande blæs j þetta Segl id/þa geingur alltÿd z byriar aþrañ til Hafnar þrar eilÿfu sælu z Roosemdar.

Guds Christne maa lÿkiast vid þann Vÿngard/ huorn Gud hefur plantad hi er a Jorduñe/ huorn hñ heþur vokuad og yþerdogguad med sÿnu eigiñ Blode. J kringum þeñañ Vÿngardiñ hefur hñ gyrt med sterkum Mwrvegg heilagra Eingla Verndar og Vardveitslu. Hñ hefur hier nidurgraþed eina Vÿnpressu þad er sÿna Heilaga Kuol og Pÿnu/og heþur teked j burt Steina og Þyrna og allt añad þad Vÿngardsins Friofgun kañ ad hamla og hindra.

Guds heilog Christne er su hin sama Kuiña/ sem Jklædd var Sooluñe/ þui ad hun er jklædd Jesu Riettlæte. Su sama stood a Tunglenu/ þuiad Guds

Mq Christne

Christne ber ad forackta Jardneska Nl
üte/huorier ad eru forgeingeleger z osto
duger/so sem Tunglsins Birta.
Myked dyrmæter og ypparleger eru
aller þesser Nluter/vid huoria Guds Ch
ristne hefur nu samlijkt vered/og þui er
skylldugt/þu þærer Gude myked þackla
te þar fyrer/ ad þu ert Cimur þessa suo
Dyrdarlega og Tignanda Noopsins.
Mykla z stoora velgiorninga/ lætr Gud
j tie vid sijna Christne/ eñ þo þa ædlest
ecke aller/þt Christne Drottins/hun er
vmgyrtur og apturlucktur Alldeñgardur
og sa jnsiglade Bruñuriñ. Eingiñ kañ
ad seigia af Fegurd þessa apturluckta
Alldengardsins vtan sa sem þar er jnne
fyrer/So kañ og eingiñ helldur þa storu
Guds Velgiorninga ad sier og þeckia/
sem hañ j tie lætur siñe Christne/ vtann
sa sem er j Christneñe.
Þesse Brwduriñ Nerrans Christi er
Döck æsyndum hid ytra. enn harla
prijd og fogur hid jnnra. Þetta Skipid
skiekst og hrekst miog/ midt j Opsokn
aña Bylgium og motblæstre/ eñ tortijn
est

eſt þo alldrei. Þetta Vijntried vex þeſſ betur/ ſem þui er nær geinged og fleire Kuiſter eru af þui Noggner. Þeſſa Ku iñuna vmſitur ſa Helvijſke Dreke a mat gañ hœtt/ eñ þær heñe þo ecke grandad. Pad er vijſt ſatt/ ad Chriſtne Guds er ein fogur Lilia/ eñ ſamt vex hun ſem mid ur a millum Þyrnaña. Guds Chriſtne er vijſt ſa allra blomlegaſte Alldengardz ſamt drijpur ecke þ ſæta Balſam af þeſ ſa Alldengardſins avexti/ fyrr eñ þ nor dañ Vinduriñ blæs z Brwſar yper hñ.

Guds Chriſtne er ad ſoñu Guds eig enleg Dootter/ eñ ſamt er hun Heimenū andſtyggeleg og ogiedfelld. Hun bijdur z vænter epter himneſkre Arfleifd/ þeſſ ve gna verdur hun j þeſſum Heime ad vera ſo ſem añar Pilagrijmur og Vegfaran de. A þeſſare Vegferdar Reiſuñe ſiñe kueiſt hun miog og þyngeſt/ J Kuoleñe z Þreingiñuñe er hun þeygiande/ J þo gnuñe ſterk og Hughrauſt/ Og j þeſſum Styrkleikanū yfervinur hun vm ſijder.

Þott Chriſtne Guds ſie andleg Mod er/ þa verdur hun þo ad ſtanda vnder

Krossenum/ so sem Mooder Christi Ma
ria. Christne Drottins er suo sem einn
Palmviður/ þuiað þess meire Þunge Na
rmkuælaña og Freistingaña sem a heñe
liggur/ þess helldur rietter hun sig vpp
fra Jorduñe til Himensins.

Nuꝛa þu Saala mijn vm þuilijka tign
Guds H. Christne/ og sieðu til þu haf
er eckert það j Fare þijnu/ sem heñe mei
ge vansooma. Christneñ er andleg Mo
der/ þar fyrer varastu að forackta heñn
ar Orð og Aminingar. Nun er þui Mo
der/ að þier ber æ jafnañ að hallda þier
vid heñar Brioost/ eñ Christneñar Bri
ost eru Orðed og Sacramentiñ.

Christne Guds er ospyllt Mey/ þar fy
rer/ sierttu heñar Sonur eda Dootter/ þa
sieðu þig vid að drijga andlegar Hooran
er med Dioflenum/ það er/ að þu Synd
ger eige. Christneñ er Christi Brwður
þui ber heñe vel að taka sier Vara fyr
er/ að hun hafe eingiñ Mok nie Vinaat
tuhoot vid Dioofuliñ. Nun er Brwður
Christi/ þui atte hun vandlega til að sia
að hun misse ecke fra sier Pant Andans
sem

ē Christi hefr heñe giefed j Trygda gen fu. Nun er Brwdur Christi/ þui byriar heñe omælatanlega ad bidia/ so ad henn ar Brwdgume kome snarlega/ og jñlei de hana til Brwdkaupsins. Þesse Brwd gumiñ mun koma a Noottu Vggaleyse sins/ þad er/ þegar sem fæster taka sier vara fyrer hans Tilkomu/og Meñ lifa Athugalauser z Vggalauser. Vak þar fyrer Sæla mijna/ so ad Brwdguminn piñe þig ecke sofande þegar hañ kiemur og wtelyke þig ecke af Dyrum eilijfrar Sæluhialpar/ Lattu Vidsmior þiñar trwar loga og lysa/ so þu þurfer ecke ad sakna þess þa hid fyrsta/ þegar Brwdgu miñ kiemur.

Þu ert hier jñañ Skipsborda stodd/ sia du til þu steyper þier ecke wt j Naf Ver alldareñar/ fyrr eñ þad þu kiemst j Nosti ena/ Þu ert jñañ Skipsborda stodd/ þar fyrer bid þu Gud ad huorke Stormvin dur Mootlætesins/ og ei helldur Bylgiur Freistingaña kuñe þier ad kollkasta.

Þu ert Guds Vijntrie/ kastadu þui fra þier onytsamlegum Greinum/ Verke

og ødru þui sem oþriodsamt er so sem ad eru øll Verk Holldsins og spilltrar Natturu. Lattu allaň þaň tijma sem þu hier erfer/ vera þier so sem hreinsunar og Fægunar tijma/ þa muntu þess Blomlegre birtast a Deige Drottins. Þu ert eirn jnnplantadur Kuistur j þad rietta Vijntried/ sem ad er Christur/ Stadu þar fyrer til/ ad þu halldet þier þar vid haň/ og sterk Groodur sett j hans Vndň so ad þu bærer mykeň Avoxt/ Þui hvor eru þaň Kuist a Vijntrienu/ sem ecke fær er Avoxt/ þaň hiň sama vill sa Himnesle Vijngards maduriň burt hoggua/ eň hiň sem Avoxteň færer/ vill haň hreinsa so haň kuňe eň yfergnæfanlegre Avoxt ad bæra.

Þu hefur jkladst Christo fyrer Trw na/ og ert þessare Rietlætis Soolunne so vmgieþeň/ Stadu þar fyrer til/ ad þu vnder Footum troder Tungled/ þad er alla Jardneska Hlute/ og virder allt lijt els hia þeim Himneska og Eilijfu Aud æfunum.

O þu goode Jesu/ sem oss hefur sendt j
Sam

Samfielagskap. þinar Christne/ sem hier er strijder a Jordune/ Leid þu og eirnen oss vm sijder/ þangad sem þijn Christne er Sigre hroosande a Himnum/ Amen.

XXIV

Ein Christeleg Vmþeinking vm þad huorneñ Gud hefur fyrer ætlad alla þa Trwudu til eilijfrar Sælu.

Aala mijn/ So opt sem þu vilt huxa vm huort Gud hefur fyrerætlad þig til eilijfs Lijfs edur ecke/ þa rendu strax þijn um Hugskots Augum til Christum/ þar hañ hænger a Krossenum og deyr fyrer allar Heimsins Synder/ og vpprijs sijdañ oss til Riettlætis. Taktu fyrst til ad huxa vm Christum/ so sem hañ liggur i Asnastallenum Nyfæddur/ og suo framm epter/ og þegar þu hefur yferveiged/ hu ar til hñ er fæddur/ og huar til hñ hefur allar Kualer lided/ þa sier þu vel Guds

 fyrer

fyrerøtlun/og mſett Raad vm þyna Saa luhialp.

Gud wtvalde oſſ ꝺdur eñ Grudvøll ur Veralldareñar var lagdur/ eñ þo wt valde hañ oſſ alleinaſta j Chriſto/ huar fyrer/ ef þu ert j Chriſto ꝩyrer Trwna/ þa efadu onguañeigeñ þar vm/ þu ert þa viſſelega eitn af tølu þeirra wtvoldu. Eñ huør ſem ødruviJs vill ranſaka/ grunda ꝛ kaña/ þad ſtoora Diup þeſſa Leindardomſins vm Gudlega Fyrerhyggiu/ honum er hætt vid/ ad hañ meige falla j Diwp Orvæntingareñar. Þeim ſem eru fyrer vtan Chriſtum/ þeim er Gud eitn fortæranlegur Elldur. Siꝺdu þeſſ vegna vel fyrer/ þu komer ecke ꝺn Chriſti fr añ ad þeſſum Elldenum/ ſo hañ ꝩortære þier ecke. Þa alla ſem ecke hafa med Trwñe medteked Herrans Chriſti Bitaling ꝩyrer Syndernar/ og ecke gieta hañ ꝩyrer ſig bored/ alla þa klagar Gud med ſijnu ſtrꝺnga Løgmꝺle/ og alla þa Fordæmer hañ med ſijnu oſtøduanlegu Riett læte. Varaſtu þar fyrer ad vilia leita j Guds Løgmꝺle þar epter/ huørt þu

munet

muner eirn j wtvaldra tolu eda ecke/ þad
Kieñer ecke Lögmaled/ helldur Evange
lium og Guds Fyrerheit/ Grenslast ecke
helldur smaasmuglega epter/ huad Gude
mune hafa geinged til þess og þess/ sem
hañ giort hefur/ so ad þijner eigeñ Þa
nckar og Meiningar ville þig ecke. Gud
byr j þui Liose sem eingiñ þar tilkomist.
Siaadu til þu komer ecke opnærre þui
Lioose/ þui þad giører þig fyrre Blindañ
eñ sjaande. Gud hefur feingid þier añ
ad Lioos Evangelij Kieñinga/ j þui hi
nu sama Lioosenu/ kuñum vid ad sia þet
ta Heimuglega Guds Raad. J þessu
Lioosenu sier þu þad riettta Skilnings Li
oos bæde vm þessa Trwareñar Grein og
adrar. Grenslastu ecke epter huad Gud
hefr asett sier j sijnu Heimuglegu Raade
helldur athuga þ ꝫ Gud hefur openber
ad þier a þessum Naadar tijma/ med sij
nu liosu Orde vm siñ Vilia z Asetning.
Su Riettlæting Mañsins ꝫ skiedur hier
Tijmanlega/ hun er so sem aftar Speig
ell z Jmyndan þeirrar Vtvalningar til
eilijfs Lijfs/ ꝫ skiedur fra Eilijfd.

Lærdu

Lærdu ad þeckia Guds Reide/ wt af hans Løgmaale/ og giørdu Jdran fyrer Synndernar. Lærdu ad þeckia Mysku seme Drottins/ wt af hns Naadar Bod skap z Evangelio/ sem þier verdur fram boded fyrer Christi Maklegleika/ vm ei lijfa Saluhialp. Lærdu ad fara riettelega med Trwna þijna/ so ad þu audsyn er hana/og later hana framkoma/ j all re Christelegre Vmgeingne og Meinle yse. Legge Gud þier nockurn Kross vpp a/ þa lærdu ad þeckia/ ad þad er hns Fo durleg Nirting/og þu eiger hann þar fyr er ad lijda med Þolenmæde. Þegar þu hefur allt þetta Lært/ Taktu þa hid fyr sta til ad tala vm/ huort Gud hefur fyr erætlad þig til eilijfs Lijfs edur ecke. Þessa Atferd vill Postulinn vier høfum þuiad hann hefur og eirnenn hana sialfur hyrer oss haft.

Þrijr eru þeir Nluter/ sem Menn eiga hellst ad athuga/ j þessum Leyndardoom vm Gudlega Fyreratlun og Asetning/ vm huørs Mans Saluhialp/ Fyrst my skunseme Guds/ huor ed Mannen elskar/ Þar

Þar næst Fullnægia Christi/ sem fyrer hañ pijndest/ J þridia mata Næd Heilags Anda/ sem þyrer Evangelium kallar til Gudlegrar Kyñingar. Øllum mønnum er giefeñ Guds Myskunseme/ Þui ad Gud elskade allā heimeñ/ Jørdeñ er full af Guds Myskunseme/ z Guds myskunseme er stærre eñ Himeñ z Jørd/ Þt hun er so stor s̄ Gud er sialfur/ huør e j Skripeñe nefnest sialfur Kiærleikuriñ.

Hañ hefur vitnad j sijnu Orde/ ad hñ vilie einskis Mans dauda/ ef þier ecke ænægia Guds einfølld Ord/ þa hefur hñ þad sama stadfest med sijnum Eide. Gieter þu ecke trwad Guds Fyrerheite/ þa trwdu hans Eyde. Hañ kallast Fad er Myskunsemdaña/ þuiad hønum er eingiñ Hlutur so eigeñlegur sem ad Myskuna sig yfer þad auma Mañkyn/ z þui ad vægia. Til Myskunar upphuetur hñ hans eigeñleg Nattura/ eñ til ad dæma og hefna/ neyda hañ vorar Synder/ suo ad þar af nña sinast/ ad længtum Nætturlegra (ef so mætte seigia) gaingr fram af hñs hiarta Myskunseminñ eñ hefndiñ

Christ

Christi Forþienusta er þui ollum gie
peñ/ ad Christur leid fyrer allar Heims
ins Synder/ Huar kañ sterkare Vitnis
burdur ad fæst vm Gudlega Mysku
me oss til Handa/ helldur eñ sa/ ad Gud
elskade oss/ þegar vier vorum onguer?
Þuiad elsku hans var þad ad þacka/ ad
hañ skapade oss nockurn tijma. Hañ elsk
ade oss og eirneñ/ þegar vier vorum fra
honum fallner/ Þuiad elsku Guds var þ
ad þacka/ ad hañ wtgaf Soneñ oss til
Endurlausnar.

Gud Fader talar þessum Ordum/ vid
eirn og sierhuorn Syndugañ Mañ/ sem
er epter siñe Verdskulldan þordæmdan
gur til eilijfra Kuala/ og hefur eckert fy
er sig ad betala. Taktu miñ eingietes
Son og bitaladu med honum þijnar Sy
nder. So seiger z eirneñ Sonuriñ/ Ta
ktu mig so þu Fridkauper þig.

Christur kallast j Ritninguñe/ flos
campi non flos horti. Þad er/ Þuilijkt
Bloomstur/ sem vte vex a vijdum Voll
um/ eñ ecke j Alldengordum/ þuiad All
dengardarner eru vmkryngder hæþum
Veggiu

Veggium/suo ad þangad nää ecke aller
þeir ed vilia/ Eñ Ilmur þessarar Mysk
unsemdar sem aþ Christo stendur/ hañ
er þyrer onguum læstur nie lucktur/ hell
dur ollum þeim til reidu/ ſ hñ aþ Hiarta
trittelega girnast/ og vppa þ þu skuler
ecke efa þar vm/ huort Christur hefur
fyrer alla Pijnst edur ecke/ z fyrer allar
Synder betalad/ þa bidur hañ siñ Himn
eska Fodur þyrer þeim/ sem hañ Krossþe
stu. Hefde hañ ecke þyrer þa somu bita
lad/ þa hefde hañ ecke helldur beded Fo
duriñ fyrer þa/ Nu med þui hañ wthell
er sijnu Bloode/ lijka vel þm til gagns z
gooda/ ſ hñ særdu pijndu z deyddu/ þa er
þ ecke ad eþa/ ad þ alla adra mune hañ
og eirneñ sijnu Bloode hafa wthellt.

Fyrerheiteñ sem standa j Heilogu
Guds Evangelio/ heyra og eirnenn oll
um Moñum til j Verolldenne/ þuiad
til allra seiger hañ so/ Komed til mijn/
aller þier sem Erviidid/ z c. Huorke er
eg nie þu/ eirn edur añar hier vndañtek
enn/ helldur so sem Befalingurenn er wt
lagdur fyrer alla/ Suo er og ollum til
hans

hans boded j Evangelio/ so ad þeir hañ medtake med Trwñe. Þess leingra sem þu afram geingur a Footum stodugs Trwnadar trausts til Guds/ þess meira eignastu aþ þessum Arfenum/ Ønguum synier Gud siñar Naadar/ vtan þeim all eina/ sem ecke virdast hana ad medtaka/ og wtelyktia sig so sialþer þra heñe. At huga þar þyrer Sæla miñ/ þessa þriu Stolpa/ edur þriu Vegge/ vppa huor ia bygd er Guds Fyrerhyggia/ edr æsett Raad vm þijna Sæluhialp.
Sa fyrste Grüdvallarstolpeñ/ er þesse/ ad þa þu varst eingeñ/ þa skapade Gud þig aþ onguu. Niñ añar er þesse/ ad þa þu varst þordæmdur vegna Adams Falls/ Þa endurleyste Guds Sonur þig aptur sier til Handa. Sa þridie/ þegar þu var st þyrer vtan Guds Christne/ þæddur Reideñar Barn epter spilltre Náttúru þiña Forelldra/ þa kallade hañ þia j Hoop siña Barna fyrer Skírnena. Þe gar þu hugar vm þessa ómlidna Guds Velgiorninga/ þa hefur þu ongua Ord sok ad efast/ vm hans epterþylgiande Raad

Nãd og Myſkun a ſeirna Tijmanum.
Þegar þu viſſer ecke aþ þijnum Saalu
hialpar veige/ þa vppfrædde hann þig
med ſijnu Orde. Þegar þu foorſt villt/
þa leidriette hañ þig. Þegar þu ſtoodſt
þa hiellt hañ þier vid ſig/ ſo þu ſkyllder
ecke falla. Þegar þu gieckſt afram j þij
nu Kalle z Embætte/ þa leidde hñ þig/
Þegar þu ſnerer þier til hans/ þa tok hñ
ſeigens Hende vid þier. Ja/ hañ ſynde
avallt ſitt Langlundargied j þui/ ad biþ
da epter þier/ og ſijna Fodurlega Myſk
unſeme j þui/ ad fyrergiefa þier. Nu mz
þui ad ſuo margar Guds Myſkunſemd
er ganga vndañ/ þa efaſt ecke/ ad lijka
mune Myſkunſemd Drottins a epterfyl
gia. Myſkunſemd Drottins hefur vnd
an þier geinged/ og ſo ſem leidt þig/ ſuo
þu yrder Læknadur/ þar fyrer mun hun
og eirneñ fylgia þier epter/ ſo þu verder
Vegſamlegur og Dyrdlegur.

Myſkunſemd DROTTIns hefur
vndann þier geingid og vijſad þier veg
huorneñ þu ſkyllder Gudlega og Chriſte
lega lifa hier j Heime. Þar fyrer mun

N hun

hun og eirneñ þylgia þier epter/ styðia
þig z stoda/ ad þu meiger eilijflega med
honum Lifa.

Huorneñ kom þad til/ ad þu slasadest
ecke þa þu þiellst? Eda huot var til rei
du ad styðia þig med sijnum Hondum?
Var þad ecke Drottiñ sialfur/ sem þig
studde/ Ja/ sañarlega var hañ þad eñ
eingeñ añar. Vertu þar fyrer Hughra
ust/ og væntu þier og vonadu eþalaust
Myskunar og eirneñ framveigis/og trey
du þui ad Gude mune ecke leidast ad gio
ra þier til gooda/ þar til hañ hefur inle
idt þig j þad eilijfa Lijf. Þuiad j huo
rs Hondum skyllder þu helldur vilia vi
ta Sæluhialp þijna vera komna/ enn j
hans Hondum sem skapad hefur Himin
og Jord/ Ja/ J þeim Hondum sem all
drei verda styttre/ j þeim Hondum sem
eru pullar ap Nad og Myskun/ huortar
og eirneñ eru j giegnum grafnar/ suo ad
þar j giegnum kuñe oss helldur Nad og
Myskun ad wtþliota og til þijn nidur
dreypa.

Minstu og eirneñ Sæla mijn/ ad vid
erum

erum af Gude wtvalen/ vppa þad vid skulum vera heilog z ostraffanleg j hns Auglite/ huar þ/ þeir sem ecke hyxa vm ad lifa heilaglega/ þeim heyrer ecke til wtvalningin. Vier erum wtvalder j Christo/ en j Christo bliifum vier fyrer Trwna/ Trwen audsyner sig j Kiærleikan um. Huar fyrer ad þar sem ecke er Kiærleikurin/ þar er ecke helldur Trwen/ þar sem ecke er Trwen/ þar er ecke Christur/ En þar sem Christur er ecke/ þar er og ecke helldur Utvalningin/ Gudz Grundvallan stendur stodug hafande þetta Teikn/ ad Drottin þecker siina/ z Sæluhialpena munu erfa/ En samt set ger Ande Drottins/ ad aller þr skule fra Ranglætenu vijkia/ s j þessu Hoopnum vilia vera/ z Nafn Drottins ækalla. Ei ngin slytur Christi Saude wr hns Hon dum/ samt wtheimter Christur þ af siinu Saudu/ ad þeir skule heyra hns Raust/ ef þeir vilia hm faster j Hende vera. Vi er eru Guds Hws z Herberge/ en sæmum til vier holldu sonu Trunadar trauste z Voneñe stoduglega allt til enda.

O Drottin̄ Gud/ þu sem giefur oss Nꝍd til þui lijkt ad girnast/ Gief þu oss og eirnen̄ Krapt til/ þad ad fram̄ kua ma/ AMEN.

XXV

Um þad/ huørsu myfils goods ad Bꝍn eins Christins Mans fær orkad.

ÞAD mꝍ eitt reiknast hin̄ stꝍrste Guds Velgiørningur medal an̄ara/ ad han̄ ecke alleinasta leyfer/ helldur befalar oss vid sig ad tala j vorum Bꝍnum daglega. Myken̄ Krapt hefur Bꝍnen̄ sem a Jørdun̄e verdur wthellt/ Ein̄ kiemur ollu þui til leidar/ sem hun vill a Himnum. Bꝍn eins Gudhrꝍdds Mans er suo sem eitt Lykell til Himnariks. Þegar Bꝍnen̄ vppstijgur j Himenin̄/ þa nidurstijgur Frelse og Myskun̄seme fra Gude af Himnum aptur/ til þess sem bidur a Jørdun̄e. Bꝍnin̄ er sa ꝍgiæte Skiolldur/ huør ed Maktarlaus at

ar giører allar Þrvar og Skeyte Diøfs ulfins. Þegar Moyses vpphoog sijnar Hendur til Bænarenar/ þa vann Israels Lijdur Sigur a þeim Amalechitum/ Eins mættu og eirnenn Sigur vinna á Diøf lenum/ ef þu vpprietter þijnar Hendur til Herrans/ þad er/ bidur riettelega. So sem Mwrveggurinn stendur ffyrer Dvin unum/ og hamlar þeim ad komast jnn j Borgena/ so wtelykst fra oss og so Guds Reide ffyrer Bænena/ suo hun kann ei til vor ad komast edur nꝛ.

Sialfur Endurlausnaren vor badst fyrer/ ecke þess vegna/ ad hann heffde þar Þorf ffyrer/ helldur vppa þad/ ad hann þar med kiende oss huad ypparlegur z o missanlegur Hlutur ad Bænenn være. Bænenn er suo sem nockurs konar Skatt ur/ huørn vier eigum ad gallda Gude/ so sem adra rietta Þegnskylldu/ Þuiad Gud hefur þad befalad og vppalagt/ ad vier skulum daglega færa hønum vorar Bæner/ suo sem nockrar andlegar skylld ur. Bænenn er so sem einn Stijge/ vpp epter huørium vier kunnum ad ganga/ alla

vpp j Himeneñ fram̃ fyrer Guds Nad
arstool/ Þuiad huad mæ Bæneñ annad
reiknast/ eñ so sem ønur Vegferd edur
Vppstigning Hugskotsins og Hiartans
hiedañ fra þessum Hiegomlegum Hlutu
og vpp til Guds j Hædernar? Bæneñ er
vor Skiolldur og Hlijfd/ þui Sal þess
Mans sem j Bænrækneñe lifer/ hun fær
alldrei Skada af Diofulsins Ahlaupu
edur ærasum. Bæneñ er so sem eitt er
vor Sendebode og Erendsreke/ Þuiad
hun kiemur fram̃ fyrer Guds Velldis
stool/ Oskande Hialpar og Lids af Dro
ttne/ Þesse Sendebodiñ framkuæmer all
tijd sitt Erende/ og fer alldrei Erendsla
ust/ Þuiad alltiafnt Bænheyrer Drott
eñ oss/og þegar þad skiedur ei epter vorre
Meiningu edur Asetninge/ þa skiedur
þad þo epter þui sem Gud sier oss mune
vera fyrer bestu. Añars huors þessa
meigum vier oss þesad vænta af Drottne
sem er/ hañ mune añad huort giefa oss
þad vier vm bidium/ ellegar og suo þad
sem hañ veit ad vera Heilsusamlegra/ eñ
hitt sem vier vm bidium.

Gud

Gud Fader gaf oss þann ædsta Skeink/ sem er sinn Eingetenn Son/ þegar vier bædum hann ecke/ Quad skyllde þad þa vera/ sem hann skyllde oss nu ei giefa/ þar vier hnn bidium. Huørke høfum vier Riett til ad efa vm þad/ huørt Gud Fader mune Bænheyra/ þegar hann er bedenn/ z ecke helldur ad tuifla vm þad/ huørt Sonur Guds mune voru Mæle fylgia eda ei hia Fødurnn. Quad s þu villt vppbyria eda framkuæma/ þa siaadu til ad þu ædur/ þ Bænena ganger med Moyse jnn i Tiallbwd Drottins/ so þu leiter Rada hia hønum/ þa muntu snarlega heyra/ huøriu Drottinn suarar þier.

Þegar Guds Sonur Herrann Christur badst fyrer/ þa Forklaradest hans Asiána/ suo hun vard Lioomande/ Gudverda z stoor Vmskipte og Vmbreyting ar i vorre Saalu/ þegar vier jdkum Bænena. Bænenn er Lioos Saalarennar huør ed opt giører þann Hughraustann og Gladværann i sijnum Anda/ þegar hun vid hann skilur/ þann sem hun i fyrstu fann sorgande og orvæntande. Huørnenn

 skyllde

skyllde Madur meiga dirfast ad lijta til
Soolareñar/ vtan hañ hafe ædur fyrre
tilbeded þañ sem hefur skapad og tilrei
dt so ægiætt Lioos fyrer Mañaña Aug
um? Hüorneñ skyllder þu meiga nidur
setiast til þinar Mæltijdar/ vtañ þu æd
ur fyrre tilbidier þañ sem þier veiter
soddañ rijkuglegar Gæfur/ med huerin
hañ þig nærer og foostrar? Med huorre
Samvisku kantu ad leggia þig til Sue
fns/ edur trwa Næturmyrkrunū til þijn/
vtan þu ædur wtbrynier þig med Bænen
ne? Huorra Nota skyllder þu meiga vi
nta þier af þijnum Handaverkum/ vtañ
þu ækaller og tilbidier þañ hiñ sama/
æn huors styrks og Adstodar allt Ervi
de er forgiefens og gagnlaust? þar syt
er huort þu villt helldur odlast andlegar
eda Lijkamlegar goodar Gæfur/ þa bid
þu vm þær/og so munu þær þier veitast.
Girnest þu Christum/ suo leitadu epter
honum med Bænene/og þa muntu fiña
hañ. Girnest þu ad Nædar dyrunum sie
fyrer þier vpplokëd/þa klappadu þar vp
pa med Bænene/ z munu þær fyrer þier
vpp

vpplokᴇnar verda. Ef þig heimsæker j Eydemørku þessa heims Poste Freistin gaña og Orbyrgd a andlegū Audæfū/ þa gacktu til þeirrar andlegu Nelluñar sem ad er Christur/ med Hiartans Aud mykt/ og slꝛadu vppa hana med Vende Bænarenar/ og jafnsnart muntu þinna og formerkia ad Vatsstraumar Gudleg rar Nꝛadar munu slockua Þosta þiñar sꝛalꝛtar. Vilier þu færa Gude eitt þacknæmelegt Offur/ þa Offradu hon um Bæneñe/ þar mun vppleggia Sæt leiks Ilmur af hefie til Guds/ so ad ha ns Reide mun stillast. Vilier þu Dag lega vmgangast med Gude/ suo elskadu Bænena/ huør ad er eitt andlegt Sam al a millum Guds og Gudhrædrar sꝛa lar. Vilier þu smacka huad sætur ad Drottiñ sie/ þa lockadu Drottiñ med Bæ neñe jñ j Herberge þijns Hiarta.

Nu þo ad Bæneñ þockneſt Gude/ þa verdur hun þo ad vera riettelega skickud og a sig komiñ/ ef ad hun skal honum þo cknast. Þar þyrer huør sem vill vera Bænheyrdur/ hañ stꝛe til ad hañ bidie.

1. Forſiallega. 2. Afvarlega.
3. Lytelatlega. 4. Stadpaſtle
ga j Trwñe. 5. Diarþlega.
Fyrſt ſkal hñ bidia Forſtallega/ ſo hñ
bidie vm þad alleina ſem Gude meige ko
ma til Lofs z Dyrdar/ eñ Manunganum
til Gagns og Gooda. Gud er Almattu
gur/ þat fyrer attu ecke ad ſetia honū þ
hatt nie Maata/ med huorium hañ ſku
le hialpa. Hañ er hiñ allra vÿſaſte/ þat
fyrer þarþ honum ei fyrer ad ſeigia ſtu
nd nie Tÿma Hialpareñar. Bænena ei
gum vier ecke ad giora oforhÿrad/ edur
med Flapre/ helldur epter þeirre Reglu/
ſem Trweñ til ſeiger. Nu geingur Tru
eñ epter Ordenu og hefur Orded ſo ſem
þyrer Speigel/ Huar fyrer/ ad huad ſem
Gud hepur j ſÿnu Orde fyrerheited an
Forords/ þeſſ meigum vier og eirniñ an
Forords bidia/ eñ þad ſem hann hefur
med Fororde heited z lofad/ ſo ſem ad eru
þeſſe ſtundlegu Giafe/ vm þad eigum vi
er og eirneñ med Fororde ad bidia/ Enn
þad ſem hañ hefur med onguu moote lo
fad nie fyrerheited j Ordenu/ þeſſ eigum
vie

biet og eirneñ med onguu moske ad bid
ia. Gud veiter þad opt þeim sem hañ er.
ordiñ reidur/ Hvad hañ munde ei giefa
nie veita hinum ødrum/ sem hañ er Mill
dur og blijdur. Hafdu þar fyrer Dæme
Christi/ hvør ed allañ siñ Vilia lagde
j Skaut og Fadm Fødursins/ Bidiande
ad ecke skyllde sinn Vilie skie/ helldr hñs.
Off ber og so eirnenn Alvarlega ad
bidia/ Þuiad hvørneñ kantu ad heimta
þad/ ad Gud hañ giefe Gaum ad þinne
Bæn/ þar þu sialfur ecke Gaumgiæfer
hvad þu talar med Muñenum? Hvør
nenn kantu ad wtheimta/ ad Gud minn
est þijn nie þiña Naudsynia/ þar þu sia
lfur minneft þeirra ecke/ og lætur þier
ecke vera neitt af Hiarta vm þær hugad
Þegar þu villt bidiast fyrer/ þa gacktu
jñ j þitt Suefnherberge/ og lættu aptur
Dyrnar epter þier. Suefn Herberge
þetta er þitt eiged Hiarta/ jnn j þad æt
tu ad ganga/ þad er/ þu ætt þangad ad
safna øllum Kroptum þinnar Sælar/
Ef þu villt riettelega bidia. Dyrnar
verda og eirneñ aptur ad læsast/ suo ad
Vm

Vmhuxan Veralldlegra Aluta Vmsor
gunar komest þar ecke jñ so leinge/ suo
þu hindrest ecke. Fyrer Guds Eyra
Alioma eingen Ord so hatt/ so sem Gi
rnd og Tilhneyging Niartans z Saal
arenar/ þar þyrer er Niartalag huers
eins Mans/ þaug Orden sem glogguast
verda heyrd af Guds Eyra.

Niartad a so ad framleggia sig/ til al
varlegra Guddomlegra Aluta j Bæne
ne/ ad Munenum og Tungune ste oms
gulegt/ alla þa Panka wt ad skira/ Og
þad heiter ad bidia j Anda og Sanleika
so sem Drottiñ beþalar/ ad Men skule z
bidia.

Christur þegar hañ badst fyrer a Fia
llenu/ þa Vpphoof hañ siñ Augu til
Nimens/ So eigum vær ad vpplypta vo
rum Hugskots Augum fra ollum skopu
dum Skiepnum til Guds sem j Nædunñ
Helgedomsins situr/ Driett giorer þu
Gude/ ef þu bidur hañ ad hlíða þinum
Bænar Ordum/ eñ giefur þo ei Gaum
ad sialfur/ nie hugleider huad þad er/
sem þu talar vid Gud. Daþlætanlega
er oss

er oſſ ſkipad ad bidia/ og þ giefum vier ei
rneſt giort/ ef vier bidium Gud j Anda
og Sañleika/ þad er/ ef ad vor Hiørtu ꝛ
Hugſkot vaka avallt j Gude/ med heila
gre og goodþwſre Girnd Sælareñar.
Ecke þarf j Bæneñe alltijd hatt ad hr
ópa/ þuiad Gud Bænheyrer og eirneñ
Andvarpaner Hiartans/ med þui hann
byr j Hiørtum þeirra Gudhræddu. Ec
ke er alltijd þorf a Margmælge edur
Orda fiølda j Bæniñe/ þuiad Drottiñ
er nælægur vorum Hugreñingum. Eitt
Andvarpan ſ̃ H. Ande vppvekur med
oſſ/ og vier ſo offrum Gude j Andanum/
er Gude þeckare og kiærare/ helldur enn
Leſtur/ edur þulning længra Bæna/ þe
gar Muñureñ ꝛ Varernar tala ad eins
eñ Hiartad er þeigiande.

Oſſ ber og ſo audmiuklega og lijtelæt
lega ad bidia/ og koma ecke fram j trauſ
te vorrar/ helldur alleina Chriſti Forþie
nuſtu. Ef vier byggium Bænena vppa
vora eigeñ Forſkulldan/ þa er hun fordæ
manlegur Hlutur j Guds Auglite/ lijka
vel þo hun være ſo heit og alvarleg/ ad
hun

hun kiæme Mañe til ad sueitast Blood enu.

Eingiñ kañ Gude ad þocknast ødru vijs eñ alleinasta j Christo/ þar fyrer kañ eingeñ riettelega ad bidia/ vtañ hañ bid ie j Jesu Nafne. Foorner þar allar/ sem ecke voru offradar a þui einasta Alltare Tialldbwdareñar/ sem þar til var skick ad af Gude/ kuñu honum ecke ad þockn ast/ So kuña þær Bæner Gude ecke ad þocknast/ sem honum eru ecke opþradar/ vppa þad rietta Gullalltared Herrañ Je sum/ þad er/ þær sem ecke eru framþlutt ar j Trauste Herrans Jesu Christi For þienustu/ Dauda z Pijnu.

Jsraels Lijd var loþad og fyrerheited/ ad hañ skyllde verda Bænheyrdur/ þeg ar hañ snere sijnu Andlite til Jerusal ems Musteris og bædest so þyrer/ Suo eigum vier og eirneñ vorum Sœlar Au gum ad lijta til Christum/ j Bæneñe/ huør ad er þad Rietta og saña Musterè Guddoomsins. Christur þa hann vill bidiast fyrer j sinne Kuøl og Pijnu/ þa fellur hann frañ a sijna Asionu til Jar dar

dar. Sieadu hier huad miøg sa Blesf ade Edla Herrann Lijtelæckar sig fyr er Guddoomlegu Bellde sijns Hinne ska Fødurs/ Huad meinar þu þa þier byrie/ ad Lijtelæcka þig þegar þu skalls bidia.

Vier skulum og eirneñ bidia j sterkre Trw/ verande j Trwareñar Styrkleika Reidubwner til ad ganga æ mis allrar Stundlegrar Glede/ og þar þuert a moo te/ ad ganga vnder allañ Kross og Horm ungar/ sem Gud vill læta oss ad Hønd um koma/ med Þolenmæde. Þess þliot ara sem einum er til Bænareñar/ þess Sagnlegra er þad hønum/ og þess opt ar sem hañ bidur/ þessmeire Aviñing he fur hann/ Eñ þess jnnelegar og Alvar legar sem hañ bidur/ Þess kiærare verd ur Gude Bæneñ.

Vier eigum og suo ad vera Stadfast er j Bænenne/ og Þreytast ecke/ Þuiad þegar Gud dregur vndañ ad veita þad vier vmbidium/ þa giører hann þad þar til/ ad oss skule þess meira þykia koma til hans Hialpar/ þegar hun fæst/ eñ ef þar

þar til/ ad hañ vilie oss alldeilis sijnia/ þuiad þad sem vier þreygum og krimum leinge epter/ þad verdur oss þess kiærkom nara/ þa þad kiemur.

Vier eigum og so med stadþøstu Tra uste ad bidia/ efande eckert vm Guds nað dar Vilia/ sem er ætijd reidubweñ oss til Hialpar.

O þu Myskunsamaste Gud/ sem oss hepur befalad ad bidia/ Vppfræd þu oss med þijnum Heilaga Anda/ so vier kuñ um þad riettelega ad giøra/ Amen.

XXVI
Vm Verndan og Vardveit su Heilagra Eingla.

S Jæru Christiñ Sæla/ z athu ga huad stoor ad sie su Guddom lega Næd z Myskun/ þar Dr ottiñ setur þier sijna Heilaga Eingla til Verndar og Þienustu. Gud Fader wtsende sim elskulega Hiartans Son/ oss til Lausnar og Frelsis. Sonur eñ

eñ tekur vppa sig vort Holld og Blood/ so ad hañ af stad kome þessu Frelsenu. Heilagur Ande Drottins verdur wtsend ur/ so ad hañ oss heilaga giøre. Eing larner verda tilskickader/ ad þeir oss vern de og vardveite. So er þa allur Høfding skapur Himnañа so sem oss Þionande. Ecke skal mig kynia leingur/ nie vndra þad/ þott allar adrar Skiepnur sieu ska þadar Mañenum til Þienustu/ Gagns og Nytsemdar/ med þui ad sialfer Eing larner/ huørier ad eru øllum ødrum Skop udum Skiepnum ypparlegre/ frambioda oss og eirneñ sijna Þienustu. Ecke er vnt dur þo Himeniñ giefe oss Lioos og Byr tu a Deigenum/ so vier gietum þionad ꝫ Bñed/ þad oss Naudsynlegt er/ edur my rkur og Skugga a Noottuñe/ so vier þa kuñum ad huijlast af voru Erfide/ med þui þeir Himnesku Iñbyggendur eilijf rar Dyrdar/ Einglarner þiona oss og þi ena. Ecke er vndrande þott Lopted fæ re oss Lijfs Anda og vppfoostre allra Na nda Fugla kyn oss til Iñdælis/ med þui þeir Himnesku Andar vaka yfer oss og

 voru

vorn Lijfe/ so þui eckert grande. Þalla er þad ad vidra/ þott Vatned sleckue vorn Þosta og Nrtinse oss af Saurend unum/ vekue z nære apt:r þ ȧ opþurt er z uppfostre j sier vorra vegna adskilian legt Fiskakyn/ Med þui ad sialfer Eing larner eru oss nalæger/ þegar Ofurhite Eymdaña og Freistingaña æstrijder/ so ad þeir oss Endurnære. Þalla er þur dande/ þott Jordeñ bere og lijde vorn þu nga/ nære og foostre oss med Mat og Dr yck og uppfylle vor Matbord/ med allra handa Avexte/ z allra handa Kiøte Dyr aña/ Med þui ad Einglunū er befalad ad þeir skule giæta ad oss a øllum vorum Vegum z bera oss sier a Høndum/ so ad ecke steytest Foote vor vid Steine.

Nu ad miøg og nakuæmlega ad Ein glunum hafe vered umhugad um Christ um/ þa hañ umgieckst j þessu Lijfe/ þad vottar oss Ritningiñ liosslega/ þuiad eirn Eingell bodar forst hans Getnad. Ei nn Eingell predikade openberlega/ utaf hans Føngadsædingu. Eingell Drott ins auvissade Joseph/ ad hañ skule plyia med

med Christum j Egyptaland. Einglar Guds þiona Christo j Eydemørkuñe ep ter yperstadnar Diøpulsins Freistingar. Einglarner þionudu hønum allañ þañ tijma sem hañ vmgieck̃ hollðlega hier j Heime og Predikade. Eingell Drotting kiemur til hans/ þa hañ strijdde vid Daudañ. Einglarner openberast þeg ar hañ rijs vpp fra Daudum. Einglar ner eru nælæger j hans Vppstigningu til Hímna/ So vitū vier z eirneñ ad Einglarner munu mz hm̃ koma/ z hm̃ næ læger vera/ þegar hñ kiemur a effsta De ige til Domsins. So z nu ad Einglarn er hafa læted sier vera vmhugad vm Christum sialþañ/ og hafa hønum þienad/ þa hñ vmgieck̃ hier hia oss j voru Ho lldе/ So munu þeir og vera vmsorgunar samer z þienustusamer oss til Handa/ z erum Christo jnlijfsader/ þ er/ Ordner Lider z Limer a hans Lijkama/ So z þe ir hafa þienad Høfdenu/ so munu þeir z hinum ødrum Limunum þiena. Þad er þeirra Glede og Innдæle ad Þiena þeim hier a Jordunne/ med huørium

 þeir

þeir eiga ſijdar meir ad vmgangaſt a Hi
mnenum eilijflega.

Þegar Jacob Forfader var a Veigen
um heim til ſijns Fødurlands aptur/ þa
openberuduſt og vitruduſt honum Herbu
der Himneſkra Einga/ So eru og Eing
laña Fylkingar nælægar øllum Guds
Børnum j þeſſu Lijfe/ huert Lijf ad er ſo
ſem Vegferd edur Reyſa heim til vors
rietta Fødurlands. Einglarner vardve
ita Danielem midt a millum Leonaña/
So vernda og eirneñ Einglarner enn j
Dag/ alla Gudhrædda/ fra Vmſætre
þeſſ Helvijſka Leonſins/ ſem ætijd geing
ur j kring/ leitande ad þeim ſem hñ kuñe
vpp ad ſuelgia. Einglarner hialpa
Loht wt ap Sodoma/ ſo ad hañ fyrerfa
reſt ei j þui Bæle/ So hialpa og heilag
er Guds Einglar oſſ/ med heiløgum Jñ
blæſtre og Verndan a mote Diøplenum
og Freiſtingunum/ ſo vier pøllum ecke j
þad Helvijſka Hefndar Bæl. Einglarn
er bera Sal Laſſari vpp j Skaut Abra
hams/ So bera þeir og ſo Sæler allra
wtvaldra j þañ Vnadarſama Nuñldar
og

og Fagnadar ſtad Himneſkrar Dyrdar. Eingelleſi wtleider Petrum wr Myrk uaſtofuñe/ So hialpa z ſo Einglar Gu ds tíjtt og opt/ þar vier erum ſtadder midt j midium Hæſkaſemdum z Lijfs Fære.
Þar fyrer þott mykel ſie Magt vors Mootſtandara Dioƀulſins/ þa mæ oſſ þo hugga Vernd og Vardveitſla Heila gra Eingla/ huør ad er længtum ſterka re. Viſſelega eru þeſſer vorer Hialpen dur og Lids Herrar oſſ allſtadar nælæg er j ollum vorum Hæſka z Voda/ þuiad þeir verda lijkter j Skriptſeñe vid Mynd er Cherubim z Seraphim/ huorier ad eru ƀliugande/ ſo ad þu meiger vita/ ad þeir kuñe fullſnart þangad ad koma/ ſiñ þijn vidliggiande naudſyn wtkrefur/ Ep aſt þu ecke þar vin/ ad þeſſer Verndarar mune hier nælæger vera j ollum ſtodum þeir eru þuilijker Andar/ huoria eingeñ Mwr/ hindran eda fyrerſtada kañ wte ad lykia wr neinum ſtad. Aller ſyncle ger Hluter verda fyrer þeim ad vijkia/ z þar kañ huørke Stockur nie Steirn/ Ja rñ edur Malmur ƀyrer þeim ad ſtanda/

 nie

nie þa ad hindra/ þuiad þeir kuña j gie gnum allt ſoddañ ad ganga ſo ſem j gieg num añañ þuñañ Reyk. Ecke er helld ur ad efa/ ad þeſſer goodu Andar mune vita af øllu þui/ ſm þig kañ ad ſkada edr ad angra/ þiaka eda þuinga/ þuiad þeir ſiaa alltijd Auglit þeſſ Himneſka Fødur ſins/ og eru þui reidubwner til allra þeir ra Erenda/ ſem hañ vill laata þa fram̃ kuæma.

Athuga þar næſt Saala min/ ad þeſſ er Andar eru Heilager/ huar fyrer þier byriar ad ſtunda epter heiløgu Lijferne og fram̃ferde/ ef þu villt þaa fra Fylgd ar og Adſtodar ad niota. Þeir kuña he liſt til ſamans/ ſem lijkaſter eru j ſijnum Athøfnum og Dagfare/ Þar fyrer/ ef þu villt Vinſkap binda vid H. Guds Ei ngla/ Þa ſtundadu vppa gott og Gudle gt fram̃ferde. Siertu eirn ꝛ j Afvike ſra ddur/ þu vertu þo bliugur ꝧ þijnum Ein gle/ og varaſt þu ad laata hñ ſiaa þig ꝧ niett adhafaſt/ ſem þu munder ſkam̃aſt þijn ad giora j Mañaña Vidurviſt.

Þeſſer Andar eru ſkijrlijfer og hreinſer

duger

duger/ Þar fyrer verda Þeir j burt fælder og styggder med Klæmlegum og oþuktug legum Ordum og Athæfnum. Bÿflug urnar flya fyrer Reyknum/ og Dwfurn ar ꝥ jllū Odaun/ So flya og Þeir goodu Vardhallds Einglar fyrer Þeirre Grætt legu z jlla luncktande Syndaña Jdkan. Misser þu vegna Syndañа Þeñañ Lids afla heilagra Eingla/ huorneñ kannta þa ſidan ad vera forvaradur fyrer Djo fulsins Vmsatre og jllskufullū Ahlaup um? Sie ecke Einglaña Mwr j kringū Þÿna Sæl til Verndar og Forſuars/ þa er Diøflenū hægt ad ſigra hana og yfer viña med ſinum Tælunum/ Þeir heilogu Einglar verda wtſender af Gude/ til ad Þiona Moñunum/ þar fyrer liggur Þier a ad komast/ fyrst j sætt og Vingan vid Gud med trwñe/ vilier þu niotande verda Einglaña Verndar z vardveitslu. Huar ſem ecke er Guds Nad z Vingan/ þar er ecke helldur Einglaña Vernd nie vøk sun hia Þm hinum ſama Mañe. Ein garner meiga Reiknast ad nockru Lei te ſuo ſem Guds Nendur/ huoriar ecke

hræra sig til nockrar Pienustu/ vtann peirrar sem Gud sialfur styrer peim/ og wtrietter þar til.

Einglar Guds a Himnum glediast yf er einum Syndugum sem Idrast og leid riettest/ Huar pyrer ad Tæar einnar Jd rande Makiskiepnu/ eru so sem nockurs konar Wijn eda Glededryckur Einglan na/ efl Jdrunarlaust Hiarta burt drijfur þa og fæler fra sier. Giørum þar pyrer Jdran/ so vier aukum Guds Einglum þar med Glede og Føgnud.

Einglarner hafa Himneska og andle ga Nattturu. Huxum þar fyrer vm þ Himneska og andlega/ so þeir meige ha pa Lysting ap/ ad bwa hia oss. Einglar ner eru lijtelater og hata Drambseme na/ huad þeir audsyna þar j/ ad þeir vir dast til ad þiena Vngbørnunum. Huar fyrer Hrokar sier þa Molld og Aska Jardarekar/ med þui þeir Himnesku An darner lijtelæka sig so miøg? A Dauda stunduñe er hellst hætt fyrer Diøpulsins Slægdum/ þuiad so stendur skrifad/ ad Høggormurinn mune vnistia ad bijta

Kuist

Kuiñunar Sæde j Nælen. Þesse Nællin sem er sa ydste og seinaste Partur Lÿkamans/ merker Daudastundena/ Nuor ad er sa ytste og seinaste Partur Lÿfsdaganna. J þui Dauda strijdenu liggur mest Magt a Einglana Adstod og Vardveitslu so þeir verndi oss fyrer Elldlegum Skeitum Diofulsins/ og bere vorar Sæler j Paradÿs/ þegar þær wtlÿda af Lÿkamanum. Þegar Zacharias framde Gudlega Þionustugiord j Musterenu/ þa kom Eingill Drottins til hans/ Eins er þui og vared/ Sie so þu girnest ad Jdka þig j Neyrn Ordsins og Bænena/ þa nalægiast þier Guds Heilager Einglar med siña Adstod og Þienustu,

O þu Myskunsame og Millde Gud/ huor ed med þÿnum Heilogum Englum leider oss vm Eydemorku þessa Lÿfs/ Gief þu oss ad vier af þeim somu Heilogu Einglum/ verdum jñleidder til þess eilÿfa Lÿfsins/ Amen.

XXVII

O v Vm

Vm Slægd og Vmsatt ur Diøfulsins.

Hugsadu vm fyrer þier Christ eñ Sæla/ ı huad stoorum Hæs ka þu ert stødd þ saker Akiefd ar og vinsæturs þÿns Motstan dara Diøfulsins. Sa þiñ Ovinur er full ur Arædis og Dirfsku/ sterkur og Mætt ugur/ og hiñ oppapikingasamaste til all ra Suika/ hafande adskilianlegar Vÿg vielar/ og verande opreitanlegur þeim ft ami ad fylgia/ med ymsu og ymsu moote vidleitande/ Hañ teiger og lockar Mañ Sieppnuna til ymsra Illgiørda/ og epter þad hñ hefur hana tælt og lockad/ þa at Klagar hañ hana sÿdan fyrer Guds Do mstoole/ Hañ asakar og aklagar oss fyr er Guds Auglite/ og Gud asakar hñ og eirneñ þ voru Hugskote z Þonkñ/ z meñ ena eirnin ı sÿnbyrdis/ huørn þ ødrum/ Hñ athugar z giefur gaum ad/ huar til ad eirn og sierhuør sie hellst hneygdur/ og setur so Snøru Freistingañ fyrer huø en eirn/ epter þui sem hañ sier/ ad hægast

ei haft ad fanga. Þeir sem vmsitia ei na Borg med Nërskyllde/ og vilia hana yfervinna/ þeir settast ecke sterklega vm hana/ þar sem hun er Rambyggelegast Bygd/ og Dalettanlegt er/ Helldur sækia þeir þangad sijnum Lids Afla/ þar sem þeir sia ad Mwrarner eru nidre/ Grafernar eru grunnar/ Turnarer siji vaktader/ og minnstrar Motstødu er von/ Suo giører og Diøfullinn/ sem alltijd med sijnum Nerskyllde vmsitur huoria ei na Christna Sal/ Hann rædur þar hellst a sem hann sier ad Mannsins Tilhneiging mune sijdst a moote standa/ og hellst vnd ann læta. Þo hann verde einusinne yfer vnnenn edur til Baka rekenn/ þa lætur hn̄ same ecke af/ helldur tekur sig vpp ad nyu/ med verre Akiefd/ og enn sterkare Freistinganna Aræsum/ so ad hann lyr þa vm sijder med Freistinganna sijfelldum La ngguiadlegleika/ sem hann kunne ecke ad vinna med Suikanna stærd og Sterkleika. Meinar þu ad sa mune nockrum vægia/ sem Suikia og Forræda villde sialfann GUD Tiins Dyrdarenar med þresalldre Freist

Freistningu? Meinar þu ad hañ mune
horþa a nockurn añañ Christeñ Mañ/
sem ecke meir vægde sialfum Christi La
resueinum eñ so/ ad hañ girntest ad sick
ka þa sem añad Hueite? Hañ fellde A
dam/ sem var skapadur j fullkomnu Riett
læte og Meinleyse/ Huad hægra er høn
um þa ad fella oss/ sem j Syndeñe erum
fædder og gietner? Hañ sueik Judam i
Skoola Endurlausnarans. Huad hæg
ra mun hønum vera ad suíkia oss j þess
um Heime/ Huør ad er Skoole Villu z
Hrøsunar?

J øllum Hlutum þurþum vier ad siaa
vid Dioþullegum Suikum og Vmsaat
rum. J Velgeingneñe vill hañ locka
oss til Hoþmoods og Drambseme/ enn j
Mootlætenu til Vijls z Orvæntingar/
Siae hañ ad nockur er af Natturuñe
adsiaall og Obrudlunarsamur/ þañ hinn
sama kappkostar hañ ad þiøtra og plæk
ia j Nete Agirndareñar. Siae hañ no
ckurn hafa Kaïlmañlegt og Høþdingle
gt Sied/ þañ æstundar hañ ad vppæsa
med ofmykellre Reide og Bræde. Siae
hañ

hn nockurn vera gladværañ z lystugañ j siñe Nlatturu/ Þañ hiñ sama astúd" hn ad fella j Costagirnd/ Ohoþsenie z Ofne itsju. Þa s hn ster ad alvarleger z æstuñ dunarsamer erú j Gudrækneñe/ Þa hina soma kappkostar hañ ad fella j Niatrw og Afgudadyrkan j Þa sem hañ ster vpp hafna til stoorar Tignar/ þa girnest hn ad anetia j Drambseme og Metorda gi rnd. Þegar hañ æsyser og lockar Mañ eñ til Syndareñar/ þa predikar hañ fyr er honum alleinasta wt af Guds Myst unseme/ Eñ sem hañ hefur hañ yfervñ ed og j Syndena fellt/ Þa snyr hañ vm Bladenu og predikar alleinasta fyrer ho num wt af Guds strænga Riettlæte/ leit ande so vid/ þyrst ad fella Mañ j Ostra ust vid Gud/ og sijdan þadan j Vantra ust z Orvæntingu.

Nañ asæker stundum hid ytra med Of soknum og Nervþkingskap siña Tima/ sm er/ Ogudlegra Maña og Tyraña/ Stu ndum hid jñra med særum og Elldleg um Freistingum/ Stundum æstrijder hn oss openberlega/ og med æktebd/ eñ stund

um

nin leynelega og med Suikum. Ja/hañ situr vm oss j ollum vorum Athæfnum. J Matnadenum/ leggur hañ fyrer oss Snoru Ofneitslunar. J Sietnadenum Snoru Lostasemenar. J Jdkun vors Embættis Snoru Letenar. J vmgeing nenie Snoru Ofundareñar. J Yferbo danenie Snoru Agirndareñar. J Vm vøndunenie/ Snoru Reidenar. J Veg semdenie Snoru Drambsemenar. J Nia arkad setur hañ illar Hugrenningar/ eñ j Munenñ leggur hañ Lyge og Osanende/ j hina adra Limena ill Verk og Oriett vissar Athæfner. Hañ kiemur oss j Vo kunie til Illkufullra Verka/ eñ j Suefn enum til saurugra Drauma. So þurf um vier þar fyrer allstadar/ a ollum Tij mum og j ollum Hlutum/ ad taka oss va ra fyrer Diofulsins Slægd z' Suikum/ Þo vier vilium Sofa/ þa vaker hañ/ Þo vier vilium vera Vggalauser/ þa geing ur hañ j kring sem grenjande Leon. Ef þu sæer eitt Olmt Leon sækie ad þier/ og villde þig sundur slijta og mylia med sijnum Toñum/ Meinar þu ecke þu mu ndes

nder þ Otta z Hrædslu skialfande z skiltande vera? Eñ samt s madur ertu Ottalaus z lætur þr ei par til miñast/ þar þu heyrer þ Helvijska Leonid situr vm þig z sæker ad þier so akafiega z grimmlega.

Athuga þar þ Christiñ Sæla/ suik z vinsemle þessa þijns mektuga Ovinar/ og leitadu þier vpp veriu z Hliif himneskra Hervopna. Siadu til ad þijnar Lendar sieu vmgyrtar mz Sañleikanū/ z þu tak et vppa þig Harneskiu Riettlætesins/ skl ædstu Christi Riettlæte/ z so muñu ecke orka a þig Freisting" Diofulsins/ Fel þig j sköru z Farveg Vndaña Christi/ so opt s sa Helvijske Hoggormur reser ad þier sijnum Banvænum skeytum. Huor sa s er Riettlætur/ hañ er j Christo/ þar þ so s Diopullinñ hefur ongua Magt yfer Christo/ so hefur hañ ongua Magt yfer þuilijkre Truadre Mañeskiu.

Fæturner eiga eirnenn Skoopgatader ad vera og reidubwner j Bodskap Fridarens. Siadu til ad Christi Vidurkieñing og hans Ord hlioome allltijd þier j Muñe/ so kañ þig ecke ad skada nie særa

nock

nockur Diøpulsins Freisting. Ord Sat inga Mañsins kuña ecke so a plotta ad reka Holldlegañ og Jardneskañ Høggorm/ so sem Ord safiarlegrar og sijfelld rar Christi Vidurkieñingar a Flotta reka peñañ andlega Høggorm Diøfuliñ.

Pier byriat og suo ad taka pier j Hønd Skiolld Truarenar/ so pu kuñer hañ ad bera fyrer øll Elldleg Skeyte hins Prettvijsa/ og paug wt ad slockua.

Trueñ hefur pañ Krapt/ ad hun kañ z eirneñ sialf Fiølliñ wr stad ad hræra/ Ja/ vissulega hrær hũ wr stad z j burt plytz Fiøll Efasemeñar/ Fiøll Orsokna ña/ og Fiøll Freistingaña. Frumburder Israels Maña/ vrdu ecke j Hel slegner af Eydeleggiaranum j Egyptalande/ huørra Dyrustaper voru riodader med Bloode Pmskalambsins/ So munu og ecke helldur peir tortijnast fyrer peim Helvijska Eydeleggiara Diøplenum/ huørra Hiørtu riodud eru fyrer Truna j Bloodenu Christi. Trweñ stydur sig vid Guds Fyrerheit/ eñ Guds Fyrerheit eru so sterk/ ad Diøfulleñ med allre siñe

Mag

Magt/kañ þaug ecke wt ſtad ad hræra þar fyrer kañ og Diofulleñ ecke helldur neina Magt ad hafa a moote Trwñe. Trweñ er Lioos Sælareñar/ huar fyrer ad allar Freiſtingar Diofulſins verda audſienar og openberar j þeſſu Lioſenu.

Fyrer Trwna verdur vorum Syndum nidur kaſtad j Afgruñ Guddomlegrar Myſkunſemdar/ j huørtu Diwpe øll Elldleg ſkeyte Diofulſins wtſlockna.

Þier ber og eirneñ ad taka vppa þig Hialm Hialpræveſins/ þad er heilaga Von/ huør ed oſſ hialpar til ad vmbera Freiſtingarnar med þui hun ſyner oſſ/ huør Ending a þeim mune verda vm ſider. Drottiñ er ſtyrkur þeirra ſem ſtriida j þeſſare Baraattuñe/ og Korona þra s Siguriñ viña. Være eingiñ Ovinur/ þa være eingiñ Baraatta. Være eingeñ Baraatka/ þa være eingiñ Sigurviñing. Eñ være einginn Sigurviñing/ þa være øngrar Koronu ad væñta. Betre er ſu Baraatta ſem ladar Gud til vor/ oſſ til ſtyrktar/ eñ ſa Friduriñ/ ſem giører Gud oſſ fiarlægañ. Þier byriar og eirneñ ad

taka Suerd Andans/ ʒ ad er Guds ord
z giefa þig meir ad Huggun Ritninga
ña/ eñ ad Motmælum Diøfulsins z hñs
Freistingum. Christur yfervañ allar Fr
eistingar Diøfulsins med Guds Orde/
So yferviña eñ nu hans Limer/ Diøful
sins jüblæstur og Freistingar/ med þui
sama Guddomlega Ordenu. Þa hefur
þu z eirneñ mykeñ styrk z stod af Bæne
ñe a mote Freistinguin Diøfulsins/ med
huoriñ þu kant ad oppvekia Christũ/ so
snart ʒ Skip þiñar Sálar/ verdur a fall
ed af Bylgiũ Freistingañа. Synelega
Ovine yferviñũ vier med Skotũ z slǫgũ
eñ andlega alleina mz Bænarordunũ.

Striid þu goode z millde Herra Jesu
j oss og fyrer oss/ so ad vier meigum j þi
er Siguriñ ødlast/ Amen.

XXVIII
Nockrar Almeñelegar Lijfs
Reglur/ huørneñ Meñ skule sier Christelega haga og hegda j sijnu Lijferne.

Þu

HVgB Ræalgast alltijd Dag epter Dag/ meir og meir þijna Dauda Stund/ Tijma Doomsins og Eilijfdena. Huar fyrer þier ber þess va ndlegar Dags Daglega ad hugsa þar vm/ huørnenn þu kuñer ad fa stadest a Daudastunduñe/ og a Deige þess ſtr anga Guds Dooms/ og huørnenn þu kunner ad ødlast þad eilijfa Lijfed.
Þier ber vel og vandlega ad hugsa vm þijna Þanka/ Ord og Giørder/ þui þu verdur fyrer alla Þanka Ord og Giørd er gløgguannn Reikningskap ad standa sijdar meir. Þeinktu ad huøriu Kuøll de mune Daudeñ kuña þig j burt ad ta ka a epterkomande Nootttu/ og a huør sum Morgne/ad skie meige ad hañ þig grijpe a epterkomande Deige. Drag þu ecke þijna Jdran og Yferboot a þijn um vondum Verkum/ vndann til Morg uns/ þuiad ovijst er/ huørt þu fær Morg un dageñ ad sia edur ecke/ eñ Daudeñ er vijs a øllum Stundum. Eingiñ Hlut ur er so skadlegur og motstædlegur Gud rækneñe/ suo sem Vndandrættureñ.

Forsomer þu þær jñre Vppvakningar z Bendingar Andans/ þar hñ afyser þitt Hiarta til Jdrunar þa nærdu alldrei sañ re Yferboot.

Drag þu ecke vndan þÿna Jdrun og Vmboot þiña jllra Verka allt þrañ til Elledagaña/ helldur offradu Drott ne Æskubloomie þÿns Alldurs. Ovÿst er huort eirn vngur Madur lifer til El ledaga/ eñ þad er honum vÿst/ ef hñ lif er Jdrunarlaus/ ad hñ mune fortapast. Eingiñ Alldurs tÿme er hentugre til ad þiona Gude eñ Æskutÿmeñ/ medañ Kra ptar Lÿkamans og Salareñar eru sem feskaster. Vindu þad til einskis Mans Vinattu/ ad takast a Hendur ad giøra nockud Jllmañlega eda Oriettvÿslega/ þuiad yfer þÿnu Frañferde og Giørdum Dæmer ei sa hiñ same/ huers vegna þu nockud Rangnlega giørder/ helldur Gud sialfur/ huar fyrer þu skyllder alldrei fra mar meta nockurs Mans Vinattu enn sialfs Guds. A vegum DROttins þer Mañe alltÿd añadhuort frañ eda apt ur/ Huar fyrer þu skyllder a huørium De

ige ransaka gaumgiæfelega þitt Lifferne
huort þier heþur fram̄ eda aptur fared/
i Jdkun Gudrækneñar. Huør sem ecke
þer afram̄ a Veige Drottins/ hañ vijk
ur til baka/ þar þyrer stiadu til þu stall
drer ecke vid j þui hinu gooda/ helldur
stunda til þu læter þier alltijd nøckud æ
þram̄ ganga. Vertu liufur og goodur
vid alla j þiñe Umgeingne/ eñ vid sem
fæsta oþugur eda Oblijdur/ eñ wtvel þi
er þo ecke alla/ ad haþa Mælbragd vid.
Hagadu þier gudrækelega j Guds Aug
lite/ riettvijslega fyrer Naunganum
eñ þyrer sialþañ þig þlecklaust og skijrle
ga/ Syndu þijnum Vinū elsku/ eñ þijn
um Ovinum þolenmæde/ og vert øllum
ødrum wt j fra vel viliadur/ og lijka vel
so mørgum sem þu þær orkad Goodgiør
dasamur, Stiadu til þu deyer wt fra þij
num eigeñ Vilia og Jllgiørdum Dags
Daglega/ medañ þu liþer/ so kantu þeg
ar þu deyr ad liþa Gude. Lættu stiæ j þij
nu Vidmote Medaumkan/ J þijnu Til
lite goodgirne/ J þijnum Klædnade Lijte
læte/ J þiñe Umgeingne Neogværd/ og

j þijnu Motlæte Þolenmæde. Hugſadu
alltijd vm þeſſa þrια vmlidna Hlute/ vm
þad jlla/ ſem þu hefur giørt/ vm þad goo
da ſem þu hefur ecke giørt/ Og vm tijm
ań/ ſem þu hefur ſpillt og jlla brwkad.
Hugſadu þar næſt vm þeſſa þrια nala
ga Hlute/ ſem er vm þad/ Huorſu ſtutt
ar ad ſieu þeſſar Lijfſtunder/ Huad tor
velldlega Meñ kuñe holpner ad verda/ z
huad þæer Sæluhialpena ødleſt. Hug
ſadu og eirneñ j þridia lage vm þeſſa þr
ια epterkomande Hlute/ vm Daudañ/ ſ
er hiñ allra ſkielfelegaſte/ Vm Doom
iñ/ ſem er hiñ allra ognarlegaſte/ z vm
eilijfa Glotun/ ſem er hiñ allra obærele
gaſte Hlutur. Læt tu þijnar Kuølldbæn
er bæta vm pyrer þijnum Athøpnum/
ſem þu hefur framan til a Deigenum
hapt/ og a þañ ſijdaſta Dag Vikuñar/
ſem er Hulldar Daguriñ/ þiona þeſſ hel
ldur Gude/ ſem þad hefur a hinum ød
rum Døgunum vered helldur forſomad.
Hugſadu vm fyrer þier a huøriu Kuøll
de/ huad marger a þeim vmlidna Deig
mune hafa til Glotunar wt af dæed/ z
packadu

þackadu Gude fyrer þad/ ad hañ hefur vitdst ad giefa þier Stund og tijma til Jdranar.

Þar eru þrÿr Hluter vpp yfer þier huorium þu ætt alldrei ad gleyma/ helld ur sÿþelldlega vm þa ad hugsa/ Sa fyrste er Auga Drottins/ sem alla Hlute sier/ Sa añar er Eyra Drottins sem allt hey rer/ Sa þridie Samviskuñar Book/ j hu ria allt er vppskrifad.

Gud hefur wtgiefed sig allañ til ad vera þier til Adstodar/ þar fyrer gief þu þig og suo allañ til ad vera þijnum Næ unga til Adstodar. Þad Lijferne er hid allra besta og æskelegasta/ s er ødrum til Gagns z gooda j øllu þienande. Beittu þijnū Yfermøñum Hlijdne og Lotning/ Þijnū Jafningium Hialp og holl Rææd/ Þier vndergiefnum Vernd z Aga.

Lættu þiñ Lijkama vera Sælunẽ vnd ergiefeñ/ eñ Sælena Gude.

Verdu Angur fyrer vmlidnar jllgiørd er. Acktadu lijtels stundlega Lucku/ enn lææt þig girna z lysta af Hiarta epter þe im eilijfu Audæfunū. Minstu a Synd

þijna so hun þig angre. Minstu a Da
udañ/ so þu later af jlu. Minstu a Gu
ds stranga Riettlæte/ so þu verder blug
ur og burt kaster Oggaleysenu/ eñ gle
ym þa samt ecke ad miñast a Guds My
skunseme/ suo þu orvænter þier et hans
Nadar. Skildu þig vid Heimiñ þad fre
mst þier er mogulegt/ og gief þig allañ
til ad þiona Drottne. Giættu ad þui ad
Hooþseme og Hreinlijfe er alltijd hætt/
þegar Hollded hefur sitt Epterlæte/ suo
er og eirneñ Mañe hætt ad missa Lijtelæ
ted/ þa hañ hefur noog Audæfe/ z Riett
synena j stoorum Hondlunum. Girnst
þu onguum so freklega ad þocknast/ suo
sem Christo/ og ottastu onguum suo ad
misþocknast so sem honum.

Bid þu Gud alla tijma/ ad hañ skicke
þier og skipe huad hañ vill/ eñ giefe þier
Hialp og Styrk til ad fram̃kuæma þad
sem hañ skipar. Bid þu hañ/ ad hann
skyle og dylie þijnum vmlidnum Avirdin
gum/ eñ stioorne og styre þijnum epterko
mande Verkum og Athofnum. Stund
adu til þuilijkur ad vera/ suo sem þu girn
est

eſt adrer hallde og meine þu ſiert/ Þui Gud dæmer ecke epter ytra Alite/ helld ur epter riettre Raun og Sañleika/ Var aſtu Margmælge j þijnum Ordrædum/ þuiad Doomur Drottins wtheimter Reikningſkap ap huøriu onytis Orde ſem talad er. Þijn Verk og Athaffner/ huørt ſem þær eru goodar edur jllar/ þa verdur þeim ecke gleymt/ helldur ſo ſem þeim verdur nidurſæd hier j Lijfe/ ſo koma þær aptur fram a Deige Domſins. Hafer þu ſæd nidur j Holldenu/ þa vppſkier þu af Holldenu Fordiørffunena/ Eñ hafer þu niðurſæd j Andanum/ Þa vppſkier þu þad aptur j Andanum/ Verdkaup eilijfra Launa. Metord og Vegſemd fylgia þier ecke epter j ødrum Heime/ ecke helldur Gnægd Audæfaña/ ecke Vellyſtingarnar/ og ecke neiner ffannſter Hluter þeſſar Veralldar/ helldr munu þier epter þeñañ ſtundlegañ Dauda epterfylgia øll þijn Verk. Siadu þar ffyrer til ad vera ſo a þig komiñ/ nu j Dag ffyrer Guds Augſyn/ ſo ſim þu villt vera a þig komiñ ſijdar meir/ ffyrer Guds Doomſto

 le

le. Giæltu meir og framar ad þui sem þig vppa vantar/ eñ ad þui sem þier er lænad. Drambadu ecke af þui sem þier er lænad/ helldur audmyktu þig/vegna þess sem þig vppa brestur/a þad sem þu skyllder vera. Lærdu ad lifa riettelega medan þier er Lijfsins vnt/Þuiad j þessu Lijfe þa añad huort missa Meñ eda ødl ast þad eilijfa Lijfed. Epter Daudañ þa er wte Tijme Verkaña/ eñ tekur til tijme verdkaupsins og Endurgialldsins.

Gudhrædder z heilager Þankar/ eiga ad vppvekia med þier Þeckingena/ Þeck ingiñ Jdranena/Jdraneñ Audmyktena og Audmykteñ Bænena/ Þogn Maks ins giører mykeñ Frooa og Hugarhægd Hiartans. Þess biærlægare sem þu ert Heimenum/ þess þeckare ertu Gude/ Hu ad hellst þu girnest ad fæ og ødlast/ þa oskadu þess af Gude/ og huad hellst þu hefur/þa þackadu Gude fyrer þad. Sa s ecke þackar Gude fyrer medtekna Vel giørninga/er ecke verdugur/ad hañ sku le adra nya af hønum medtaka. Gud þr eytest opt/ad læta sijna Blessan þrælega

wle/ þar ſ ecke kiemur Packlæte a mote/ Sim du til ad færa þier þad allt j nyt/ z fram vid þig kiemur/ og þier til þellur. Vilie þier til Velgeingne/ þa vit þu/ ad þad er þier Ordſøk til þacklætis vid Gud Eñ vilie þier til Mootlæte/ þa vittu ad þad er þier Amiñing til Jdranar og Yf erbootar/ Haf þu þyña Magt z Volld ugleika til þeſſ ad hialpa ødrum/ þyña Viſku z Speke til ad kieña ødrum/ þitt Ryſkedæme og Audæfe til þeſſ ad giøra ødrum til gooda. Vertu ecke ofz lytelhu gadur j Motlætenu/ z ecke Offſtorhugad ur j Medlætenu. Lat þu Chriſtum vera þitt Takmark/ vppa huørt þu ſtefner a allre Vegferdar reiſu þiña Lyfdaga/ Stefndu a þetta Takmarked medan þu lifer/ ſo þu nærer þui epter Daudañ. Lat tu þier j øllum Hlutum vera meſt vm hugad vm Hiartgrooed Lytelæte/ og al varlegañ Kiærleika. Lattu Kiærleikañ vpplyfta þynu Hiarta til Guds/ ſuo þu hallder þier vid hñ/ enn Lytelæted nidur þryckia þynu Hiarta/ ſuo þu verder ei Drambſamur. Halltu Gud fyrer þiñ Fødur

Fødur vegna sinar Myskunsemdar/ en fyrer þin Herra/ vegna sinar Vmvøndunar. Þar fyrer elskadu han af Hiartans ast sem eirn Fødur/ En ottastu han af Alhuga sem eirn Drottin. Elskadu han/ þui han vill Myskunsemena/ En ottastu han/ af þui han vill ecke Syndena. Ottast þu Drottin/ og vonadu þo samt vppa han/ Vidurkiendu þijna Synd/ en prijsa hans Myskunseme.

O DROTTin Gud/ þu sem giefur oss slijkt ad vilia/ giefdu oss z eirnen slijkt kuña ad framkuæma/ Amen.

XXIX
Vm þad/ huørnen vier skulum Vggaleysenu fra oss hrinda.

Ef þu hugar vm fyrer þier/ huad torvellt þad veiter/ ad ødlast Saaluhialpena/ þa muntu þess hæglegar gieta hrunded fra þier øllu Vggaleyse og Athugaleyse.

Huørt

Huorke j nockrum stad edur a nock rum Tÿma/hefur ohætt verid.

Einglunum var ecke ohætt j Himnarijke/og ecke helldur þeim fyrstu Forelldrū j Paradijs/ Huad myklu sijdur skyllde ohætt vera j þessum Heime? Einglarner piellu j Næveru Guds/og Adam j þeim Farsælldareñar Stad Paradijs. Adam var skapadur epter eigenlegre Mynd sialfs Guds/eñ samt sem ædur vard hañ tælldur og bleckiur med Suikum Diøfulsins. Salomon var sa allra vijsaste allra Mañafem til hafa lifad/ samt sem ædur vard honum snwed fra DRottne af lockan z tilteiging hans Kueña. Judas var j Skoola Endurlausnarans/ og heyrde Dags Daglega/ vppa þær Heilsusamlegustu Kieñingar/ þess yppasta Læremeistara/ samt sem ædur var hñ ecke frij fyrer Snørum Diøfulsins/ helldur hrapade hañ og piell nidur j Diwp Agirnd ariñar/og wr þui Agirndareñar Diupe nidur j Afgruñ eilijfrar Hrygdar.

David var Madur epter Guds giede og Hiarta/og var Guds elskulegur Son

ur/ eñ vegna Mañslags og Nordcoms sem hañ fiell j/ vard hũ samt s̄ mødur Da udans Sonur. So fierdu þa hier ap/ ad huørge er Nætulaust j þessu Lijfe. Eñ Rcad a moote þuilijkre Nætu/ er þad hid eigna besta/ ad hallda sier med stødugu Hiartans Trwnadar trauste vid Guds Fyrerheit/ þa verdur Madur frij fyrer Dioþulsins Asoknum. Onguum er hæ ttulaust j þessu Lijfe/ vtan þeim ad eins sem Truader eru/ og a Guds Veige gan ga/ huøriu Nættuleyse ad alleinasta vell dur obrigdull stødugleike Guds Fyrerhe ita. Þegar vier erum komner til þeirrar epterkomande Sæluñar/ þa lokßins erū vier wr øllū Nøska/ voda z vanda komn er. Eñ j þessu Lijfe fylgiast ad Gudræk neñ og Otteñ/ og huørugt man þar an añars vera.

Vertu ecke hirdulaus eda athugalaus þa þier geingur nockud a mote/ helldur huad sem hellst þier a moteblæs/ þa hæ lltu þad ad vera Nirtingar Nrijs Guds þier vppa lagt/ vegna þiña Synda/ þui ad þad er Venia Guds/ ad straffa Neim uglegar

uglegar og huldar Synder/med openbe ru Mootlæte. Hugsadu vm stærd z And styggd þiña Synda/ og vert ottasleigeñ og bliugur fyrer þeim Riettlæta Hegn ara Syndareñar. Verttu ecke helldur at hugalaus nie oggalaus j velgeingneñe/ þt þeim hiñi sama er Gud reidur/ z hñ straffar j onguu j þessu Lijfe. Huad er Motlæte þeirra Gudhræddu ad reikna? Pad mæ reikna so sem eina huassa z bet tta Vr og Pijlu/sem send verdur vr Gu ds milldre Hende. Marger eru þeir/hu oria Gud virder ecke þess/ad þañ straffe þa j þessu Lijfe/ enn verda þo ad eilijfu Torfynder. Stundleg Audlegd z Vel geingne er opt og tijdum Teikn og Me rke Eilijfrar Fordæmingar. Eckert er Ofarsællra eñ Farsælld og Velgeing ne þeirra sem j Syndunum lifa. Eck ert er aumlegra/enn sa sem ecke kañ ad kannast vid sialfs sijns Eymd. Huert sem hellst þu lijtur eda renner Augunum þa sier þu allstadar eitthuad þad sem þig mæ riettelega hryggia/ og þra þier taka Vggaleysed og Athugaleysed.

Norþ

Hořþer þu vpp yfer þig/ þa ser þu þar Gud huorn þu heþur styggt. Horþ er þu ofan fyrer þig/ þa ser þu þar Helvijte/ huort þu hefur forþienad. Horþer þa a Bak þier aptur/ þa serdu Synder nar þijnar/ huoriar þu hefur Drygt. Horþer þu fram̃ fyrer þig/ þa serdu þar þan̄ strænga Guds Doom/ fyrer huorium̄ þu mætt vel kuijda. Horfer þu jñ j sialfs þijns Barm/ suo ser þu Samvitskuna/ sem þu hefur saurgad. Horfer þu wt j kringum þig/ þa ser þu þar Heimen̄ huorn þu heþur elskad. Lijt þu a huad an eda fra huorium Athøfnum þu ert komen̄ og skam̄ask þijn/ Huar ad þu ert komen̄ z Andvarpa/ Huort þijn Leid liggur/ og vertu vggande/ Þad Port sem liggur til Lijffsins/ er ad sońu þraungt/ en̄ þo er Gata eda Vegur Sæluhialpar eñar en̄ þreingre.

Gud gaf þier þan̄ dyrmæta Fiesiood Erwaren̄ar/ enn þen̄an̄ Fiesiood ber þu þo j veykum Leirkierum. Gud gaf þier sijna Eingla til Verndar og Forsuars/ samt skalltu vita/ ad Dioþullin̄ er ecke

laang

lanǵt piærre sem þig vill vndań þeirre
Berndan burt tæla og locka. Gud End
urnyade þig j Anda þijns Hugskots/ enn
samt hefur þu eń myked epter af þeirre
gómle Holldsins Nattuaru. Þu ert kom
eń vnder Guds Nꝇd z Vingan/ eń ecke
ertu samtølldungis jfileiddur j þa eilijfu
Farsælld. Vistarveraň er til reidu a Hi
mnum/ Eń samt verdur þig fyrst ad þia
Heimsins Astrijda. Gud hefur fyrer
heited og lofad Fyrergiefning Syndan
na/ þeim sem vilia jdrast/ eń ad giefa þe
im Vilia til ad jdrast sem hafa Asetn
ing til ad Vilia drepia Syndena/ þui hef
ur hań ecke lofad. Þar vppe er til reidu
handa þier/ og suo sem bijda epter þier
Hugganer eilijfrar Farsælldar/ eń samt
hlijtur þu jń ad ganga j giegnum marg
ar Motlætingar og Þianingar.

Þier er fyrerheiteń Koróna eilijfra
Launa/ eń samt verdur þu ad wistanda
fyrst eitt þungt og Hættulegt Strijd.
Gud vijkur allđrei fra þui sem hań hef
ur eitt sin fyrerheited/ so hań ende þad ec
ke/ So mattu ecke helldur ad vijkia fra

vpptek

vppteteñe Astundan Gudlegs Lyffernis/ Þegar Þrælleñ giører þad ecke sem ho num er befalad/ þa gleymer ecke Herrañ ad framkuæma þ hñ hefur hootad.

So ættum vier þar fyrer sijþelldlega ad andvarpa/ og burtkasta Vggaleyse nu/ eñ sijta og græta/ so ad vier ecke ept er riettferdugum Guds-Doome/ verdum af Gude yfergiefner/ og til Glotunar j Diofulsins Valld afhendter. So leinge sem þu bijhelldur Gudlegre nad/ þa gled þu þig af heñe/ eñ þo so ad þu mein' þig ecke þa Guds Nad med sialfskylldu eiga so sem aññañ Arf/ og farer so Vggalaus lega med hana/ so sem þu kyñer heñe all drei ad tapa. Þui take Gud sijna Hond fra þier/ og suipte þig þeirre Gafu/ sem hañ hefur sialfur giefed/ vegna Vggale ysis/ þa muntu med of hastarlegum otta fleigeñ verda/ og eingiñ urrræde muntu þa kuña ad fa nie sia/ þar fyrer er sa rie ttelega farsæll/ sem med allre æstundan og Kostgiæfne/ fordast og varast Athu galeysed/ huort ad er so sem øfiur Mod er allrar Olucku og Siisa.

Þar

Þar vm mættu j vissre Von vera ad Gud yþergiefur þig alldrei/ eñ siædu til þess/ z kostadu kapps þar vppa/ ad þu yf ergiefer hañ ecke helldur. Gud hefur gie ted þier sijna Nꝛd/ bid þu hañ þar fyr er/ ad þu meiger stadfastur bliþa vnder hans Nꝛd. Gud bijþalar vijst/ ad þu skuler ecke efa vm þijna Sæluhialp/ enn þad/ ad þu skuler vera Vggalaus vm ha na/ þad hefur hañ alldrei befalad þier. Strijd þu þetta Strijd med Norku og Karlmensku/ so þu fæer vm sijder Sigre num ad hroosa/ med Hiartanlegre Glede og Fegunde. Þitt eiged Holld þad strij der j þiñe Nattúru a moote þier/ huor Ovinur ad er þier suo skiædur/ sem hañ er þier nælægur.

Heimurinn sem er allt j kringum þig St rijder a moote þier/ huor Ovinur er þess skiædare/ sem hann er Margliðadre.

Dioþullenn sem Sueimar j Loptenu vpp yþer þier/ Strijder a moote þier/ hu or Ovinur er þess skiædare sem hann er Megtugre/ Enn j Styrkleika þijns Guds kantu þa ad Sigra og yþervina/

 Eñ

Eñ þad skalltu vita/ ad þuilijka Ovine
kantu ecke med Vggaleysenu ad yfervin
na/ hellour med sijfelldre Baraattu. Þi
nar Lijfstunder eru Baraattu stunder/ og
þa verdur þu sem allra mest asoktur þa
þu piñur til sem minsta Asokna. Þeg
ar þier þinst so sem ad þu hafer Frid fyr
er þessum Ovinum/ þa eru þeir sem mest
tugaster a mote þier. Vilier þu sofa/ þa
vaka þeir. Hwer þu þig ecke til motsto
du/ þa bwa þeir sig til asoknar z skada.
Marger þreytast og giefast vpp a Veig
enum fyrr enn þeir fa nad jñ j Foduꝛ
landed. Huad marger af Israels Soñ
doou j Eydemorkuñe/ huorier ei feingu
ad odlast þad Fyrerheitna Landed? Nu
ad marger andleger Abrahams Syner
tortynast j Eydemørku þessa Lijfs/ adur
eñ þeir fa ad odlast þa fyrerheitnu Aif
leyfdena a Himnum? Eingeñ Hlutur
kañ betur ad vppvekia oss til ad hrinda
j burtu þra oss Vggaleysenu/ helldur eñ
þad/ ef vier hugsum om/ huad fæꝛ þeir
eru sem stoduger standa allt til Æfeloka.
Lætum oss þar fyrer langa til þeirrar
Him

Himneſku Dyrdareñar. Tokum oſſ hryg
giaſt þar af/ ad vier hoſum hana eñ nu
ecke medteked. Tokum oſſ ſo vera athu
gaſama þar vm/ ad miſſa hana ecke apt
ur/ ad vier hoſum af ongun odru Fogn
ud/ eñ af þui alleina/ ſem oſſ hialpar til
heñe ad nꝏ.

Huar til ſtodar þad þo Madur Gled
ieſt vm ſtundar ſaker/ eþ hañ verdur þar
a mot ad hryggiaſt vm alla Eilijfd?
Huorneñ kuña Meñ riettelega glader
ad vera j þeſſu Lijfe/ med þui ad aller ver
alldleger Hluter ſem oſſ kuña ad kiꝏta z
gledia/ þeir forganga og þrotna vm ſijd
er? Eñ hitt ſem hryggia kañ þuerrar
þo nie þrytur alldrei. Vier lifum ſo Vg
galauſt/ lijka ſuo ſem vier hefdum alla
reidu yferſtaded þꝏr hꝏttuleguſtu ſtund
er Daudans z Doomſins. Chriſtur ſeig
er hañ mune til Doomſins koma/ a þeir
re ſtundu ſ vier meinuꝫ ecke. Þetta ſeiger
Sañleiks Muñuriñ/ ecke einuſiñe/ helld
ur tuiſvar. Hyd þu þeſſu þar ꝥ/ og vert
vggande vm þig. Kome hañ a þeirre ſtu
ndu ſem vier meinum ecke/ þa er þad vijſt

ad ottast/ ad vier munum meiga verda kallader fyrer Doominn/ ecke so vel vidbw ner sem skyllde. Enn ef vier komum þann gad ovidbwner/ O Herra Gud/ huørnenn skulum vier þa þaa stadest/ þa straungu Dooms ælyktun sem þar mun ganga? Enn þui er þo so vared/ ad þeir sem tapa þar sijnu Mælefne a einu Augna blike/ þeir faa alldrei vppreisn vm alla Eilijfd þadan j fra. A einu stuttu tijma verdur wtklimad ꝫ alyktad þ s framm vid oss a ad koma vm þann oendanlega Eilijfdarenn ar tijma/ A þessum stutta tijma og Aug nablike verdur huør eirn og eirn dæmdur annad huort til Lijfsins eda Daudans/ annad huort til Fyrerdæmingar eda Saa luhialpar, Jaa/ annad huort til eilijfrar Dyrdar edur eilijfra Kuala.

O DROTTINN þu sem hefur giefed oss þijna Naad/ til ad vppbyria þad goo da/ gief þu oss og eirninn styrk/ so vier kunn um j þui hinu sama/ stadfaster ad standa allt til Afeloka.

XXX

Vm

Vm þad/ Huørnenn Madur skal bera sig ad j þremsta lage/ ad br eyta epter Heilagre Hegdan og Framferde Christi.

Christi Lijþerne og Framþerde er sa fegurste Speigill z Fyrer myndan allra Dygda z Man̄ kosta. Oll Christi Hegdan/ er oss til vppfrædingar framsett. Marger vilia þaa ad nea Christo/ en̄ vilia þo ecke þ til vin̄a/ ad þeta epter hm̄ z hn̄s Fram̄ ferde. Þeir vilia haþa not af Christo/ en̄ ecke omak til ad haga sier epter hn̄s Lijþ erne. Læred af mier/ þui eg em Hogvær z af Hiarta lijtelatur/ seiger Endurlausn aren̄. Vtan̄ so sie þu vilier gioraſt Chri ſti Læresueirn/ og læra ad breyta epter hm̄/ þa kantu ecke rett christin̄ ad vera. Ecke a alleinasta Þijnā Christi ad vera Bitalingz þ þijnar synder/ helldr a z eir nin̄ Framferde Christi/ ad vera þier til Epterdæmis j allre þin̄e hegdan z hond lan. Þin̄ Elskuge er huijtur z raudur ad Lit/ Sinndu til þu stert og eirnin̄ Raudur

af medreiþingu Christi Bloods/ z huilkt
af hreiñe og pleckļausre Epterbreitingu
hans Framferdis. Huorneñ skullder þu
hafa elsku til Christum eþ þu elskar ei
hñs heilaga Framferde? Ef þier elsked
mig seiger Endurlausnareñ/ þa halldeð
miñ Bodord/ huar þyrer ad þeir sem ec
ke hallda Christi Bodord/ þeir eru hñ z
ecke helldur elskande. Christi allra hel
gasta Framferde er su allra mægiætasta
Lijfs Regla sem til er/ og huorke Fran
cisci nie Benedicti reglur/ sem Papistar
mest af hallda/ eru j nockurn mæta vid
þessa Regluna samlykiande. Vilier þu
vera Oska sonur z barn Guds Fødurs/
þa giættu ad hüneñ hñs eingieteñ Son:
hagar sier og hegdar/ Vilier þu vera
Samarfe Christi/ þa ættu ad breyta ept
er Christo. Sa sem vill lifa j Løstum z
illu Framferde/ hann hiñ same þionar
Dioþlenum/ Eñ huorneñ kañ sa ad ve
ra med Christo/ sem sig hefur gieþed j þi
enustu Diofulsins? Ad elska Synder og
Løste/ þad er ad elska Diofuliñ sialfañ/
þutad allar Synder eru af Dioþleñ ko
nnar

mnar/ Eñ huørneñ kañ ſa Christum ri
ettelega ad elſka/ ſem elſkar Diøpuliñ?
Ad elſka Gud/ þad er ad elſka heilagt Lif
ferne/ og Framferde/ þuiad allt heilagt
Framferde er af Gude/ huørneñ kañ ſa
þar fyrer ad elſka Gud/ ſem ecke elſkar
heilagt Lifferne? Elſkañ audſyneſt j ve
rkunum/ og þad er Art og Nattura riet
trar Elſku/ ad hun kiemur oſſ til/ ad ſtu
nda Gied hñs ſ vier elſkū/ og ad vilia og
meiga hid ſama/ ſuo ſem ſa vier elſkum.
Þar fyrer/ ef þu elſkar Christum riettele
ga/ þa muntu ſtunda til ad vera hlydeñ
hñs Befalningum. Þu munt z eirneñ
elſka heilagt Lifferne ſo ſem hañ/ og mu
nt endurnyaſt j Anda þijns Hugſkots/ ſo
þu hugſer vm þad Himneſka/ lijka ſem
hañ giorde.

Eiliſt Lif er þar jñe faled og vnder
þui komed/ ad vier þeckium Christum rie
ttelega/ eñ ſa ſem ecke elſkar Christum/
hañ þecker hañ ecke. Sa ſem ecke elſk
ar Litelæte/ Skijrlijfe/ Hogværd/ Spar
neytne og Kiærleikañ/ ſa elſkar ecke hell
dur Christum/ þuiad Christi Lifferne

var eckert aññad enn ſañarlegt Lijtelæte/ Skijrlijþe/ Nogværd/ Sparneitne og Ki ærleike. Chriſtur ſeigeſt ecke þeckia þa/ ſem ecke giora Vilia ſijns Himneſka Fø durs/ Þar þyrer þeckia þeir og ecke helld ur Chriſtum/ ſem ecke giora hans Vil ia. Eñ huør er Vilie Fødurſins? Nñs Vilie er vor Helgun.

Sa heyrer ecke Chriſto til/ ſem ecke hefur hans Anda/ Eñ huar ſem hans Ande er/ þar er hañ med ſijnum Aſtgiøf um og Avøxtum/ Eñ huørier eru Avex ter Andans? Þeſſer/ ſem er/ Kiærleike/ Glede/ Fridur/ Blijdleike/ Goodgirne/ Giæſka/ Trweñ/ Hoogværd z ſparſemi.

So ſem yþer Chriſto huñldeſt heilag ur Ande/ ſuo huñleſt hañ og eirneñ yfer øllum þeim ſem j Chriſto eru fyrer riel ta z ſaña trw/ þuiad Brwduriñ Chriſti geingur epter hans Sætleiks Jlman. Sa ſem helldur ſier vid Drottiñ/ hañ er eirn Ande med hønum. So ſem Holld legt eda Lijkamlegt ſambland Ecktama ns og Ecktakonu/ giører þaug bæde eitt Holld. So giører og ſo ſu andlega Sam

teing

teinging a millum Christi/ og eirnrar trwadrar Sœlar/ þaug bæde Christum og Sælena eirn Anda. Huar fyrer/ sa sem ecke skickar siinu Lijferne og Framfe rde/ epter Christi Lijferne/ hañ huorke helldur sier til Guds/og ecke helldur hefr ur hañ Christi Anda j sier bliifanda.

Mun þad ecke tilbærelegt/ ad vort Lijf erne liikest hans Framferde/ huør ed af Elsku til vor/ vard oss jøllu liikur/ ad fra tekeñe Syndeñe? Gud sem sig hefr open berad j Holldenu/ hefur oss giefed Form z Fyrermyndan christelegs Lijfernis med siinu eigenlegu Epterdæme/ suo vier kyñ um ecke þad fyrer oss ad bera/ ad vier hef dum eckert Form epter ad breyta/ añad eñ Holldsins Girnd z Vilia. Eckert Lijf erne er betra/ elskulegra eda rosamara þ Samviskuna/ eñ Christi Lijferne/ þui ad Christur er sañur Gud/ Eñ huad kañ ad vera Jñdællra edur Roosamlegra eñ sialfr Gud/ huør ad er sa hædste z yp parlegaste Goode? Heimsins z veralldar eñ Lijferne færer mz sier stutt jñdæle og glede/ eñ leid’ ept’ sig eiliifa hrygd. Hñi hellst

hellst sem þu lijfest/ og epter huorium sem þu breyter hier j þijnu lijferne/ þeim hinum sama verdur þu og eirneñ Lijkast ur j Vpprisuñe/ Breyter þu epter Christo j þijnu Framferde hier j þessu Lijfe/ þa verdur þu honum og eirneñ lijkur j Vpprisuñe/ eñ sie so/ þu lijfest Dioflenum j Syndeñe og Jllskuverkum/ þa verdur þu honum og eirneñ lijkur j eilijfum Kuølum epter Vpprisuna.

Sa sem vill mier epterfylgia (seiger Endurlausnareñ) hañ take vppa sig dag lega siñ Kross. Ef þu afneytar sialfum þier j þessu Lijfe/ þa þecker Christur þig fyrer siñ eigeñ Lim a Doomenum. Ef þu afneytar vegna Christi/ hier j þessu Lijfe/ þijnum eigeñ Vilia/ þijnum eigen legum Veg og Virdingu/ Ja/ og øllu þui sem þier kañ kiært ad vera/ þa mun Christur læta þig niotande verda sinnar Tignar/ siñar elsku/ og sijns Vilia j ødrum Heime. Audlest þu Hlutdeilld af Krossenum Christi hier j Heime/ þa ødlast þu og eirneñ Huggun og Hugsuolun j ødrū Heime. Lijder þu hier Offsokn j þessu

j þessu Lijfe/ þa fær þu rijkuglegt Verd kaup þar fyrer/ j everkomande Lijfe. Sa sem mig vidurkiener/ hier j þessum Heime(seiger Christur) hañ vil eg vidurkiena fyrer mijnum Himneska Fødur. Nu eigum vier ecke ad vidurkieña Christum alleinasta j þui ad hallda hans Lærdom saññ/ helldur og j þui ad breyta epter hans heilogu Lijfe og Framferde/ og so mun Christur vissilega þeckia oss fyrer sijn Børn a Deige Domsins. Huør sem afneytar mier fyrer Mønnunum/ seiger Christur/ hønum vil eg z so afneyta fyrer mijnum Himneska Fødur. Nu verdur Christo afneitad/ ecke alleinasta med Ordunum/ helldur myklu framar med illu og Ogudlegu Framferde/ Þar fyrer/ huør sem afneytar Christo med Verkunum hier j Heime/ hønum mun og Christur neita med siñe Dooms Alycktan j ødrum Heime.

Sa ma eingiñ reiknast fyrer eirn christeñ Mañ/ sem ecke hefur riettan og sanna Trw a Herrañ Christum. Nu jnnplantar riett og søñ Trw oss Christo/ hu

er ad er þad rietta Vijntried/ so sem ad ra Kuiste. Eñ huor sa Kuistur eda Gr ein a Christo/ sem ecke fœrer Avoxt/ þañ aphoggur og burtkastar sa Himneske Vijngards Herrañ. Eñ huor sem j Ch risto blijpur/ og j huorium sem hellst ad Christur byr fyrer Trwna/ hañ hiñ sa me fœrer mykeñ Avogst.

Kuistur er ecke j Raun og Sañleika jñplantadur j Vijntried/ sem ecke Dreg ur til siin Vokvañ wr Vijntrienu/ So er og ecke helldur nockur su Sæla jñplont ud Christo pyrer Trwna/ sem ecke dreg ur til siin þañ andlega Vokuañ Kiærlei kans wt ap Christo.

Giordu vort Framferde lijkt þijnu all ra helgasta Frampferde Herra Jesu Ch riste hier j Heime/ so ad vier mættum þi er pyllelega lijkiast/ j odrum Heime/ Amē

XXXI
Vm þad/ Huad þad sie ad afneyta sialpum sier.

Huor

HVor sa sem vill mier epter
fylgia/ hañ afneyte sialpum
sier/ seiger Endurlausnariñ.
Eñ ad afneyta sier so sialfū
þad er ad fra sier leggia El
sku til sialfs sijns/ þui su Elska sem vier
hofū a sialfum oss/ hun wtrijmer Guds
Elsku. Vilier þu vera Christi Læresuei
rn/ þa verdur þu þar til ad stunda/ ad
Root þeirrar Elsku/sem þu hefur a sial
fum þier/ vppvisne og wt ap deye i þijnu
Hiarta/ Þui eingeñ elskar riettelega
Christum vtan sa sem siakañ sig hatar.

Nema suo sie ad Kornsæded/ sem
nidur Sæest i Jordena/ Deye fyrst/ þa
kann þ ei Avøgst neirn ap sier ad færa/
Suo kantu ecke helldur Avøgst Anda
ns ad færa/vtann Elskann til sialfs þij
ns wt ap Deye medur fyrre i þijnu Hi
arta.

DROTTINN sagde til Abra
hams/ Gacktu wt af þijnu Fodurlande
og fra þijnu Ættpolke/ og wt af þijns
Fodurs Hwse/til þess Lands sem eg vil
þier til vijsa. Ecke kunne Abraham
Forfad

Forþader ad verda so merkelegur Guds Madur/sem hañ var/fyrr eñ þad hann hafde skiled sig vid sitt Fødurland/ So kantu ecke helldur ad verda riettur z sañ ur Christi Læresueirn/og eirn riett and legur Guds madur/vtañ þu ganger fra þeirre Elsku/sem þu hefur a sialþum þ er. Jacob þegar hañ glymde vid Eing eleñ/ þa vard hñ aþ hans sterku Atreck um halltur a ødrum Fætenum/ eñ añar Footurñ var heill og hraustur. Fyrer þe ssa tuo Fætur Jacobs þydest og merkest su tuoþallda Elska/ sem er elska til vor sialfra/og Elska til Guds. Þa ed fyrsta nær Madur Guddomlegre Blessan/þeg ar hañ er halltur a Fæte siñar eigenleg rar Elsku/Eñ hiñ Footuriñ Guds El sku er heill og ohindradur. So sem þier er omøgulegt med sama Auga ad lijta vpp j Himeneñ og nidur a Jordena vnd er eins/ So kantu og ecke helldur med et num og hinum sama Vilia/þig ad elska vm fram alla Hlute/og Gud j Himnen um. Elskañ er eirn sa beste Hlutur sem Salueñe er giefeñ/huar fyrer hun heyr er

er til med riettu Gude einum/ sem er sa allra ædste og beste j bland allra Nluta. Þijn elska er so sem þiñ Gud/ þuiad þu ad sem þu elskar ollu ødru framar/ þad hid sama giører þu ad þijnum Gude. Þad sem þu elskar ollu ødru framar/ þ virder þu og eirneñ fram yfer alla adra Nlute/ Nu er Gud alleina sa sem yppar legre er og ædre øllum Nlutum/ Nuar sy ter/ sa sem elskar sig sialfañ mest/ hañ gi ører sig ad Gude/ huad hid sama er hin suÿuirdelegasta Skurgoda Dyrkan. Þad sem þu elskar allra mest/ og jnnileg ast/ þad virder þu og metur fyrer suo dyr mætañ Nlut/ so sem aller adrer Nluter mætti vera hønum vndergiefner og þio nande. Nu er þuilïkur suo ypparlegur Nlutur eingeñ añar eñ Gud alleina. Si adu þar fyrer til ad þu elsker ei sialfann þig vm fram allt/ so þu giører ei Gud af þier. Gud er Vpphaf og Endung allra Nluta/ þar fyrer a Elskañ med riettu ad vppbyriast hia hønum/ og Endast hia hønum.

Guds eigenleg Vera er fraskilin fra

 øllum

fra ollum ødrum ſkøpudum Skiepnum/ Þuiad Gud hefur fra eilijfd vered j ſia lfum ſier þad hañ er/ þar fyrer a þijn al varlegaſta elſka ad vera fra ſkileñ og ſne idd fra ollum ødrum ſkøpudum Skiepn um. Eirnnar og ſømu Tegundar ſem þijn Elſka er/ ſømu Tegundar eru þijn Verk og eirneñ. Ef þijn Verk fram ko ma af riettre og ſañre Trw og Elſku til Guds/ þa eru þaug Gude þeck og mykels verd j hñs Auglite/ þo þaug ſieu lijt els verd og fænyt reiknud/ fyrer Mañ ña Augum. Eñ kome Verkeñ þijn af þeirre Elſku ſem þu hefur til ſialfs þij ns/ þa er omøgulegt þaug kuñe Gude ad þocknaſt. Elſkañ ſem Madur hefur til ſialfs ſijns/ hun fordiarfar og ſaurgar/ lijka vel þaug beſtu og ypparleguſtu Ve rk ſem hañ kañ af ſtad ad koma.

Þegar Chriſtur var ſtaddur j Hwſe Simonar/ þa kom þar fram ein Kuiña huør ed ſundurbraut eitt Kier fullt af dyrmætu Salve og ſmurde þar med Chr ſti Hofud/ Þad heñar Verk ſyndeſt lijt els verdt/ eñ ſamt var þad Guds Syn e þockn

þocknanlegt/ þuiad þad kom fram af riettre og sañre Tru/ af omeingudum kiærleika og Jdrande Hiarta.

Fornfæringarnar voru Gude þægt verk j gamla Testamentenu/ Eñ samt sem ádur kuñe þ verk ecke Gude ad þocknast Þegar Saul Kongur tok Herfang fra Amalechitarum/ og ætlade þ til Fornfæringar Drottne. Eñ Ordsøk þar til ad Drottne þocknadest þad ecke/ var su/ ad þesse Asetningur Sauls kom ecke fra añ af riettre Elsku til Guds/ þuiad hefde hañ elskad Gud riettelega/ þa hefde hañ ecke forackttad Guds Bod z Befalningar/ z hm̃ þo befalade ad vpp breña allt þ Herfang/ eñ offra þui ecke. Enn Saul Kongur elskade sig sialfañ fram" eñ Gud/ z villde audsyna syna eigiñ Gudræckne j þessu offre sier til Hroosunar.

Elskañ er so sem nockurskonar Ellddur/ þuiad so syngur Guds Heilog Christne j Psalmenum.

Kom þu goode H. Ande/ vppfyll Hiartu þiña Truande/ Og breñande Elsku þyna j þeim vppkueikiande/ z c.

Ellds Loginñ helldur sier ecke nidur vid Goolfed eda Jørdena þestum/ helldur leitar hañ og leggur vpp j Lopted/ Eins á þíjn Elska ecke ad hallda sier nidur vid þig/ helldur leita vpp j Hæðernar/ til Guds þíjns Skapara.

Ad aþnetta sialfum sier/ heiter þad z eirneñ/ ad leita sialfum sier øngrar Dyrdar nie Vegsemdar. Þeim yppasta Gooda/ sem er Gud sialfur tilheyrer og eirneñ hin hædsta og ypparsta Vegsemd. Sa sem leitar siñar eigeñ Lofdyrdar/ hñ kañ ecke ad leita Guds Dyrdar/ So sm Endurlausnareñ sagde til Phariseaña Nuørneñ er mogulegt/ ad þier kuñed ad trwa/ þar þier leited ydur sialfum Hroosunar og Vegsemdar/ huør hia ødrum? Hugleid þu Epterdæme Christi/ z fylg þui epter. Hañ vottar opt og tijdum vm sig/ Ad hañ leite ecke siñar Dyrdar/ hñ þigge ecke hroosun nie Vegsemd af mønunum/ og hañ sie aþ Hiarta Lijtelaatur. Þu medtekur allar þær goodar Gaafur/ sem þu hefur af Guds Hende/ þar þyrer attu ad tilreikna þær og eirneñ Gude/ og

t giefa honum Drydena/ eñ þier ecke.
Af þessum Giæsku bruñenum/ wtþlio ta Tæker allra goodra Hluta/ þar þyrer eiga þeir somu Tækerner til Giafarens ad reña/ þad er/ Guds Giæsku ad vera til teiknader og heimfærder med Þacklæte. Þaug Gros eda Bloomstur sem kallast Solsequia/ þad er Soolfylgiendur/ snua sier ætijd epter Sooluñe/ aþ huorre þau taka siñ vogst og Bloomgunar Vokua j huorre hellst ætt sem Sooliñ er. So byriar þier og lijka/ ad snua ollum þijnū Gæfum og allre þiñe Vegsemd ad Gude/og vidurkieña/ad þu hafer af honum allt þad þeiged/eñ eckert af sialfū þier/ Være þad nockud þu heþder af sialþum þier/ þa hefder þu vel Ordsok til ad lei ta þier Loþstyrs/ og tilreikna þier þijn ar eigenlegar Gæfur/ Eñ med þui þad er eckert/ helldr alleinasta af Gude/ þar þyrer ætku ecke þiñar/ helldur Guds veg semdar alleina ad leita. Su Vegsemd sem Madur sialfum sier tilreiknar/ snyr Mañe þra Gude..
Epterdæme hofum vier þar til a Na

Bogodonosor Konge/ huør ed sagde/ Sta
er su megtuga Babilon/ huøria eg heft
vppbygdt til eins Konglegs Hwss j mij
nu Rijke/ j Styrkleika minar Magtar/
og mier til Lofstyrs og Vegsemdar. Eñ
huørneñ foor þad sijdañ fyrer Nabogo
donosor? Þad avijsar Skripteñ/ so seig
iande. Aadur eñ Kongureñ hafde þesse
Ord wttalad/ þa heyrdest Raust af Him
num/ Þier verdur sagt Nabogodonosor/
ad Rijkis stiorneñ er fra þier tekeñ/ og
þu munt verda wtrekeñ fra øllum ødrum
Mønum/ so þu bwer j hia Villudyrum
wt j Mørkeñe. Eins fer þad og so/ vi
lier þu byggia þijna andlega Babilon/
þad er þijn eigenleg Goodverk sialfum
þier til Hroosunar/ Eñ ecke Gude allei
na/ þa verdr þu wtrekeñ fra Guds Aug
lite/ og hans H. Eingla.

Þad heiter og eirneñ ad afneyta sialf
um sier/ ad yfergiefa siñ eigeñ Vilia/ z
hlijda honum ecke og breyta ecke epter
honum. Oss byriar besta Vilia allra he
list ad hlijda. Nu er Guds Vilie ætijd
hiñ beste/ þar fyrer eigum vier og helst
epter

epter honum ad breyta. Hans Vilia ber oss hlijdugum ad vera/ aþ huørs Hende vier medtokum allt þad gott sem vier hofum. Nu kiemur þad allt saman all eina af Hende Drottins. Hans Vilia er skylldugt vier hlijdum/ sem oss vill leida til Lijfsins og til alls hins gooda. Enn þad sama giorer Vilie Drottins/ sem ecke vill neitn fyrerfarest. Settu þiñ Vilia og Velþocknan til Drottins/ og mun hñ giefa þier þ sem þitt Hiarta oskar.

Vor eigenlegur Vilie leider oss til Dauda og Glotunar. Huad felld vorn fyrsta Fodur Adam/ fra Guds Vinattu z þeirre Farsælld (s hñ var til skapadur) j eilijfa Glotun? Eckert añad eñ þad hañ lagde hia sier Guds Vilia/ og gegnde honum ecke/ eñ epterfylgde sijnum eiginlegum Vilia. Hñ gleymde Guds Bo dorde og hlydde Radleggingū Diøfulsins. Huør s̄ þar þ vill vera riettelegur Christi Lærefueinn/ hñ fra sier legge siñ eigeñlegā vilia/ z girnest ad epterfolgia Guds vilia/ Giættu ad Christo huad hñ giorer j sijnu Daudastrijde. Offrar hñ

ecke Gude sijnum eigenlegum Vilia/ so sem eitt packnæmelegt Oppur? Oppra þu og eirnen þar fyrer þijnum Vilia Gude/ og so heþur þu lært sialfum þier ad afneyta/ so s Christz af þier wtheimter. O DRottin þin Heilage Vilie verde/ so a Jørdune sem a Himnenum/ Amen.

XXXII
Vm þa riettu Huijld og Rosemd Sælarennar.

Ansins Sæl leitar sier opt ad Huijld z Vnan j hia þessu siu ndlegum og forgeingelegum Veralldarennar Hlutum/ huør ia hun þo ecke finnur/ og kiemur þad suo til/ ad Sælen er myklu ypparlegre en all er adrer Hluter j Heimenum/ Huar fyrer hun kan ecke Huijld og Roosemd ad fa j þuilijkum tilkomulitlum og lijtels verd um Hlutum. Aller adrer Hluter j Ver olldene eru Jardnesker/ enn Sælen vor hefur Himneskan vppruna, Huørnenn

skylldu

skylldu þa huilker Hluter gieta hefte z hennar Girnd Fullnægt. J Christo all eina þiñur hun sijna rietta Nuijld z Næ giu/ þui hañ alleina kañ allt þad ad vei ta/ sem hun kañ ad girnast. A möte Gu ds Reide huijlest hun j Saarunum Chri sti. A moote Aklogun Diöpulsins heff ur hun Nuijld z Nugarhægd j Almætte nu Christi. A mote skielfingu Logmaal sins j Nædar Fyrerheitum Christi. A moote Aklogun Syndaña j Bloodenu Christi/ huort betur er talande fyrer Gu de/ eñ Abels Blood. A mote Ogn Dau dans hefur hun Nugarhægd/ Nuijld og Roosemd af Vpphaþningunñe Christi/ og hans Næsæte/ þar hañ situr til Fod ursins hægre Handar.

So þiñur nu Trueñ vor og Kiærleik urið Nuijld og Nægd j Christo/ þuiad þa vier faaum Christum ad elska/ þa kañ Kiærleikuriñ ecke hærra ad komast/ edur adra ad elska. Þeir sem festa siñ Kiærle ika vid Jardneska Hlute/ þeirra Elska kañ onguа Nuijld nie stilling ad þiña.

Aller Jardnesker Hluter eru forgeinge

R v leger

leger og ballvallter/ og kuña þui ecke Girnd Sælareñar ad fullnægia/ edur hana ad sedia/ þuiad þeir eru aller skam ma stund varande/ eñ Sæleñ er eilijf og epter Guds eigeñ Mynd skopud/ huar fy rer hun kañ alldrei fyllelega ad stillast/ þyrre helldur eñ hun fær þaug eilijfu og opriotanlegu Giædeñ/ sem er Gud sialf ur/ j huorium allt añad gott er iñefaled.

Þar þyrer/ so s̃ Trweñ vor a ecke ad stydiast vid neina Hlute/ vtan alleinasta vid Christi Forþienustu/ og fullnægiu/ so æ z eirneñ elskañ vor ecke ad lada sig til nockurs añars Hlutar/ Jæ ecke til sia lfra vorra/ þuiad Elskañ til sialfra vor ra/ hun hindrar Guds Elsku/ huoria vi er ættum þo ad taka fram yfer allt añad.

Sæleñ vor er Brwdur Christi/ hu ar fyrer hun a sier alleina vid hañ ad hallda og hañ eirn ad adhyllast. Sæl eñ vor er Hws og eigenlegt Herberge Christi/ huar fyrer hun a onguñ Rwm ad gieþa/ vtan honum alleina.

Marger leita sier Hughægdar j Aud æfum z Rijkedæme Veralldareñar/ Eñ

huorn

hugrnenn skal hægd eda Nuꝺ̃ld binnast fyrer utan Christum? Huar sem Christ ur er/ þar er Fatækt/ sie hun ecke hid ytra/ þa er hun samt hid jñra j Hiartanu. Sa goode Herra Himens og Jardar/ hafde ecke þad sem hann kunne Hofde sijnu ad adhalla/ huar med hann helg ade og Vijgde oss sijnum Timum/ Fatæk tena til Handa. Audæfenn til falla hid ytra/ enn þad sem Nuꝺ̃ld og Roo skal Sa lunne giefa/ þad verdur ad vera hid jnnra j oss/ vid huad ad Sælenn kunne sier ad hallda j Daudanum/ þegar vier verd um allt ad yfergiefa. Annad huort skilia Audæfenn vid oss/ eda vier vid þa ug/ og þad skiedur stundum medan vier Lifum j þessu Lijfe/ enn avallt og obryg dullt/ þegar vier wt af Sofnum/ Huorn enn skyllde Sælenn hafa þa Nuꝺ̃ld og Roosemd af Audæfunum vid huor hun skilur?

Marger leita epter Nuꝺ̃ld og stilling sinnar Sælar j Nolldlegu Epterlæte og Vellystingum/ enn þær kunna um stundarsak er Holldeꝺ til Frids ad stilla/ enn Sælena

ønguan

onguaſteigiñ/ þuiad þeim fylger optaſt
nær á epter Sorg og Angiſt. Vellyſtin
gar og Holldſins Epterlæte heyra allet
naſta til þeſſu ſtundlega Lijfe/ Eñ Sal
leñ er ecke ſkapud vegna þeſſa ſtundlega
Lijfs/ huar fyrer hun verdur vid Lijkam
añ ad ſkilia j Daudanum/ Huorneñ ſky
llde hun þa Huild og Roſemd ſiña j vel
lyſtingunum? Saaleñ hefur ſijna Huild
og Roſemd j Christo. Huorneñ var vat
ed ſialfs Christi Huijld j þeſſum Heime?
Hans Huijld var eckert añad j þeſſum
Heime/ fra hans fyrſta Fædingar tijma/
og allt til hans Dauda/ eñ Sorg z ſw
Kuøl og Angiſt/ ſo hañ kiende oſſ ad da
ma rietf vm Hollдſins Vellyſting/ huad
hun være.

Marger leita ſiñe Saalu Hughægdar
z Huildar j ſtoorum Metordum og ypp
arlegum Embættum/ Eñ þeſſe Huijld
eñ er ecke ſtødugre eñ ſo/ ad hũ blæcker j
huørium Guſte Veralldar Maña pock
nunar og Opocknunar/ og veit alldrei
nær eñ hun j burt fykur.

Huørt Sagn edur Nytſeme hefur þu
af

af þeim Lofstyr sem þu fær af Mön̄um?
Ecke meira en̄ eitt fagurt Mælverk hę
fur þar af/ þo þui sie hroosad. Hugleid
þu þ litla Platz Veralldaren̄ar/ j huø
riu þu byr/ Huad lijted er þad ad reikna
hia øllu Landenu/ a mote allre Nordur
alfu Heimsins/ edur a mote øllū Heim
enū/ nu þo þu hefder lofstyr af øllū Hei
menum (Huad ecke kan̄ ad skie) Huad væ
re hn̄ þo ad reikna vtā so s̄ ecke par? Su
Vegsemd z sa Heidur er alleinasta Lofs
verdur/ huør ed Vtuøldum verdur af
Gude veittur j ødrum Heime. Suo sem
Lijf Lijkamans er Sælen̄/ so er og Gud
lijf Sælaren̄ar/ huar fyrer/ so s̄ ad Sæ
len̄ lifer þa ad eins riettu Lijfe/ þegar
Gud byr j hen̄e/ fyrer Næd sijns Anda
So er hun z eirnen̄ daud/ þegar hun hę
fur ecke Gud j sier bwanda/ En̄ huada
Hun̄ld kan̄ Sælen̄ j Daudanum ad ha
fa? Sa fyrste Daude er Daude Sælar
en̄ar/ þegar Madur deyr wt af fra Gu
ds næd z vingan/ vegna sin̄ar illsku/ þsse
Daude kan̄ ecke an̄ars/ en̄ epter sig ad le
da þan̄ an̄an̄ dauda Fordæmingaren̄ar.

Huør

Huør sem nu þar fyrer helldur sier stød uglega vid Gud/ z hefur hans Huggun hid jñra j Hiartanu/ hans Huğld z Ros semd kañ eingiñ Olucka sem hid ytra til fellur ad sturla.

Midt j Angrenu er hañ gladur/ midt j Fatæktene Audugur/ Midt j Anaud eñe med goodu Giede/ z j sialþum Daud anum Liþande. Hañ acktar ecke uppa Ogn nie hootan jllra Maña/ þuiad hñ hefur nooga Magt Heilagrar Huggun ar hid jnnra/ Hañ hryggest ecke j Mootlætenu/ þuiad heilagur Ande huggar hañ Kroptuglega hid jñra j Briostenu. Honū fellur ecke fatækteñ þungt mz þui hñ er noogu rijkur/ af Guds Myskun og Giæsku. Hñ sturlast ecke af Laste z miskunar Ordū Veralldareñar Sona/ med þui hñ hefur Lofstyr hia Gude. Hañ hugsar ecke um Vellysting Holldsins/ med þui honum er langtum kiærare og hefur smackande Sætleike Andans.

Hañ þer ecke leitande epter Vingan Veralldareñar/ med þui hñ hefur Hiartans Lysting af Naad Guds og hans

Vingan

Bingan til hvorrar hañ piñur j Hiart anu. Hañ girneſt ecke Jardneſkañ Fie ſiood/ med þui hañ hefur ſier þañ beſta Fieſiodeñ geymt a Himnum. Hañ ottaſt ecke Daudañ/ þui hañ lifer ævallt j Gu de. Hañ girneſt ecke freklega Verallð lega Speke/ þuiad hañ hefur H. Anda j Hiartanu ſem hañ vppfræder hid jñra æxnægelega. Hañ ottaſt ecke Reidarþrw mur nie Stormvidre/ ecke Bæl nie Brw ſande Bylgiur Vatnaña/ ecke Himentu nglaña Hootaner nie hrædelegar Formy rkuaner/ þt hñ er j truñe a Chriſtũ/ ſem ngt vpphafeñ yper allar ſoddañ nættur legar Skiepnr z liper j Chriſto eñ ecke j heimenũ. Hñ lætur ſig ecke villa Blijd læte Heimſins/ þt hñ heyrer langtũ bliid are Ord z avarpaner Chriſti j ſiñe Sæ lu z ſamviſku. Hñ ottaſt ecke Diofulſins Magt/ þuiad hñ piñur til Guds Myſtu nar og Hlijfdar/ ſa er langtum ſterkare ſem j hønum lifer/ og viñur Sigurñ/ helldur enn Dioþullenn ſm girneſt hañ ad vinna og giefur ecke. Hañ geing ur ecke epter Tilleigingu Holldſins/ þui ad

ad hañ lifer i Andanum/ og geingur ept
er hans æggingum. Þegar Andeñ Ett
durlißnar i Mañenũ/ þa deydest z Krosst
festest Hollded. Sa þarf ecke ad hrædast
Diøfulsins Aklogun/ sem veit sier visst
og obrygdula Medalgaungu Herrans
Christi.

Þuilijka rietta og saña Hußld og Nad
gd Sælareñar/ veite oss og giefe sa sem
hana hefur tilreidt og tilbwed/ DRott
iñ vor Jesus Christus/ Blessadur vm
allar Allder/ AMEN.

XXXIII
Vm Gooda og Hreina Samvisku.

HUAD sem helldst þu giører/
þa hugsadu øllu framar vm
Samvisku þijna/ ad þu hana
ecke sturler. Vilie Diøfullen
æsa þig til nockrar Syndar/ þa otta
stu fyrer Doome þinnar Samvisku
hiđ jñra i Hiartanu. Ef þu ottast j vid
ur

urviſt Mañaña/ þad ad premia ſem illt og oſæmelegt er/ Nuad myklu framar ſkalltu oftaſt ad giora þad j vidurviſt þiñar Samviſku. Sa jñre Vitnesburdureñ/ er langtum ſterkare eñ ſa ytre/ huar þyrer/ þo eingiñ vite af þijnum Syndum/ og þar kuñe þui eingiñ ad áklaga af Mañunum/ þa ber þo Samviſkann Vitne um þær þ huørte þær dyliaſt ecke.

Samviſkañ Mañſins er ein af þeim Bookum/ ſem fram verda bornar ꝛ vppflettar/ a ſijdaſta Dooms Deige/ huar um leſa maa j Openberingar Bokeñe.

Fyrſta Bookeñ ſem fram verdur boriñ og vppflett/ er Guds Vijsdoms Book/ ſem alla Nlute ſier og þecker/ wt af huørre openberlega munu verda vppleſeñ/ øll Mañaña Verk/ Ord og Þankar.

Su oñur Bookiñ er Chriſtur ſialfur/ ſem ad er ſu rietta Lijffins Book/ huør ſem j heñe finſt ſkrifadur med Guds Fingre/ heilogum Anda/ fyrer rietta trw j Bloodenu Chriſti/ huñ verdr af Einglunum jñleiddur j Nimneſka Dyrd ꝛ ſælu.

Þridia Bookeñ er Book Neilagrar

Riitningar/epter huorrar Iñehallde da mi verdur bæde vm vora Tru og Verk/ huort þaug eru riett eda ecke. Orded pad sem eg hefe fyrer þeim talad (seiger Endurlausnariñ) pad mun pa dæma a efsta Deige.
Fiorda Bokiñ hefur iñe ad hallda pa ytre Vitnesburdena Satanz og aññara Naudstaddra/ hűter a Deige Doomsins munu oss jñtaka j eilijfar Tialldbwder.
Fimta Bokeñ hefur iñe ad hallda pa iñre Vitnisburde Samvitskuñar/ j huore Book allar þær Synder standa vpp skripadar/ z sier huor madur hefur drygt vm sijna Æfe.
Þetta er ein harla stor Book/ a huor ia allt er vppskrifad med Stijl Samuitzkunar. So gieta þeir Fordæmdu ecke sagt ney til siña Synda a Domenum/ þt þra eigeñ Samvitska vitnar a mote þeim. Þeir gieta og ecke helldur flwd vndann Syndareñar ræklogun/ þutad Doomstoll Samvitskuñar er med þeim/ og a Heima hia þeim/ huort sem þeir flyia. Þrein Samvitska er sa skiærasté Speigell Sal areñar

alteñar/ j huorium hun kañ bæde ad sia Gud og sig. J saurugre Samvisku kañ ecke ad siaſt þad ſkiæra Lioos Guds Auglitis/ Huar fyrer Endurlausnareñ so seiger/ Ad sæler sieu þeir hinu Hrein hiortudu/ þuiad þeir munu Gud sia.

So sem hrein og ſkiær Asiana er Dæge leg alits fyrer Mañaña Augum/ so er z vel ſkartande fyrer Guds Augum/ hrein og osaurgud Samviſka/ Eñ ſweñ og roteñ Samviſka fæder af sier þa Orma sem alldrei wt ap deya. Þar fyrer er oss allt kapp þar a leggiande/ a medañ þeſſ ar Liſps ſtunder vara/ad vier lærum ad piña til þeſſara Samviſkuñar Orma/ og þa wt af ad deyda þ ſaña Jdran/ eñ fooſtra þa ecke a Vggaleisenu jñ til þeſſ eilijfa Tijmans.

Allar hinar adrar Bækurnar sem adur voru vpptaldar/ eru til þeſſ þienan de/ ad þeſſe Samviſkunnar Book mætte leidriettaſt og vpp aptur ſkripaſt/ Huar til ſtedar ſtoor Viſka/ ef þar er pyrer ein jll Samviſka/ þuiad epter þinnar Samviſku Book verdur þu Dæmdur/

Sſ fyrer

fyrer Guds Doomstoole/ eñ ecke epter Book þiñar Visku. Vilier þu lata Book þiñar Samviſku riett ſkripaſt/ þa ſkrifadu hana epter þui ſem ſtendur ſkrifþ ad æ Lijffins Book. Lijfsins Book er Christur/ þar fyrer ſkijladu trwna þijna epter hans Kieñingum/ og Lijferne þitt epter hans Framferde. Þa ed fyrſta vet dur Samviſkan þijn good/ ef þu heþur hreint Hiarta/ Sañordañ Muñ og til bærelegt Verkaña Framferde. Hafdu Samviſku þijna ſo ſim fyrer aftad Lios/ j øllum þijnum Giørdum/ þutad hun kañ gløgguaſt ad ſyna þier/ huøriar Athaf ner riettar eru/ og huøriar Rangar. Ta ktu þier ſterkañ vara þyrer þeim Doom ſtool Samviſkuñar/ þar ſem hiñ ſame er ſekur/ Sakaraberiñ/ Volturiñ/ Dooma riñ/ Fangelſed/ Hegnareñ z Bødulliñ/ Huar ſkal þa þiñaſt Vndañfære/ þegar ſa hiñ ſame er Doomariñ ſem Vitne ber/ og hønum er kuñugaſt vm Maaled/ ſem yferdæmer? Huort Gagn heþur þu þar aþ/ þo aller adrer lofe þig og hroofe þier/ Eþ Samviſka þijn æklagar þig?

Sterk

Sterkare er Aklogun heñar eirnrar/ eñ Loþstyr añara Þusund. Nuad skadar þig þ/ þo aller adrer laste þig/ z hallde a nyte þier/ ef Samviskañ ein afsakar þig? Þesse Doomariñ alleina gieiur bæ de Maaled sokt og Doomiñ wrskurdad. Þesse Doomariñ lætur sig ecke blinda med Myfum z skeinkingum/og ecke my kia fyrer nockurn Bænastad. Nuert he llst þu geingur/ eda huar hellst sem þu ert/ þa er alltijd Samvisska þijn hia þier berande med sier þad sama sem þu hefur j hana jñlagt/ huort sem þad er gott eda jllt. Þetta Geymsluþied sorvarar hun so leinge sem þu liper/og skilar þier þui aptur a epsta Doome. Þar fyrer sagde Spæmadyriñ riett/ad Mañsins Neima meñ sieu hans Domer. So hefur þu j þijnu eigenlegu Nwse/ og af þijnum eig enlegum Neimelis Mønum/ þañ s þig aklagar/ þañ sem ad þier giœter/ og sijd añ a þier hefner.

Nuad gott giorer þad þo Madur life j Nægd allra Audæfa/ ef hañ þijnest aþ Suipum jllrar Samvisku? Bruñur og

Siij Bpp

og Vpprætis alltar Mañsins Farsæld ar/ er j Mañsins sialfu eigenlegu Hug skote. Eñ sie sa Brunuriñ aptur bytgd ur/ Huorneñ kuña þa þar Laker wt af ad pliota? Huørt Gagn giører þad/ þott ein siuk Mañeskia ligge j Gullegre Sæng? So giører þad og ecke helldur Sægn þeim sem hefur jlla Samvisku/ þo hañ hafe allra añara Hluta Nægter z nooga Auglegd. So stort Kapp sem þi er byriar ad leggia þar a/ ad þu odlest eilijfa Sæluhialp/ So stort kapp ber þi er og eirneñ þar a ad leggia/ ad þu haf er gooda og roolega Samvisku/ þuiad under eins og þu misser gooda Samvisku þa misser þu og eirneñ Trwna/ eñ ad mi stre Trwne/ þa misser þu Guds Naad/ Eñ huorneñ kantu ad vænta þier eilijfs Lijfs/ þa þu hefur mist Guds Naad? Þuilijks Dooms mattu þier vænta af Christo/ so sem Vitnisburdur þiñar eig eñ Samvisku er hlioodande, Illgiørda Meñerner/ þo eingiñ þa æklage/ eda ne ikt vm þa vppbere/ eru sialfer sijner ækl agendur.

So

So sem pad geingur til fyrer peim Druckn/ ad a medañ peir eru j sinne m kosu Drÿckiu/ pa finst peim ecke Med giora sier neitt Mein edur Baga/ eñ ſtrax sem peir hafa sofnad/ og vakna vpp aptur/ pa finna peir huornen su O hoflega Dryckia hefur pa vtleiked/ So geingur pad til fyrer peim sem Syndga a medañ peir eru ad Synda jdiuſte/ z jſt til pess peir hafa hana framkuæmt/ pa formyrkuast suo peirra Hugskots Au gu/ og peirra ſkilnings ljoos/ ad peim sy nest so sem hun leide eckert jllt epter sig/ Eñ sem Syndeñ er fullkomnud/ pa rijs Samviſkañ vpp af Suefne/ og nagar pa og klagar akaflegar/ eñ nockur sokn are eda Sakaræbere kañ ad giora.

Par eru priggia handa Doomar til/ Fyrst er Guds Doomur/ Par næst sam viſkunnar Doomur/ Og j pridia lage Veralldarennar Doomur. So z pier er nu Omøgulegt ad ſkioota pier vndañ Guds Doome/ suo er pier og lÿka Omo gulegt/ ad komast vndann Doome pinn ar eigenlegrar Samviſku/ po pu kunner

ſkundum vndan Veralldarennar Doom᷑
ad gieta komiſt.

Par kann eingenn Veggur ad ſkilia a millum þijn og þeſſa Vottſins/ ſuo hann ecke ſiae þijnar Giørder og athaſner. Nuør apſokun ſkyllde þier duga/ þegar ſu j ſtre ærklǫgunenn hun fordæmer þig? Rooſemd Samviſkunnar/ er ſuo ſem nock urt Vpphaſ eilijfs Lijfs.

Med længtum meire Nugarhægd/ kantu þig ad gledia/ ut af goodre Sam viſku j Mootlætenu/ enn ap jllre j Medlæ tenu. Giegn allre Ofrægd og Alyge/ kantu orugglega ad bera apſokun good rar Samviſku. Spyrdu ſialfann þig ad vm þijnar eigenlegar Giørder og Framm ferde/ þuiad ſialfsum þier er þar vm kunn ugra er nockrum ødrum. Nuad meinar þu ſtoda mune annara Manna oſønn hroo ſan? Eda huad ſkyllde þig ſkada annara loginn Laſtyrde þier til Handa? Epter Guds Dooms ælycktan alleina ſtendur þu eda fellur/ Enn hinna annara Vitnisbu rder/ ſtydia þig huørke nie fella. Sam viſkann verdur þui eilijf/ ad Sæleñ vor er

eilijf

eilijf. So leinge liggia Helvijſk' Kual' a þeim fordæmdu/ ſo ſem þeirra Samviſ ka læιur ecke aþ yfer þeim ad klaga.

Einginn Elldur hid ytra kan̄ Lijkam an̄ ſo ad plaga/ ſo ſem þeſſe jnre Loginn/ plagar Sælena. Sælen̄ er eilijf/ ſem j þeſſum Loganum kuelſt/ þui er og eirnin̄ Samviſkunnar Elldur eilijfur ſem hana kuelur. Onguar ytre Pijſler eru ſo O bærelegar/ ſo ſem þeſſe jnre ſløg Sam viſkunnar. Fordadu þier þar fyrer/ fyrer ſekt Syndanna/ ſuo þu faller ecke j Kual er Samviſkunnar. Stadu til þu wſliett er pyrer riettα og ſanna Jdran/ þijnar Sy nder wr Book Samviſkunnar/ ſo ad þær kunne ecke ad verda leſnar a Deige Dom ſins/ og þu verder ecke þeirra vegna for dæmdur. Vißlocktu Orm Samviſkunn ar/ med alvarlegre Gudrækne/ ſo hn̄ fae þig ei opſmart bited annars Heims. Viſlo cktu þeñan jnvortis Elldin̄ med þijnum Tarum j þeſſum Heime/ ſo þu faaer ſuo lun, Himneſkar Huggunar j odrū heime.

O Drottinn/ Gief þu oſſ ad vier kunn̄i ad ſtrijda eitt gott ſtrijd/ z behallda ſo Trw

S v ne z

ke/og goodre Samviſku/ ſuo ad vier lok ſins komuſtt klaklauſt jñ til vors reitta Fodurlands/ Amen.

XXXIV
Huornenn Madureñ ſkule
ſtunda vppa ſannarlegt Lijtelæte.

DIrdu þ þier chriſtiñ ſal/ z athuga huad aum Mañeſk iañ ſie/ og med þre Ihugan verdur þier hægaſt ad forda þier Freiſtingu Drambſemeñar. Huad tilkomulijtell er Madurin/ þa hañ fædiſt j Heiminñ? Huad aumur a medañ hñ hi er velkeſt j þeſſu Lijþe? Og huad ſorgleg ur/þa hñ verdur þ Daudañ burt hiedañ aptur kalladur? Madurinn j þeſſu Lijþe/ verdur aſokkur af Dioplenum/ særdur af Freiſtingunum/ lockadur af Vellyſtingu num/ nidurſleigeñ z ſo ſem Foottrodeñ af Motiætingunum/ piotradur af Loſtunū eñ rændur og ſneiddur Mañkoſtunum/ Huar

Hvar af villtu þa Dramba og stæra þig þu Jord z Aska? Hvad varstu ædur enn þu fæddest? Varstu ecke fwlt z andstyg gelegt Sæde? Hvad varstu a medann þu hier lifder? Varstu ecke Saurenda Se ckur? Hvad verdur þu epter þetta Lijf? Muntu ecke verda Orma Fæda? Ef ad nockud gott finst hia þier/ þa er þad ecke þitt eiged/ helldur Guds alleina. Eckert er þitt eigenlegt vtann Syndernar/ þar fyrer mattu med riettu eckert þier til eigna vtann þijnar Synder/ Þad er eirn illur z Heimskur Þræll sem vill stæra sig af Gotzeigins Herra og Hwsbonda,

Lijttu Manneskia a Epterdæme Christi/ hann þionar øll Himnanna Dyrd/ Jaa hann er sialfur su sanna Dyrd z Vegsemd/ z þo vill hann ønguan Veralldlegan Hroosinn hafa/ helldur hroopar hann z seiger/ Læred af mier/ þui eg em Hoogvær og af Hiartta lijtelatur. Sa eirn er sannur Guds elskare/ sem er hans epterbreytare/ Sa sem hefur Christum sier kiærann/ hann hefur sier z kiært hans Lijtelæte. Þa hid fyrsta ma Þrællenn skammast sijn ad Dreissa/ þegar

hann

hañ ſier og yfervegur/ huad Lijtelætur ſie ſialfur Drottiñ Dyrdareñar. Endur lauſnareñ ſeigeſt vera ſu Lilia ſem vex j Dalverpunum. Sañarlega vex þetta edla Bloomſtred Herrañ Chriſtur ecke vppa Fiollunum/ þad er/ j Drambſom um og Hofmoodugum Hiortum/ helldur j Dalverpenu/þad er j lijtelatum z aud miukum Hiortum trwadra/ Þuiad riett lega er þad ſagt/ af einum þeim Heilaga Forfødur/ Ad lijtelaat Saal ſie þad hæg aſta Sæte z Suefn Herberge Chriſti/ Straumar Gudlegar Nꝏdar/ Reña op an epter/ eñ ecke vppa moote. So ſem Bøtneñ ſækia ecke vppa Hædernar/ ſuo plijtur og ecke Guds Nꝏd og Myſkun vpp til þeirra Drambſomu/ helldur til þeirra nidurſlegnu j Hiartanu. Sa hei lage David ſeiger j ſijnum einum Pſal me/ Ad Drottiñ ſem byr j Hædunum/ hañ lijte hellſt nidur til þeſſ Lijtelmoot lega bæde a Himne og Jordu.

Þad er vijſt furdanlegur Hlutur/ eñ þo j Raun obrigdanlega ſañur/ ad vier kuñ um ecke vpp fyrer þañ allra hædſta Gud og

og hans Nætign ad koma/ vtan fyrer þ allra lægsta og audmiukasta Lijtelæte. Huør sa sem er Lijtelmootlegur fyrer sijn um Augum/og epter Alite sijns eigenn Hugskots/ Hañ hiñ same er mykels hæt far j Guds Augliti. Sa þocknast best Gude sem sialfum sier misþocknast.

Gud Skapade aþ ønguu Himen z Jord/ eñ so sem þad gieck til j fyrstu Skop uneñe/so geingur þad eñ til j Endurskopuneñe. Nu skapade Gud alla hlute aþ ønguu/ z þui Endurskapar hñ mañ skiepnuna aþ ønguu Efne/ Huar fyrer/ vilier þu verda Endurgieteñ og Endur skapadur til eilijfs Lijfs/ þa lættu þier þykia þu sierf eckert og ønguu nytur fyr er Guds Auglite.

Aller Meñ eru veyker og vanmættuger/ eñ þo mattu þig sialfur ad dæma hiñ allra veykasta og vanmættugasta af øll um/ þad skadar þig eckert/ þo þu wt af sañarlegu Lijtelæte hallder þig og dæmer ad vera minst verdann aþ øllum eñ hitt er skadsamt/ ef þu dirfest ad meta þig fram yfer nockurn.

Þeir

Þeir xxiiij Aulldungarner(þad er oll Utvalen̄ Guds børn a Himnum)kasta sijnum Koronum nidur fyrer Stoolen̄ Lambsins/huar med þeir tilleggia Gude alla Dyrd Riettlætesins/Myskunaren̄ar/Spekeñar z allra Dygda/ Huad bære oss þa ad giora aumum Syndugum hier a Jørduñe? Þeir Heilogu Guds Einglar og Seraphim/hylia sijnar Asionur fyrer Guds Dyrdar Auglite/ Hu ad skylldе þa su Fortapanlega Maňskie vna eiga ad giora/ huør ed fyrer Gude ma reiknast andskyggeleg j margañ mata? Christur sem er sañarlegur/ og eingieten̄ Guds Sonur/ var so furdanlega Lijtelatur/ad hañ nidur stie af Himnū og vppa sig took vora audvirdelega Naturu/ nidurlægiande sig/ og leggiande j Jotuna og j Daudañ. Huad langtum framar bære þa aumre Maňeskiu ad Lijtelæcka sig/ huør ed med sinne Synd/ hefur falled fra Gude sijnum? Sia þu og athuga Christin̄ Saala/ med huad purdanlegu z Dasamlegu Lijtelæte ad Endurlausnaren̄ ockar/ hefur læknad z gradt ockar

ockar Drambſeme/ og ſkilldu þig þui vid Drambſemena. Fram̃ vm veg Þijnuſtar z Lijtelæteſins gieck Christur jñ j Dyrd ena/ Meintu þar þ ecke/ ad þu muner þa ngad epter hønũ komaſt/ ef þu geingur a veige Drambſemeñar. Dioplarner voru vegna Drambſemeñar wtrekner vr Himnarijke/ Huorneñ ſkylldet þu þa ſiñ Himnarijkid hefur eñ ecke odlaſt/ komaſt þangad a veige Drambſemeñar? Vegt Drambſemeñar leidde Adam j burt wr Paradijs/ Huorneñ ſkyllde hañ þa kuña ad leida þig þangad/ huadañ hñ þiñ fy rſta Fodur Adam wtleidde. Oſkũ helldr ad vier meigum vera Þienarar/ og Þuo Fætur vorra Bꝛædra med Christo/ hell dur eñ ad metaſt epter opttignarlegu Sæ te med Dioplenum. Lijtelæckum oſſ j þe ſſu Lijfe/ So ad vier verdum vpphafner j odru Lijþe. Athuga þu ecke Sœla miñ þ ſem þu hefur/ helldur hitt/ þ ſem þig vppa vantar/ af þui ſem þu æiter ad ha þa med riettu. Lættu þig meir hryggia þær Dygder z þu hefur ecke/ eñ þu hroſ eꝛ þu af hinũ ſem þu hefur. Þeige þu

yfer

yfer þijnum Mañkostum/ eñ vidurkieñ
þu þijna Leste/ þuiad þad er vggande/
ad ef þu openberar Fiesiod þiña Mann
dygda med Nroosuneñe/ þa mune Diof
ulleñ kuña ad suikia hañ af þier med
Drambsemeñe. Ellduriñ verdur huor
ge betur forvaradur eñ j Oskuñe/ so ver
dur og Elldur Kiærleikans huorge betur
faleñ eñ j Osku Lijtelætesins.

Drambsemeñ er Sæde allra Lasta/
Varastu þar fyrer ad vpphefiast af Dr
ambsemeñe/ so þier verde ecke nidur kast
ad j Afgruñ Lastaña. Drambsemeñ er
su hægasta Sæng Diofulsins/ varastu
þar fyrer Drambsemena/ ef þu villt ecke
Diofulsins Vnderlægia vera. Dramb
semeñ er sa sterke Þerrervindur/ sem
vppþurkar Bruñ Gudlegrar Nadar/
Varastu þar fyrer ad vera vppblæsenn
af þessum Vindenum/ suo þu misser ecke
þañ sæta Vokua Guds Nadar.

Lækna þu Herra Jesu Christe/ þa sto
ru Boolgu og Þrota vorrar eigenlegrar
Drambseme. Þitt Hellaga Lijtelæte ve
te bæde fullnægia og Fyrermyndan vors
Fram

Framferdis/ Tatt þu vora Trw kuña stad fastlega ad sier ad vepia þitt Lijtelæte/ z vort Lijferne kuña þui riettelega epter ad fylgia z sier þar epter ad haga/ Amen.

XXXV
Huørnen̄ Man̄e byrie ad fordast Agirndena.

SO kiær sem þier a ad vera þijn Saluhialp/ So andsijp ggelegur a þier ad vera Agi rndareñar Lostur. Þar þinst eingiñ so aumur og armur sem sa Agiar ne/ huorn so vel brestur þad sem hñ hef ur/ so sem þad sem hañ ecke hefur. Sa hiñ agiarne er þui hraklegre øllum ød rum Møñum/ Ad þo hñ sie ønguum go dur þa er hñ þo sialfum sier vestur.

So sem Upphaf allra Synda og La sta er Dramblætid/ so er og Agirndenn Root allra Lasta. Drambseminn snyr Mañe fra Gude/ eñ Agirndeñ snyr hon um til oskynsellrar Elsku a Skøpudum

T .Skiep

Skiepnum. Eñ skæum og hugleidum/ huad dyrmætur Hlutur þad er/ sem Agirndeñ afrekar. Nu afrekar stundū eckert/ eñ stundum stundleg Audæfe/ og þau med vanblessan og Guds Opoktnan. Audæfeñ færa med sier omak z Armædu/ a medañ þeirra er aflad/ Otta z Ugga/ þegar þaug eru wtvegud og j vora Eignkomiñ/ Sorg og Angur/ þegar vier þaug aptur missum. Añad huort yfergiefa Audæfeñ þig/ eda þu yfergiefur þaug. Huar fyrer/ ef þu setur þÿna Von til Audæfaña/ vppa huad villtu þa vona a Daudastunduñe? Ecke er von þu trwer Gude/ til Umsorgunar a þinne Sælu/ þar þu trwer honum ecke til ad forsorga þiñ Lÿkama.

Hafe sa Almættuge Gud Umsorgun fyrer þier/ Þui skyllder þu þa efa vm/ huort hañ giete veitt þier þÿna Lÿfs Næring eda ecke? Hafe sa allra vÿsaste Herra og Drottiñ vmhyggiu fyrer þier/ Huar fyrer ertu þa stwrande/ huerneñ hañ kuñe þig ad fæda? Hafe sa milldaste og orlætaste Herrañ Forsorgū fyrer þier/

Huar

Huar þyrer efaſtu þa vm/ huørt hñ vil
ſe þig næra eda ecke? Þu hefur Loþun
Chriſti Handſkriptada/ huør ad er Dro
ttiñ yþer Himne z Jørdu/ þar vppa hlt
oodande/ Ad þeim ſem leita Guds Rijkis
z hans Riettlætis/ ſkule eckert añad na
udſynlegt a Bord breſta. Vppa þeſſa
Loſun mattu þig vel reida/ þuiad hann
brigdar ecke ſijn Ord/ aþ þui hañ er ſialf
leikuriñ ſialþur.

Agirndeñ er ſu ſuiſvirdelegaſta Afgu
dadyrkan ſem verda kañ/ Huør ed ſetur
Skiepnurnar j Sæte Skaparans. Sa
hiñ Agiarne ſetur ſitt Trauſt til Skiep
nañа/ huørt hañ ætte alleinaſta til Gu
ds ad ſetia. Huad ſem hellſt framar ver
dur elſkad eñ Gud/ þad verdur og eirniñ
framar meted enn Gud/ og frañ yþer
hann teked/ Enn huad ſem þrañ yþer
Gud er teked/ edur hønum framar virdt/
Er þad ecke auglioost/ ad þad er j Gu
ds Sæte ſett/ og hædſka Guddoomlega
Tign veitt ſ̃ verda mæ? Eſau ſellde ſi
na Frumgietning þ̃ eina litla Maaltijd/
ſo ſelia z marger Arfvoon ſijna j Himna

rijke/ sem þeim er aþ Christo wtvegud/ þ stundleg Staðe og Audæþe.
Judas selldе Christum þyrer xxx. Silf urpeninga/ So selia og þeir hinu Agiot nu Guds Nad og Vingan af Christo wtvegada/ þyrer stundlega Aura z Rij kedæme. Huorneñ kañ sa ad lata sig langa til Himneskз Sætleika Gudleg rar Nadar/ sem þullur er aþ Guñnadra fenu? Huorneñ kañ sa hia Gude sijna Lysting ad hafa/ sem hana hefur j Aud z Rijkedæme stundlegu hier a Jordune? Audæfeñ eru eirn Þyrner/ seiger Endur lausnareñ/ þar þyrer/ huor sem hellst els kar Audæfeñ og Rijkedæme/ hañ elskar skadsama Þyrna og Þysla. O huad ma rga Saal niðurkiefia þesser Þyrnarner? Þui so sem Þyrnarner leyþa ecke Hueite nu vpp ad vaxa hia sier/ So nidurkiefur og eirneñ Audæfa Agirndeñ andlegum Aoexte Guds Orda/ So sem Þyrnarn er særa Meñ og stynga med sijnum Bro ddum/ suo særa og meida Audæfeñ Mañ sins Hugskot med Vmsorg z Ahyggiu/ Huørs heþur þu þier añars þa ad vænta eñ

en þess ad þu muner sialfur eilijflega for ganga ef þu safnar alleina forgeingele gum Fiesioodum z Audæfum?

Þeir sem safna sier Fiesioodum hier a Jordene/ þeir eru lijker þeim sem ad gey ma sitt Korn diwpt nidur j rakum z Vess saslmum Jardar Hwsum/ Þuiad ædur en þeir ap vita/ þa er Korned skiemt og Fordiarfad. Huad Heimsker eru þeir z ofrausyner/ sem ecke girnast neitt annad en Jardnesk Audæpe/ Þui huorneñ kañ sa Jardneske Hlutur ad Hugsuala Sæ luñe/ z ad er eirn Ande? Sælen er skop ud til Eilijfdar/ huar fyrer þu giører he ne oriett/ ef þu lætur hana eckert annad girnast/ en þad sem stundlegt er.

Þess leingra sem þu lypter Sælunne til Guds/ þess leingra dregst hun fra gir nd og elsku Audæfana.

Skiepnurnar þær sem næstar eru Him nenum/ þær safna sem minstre Atviñu saman/ so sem ad eru Fuglar Lopts/ huorier huorke sa nie vppskiera/ nie j Kornhlødur safna. Mys og oñur Skr idkuikinde hapa samdratt og sapna til

T iij sam

samans j sijnum Holum og Fylsnum/og kiemur þad so til/ ad þær Skiepnur eru störe j Tegund enn Fuglarner. Þad er Teikn til ad Sælenn mune vera fraskare enn fra Gude/ z of samlijmd og samrijnd/ vid Jardneska Hlute/ ef ad hun elskar Audæfenn framar enn her. Gud gaf þier Sælena/ sem ad er sa dijrmætaste Hlutur/ skylldet þu þa ecke trwa honum til ad hafa Vmhyggiu fyrer þijnu Lijkamlegu Lijfe?

Gud fostrar Fugla Himensins/ skylldi hann þa ecke fostra þig myklu helldur/ þu sem ert epter hans eigenn Mynd Skapadur? Gud klæder Liliugrös Akursins/ skylldet þu þa efast vm huort hann mune vilia klæda þig eda ecke? Gud Nade/ ad Skilningur Mannsins z trwenn hans/ kann ecke ad kienna honum so myked sem Natturann all eina kienner Fuglunum. Fuglarner huorke nidur sa nie oppskiera/ helldur bijfala Gude/ og trwa honum til foostrs og forsorgunar sinna Lijkama. Enn þeir Agiornu trwa ecke Gude og hans Orde/ vt ann þeir mdur fyrre forsorge sier sialfum fyrer Atuinnunne/ so trua þeir sijdann/ ad hann mune

ne gieta þa forsorgad. Sa hiñ Agiarne
er sa allra oriettvijsaste j bland allra añ
ara Maña/ þuiad hañ hafde eckert med
sier hingad j þeñañ Heim/ eñ samt er hñ
þo so athugasamur vm samdrætt Jard
neskra audæfa/ so ad hñ villde opriotälegt
Gotz med sier burt færa wr Heimenum.

Sa hiñ Agiarne er sa hiñ Opacklæt
aste ad reikna/ j bland allra añara Man
na/ þui hañ medtekur margt gott Lan
af Guds Hende/ enn treyster hønum þo
alldrei af Hiarta til neins goods. Sa
hiñ Agiarne mæ og lyka reiknast Heim
skare ollum ødrum Møñum/ þuiad hañ
yþergiefur þaug riettu og sonnu Giædiñ/
æn huorra ad eingiñ Hlutur mæ riette
lega Goodur reiknast/ Og helldur sier
vid þad sem j Raun og Sannleika er ec
ke gott fyrer vtan Guds Vingan/ hell
ur skadlegt. Sa sem verdur Herteken af
Elsku Jardneskra Hluta/ hañ mæ ecke
seigiast Eignar Herra þeirra/ helldur
þeir hans. Agirndeñ kañ huørke med
Audæfuñ/ nie mz Ørbyrgdeñe ad wiþlo
kuast. J Ørbyrgdeñe mynkar hun ecke

þui þess siðdur sem Madurenn fær þad sem hann girnest/ þess akaþlegar girnest hann þad hann fær ecke.

J Rijkdoomenum kann hun og ecke hell dur ad þuerra/ Þuiad suo sem Auraarner margþalldast/ suo margþalldast og eirn enn Agirndinn/ og þess meira sem hinn A giarne hefur aflad/ þess meira girnest hn ad auka/ Og fer Agirndenne ecke olijkt z Elldenum/ þess meire Brennevidur sem ad hønum er lagdur/ þess mier vex hun. Agirndenn er miøg lijk þeim Vatsstraum sem hefur j fyrstu lijtel Vpptok/ enn vegs sijdann af adskilianlegum Kuijslum sem j hann koma/ þar til hann verdur eitt ognar legt og yfergnæþanlegt Flood.

Settu þar fyrer Aura Agirndenne þin ne Takmark/ so hun drage þig ecke nid ur j þad Afgrunn/ sem eckert Takmark hefur. Marger suelgia þad hier j þessu Heime j Jdur Agirndarennar/ sem þeir verda ad smellta og mellta med sier j Hel vijte ad Eilijfu.

Marger læta sig so þysta epter auinn ingenum/ ad þeir hlaupa þar þyrer sian ande

ande og vijsvitande j Glotunena.

Virdtu þetta ȝyrer þier Sala myn/ og athuga þetta gaumgiæfelega/ suo þu fordest Agirndena. Eckert af þijnu Go tze og Audæfum kantu med þier ad bera til Domsins/ vtan þad alleina sem þu hefur j Guds Nafne Fatækum gie fed/ ȝyrer huad/ þo þad sie lijtels vert eda stundlegt og fallvallt/ þa hefur Christ ur þar fyrer heited eilijfu Lijfe þeim hinu Riettrwudu. Gieȝdu þar ȝyrer þeim Fa tæku og Voludu/ so þu geymer þier þ til Framtijdarenar/ Þuiad allt hitt sem af geingur/ aȝ þui sem Fatækum er gieȝed þad kiemur ødrum j Hendur/ kanske þe im sem þu villder sijst. Su er Agirnden vest/ ad læta sier ei nægia med Drottin/ þa Madur heȝur han ødlast. J Raun og Sanleika/ vænter sa sier ecke þess Ni nneska/ s miøg mykels virder þetta hid Jardneska, Huorneñ skyllde sa utgieȝa sitt Lijf/ fyrer sin Broodur eda Naunga sem ecke vill veita hønum af sijnu Gotze hid minsta þo han bidie? Hønd þess Fa tæka er ein Nimnesk Fiarhirdsla/ Þad s

j hana er lagt/ geymer hun a Himnum/ so pad eydest ecke a Jordune, Vilier þu giora Gude þad sem hønum vel lijkar/ þa gior þu til gooda þeim Fatæka. Þad sem til gooda er giort Limunum/ þar fyr er þackar Høfudet.

Christur seiger til þijn/ ad þu skuler gi efa sier/ af þui ẽ hañ hafe lænad þier. Giordu ødrum til gooda af Guds goodū Gæzum/ so muntu gott j stadeñ hliota. Byttu wt þijnum tijmanlegum Audæfū so þu kuñer þeim ad behallda/ þui huor sem opfast a þeim helldur/ hñ tapar þe im. Hlijd þu þessare Amiñingu Christi so þu þurfer ecke sijdar ad hlijda hans a vijtum/ þar hañ seiger/ Fared fra mier bølvader j eilijfañ Elld/ þt þier fæddud mig ei þa eg var hungradur/ z c.

Ølmusugiofenn er so sem eitt heilagt Sæde. Sæer þu þessu Sædenu naum lega nidur/ þa skier þu og so naumlega vpp. Eñ sæer þu þui rijflega nidur/ þa skierdu z so rijflega vpp. Vilier þu vera j tølu saudaña Christi/ so giordu hñs sa udū til gooda. Lattu þier Vijte Rijdaña sem

s standa Christo til vinstre sijdu/ ad var nade verda/ huor ed fordæmid verda/ ecke þar þ/ ad þaug hafe rænglega fra adrū teked/ helldr þess vegna ad þaug haþa ecke Fæde z fooſtur veitt Christi Limum.

Hneigdu og beigdu vor Hiortu sanne eilijfe Gud til piñar elsku/ og Naungans/ fra Agirndeñe.

XXXVI

Um þad/ huerneñ vared og hættad sie/ riettum og søñum Kiærleika.

RJettur og Omeingadur Kiærleike edur Elska/ er sa Hlutur sem alla Tijma a heima hia þeim Gudhræddu/ z ecke kañ vid þa ad skiliast. Eingeñ Christeñ Madur er an Trwareñar/ eñ eingenn Riett Trw er an Kiærleikans.

Þar er vissilega ecke Birta eda Lioos Riettrar Trwar/ Þar sem ecke er Hite eda Ilur Kiærleikans/ Þuiad so sem ecke kañ Birtañ ad skiliast fra Sooluñe/ so

So kan ecke Kiærleikurin fra Trwnne ad skiliast. Kiærleikurin er su ytre Nꝛ æring og Verkan Sælarennar/ sem allð rei wtdeyr nie sloknar/ so leinge sem Sal en lifer andlegu Lijfe hid jnra. Sie Lijk amen an Andardrættar þa er han Da udur/ So er og Trwen daud ann Kiærle ikans. Sa heyrer ecke Christo til/ sem ecke heþur hans Anda/ en sa hefur ecke hns Anda j sier bwanda/ s eckejdkar Ki ærleikan/ þuiad Avoxtur Andans er Ki ærleikurin. Eitt gott Trie kan ecke ad þeckiast/ vtan af sijnum Avoxtum/ So kan og eingtn ad verda þeckiur fyrer trw adan Man/ vtan han hafe Kiærleikan. So s Lijkamans limer samteingast z vid magt halldast jnbyrdis / þ andan eda sæ lena Mansins/ So samteingiast og eirn in riettet Limer þess andlega Lijkama Christi/ fyrer heilagan Anda/ huør ad er Band Kiærleikans. T Mustere Sal omonis var allt yferdreigid og huled/ bæ de hid jnra z ytra med klaaru Gulle/ So byriar og eirnen ad j þui andlega Guds Mustere sie allt forgyllt og yferdreiged/ med

med Kiærleikanum/ bæde hid jñra j Hi
artanu/ z so lijka hid ytra j Werkunum.
Kiærleikureñ a ad koma Hiartanu til
Medaumkun" vid Naungañ/ Hñ a lijka
ad hræra Hendurnar til ad wtbyta z dei
la þeim hinu Fatæku/ Þui huørt gagn
er ad soomre Medaumkaneñe/ ef ecke
þar raknar aþ Hendeñe? Eñ þo er ei
ytre wtlateñ Gude þæg nie þeck/ vtann
þau kome fram af riettre Hiartãs Med
aumkan. Trweñ fær alla Hlute af Gu
de/ eñ Kiærleikuriñ wtbyter aptur j stad
eñ Naunganum øllu þui sem hañ þær
og hefur. Trweñ giorer oss Gude lijka
ad Hætte og Tegund. Nu er Gud sialf
ur Kiærleikuriñ/ huar fyrer ad þar sem
Kiærleikuriñ audsyner sig ecke hid ytra/
þar þarf eingiñ ad meina/ ad Gud mune
bwa fyrer Trwna hid jñra. Eingenn
trwer sa a Christum/ sem hañ elskar ec
ke/ eñ sa elskar hañ ecke/ sem ecke elskar
siñ Naunga/ þuiad elske hañ ecke Naun
gañ/ huørn hañ sier/ Huørneñ skyllde
hañ þa Gud elska sem hañ sier ecke? Sa
forlætur sig ecke med sønnu Trwnadar
trauste

trauste vppa Christi Velgiørninga/ sē skylldugañ Velgiørning vill ecke beuijsa sijnum Naunga. So sem eckert þad Verk mæ gott reiknast/ sem ecke fram̄ kiem ur af Truñe/ Suo er eckert þad Verk | sialfu sier gott/ sem ecke kiemur fram̄ af Kiærleikanum/ þui Kiærleikuriñ er suo sem Fræ og Sæde til allra Mañkosta/ z eingiñ sa goodur Avoxtur verkaña sem ecke vex vpp af Root Kiærleikans. Kiærleikuriñ er sa andlege Smlareñar smeckur/ huorium alleina vel smackar allt þad sem gott er/ og riettelega heilnæmt mañenum/ af Gude sent/ þar fyrer smackar Kiærleikanum allur Kross og Motgang ur vel/ Jæ/ lijka vel sialfur Dauden/ þo ad Holldenu smackest þesser Hluter sw er og beyster. Skriften seiger ad Kiærleikuriñ sie sterkur so sem Daudeñ/ Jæ/ þ mæ vel reiknast ad hañ sie sterkare eñ Daudeñ/ þuiad þad giorde Kiærleikuriñ ad Christur gieck fyrer oss j Daudañ/ hu ort Kiærleiks verk Daudeñ kuñe ecke ad hindra/ med øllum sijnum Krapte/ So kiemur eirneñ Kiærleikuriñ sañarlegum

Guds

Guds Elskendum og Astvinum/ ad gan
ga j Dauđan pyrer hań.

Oll Guds Verk fraḿkoma af Kiærle
ikanum/ lijka vel paug/ þegar hań straf
far oss vegna Syndaña/ þar þyrer eiga
og lijka oll vor Verk ad koma pram af
Kiærleikanum/ til Guds z Naungans,
Gud lætur oss sia so s̃ Speigil z Fyrermy
ndan Kiærleikans/ a ollū sijnū skopudū
Skiepnū. Soolin z oll oñur Himen tu
ngl livoma og lysa/ ecke sier/ helldur oss
Moñunum/ og odrū Dijrū a Jordune.
Jurternar eru til adskilianlegs Læknis
dooms/ ecke sier/ helldur oss z vorum Lijk
omū. Lopted/ Votneń/ Kuikindiń/ z all
ar adrar Skiepnur/ eru Mañenum til
gagns z gooda. Ad kuña adskilianleg tu
ngumæl/ er til ongrar andlegrar Nytse
me gagnlegt þ̄ vtan Kiærleikań/ þt sodd
ań Kuñatta Tungumælaña/ ef hun er
an Kiærleikans/ þa kiemur hun mañe
alleinasta til ad hroosast z dramba þar
vtaf/ eń Kiærleikuriń vppbygger z eplet
Christnena. Þott þu viter alla Leyndar
dooma ef þu hefur ecke Kiærleikann/ þa
stođar

stodar þad eckert. Þad kanstu ad sia af Dioplenum/ huor ed eckert Gagn hefur af þui/ þo hañ kuñe Leyndardooma ad skilia. Þott þu hefder soddañ Trw/ ad þu kyñer Fiollen med heñe wr stad ad hræra/ eñ hafer þu ecke Kiærleikañ/ þa kañ þig þad eckert ad bata/ þuiad þuilijk Trw þienar alleinasta til þess ad giora Furduverk/ eñ ecke til þess ad giora þig Sæluholpeñ.

Kiærleikuriñ er ypparlegre helldur eñ framkuæmd Dmsemdarverkaña/ þuiad Kiærleikuriñ er obrygdanlegt og eigenlegt Teikn riettra og sañra Guds Barna. Eñ Dmsemdarverkeñ ad gieta gi rt þad veitest lijka vel þeim hinu Oguðlegu. Til einskis kiemur þad/ þott þu wt byter a medal Fatækra ollum þijnum Audæþum/ hafer þu ecke Kiærleikann þar med/ þuiad Goodgiordernar hid ytra eru eckert añad eñ Hræsne/ ef þær koma ecke fram af Kiærleikanũ hid jñra. So eru Læker Goodgiordaña/ Sauruger og einskis verder/ ef þeir spretta og plioota ecke wt af Bruñe Kiærleikans.

Kiær

Kiærleikureñ er þolenmodur/ þuiad
Madur reidest þeim traudlega/ sem hañ
tiett elskar. Kiærleikuriñ er goodgiarn/
þuiad sa sem aꝼ Kiærleikanum giefur
Naunganum sitt goodviliugt og Elsku
samt Hiarta/ Huørneñ skyllde hañ kuña
ad neita honum añara ytre Velgiorn
ingaña/ sem længtum miña eru verder?
Kiærleikuriñ er ecke Ofundsiukur/ þuiad
hñ virder añara Lan sem sitt eiged/ og
gledst aꝼ þui sem sijnu eigeñ. Kiærleik
uriñ giorer eckert Illmañlega/ þui aller
fordast þeim til miska ad giora/ edur þa
ad styggia sem þeir elska. Kiærleikureñ
Hrokar sier ecke vpp/ þuiad fyrer Kiærlei
kañ verdum vier jsibyrdis Limer a Chri
sti Lijkama/ Eñ huørneñ kañ eirn Lim
uriñ vpp yfer ødrum ad þikiast? Kiærlei
kuriñ syner ecke a sier ohijdt Vidmoot/
þui þad kiemur af Reide/ eñ ecke af Kiær
leika/ huør ad er so sem Taumur z still
ing Reidiñar. Kiærleikuriñ leitar ecke
epter þui sem hans er/ þuiad þañ s mad
ur elskar/ þañ sama metur hñ meir eñ
sialfañ sig/ og leitar framar hüs gagns

B eñn

eñ ſijns eigens. Kiærleikureñ verdur ecke
til jlls vppegndur/ þuiad øll Reide kiem
::: af Drambſemeñe/ eñ Kiærleikurinn
helldur ſig huørium lægra. Kiærleikur
eñ þeinker ecke jllt/ þui þeim ſem vier hu
gſum jllt/ þa kuñum vier ecke kiæra ad
hafa. Kiærleikuriñ gledur ſig ecke yfer
Ranglætenu/ þuiad hañ fiñur til añara
Synda/ ſo ſem þær a ſialfum hønum
læge. Kiærleikuriñ vmlijdur allt/ Trw
er øllu/ vonar allt/ Hañ vmber allt/ þui
ad þad ſem Kiærleikuriñ vill lata ſier
giøra/ þad giører hañ og eitneñ ødrum.
Tungumalunum mun liña/ og Spado
mumm mun ſlota/ og Spekeñe hætta/
eñ Kiærleikuriñ mun alldrei afmadur ve
rda/ helldur þad ſem avantar hier j He
imie/ þad mun vid hann aukaſt j ødrum
Heime/ ſo ad hañ verde þar algiørdur ꝛ
fullkomiñ. Gud ſkipade ad þar ſkyllde
gioraſt tuø Alltare j Tialldbwdeñe/ og
ad Elldeñ ſkyllde taka af þui fremra/ og
bera hañ jñ a þad jñra. Alltare þeſſe
tuo merkia tuøfalldañ Hoop Guds Ba
rna. Añar er hier ſtrijdande a Jørduñe
Eñ

Eñ aklar Sigrē hrosande a Himnum/ So verdur og Elldurin Kiærleikans flu uttur fra þessum Hoopnum ã a Jørdune strijder/ z til hins ã þar vppe þagnar.

Hugsadu hier vm Sæla mijn/ z kapp kostadu ad hallda Kiærleikanum. Huor neñ sem þisi Naunge er a sig komiñ/ þa er hañ þo sa hiñ same/ sem Christur he fur virdst ad deya fyrer/ Þui skyllder þu þa synia þeim hinum sama Lijtels Vel giørnings/ sem Christur lagde sitt Lijf wt fyrer? Ef þu elskar Gud riettelega/ þa hatar þu visselega ecke hñs Jmynd. Vier erum aller eirn andlegur Lijkame/ þui ber oss øllum ad hafa eina andlega Sal. Þad er ecke tilheyrelegt/ ad þeir skule Lifa j Sundurþycke hier a Jørdunne/ sem til samans eiga ad bwa sijdar a Himnum. Med þui vier viljum aller vera samhuga j þui ad Trwa a Christum/ Þui skulum vier þa ecke jnn byrdis samhuga vera. Vier erum aller Þienarar eins og hins sama Herra/ hu at fyrer ecke er riettvijst ad vier skylldum knurra vor a mille/ edr vera osamþycker.

Sa Limur a Lijkamanū er Daudur/ ſm ecke ꝥiñur til þeſſ ſem meinlegt kañ ad vera odrum Limunum/ So þarf og eing eñ ſa ad meina ſig ad vera andlegañ Lim a andlegum Christi Lijkama/ ſem ecke lætur ſier til Hiarta ganga þad ſem ha ns Naunga ſturlar edur ſkadar.

Eirn Gud er Fader vor allra/ huorn vier og eirneñ nefnum vorn Fødur Dag lega/ epter þui ſ Christur hefr kient oſſ/ eñ huorneñ ſkyllde Faderen þeckia þig fyrer ſiñ eigeñlegañ Son/ vilier þu ei þe ckia hans Børn fyrer þijn Syſtkin? Oſſ ber Meñena ad elſka/ epter Guds Bod orde. Sieu þeir verduger þeirrar elſku/ þa lætum oſſ þa þar fyrer elſka/ ad þeir eru þeſſverder. Eñ ſieu þeir þeirrar elſ ku overduger/ þa lætum oſſ þo ſamt elſka þa/ ꝫ lætum þad rijkia ȷ/ ad Gud er þeſſ verdugur/ ad vier hlijdum hønum. Elſt er þu þañ þig hatar/ þa audſyner þu þar med ad Gud elſkar þig/ Reiknadu ec ke ſo til þeſſ/ huad Meñerner giordu þi er ſo ſ til þeſſ/ huorneñ þu hagier þier/ og hafer hagad a mote Gude. Aeckadu ecke

ecke so vppa "þad huad þiñ Ovinur giør er þier rangt til/ so sem vppa þad/ huad myked gott sa hafe þier giørt alla Daga/ sem hefur skipad þier/ þu skuler elska þiñ Ovin. Vier erum Naungar hu ør añars jñbyrdis/ med þui vier erum af somu Verkefnum/ og eins til komner j Heimiñ aller samañ/ eñ Brædur og Systur erum vier þui jñbyrdis/ ad aller vier væntū oss jafnt þessarar Himnesku Arfleifdareñar/ Skaum þar fyrer til vier elskum huør añañ.

Upptendra þu j oss Goode Gud og eilisfulege Fader/ Elld Kiærleikans og sañrar Elsku j þijnum heilaga Anda/ Am̄.

XXXVII

Huørneñ Meñ skulu astunda Skijrlijfed og Tucktugt Lijferne an Losta Saurgunar.

Hа sem vill vera Herrans Christi riettur Lærisueirn/ honum ber ad stunda vppa heilagt Skijrlijfe og Hreinlijfe. Gud er

Viß eirn

eirn skyr og hreinn Ande/ Huar fyrer hann vill med skijrlijfum Bænum/ þad er/ af skijrlijfu Hiarta wtkomnum dyrkadur verda. Eirn af þeim gømlu og vijsu sagde/ ad Helgun Sælarennar og Skijrlijfe Lijkamans/ sieu tueir Lyklar Gudrækneñar og Farsælldareñar/ Nema so sie ad Lijkameñ verde geymdur hreinn z oflecka dur fra Lostaseme z Saurlijfe/ þa kann ecke Sælenn alvarlega nie jñelega ad bida siñ Skapara. Lijkamer vorer eru Mustere H. Anda/ Huar fyrer vær ættum vel ad varast ad taka ecke Lime Christi/ og giøra þa ad Limum Hooruñar.
Lætum oss stunda til ad hallda oss vid Gud Drottinn vorn med Truñe og skijrlijfenu/ so vier verdum eirn Ande med hoñum/ enn fordunst ad hallda oss til Horkueñaña so vier verdum ecke eitt Holld med þeim/ Þeir j Soodoma Borg vrdu slegner med blindne af Drottne/ Ja/ bæde med lijkamlegre z andlegre Blindne/ Si ma straff geingur enn nu j Dag yfer alla þa s i saurlijfenu lifa/ Þeir sia ecke Fegurd þess edla Brwdgumans vors a Him

nium

num/ Eñ þeim ſyneſt ofþagurt Andlit Lauſakueñaña/ ſ͂ po er andſtyggelegt bæ de þ Gude z ollū Moñum. Saurlijfes þeirra j Sodooma Borg var Nefnt med Ellde og Breñeſteine/ ſem Drottin liet nidur rigna aþ Himnū yfer þa/ Sō vpp tendrar z eirneñ Gud girndarbruna olet felegrar elſku med eilijþu Bæle Helvijſt ra Kuala/ huørt Bæl alldrei wiſlocknar helldur vppgeingur Reikur þeirra Kua la vm allar Allder Eilijþdareñar.

Vt af þeirre Heilogu Jeruſalem ſem þar vppe er/ eru wtelucktter Hundarner/ þad eru þeir Saurlijfeſsomu.

Chriſtur heþur oſſ þueiged j ſijnu dijr mæta Bloode/ j Skijrnarlaugeñe/ huar fyrer vier ættum med allre æſtundan ad varaſt/ad vier kuoludū oſſ ecke aptr j and ſtyggelegum Saur Loſtaſemeñar. Þe ir allra Ogudleguſtu Skalkar ſkaṁaſt ſijn þeſſ hattar Glæpe ad fremia j amn ara Maña Augſyn/ huar mz ad þeirra Nattura/ er þeim ſem añar likar de Pre dikare vm Andſtygd þeirrar Syndar. Skylldū vier þa ecke ſkaṁaſt vor myklu

 pramar

framar j Guds Augsyn og hans heilo
gu Eingla/ soddañ Synd ad fremia:
Nuorke Morvegger nie nockur Afvik
kuña Mañe ad skyla fyrer Guds Augli
te og hans Augum/ sem eru skiærare enn
Sooliñ. Eingeñ Fylsn nie Leyne/ kuña
wte ad byrgia Samviskuna Mañsins/
Ecke helldur wte ad loka Vardhallds
Einglana/ Eru þad ecke tueir orugger
Vottar/ þegar Einglarner ꝛ Samvisk
añ ganga fram og vitna a mote Mañe
num. Þad er furdanlegr Hlutr/ huorsu
ad girndarbruneñ Lostasemeñar bælast
allt vpp j Himeneñ/ ꝛ ꝥ Guds augsyn/
þar heñar jllaluecktande Andstygd leggr
allt nidur j Helvijte. Þesse skamviña vel
lysting/ leider epter sig eilijfa Eymd og
Kualer. Lystingeñ s̄ Natturuna kitlar/
varer vm eitt Augnablik/ eñ Kualern
ar sem su kitlande Lyst forþienar/ vara
vm alla Eilijfd.

Þar fyrer skyllde Minning þess Kross
festa Jesu/ Krossfesta j þier ꝛ þijnu saur
ugu Hollde soddañ saurugar Girnder/ ꝛ
Vmheinking þess eilijfa Helvijska Ell
ds nid

ds nidur ſlockua Girndarbruna Saurlij feſins. Taar Jdranareñar kuña beſt ad wiſlockua Opurhita Holldlegrar Fyſne z Eiſku Holldſins deyfer beſt Otte DR Ottins.

Giættu þar ad/ huorſu Loſtagirndeñ er pull med Hugſyke og oſiñu/ huorſu ad Loſtaſamur Verknadur er ſkamarlegur og fyrerlitilegur/og huorſu hans Enda lykt er vanvirduleg. Athuga þu ecke þ blijdlega Alit Diofulſins/þegar hñ vill teigia þig til Loſtagirndareñar/ Helldur hans banvæna Hala/med huorium hñ ſtijngur þig j Hiarta/og Samviſku/þeg ar Saurlijfes girndeñ er zrafiſkuæmd.

Hugſadu ecke ſuo vm þañ ſtutta tijma a huorium ad girnd Holldſins varer/ ſo ſem vm þañ eilijfa obriotanlega tijma/a huorium ſlijkrar Holldſins Lyſtingar ve rdur hefnt.

Aſtundadu ad vppfrædaſt j Skilninge Gudlegra Orda/ og þa munu þier ſyn aſt liooter Leſter Holldſins.

Taktu þier allttjafnt nockud pyrer He ndur ad jdia/ þutad j Yñ og Jdiu kann

Freistaren ecke so a þig ad orka. Þegar David var eckert ad giøra/ og han leit wt af sijnum Lyftesal/ þa gat Dioþullin suiked han/ Enn a Joseph gat han ecke vñed med Lostasemeñar Snøru/ þuiad han var alldrei Jdiulaus. Settu þier þ Sioner so sem a þeirre og þeirre stundu/ þa og þa mune Daudeñ koma/ og so mun þier visselega missa finast koma til Holld sins Epterlætis. Elskadu Sparseme j Mat og Dryck/ og þa verdur þier hæg ast ad standa a moote Lostagirndeñe.

Þegar Bwkureñ er varmur af æfeing um Dryckium/ þa plagar af þeim Vatna ad tendrast Brune gleifelegrar elsku. J Sælgiæte Holldsins plagar Skijrlijf enu ad vera hætt og vanþared/ Huar fyrer/ ef þu þoostrar Hollded med ofmyklu Sælgiæte og Munadarlijfe/ þa elur þu þar z fostrar þiñ daudlegañ Ovin. Min stu þar fyrer ad næra so Hollded/ ad þad gleyme ecke ad þiena z vera vndergiefed Andanum/ og ad temia þad/ so þad verde ecke of framfwst og odællt. Settu þier fyrer siooner skielþing z Ognan þess sein

asta

afta Drottins Dooms/ þar med slecktur þu slokt og Dempad Hollðsins Girnd arbruna.

A þeim Deige mun openberast heim ugleg Verk Lijkamana/ Men verda þa Reikningskap ad standa af huoriu onyt is Orde/ Quad myklu strangare Reikn ingskapur mun þa verda heimtr/ af saur ugum z klæmlegū Ordum? Verde men ad giora Reikningskap a klæmlegum Ordrædum/ Quad myklu þramar munu þeir þa verda ad standa Reikningskap af nijdlegum z hæduglegum Lostaverkum/ Þo oss þirnest yfer nijdugleika Lostaseme nar hier j Heime/ af þui vier hana sifel lega (kast skie) ïdkum/ þa verdur hun þo j seskri minne/ þegar Gud kallar þ Doom inn/ hia þeim s ei fyrre ad sier sied hafa. Quar til stodar þad þa/ þo ad eitt Saur lijfe sie huled og duled þ Mönnunū vm no ckra stund/ med þui þad verdur framleidt þ Augu og Asynd allra Mana a Deige Doomsins? Quart gagn giorer þad þo þu komest vndan Jardneskum Doome/ þ fyrst þu kant ecke ad flyia vndann þeim Himnesk

Himneska Doomenum? Sa Himneske Doomaren lætur sig ecke kreinkia med Mwtum nie Gaafum/ suo han þar fyrer halle Riettenum/ þuiad han er sa allra riettsijnaste og riettvijsaste. Han vijkur ecke af Riettenum fyrer nockra Boon eda Beidne/ þui han lætur sig af øngum yfertala/ z er eirn strangur Domare.

Vndan hans Løgsøgn kantu og ecke helldur ad flya/ þui han er Allsheriar Doomare. Þu kant ecke med fegrunar Afsbotun þina Mælefna þessan Doom aran ad blinda nie bleckia/ þuiad han er sa allra vijsaste Domare. Þu gietur ecke vndan hans Dooms Alyktun appelle ad þitt Mæl/ þuiad hn er sa allra hæsta Yferdoomare.

Strags sem þesse Doomaren grenst ast epter nockru/ so kiemur fram Sanleikurin. Sem han openberar nockud/ suo verdur þad øllum auglióst/ og sem han ælycktar nockud/ þa hefur þad strax sij na Framkuæmd.

Lattu þier þar fyrer Sæla mijn stan da Ygg og Otta af þessum strænga Do
mar

maranum/ og þa mun ecke su kitlande
Girnd Lostasemeñar gieta þig suiked.
Vertu Roosa Kiærleikans og Lilia Sk
ijrlijfesins. Lærdu af Christo þijnum Br
wdguma Lijtelæti. Lærdu og lijka af h-
num Skijrlijfed. Miøg tignarlegt z yp
parlegt er Skijrlijfed/ huørt ad Herrañ
Christur hefur vijgt og helgad/ sæmt z
tignad j sijnum helgasta Lijkama. Mi
og tignarlegur Hlutur er Skijrlijfed/ þui
þad lætur Mañ sem j Holldenu lifer li
þa fyrer vtan Hollded.

So sem eingiñ Hlutur er Forsmænar
legre og Mijnkunarlegre eñ sa/ ad verda
yferuñeñ af Holldenu/ so er og eingiñ æd
re og Vegsamlegre eñ sa/ ad yfervinna
Hollded og Holldsins Girnder. Meñ ei
ga ecke alleinasta þa ytre Saurgun Sa
urlijfesins ad fordast/ sem skiedz j Verku
num/ helldur og eirneñ þa iñre/ sem skied
ur j þaunkum og Hugferde Mañsins
Hiarta/ þuiad ecke dæmer Gud ad eins
yfer ytre Verkunum/ helldur og eirninn
yfer þeim iñre þonkum og Hugreñing
um. So sem med illwdlegu Yferbragde
skad

stadast Kiærleikurin̄/ so stierdest og eirn
in̄ tijdt og opt Skijrlijfesins Dygd med
Girndarsømu Augnan̄a Tillite/ Þui so
seiger Sanleiksins Munnur/ Huør sem
lijtur til einnrar Kuinn̄u/ so hn̄ girnest ha
na/ han̄ hefur alla reidu med hen̄e dry
gt Hooran j sijnu Hiarta. So sem nu ad
torvellt er/ad standa a moote þessum Le
ste/ So vegsamlegt er ad sigra han̄ og yf
er vinna/ huørium sem þad verdur af Gu
de veitt. Þad er vijst torvellt ad wisløck
ua Girndarbruna Lostasemen̄ar/ þui hn̄
kueikest j Hiarta Æsku alldursins/ upp
tendrar þa enu fullordnu/ og lætur ei hell
dur j Fride þa enu gømlu/ og ꝫ hun for
acktar ecke ad nema sier stadar j Hreisum
Þra fatæku/ So skam̄ast hun sijn ꝫ ecke
helldur ad vera Giestur j ypparlegum
Herbergium þeirra Vollduga. En̄ suo
sem hier er stoor vande a þessu Strijdenu
ad hallda þad riett/ ꝫ verda ecke sigradr/
So stör Vegsemd er þad ad vinna Sigur
in̄ a þessum Leste/ og standa han̄ af sier.
Vier eigū ad bera oss ad wisløckua strax
þan̄ allra fyrsta Neysta Girndaren̄ar/ ꝫ
j Hiart

j Hiartad kiemr/ so ad Elldsmatur/ eda Tundur jllra Panka safneſt ecke ad Þui Reiſta/ og verde vm ſijder eitt Logande Baal.

Poſtulin̄ ſkipar oſſ ad ſtrijda a mote øll um ødrum Løſtum/ en̄ Loſtasemena hell dur han̄ ſo andſtyggelegan̄ Løſt/ ad ecke ſie hættulauſt ad ſtrijda vid hana/ z ſkip ar oſſ Þui/ ad flya fyrer hen̄e/ og fordaſt hen̄ar nælægd. Vmflyed (ſeiger h̄n̄) Sa urlijfesgirndena/ Þ̄ girndin̄ hun kiemur til vor/ ſo ſem eirn ſa Þurfamadur/ ſem ſyner a ſier/ h̄n̄ munde lijted vm ſig hafa po Hønum være Hws lænud/ En̄ komiſt han̄ jñ j Hiartad/ pa giører han̄ ſig ſtr ax ad diørfum Gieſt/ og ſijdan̄ ad Hwſ rædanda/ ſo ad han̄ giører Þan̄ ad ſijnū Þræl vm ſijder/ ſem hønum nockurn tij ma lofade jñ j ſitt Hiartans Herberge. En̄ hitt er Rꝇded hollaſt/ ad læna hon num eckert Hws/ Þui ſynte Madur h̄n̄ j fyrſtu/ ſuo geingur han̄ fram̄ hia hon um/ og leitar ſier vpp an̄ann/ ſem hann kun̄e ad ſun̄kia/ Þar fyrer vilier Þu ecke læta Þen̄ann Þvin ypper Þier Drottna/ Þa

þa veittu honum ecke Vidtoku j þijnu Hiarta.

Vardveittu oss Drottin Myskunsemd aña/ j Hugskotsins Heilagleika/ og Lijk amans Skijrlijfe og Hreinleika/ Amen.

XXXVIII
Vm þad/ Hueřsu Fallvallt og ostødugt ad þetta vort Lijf sie.

Virdtu þyrer þier Sæla mijn/ Eymd þessara Lijfdaga/ huad hrapallega þeir lijda/ so ad Hiarta þitt lære ad heria sig vpp wr Hiegooma stundlegra Hluta/ og girnast sijna Fødurleifd a Himnum. Þessu Lijfe er so vared/ ad þess meir vid þad leg st af Tijmanum/ þess meir stitteſt þ/ z þegar Lijfdagarner eru marger kommner/ þa þrecka þeir vid þa Mergdena/ þad er so s ein lijtel stund aller vorer Lijfdag^r/ og þo miña eñ eiñ lijtel stund/ Þui þyrer eñ vier kuñum ad sia oss vm/ þa eru þeir vm

vmlidner/ og Eilijfdeñ fyrer Hondum.
Vier erum j þessu Lijfe suo sem Giester z Pilagrijmar. Abraham hafde ecke ford um eigeñlegañ Bwstad/ eda eigennlegt Heimele a Canaans Lande/ eñ eirn Legstad ætte hañ þar og hans Erfingiar huorn hañ hafde sier keypt. So er og þetta Lijf/ eigenlega so sem vor Dauda stadur og Greptrar stadur/ og so sem añ ad Pilagrijms Herberge. Vpphaf vors Lijfs/ þad er og so vpphaf til Daudans þui strax sem Lijfdagarner eru a enda/ so er Daudeñ þar hia/ og fylgest ad med þeim seinasta Deige Doomsins.

Lijfdagar vorer þesser eru lijker eirnre Siglingu/ Sa sem sigler/ huort helldur hañ stendur/ situr eda liggur/ þa nælgast hñ alltiafnt eins Hofnena sem hañ sigler til/ og hañ ber þar ad Lande/ sem Byreñ bleyter honum. So fer ossog so a þessum Lijfdogum og Lijfs stundum/ huort vier sofum eda vier vokum/ Huort vier liggium/ situm eda gaungum/ huort vier vilium eda ecke/ þa nælgunst vier alltijd Stund fra

X stund-

stundu/meir og meir Ending Lijfdaga
ñа vorra. Þetta Lijf ma helldur reikn
ast Daude eñ Lijf/ þuiad vier deyum bu
rtu Daglega/ og Daglega eydum vier
nockru af voru Lijfe. Þetta Lijf er fullt
af Sorgum/fyrer þad sem vmlided er/
Fullt af omake og Erfidismunum/ veg
na þess sem nælægt er/ Fullt af Vgga z
Otta/vegna þess sem okomed er/ Jñgan
gur til þessa Lijfs/ er hryggelegur/ Þui
ad Kuein og Vein er fyrsta hliood Vng
barnsins/ sem j Heimeñ verdur fædt/ og
er ecke olijkt þui ad reikna/suo s̃ ad Vng
barned mætte fyrer sier alla þa Eymd z
Olucku/sem a epter kiemur. Lijfed sialft
er sijdan veikt og ostyrkt/ a huørt marg
er Kuillar og Sootter vilia strijda/z ma
rgar vmhyggiur onæda og kuelia. Burt
føreñ er hrædeleg/ þuiad þegar vier verd
um burt kallader/ þa førum vier ecke ein
ersamler wr þessu Lijfe/ hellдur fylgia
oss øll vor Verk/og j giegnum Daudañ
gaungũ vier fram fyrer Domstool Dr
ottins. Gietnadur vor er saurugur z ohr
eiñ af syndeñe. Fædingiñ aum z Eymd
arfull

arpull. Lijfed Eymd og Stroppun. Da udeñ Kuol og Preinging. Vier ſkøpuſt um þyrſt j Moodurlijfe/ midt j millum Saurendaña/ Vier næruſtum þar midt j Myrkrunum/ og vier ætleiduſtum þad añ med Sooft og Kualræde. Vier erum Þyngſl vorra Mædra fyrer Fædingena eñ þeirra Kuol z Daude ad reikna j Fæ dingeñe. Þegar vier fæduſtum fyrſt/ þa erum vier ſuo ſem Gieſtkomande j þenn añ heim/ Eñ a medañ vier duelium hier þa erum vier ſo ſem Leigulidar/ þuiad ḣt edan verdum vier oſſ aptur ad flytia/ fy rer Daudañ þa Kalled kiemur.

Vor fyrſte alldur veit huørke ad ſeigia af goodu nie jllu/ þui ḣñ veit ecke grein armü þar a mille ad giøra/ midalldurinn vor þiaeſt af ſorg og omake/ eñ Ellealldurinñ af þyngſlü og Sootü Alldurdom ſins. Allur tijme þeſſa ſtundlega Lijfs/ er añadhuørt vmlideñ/ nærverande eda okomeñ/ ſie ḣñ vmlideñ/ huad er ḣñ þa ad reikna vtañ ecke par? Sie ḣñ nærver ande/ þa er ḣñ fallvalltur/ eñ ſie ḣñ oko miñ/ þa er ḣñ ovijs. J vorü Vppruna/

þa erum vier eckert añad eñ rotedSædē. A medañ vier hier lifum/ ecke añad ad reikna eñ so sem Vatnsbola/ þegar vier deyum/ ecke añad eñ Orma z Madka fæda. Jordena berum vier j voru Hollde/ Jordena trodum vier/ og ad Jordu verd um vier. Þar fyrer er þad/ þo vier verdum ad bædast/ aumur og audvirdelegur Hlutur/ þo vier verdum hier ad lifa/ ecke añad eñ Sorg og Armæda/ Og þegar vier verdum hier vid ad skilia/ ecke añad eñ Kwgun og Þreinging. Lijkameñ vor er eitt Jardhws/ j huøriu ad bwa Synd og Daude/ huørtier Jñbyggendur þetta arma hreyse daglega nidurbriota z nijda.

Allt vort Lijf er eitt andlegt Strijd/ Þuiad vppe yper oss j Loptenu asækia Dioplarner/ og vtlia oss fordiarfa. A hægre og Vinstre Sijdu Heimuriñ/ Hid nedra sæker ad oss Helvijte/ Og hid jñra sialfst Hollded og spillt Náttura.

Mañsins Lijf mæ reiknast eitt strijd þui þar Slijma mvallt Sæl og Lijf til samans/ og vill sitt hallda huort. Huar skyllde Madur þa taka glede og Roose ind j soddañ Styriolld? Skylldu nockrer

nærverande Hluter gieta oss gladt eda sorlystad/ med þui ad aller Tijmanleger Hluter hafa sijna ending vm sijder/ enn hitt sem okomed er/ hefur ønguа Ending þegar þad hefur feingid sijna Ending/ sem vier elskum og hitt kiemur nær z nær sem vier ottunst. Ecke faaum vier annad Gagn eda Abata af løngum Lijfdøgum enn þetta/ ad vier dryium þess fleyra vondt/ z sium oppa þess fleira hørmulegt/ z lijf dum þess fleira ogiedfellt s vier lifum leingr/ þ hofum vier j Abatann af løngum lijfdøgum/ ad æflogun Syndarennar verdur þess þy ngre og stærre/ sem vier leingur lifum.

Huad er Mannskiepnann ad reikna? Hun er Þræll Daudans/ reikande Pilagrijm ur/ veykare enn Vatns Boola/ og skammvi nare enn Augnablik/ þunnyтare enn Skug ge/ z Hiegomlegre enn eirn Raddarhlio dm/ Brothættare enn Gler/ ombreitaleg sem Vindur/ z ovissare enn Draumur.

Huad er þetta Lijf ad reikna? Þad er Epterbijding epter Daudanum/ Haf Ey mdanna/ ein lijtel Bloodbladra/ huøria ad eitt lijted fall eda Tilfelle kann ad spr

 eingia

eingia/og ein lijtel Soott ad pordiarpa/
Æpeñ vor fram̃ epter mæ reiknast so sem
Volundarhws/jñi huørt vier gaungũ/
strax wtap Moodurlijfe/og ræfum þar
ville'/þar til vier finnũ þ oss dyr Daudãs.
Þessu Lijpe er so hætt s̃ Glere/þ lijdur so
pliott s̃ Vatnsstramur/z er onædasamt
so s̃ añar Bardage/edur sypelld Orusta/
samt lyst þ morgñ miøg girnelegt. Þet
ka Lijf sijnest so s̃ ein vegsamleg og dyr
mæt Nit/ Eñ vpplijker þu þessare Nit
eñe/med Hnijfe Sañleikans/ þa muntu
siaa ad þar er ecke añar Kiarne jñe þ/eñ
Madkar z Forrotnan. J kringum þañ
stad s̃ Sodoma z Gomorra hapa nidur
socked/ er skripad ad vaxe miøg dægeleg
Eple æsyndum hid ytra/ eñ sie a þeim te
ked/þa groppna þau/z eru ecke þar vtan
Reykur z Niegome hid jñra. Þessũ Ep
lum er miøg lijk standleg Velgeingne þe
ssa Lijfs/ huør ed fogur er asyndũ ed yt
ra/eñ sie hun gaumgiæfelega ransokud/
þa sier Madur ad hũ er j Raun z Sañ
leika lijkust Reyk og Dupte.
Settu þar þ ecke Saala mijn alvarlega

þijna þanka til þessa Lijfs eda til þess ſ j þessu Lijfe kan̄ ad vera/ helldur til þessarar epterkomande gleden̄ar. Verdu ſaa̅n þen̄an̄ ſtutta tijma ſ oſſ er giefen̄ ad lifa j þessū Heime/ vid þa obriotanlegu Eilijfd/ og ſo mun þier hægt verda ad dæma/ huad he imſkulegt ad þad er/ ad hallda ſig vid þetta ſtutta og fallvallta Lijf/ en̄ gleyma þui eilijfa og oendanlega Lijfenu. Þetta Lijf lijdur fliott/ en̄ ſamt ſ ædur þa an̄ad huort ødlunſt vier þ eilijfa Lijfed a þessum bliottlijdande Lijfſtundum/ ellegar og ſo miſſum vier þad. Þetta Lijf er miøg aumt/ en̄ ſamt þa an̄adhuort næ Menn þre eilijfu Farſælldeñe j þessu Lijfe/ eda þeir ſleppa hen̄e. Þetta Lijf er miøg Armæduſamt/ en̄ ſamt an̄adhuort næ-um vier eda ſleppum þeirre eilijfu Roo ſemd j þessu ſo Armædufullu Lijfe.

Þar fyrer/ ef þu girneſt ad næ þui eilijfa Lijfenu/ þa leitadu epter þui af øllu Hiarta/ j þessu ſtundlega og ballvallta lijfenu. Brwkadu þen̄an̄ Heim þier til ſtundlegra nota/ en̄ lættu ſamt hiarta þitt ecke vid han̄ feſtaſt. Haf þu þijnar høndlar

 hier

hier j þessu Lijfe/ eñ lætlu ecke Sælena
þijna/ nie Sælareñar þancka þesta sig
of miøg vid þetta Lijf. Medferd a Ver
alldlegū hlutū skad' mañ eckert/ ef ad Ni
artad elskar þa ecke ofmiog. A Hunnen
um er vort Fødurland/ Eñ hier j Neim
enum Giesta Nerberge/ Lætlu þier þar
fyrer ecke so pocknast þetta Giestaherbe
rged/ þo þu meiger þar vera so sem vm ei
na Dagstund ad reikna/ ad þu læter þad
þig burt tæla eda draga fra Girnd z ef
erlængan þess himneska Fødurlandsins.
Þetta Lijf mæ reiknast so sem Sioarhaf
eñ þad eilijfa Lijf mæ lijkiast vid Hofn
þessa Hafsins. Hvør villde nu so bernsk
ur vera/ ad hañ villde vilia þad til eirn
ar fliotflijdande Lognstundar a Hafenu
ad missa þa eilijfu og vggalausu Fridar
hofn eilijfrar Farsælldar? Þetta Lijf lij
dur fliott/ og þo ad nockur elske þad/ þa
seinkar þad sier þo ecke þess vegna/
helldur flyr þad fra honum/ þegar
minst vonum varer/ Þui skyllder þu þa
vilia trwa þui/ med þui þad er suo fallva
lt? Þad er hin stæsta Hætta og Vogun
ef þu

ef þu dirfest a eirnre hiñe minstu stundu
ad vera Uggalaus vm þig/ þui til kann
ad bera/ ad a þeirre sömu stundu/ suo lijt
el sem hun er/ meige Daudiñ endingu gi
øra a þijnum Lijfdøgum. Eñ hitt er þar
fyrer Nættuminst/ ad vænta sier Dauda
ns a huoriuin Tijma/ og a huørre stun
du/ og ad bwa sig þui vnder hañ med riet
tre Jdran jafnlega.

Gud skickade eirn Orm s̄ stinga skyll
de Grastundeñ sem vppvoxs yfer Høfud
Jonæ Spamans/ aþ huøriñ hñ hafde
storan Fognud/ og þotte miøg vænt vm
hañ/ og Lunduriñ vppvisnade og þorna
de. So hefur Gud sent Orma foreydslu
nar j alla stūdlega Hlute/ so ad þeir sku
le vppeydast og ad øngvu verda/ huorsu
vænt sem marger læta sier vm þa þikia.
So sem þar fyrer gott er ad bloomgast
med Heimenum bloomlegum/ so er jllt ad
skapast med Heimenum tøpudum.

Drag þu vor Hiorttu Herra Jesu Ch
riste fra Elsku þessa Heims/ og vpptend
ra j oss Girnd og Epterlangan til þess
Himneska Rijkesins Amen.

XXXIX
Um þad/ hvad Hiegom legur og Fanglitur Hlutur ad Verollden sie.

Elskadu ecke Sala myn/ neitt af þui sem j Heimenum er/ þui Heimurinn mun fyrerfarast/ og aller þeir Hluter sem j honum eru munu med Ellde vppbrender verda.

En huar være þa þijn Elska? Elsk adu helldur þaug eilijfu Giæden/ suo þu meiger eilijflega lifa.

Oll Skiepna er Hiegomanum vnder giefen/ sa verdur z eirnen Hiegomlegur z Skiepnurnar ofmiog elskar. Elska þu þann stadfasta ofallvallta Gooda/ suo ad þitt Hiarta verde stadfast og ohuikullt.
Lattu þier ecke ofoænt þikia vm Verall lega Hefd eda Metord/ þui huør sem of freklega girnest epter Metordum hia mo nnunum/ hann kann ecke tignadur ad vera af Gude. Sa z leitar sier epter verlalldlegre Tign z Virdingu/ hann verdur ad haga

sier

ſter z hegda epter Veralldarekar vÿſu/ z ad pocknaſt Verolldene/ eñ huor ſ Ver olldune pocknaſt/ kañ ecke Gude ad pock naſt. Pad er allt ſkamvint og forgeinge legt/ ſem vier odluſtum af ſkamviñum z forgeingelegum Hlutum/ huar fyrer ad Veralldlegur Heidur z Nefd/ kañ ecke añars eñ ſkamvin ad vera/ Pad ſkiedur opt/ ad ſa ſem a odrū Deigenum er aþ Heimenum vpphafeñ med Heidre z Vir dingu/ allt j Himeniñ/ ef ſeigiaſt mætte Nañ er añars Dags þar epter/ aþ Hei menum meſt foracktadur/ Smadur og hrakenn.

Stundadu til ad pocknaſt DRottne/ þui þ alleina er riettur Heidur z Vegſe md/ ſ hañ veiter ſijnum elſkendum/ z hñ bregſt nie duſnar alldrei. Huorneñ kañ Madur ad vera betre þar fyrer/ þo hañ ſie j myklum Virdingum halldenn aþ Monnunum? Epter þui ſem Guds Auglit virder hañ/ epter þui er hann j Raun og Sañleika verdur. Pegar Gyd ingarner leitudu vid ad hondla Chriſt um/ og giora hann ad Konge/ þa flwde hañ

hañ/ Eñ þegar þeir leitudu hans/ z vill du høndla hañ vnder þa smænarlegu Kiøl og Dauda/ þa gieck hañ sialþvil iuglega wt a mote þm. Vilter þu nu lif kiast Christo/ þa ber þier helldur ad wt velia Fyrerlitning Heimsins/ helldur eñ hans hæþa Vegsemd og Loffkyr. Sa sem ecke vill vegna Christi/ foracta ver alldega Hefd og Vegsemd/ Huorniñ sky llde hañ setia sitt Lijf wt fyrer Christũ? Þar er eingiñ añar veg til ad ødlast þa riettu og sõñu Vegsemd/ eñ sa alleina/ ad foracta Veralldareñar Vegsemd/ Huad Christur oss syner med sijnu Epterdæme/ huør ed j giegnum Fyr erlitning siñar Pijnu og Krossens da uda/ jñgieck j sijna Dyrd. Cattu þier þar fyrer vel lynda/ þott þu sliert fyrerliteñ/ lijtels acktadur/ og ad Hæde og Spotte haþdur hier j Heime/ vænlande epter þei rre eilijfu æruñar Koronu añars Heims.

Huad vier skulum Dæma og hallda vm Tign og Vegsemd þessarar Verall dar/ þad syner oss Christur liosiega med sijnu Frañferde. Honum þionar øll

Dyrd

Dyrd Himnaalla/ hann er sialfur su sama Dyrdenn og Vegsemdar lioome/ enn alla þessa Dyrd hulde hann þo og falde j sijnu allra heilagasta Lijtelæte/ þar hann vm gieckst hier a Jørdunne/ Huar fyrer j þess meire Veg og Virdingu sem Madur er j þessum Heime/ og þess meire Nægd sem hann hefur af stundlegum Hlutum sig vid ad stidia/ þess jnnelegar og Hiartanlegar maa hann hryggiast/ þuiad þess þiær er hann Lijkingu sijns Endurlausnara Jesu Christi/ huor ed forsmaadur var z vid eckert Tijmanlegt atte sig ad stydia hier j Heime. Til lijtels kiemur Lofstijr sa sem vi er praum af Mønnunum/ ef ad jll Samviska klagar hid jnra/ þad er ecke olijkt þui/ og ef ad eirn siukur Madur være nidur lagdur j eina dyrmæta Sæng/ þui þ skodar hann lijted ad liggia j henne/ z skar sa hid ytra/ ef ad Sootten plægar z kuelur Lijkamann hid jnra. Epter þui sem þu hefur Vitnisburd til af Samviskunne hid jnra/ epter þui þigg þu riettelga Lof eda Last. Eingenn er riettferdugre Dom are yper þijnum Giørdum/ Enn Gud og
Sam

Sam̃viskan/ kunda þu þar fyrer/ ad lä
ta þessum Doomaranum meiga þockn
ast þynar Athafner/ og þa er Spiled
vñed. Þegar þu ert sialfum þier kuñug
og Gude/ þa ertu noogu vyðfrægur j Hei
menum/og þarþt ecke meira Nafn nie
Lofstyr ad girnast.

Huar fyrer skal Madur girnast miøg
freklega Aud og Rykedæme þessa Heims
Opmiøg er sa agiarn sem ecke lætur sier
nægia med Drottni. Þetta Lijf er eitt
Vegferdar Reisa til þess eilijfa Fødurla
ndsins/ Þar þ er Gotz og Audæfe ecke
vtan til Þyngsla z Fararkalma a þessa
re Leidefie/ þui þaug nidurþryckia og søc
kua Mañe suo sem stoor Farmur nidur
søckur Ofhlodnu Skipe. Þad rietta Rÿ
kedæmid Christi Þienara/ er Christur
sialfur/sem er Kongur Himens og Jard
ar. Þad sem reiknast a z skal þ riettast
Fiesiod Mañsins/þui a so ad vera vared
ad þu gieter teked þ med þier til þess stra
nga Dooms/ þegar þier mest aliggur.

Nu verdur øllum Audæfum og Hollð
legum Munum/fra þier suipt j Dauda
num

num/ þa torkẏnest aptur þad sem saman var saþnad/ Enn þo torkẏnest enn hrẏggle gar sa sem samansafnade/ ef hann er ecke j Gude rẏkur. Þu komst j þenann Heim Fatækur/ Fatækur skilstu hier vid aptur Huar þyrer mætte þa ecke Mided vera ad nockru leite lẏkt bæde Upphafenu z Endingunne? Huørier sem eige Girn ast Audæfenn meir enn til riettra Þarf enda/ Þeir nægiast vel med lẏtel Aud æfe/ þui Natturann þarf ecke mẏkels vid. Hin minsta Guds Nadar gaa þa og Mannkostur er mẏklu ædre og dẏr mætare enn allt Veralldarennar Gotz og Audæfe/ þuiad Manndẏgdenn þocknast Gude an Rẏkdomsins/ Enn Rẏkedo med þocknast hønum ecke an Mannko stanna. Christi Fatækt skẏllde oss kiær are vera/ enn allur Heimsins Audur/ Fa tæktenn helgast hia Christo/ Huør ed var Fatækur j Fædingunne/ og þo enn Fatækare medann hann vmgieckst hier j Lẏfe/ Enn allra Fatækastur j Daudan um. Vel mattu framar virda Fatæk tena enn Veralldlegt Gotz og Audæfe/

þad

þad fyrst ad Christur wtvalde hana helldr þiña vegna/ eñ ad sitia j Aud gud domlegrar Dyrdar. Huorneñ skal sa tr wa Gude til siñar Sæluhialpar/ sem ec ke trwer honum til Lijkamans Forsorg unar? Huorneñ skyllde sa wtgiefa sitt Lijf fyrer sijn Broodur/ sem honum vill onguañ styrk veita af sijnum Audæfū· Audæfaña verdur orkad med Omake/ eñ þeirra verdur noted med Oggafullre A hyggiu/ eñ þaug missast vm sijder med Sorg og Harme/ og þad hryggelegra er ad Ervidis munerner þeirra enu Agior nu/ eru ecke alleinasta forgeingeleger/ helldur sijnum eigeñ Herra banvænleg er/ so sem hiñ heilage Bernhardus vot tar.

Þad þu elskar mest/ þad er þiñ Gud/ og huar sem þiñ Fiesioodur er/ þar er og eitniñ þitt Hiarta. Elsker þu þesse forge ingeleg og Lijkamleg Audæfe Heimsins þa kantu ecke þau eilijfu z andlegu Aud æfeñ ad elska/ þetta kiemur so til/ ad ver alldlegur Audur nidurþryker Hiarta Mañsins/ og dregur þad ofanepter/ eñ

þaug

þau andlegu toga Hiarta Mañsins vpp j Himenen. Elska Jardneskra Hluta er so sem eitt Fuglaþvangara Lijm/ a huor tu vorer andleger Peñar og Fiadrer þest ast/ sagde eirn af þeim Heilogu Guds Astvinum.

Kuiña Lothß sem vard ad einum Sal ltsteine/ hun kiener oss med sijnu epterdæ me eñ nu j Dag/ ad vier skulum ecke lijta aptur til Baka/ epter þui sem j Heimen um er/ helldur þerdast riettleidis þram/ þar til vier næum jnn j vort Himneska Fodurland. Postularner yfergæfu allt sitt/ z fylgdu Christo epter/ Og kom þad so til/ ad huørier sem fæ þeckt þaug riet tu Audæfeñ/ þeir fæ Leida og Andstygd a þeim stundlegu Hlutunum/ sem ecke me iga med riettu Audæþe kallast.

Sem Madur hefur smackad Sætlet ka Andans/ so tekur honum til ad smae kast Holldsed beyskt z andstyggelegt/ þui huørium sem Christur er miøg kiær/ þe im er Heimurin beiskt smackande.

Huar fyrer skylldur þu miøg girnast stundlega Vellysting/ edur Holldsins ept

 erlate

erlæte? Miñing þess Krossfesta Christi a ad Krossþesta j þeir alla Girnd Holld sins/ Munadarlÿfesins z Sælgiætesins. Miñing þess sarþeita Bals/ sem er j Helvÿte fyrerbwed Dioþlenum/ hun sky llde deyda j þeir allt Bal og Ofurhita Lostagirndarennar. Berdu saman þa stu ttu stund Holldlegra Vellystinga/ vid þañ eilÿfa Tÿma Kualaña/ sem a epter kiemur. Holldleg Lysting giører Mañ miøg lÿkan Skynlausum Skiepnum og Bestum. Deydum þar fyrer alla Lyst ing og Jñdæle vorra Skilningarvita/ z oþfrum med Abraham/ Gude j eina and lega Forn/ vorn elskulegañ Son/ þad er girnd vorrar Sælar/ so ad vier sialfvil iuglega leggium þra oss/ og lætum fara alla Vellysting/ og Holldsins Epterlæ te/ og tøkum feigens Hende vid Krossen um/ huørsu hardur og oþydur sem hañ er vidkomu. Sa Vegur sem liggur vpp til Himnarÿkes/ er ecke sliettur nie Roos um vaxeñ/ helldur Hrufottur og Þyrn um hladeñ. Ytre Madurīñ vex þyrer Holldlegt Munadarlÿþe/ og Vellysting

gr

ar/ Enn innre Madurinn nærest hellst
i Krossenum og Motlætingunum. Þess
meir sem hinum ytra Manenum fer fr
amm/ þess meir fer þeim hinum iñra apt
ur. Vellystingar þiena Lijkamanum
alleina/ Eñ þeir sem riettelega Ottast
Gud/ lata sier vera minst hugad vm Lij
kamann/ enn mest vm Saalena. Vellystin
garnar taka til Fanga vort Hiarta/ suo
þad sie ecke sialfrædt til ad elska Gud/
og þeinckia til hans. Ecke hefur þu i
burt med þier wr þessu Lijfe Vellysting
arnar sialfar/ helldur einasta þeirra and
styggelega Miñing og Vidbiod/ huorn
þu bær byrst i þijnum Dauda/ og fæter
hann so sijdan med þier/ framm fyrer Doo
minn. Þar fyrer skyllde Otte Drottins
deyda þitt Holld/ suo ad þig sunke ei þess
Lystingar. Set þu þier fyrer Hugskots
stoner Guds Doom og þeinckiu vm hann
jafnlega/ so þu ganger ecke epter Dome
þinar Girndar. Giættu ecke ad fladran
de Haus þessa Höggormsins/ helldur ad
hans Eitrudum og Banvænum Hala/
med huorium hann stingur.

Stadu til fyrer Nad Christi/ Sigre
num ad na/ so ad þegar þu hefur Sigur
eñ vñed/ þa meiger þu af Christo Verd
kauped og Koronuna odlast/ Amen.

XL.
Um þad/ Hvørt Gagn ad
Freistingarnar giøre Mañe.

ÞAD er gagnlegt fyrer Trwada Sælu/ ad reyna stundum Freistingarnar hier j Heimé/ þui hun verdur stadfastare epter enn ædur.

Sialfur Endurlausnareñ strijdde vid Freistingar Dioffulsins j Eydemørkunne/ so ad hañ yffervañe hñ og hans Ara ser vorra vegna/ oss til Sæluhialplegs Sigurs. Hañ stie fyrst nidur til Helvijtis/ sijdañ þar epter vppstie hañ til Himna/ So verdur trwud Sæl fyrst ad stijga nidur j Kualastade Freistingañа/ sijdañ kiemst hun þadañ/ og vppstijgur til Himneskrar Dyrdar. Israels Lijdur fieck ecke fyrre jñtekid nie eignast Canaans land

nd/eñ þad hañ hafde ad Velle lagt/ og yþervñed marga ſijna Ovine mdur/ Et ns þarf og ecke helldur Sæleñ ad væn ta ſier Rÿkis Nimnaña/ vtan hun mdur fyrre fæ yfervñed Nollded og Dioſuliff.

Freiſtingiñ hun reyner/ þutad þegar trweñ hrekſt j Mootlætis Bylgiunum/ þa feſter hū ſiñ Foot þeſſ faſtara a Nial prædis helluñe Nerranum Chriſto/ og þeſſ þleire Greiner goodra Verka wtſpr etta þa af heñe/ ſem Nregg Mootlæte ſins meir a dynur. Ja/ Frelſis Voniñ heñar vex þeſſ hærra ſem þetta Ovedrid hana meir ſkiekur og hriſter. Þegar A braham villde haþa offrad ſijnum Syne epter Guds Befalningu/ þa birteſt Gu ds Eingill hm̄/ þegar hū hafde þa Fr eiſting yfcrſtaded/og ſagde. Nu former ke eg/ ad þu ottaſt z elſkar Gud/ þar þu hlijþder ecke þijnum einka Syne/minna vegna/ So ſkiedur þad og eirniñ/ ef þu opprar Gude þijnum eigiñ Vilia/ a Fr eiſtingar tijmanum(huor eiginn Vilie maa reiknaſt/ſo ſem einka Sonur Sælar eñar)þa þærdu þeñañ ſama Vitnisburd

 eñ

eñ sem Abraham/ og þa munku heyra Gud talande hid sñra sømu Ordum og hañ talade vid Abraham. So sem Gull led reyneſt og klaraſt j Elldenum/ so proopaſt og eirneñ og klaraſt Trweñ j Mootlætenu. Styrkleike Strijdsmañ sins sieſt hellſt j Bardaga og Oruſtu. So sieſt og eirniñ Styrkleike Trwareñ ar j Mootlætenu og Freiſtingunum.

Þegar Stormarner og Bylgiurnar ſækia ad Skipenu Christi/ þa audsyneſt huad Lijttrwader velþlester hans Lære ſueinar eru/ sem þar eru jñañ Bords. Jsraels Lijdur/ huorium Gud wijſkicka de til ad yfervinña þa Madianitas/ Nañ vard ædur þyrre reyndur hia Vøtnun um/ eñ þad Strijd endadeſt/ So byriar oſſ þyrſt ad reinaſt og proopaſt j Vatne Motlætesins og Freiſtingañа/ ædur eñ þad vier fæum vora Ovine ad Velle la gt/ z jñleidder ad verda j þad Himneſka Fødurlanded. Huar fyrer/ huad hellſt a mote blæs Sælu þiñe eda heñe þellur til Motlætinga hier j Heime/ þad er al lt Reinſla eñ ecke Reideteikn Drottins.

Freiſt

Freistingeñ hreinsar og eitneigeñ og fægar Mañeñ. Christur sem er sa all ra Nækuæmlegaste Læknis Meistare Sælareñar/ hañ giefur oss jñ mørg Ko rn þessþeyska Aloes til ad purgiera z hr einsa þar med j burt wr vorre Sælu/ Elsku til sialfra vorra og Neimsins/ hu vr Elska ad er banvænlega hætt til eilij frar Sløtunar. Motlæted vppvekur oss til ad giæta ad vorre eigenlegre Sam visku/ og ad leida oss aptur j miñe vmlid nar Synder sem vier høþum drygt/ hu ar fyrer/ lijka suo sem Læknisdoomureñ forvarar Mañ þyrer snert Siukdooms ins/ So forvarar og eirniñ Kross z Mot gangur Mann fyrer Syndenne.

Ætijd er mañe þ Syndeñe hætt/ eñ þo læangtum framar a Medlætis tijmanum enn j Mootlætenu. Mørgum verda Au dæfe og Veralldleger Aurar ad stinga nde þyrnum/ Nuar fyrer Gud tekur opt þessa þyrnana j burtu/ suo þeir fæe ei nidurkiæpt Nueitenu/ þad er/ Guds Barna goodum Asetninge. Marga hindra Veralldleg Vmsuip og Størf/ fra

fra Guds Naađne/ Nuar fyrer Gud send er Sootter og Siukleika/ so ad Meñ ku fie þar med ad kañast vid sig sialþa/ og deyia j burtu fra Heimenum/ eñ lifa Gu de. Morgum vard þad fyrer goodu/ ad þeir mistu Volld og Storþ/ Aud og Yþ erburde/ ꝛ lifdu sijdañ læangtum Roosam legar j lijtellre Lucku.

Veralldleg Tign ꝛ Vegsemd kiemur morgum til ad Dramba og Dreissa/ og vpphefia sig/ Nuar fyrer Gud sender þe im Kniesig og Forøcktun/ so ad Dramb semeñ aptur wt af deye j þeirra Niortū.

J þridia lage þa vpplyser og eirniñ Fr eistingiñ Mañskiepnuna. Alldrei fæaum vier riettelega sied nie skiled huad fæañst og einskis verd sie Nuggun stundlegra Nluta/ þyrre eñ j Krosse og Motgange/ þa ed þyrsta vppliukast Nugskots Aug un/ og vpplysest skilningurinñ/ suo ad vier siæaum/ ad eingeñ Nuggun/ er so sætt sm ackande/ suo sem Naadar Nuggun Jesu Christi. Þegar Stephanus var grytttur j Nel med Grioote/ þa sa hañ Dyrd Ne rrans Christi/ Eins syner og Nerrañ

Christ

Christur sig j sundur mørdum og kromd um Salum a Motlætis tijmanum. Ri ettur Fognudur og Glede Mañsins kie mur alleinasta þar aþ/ þegar Gud byr j hønum og bygger. Nu byr hañ hellst j hønum/þegar hañ heþur sundurknosad añ Anda/og lijtelæta og ængrada Sal Eñ Sælena sundurknosar best Motlæt ed og Freistingiñ/huar þyrer rietteleg gl ede og Fognudur þinst alleinasta hia þe im sem Freistingar og Mootlæte lijda.

Freistingiñ er suo sem eirn Vegur til Gudlegrar Þeckingar/huar fyrer Drot tiñ seiger/Eg skal vera hia hm̃ j Þrein ginguñe/ Eg skal frelsa hñ wt þadañ/ og læta hñ þæ ad siæ Hialp z Hiastod mijna. Sa blinde Tobias sæ eckert fra sier/huørke vpp nie nidur/ fram̃ nie til huørugrar Handar. Eñ þegar hañ ha fde Synena aptur feingid/þ̃ Eingeliñ Raphael/þa sa hañ allt þetta sem hañ ædur kuñe ecke ad siæ/ verande Læknad ur aþ Galle Fiskſins. Þesse Læknisdoom ur sem Synena veitte Tobiæ/merker þ/ ad Augu vor verda ad smyriast j. beiskū

Tarum Mootlætingaña/ ef vier skulū riettelega sia og þeckia/ huad vier erum sialfer j vorre Nattúru/ og huad Lijkam leg Audlegd og Velgeingne sie. Huar fyrer seiger Postulen̄/ ad vier þeckium so sem j Rædgætu? Pad kiemur so til/ ad j Freistingunum þa køñustum vier vid/ ad Gud kiæter og gledur sijna wtvalda/ med þui hinu sama/ sem fyrer Mañaña Augum synest Hrygd og Sorg ad vera. Hñ lijfgar þa med þui/ sem oss synest riettur Daude ad vera. Nañ læknar þa med þui sem oss synest fyrer vorum Augum vera Soott og Siukdoomur/ Nañ aud gar þa med þui sem oss synest Fatæki z Orbyrgd vera. Þar fyrer atte þackna mur z velkomeñ ad vera Krossen̄ z Frei stingiñ/ øllum þeim s̄ ecke vilia Christo vorra vegna Krossfestū oþacklæter ñnast

O goode Jesu/ legdu hier vppa Elld Freistingaña. Slædu oss hier med stas Motlætesins/ j þessum Lijfstundum/ suo ad þu hlijfer oss añars Heims. O þu goo de Jesu/ þu sem burtkastar þeim optsiñ is fra þier/ sem þu virdest ecke ad hirta/

Legdu

Legdu vppa oss þijna Myskunsama Hirt
ing/ so ad vier fyrer hana drøgustum til
þijn aptur. Þiaa þu og þiaka þañ ytra
Mañeñ/ epter Føðurlegre villd þiñe/ so
ad sa hiñ iñre vaxe z þroist apt: j stadeñ.
Stryd þu þ mig goode Jesu/ j mier og
miñe Natturu/ Stiorna þu Bardagan
um/ og vertu sialþur Korona og Laun
Sigurviñingareñar. Lattu allt þad sty
rkia og auka Trw mijna/ sem mier vill a
moote blaasa j þessum Heime. Kom þu
goode Jesu til Hialpar miñe veyk̃re og
Vanmattugre Trw/ Þuiad suo hefur
þu fyrerheited hia Spamañenum/ ad so
sem Moodereñ huggar sitt Barn/ so vil
ier þu oss hugga.

Moodureñ hun vppfostrar med meire
Ahyggiu sitt veykt og vanmattugt Ny
fædt Barn/ So þarþ og eirneñ Herra
Jesu Christe/ Trweñ mijn þiñar næku
æmrar Hiukrunar vid/ skule hun ecke wt
aþ slockna alldeilis.

Lattu mig meir og framar giefa mig
ad þiñe Jñvortis Huggun/ enn ad ollu
þui/ sem Dioflar og Meñ kunna a mote
ad

ad mæla/ ꝫ mig med ad hrella/ Jæ/ Tæk tu mig þaſtara hallda mig vid þijna hu ggun/ eñ vid eigenlega þanka mijns hug ſkots og Hiarta. O þu goode Samarita ne/ ſem mig þiñur hælf Daudañ fyrer þier a Veigenum liggiande/ jñhell þu ſkorpu Vijne j mijn Synda Sær/ Eñ gleym þo ecke ad jñhella þar og eirniñ þui miuka Vidſmiøre þiñar Huggunar legdu ſo margfalldañ Kroſſ vppa ſiñ þig lyſter/ Eñ jafnframt þeſſu/ Styrk og ſto duglynde til ad vmbera þad med Þolen mæde/ ſem þu vppa leggur/ Amen.

XLI
Grunduøllur Chriſteleg
rar Þoleñmæde.

HAlltu kyrru fyrer Sæla mijn og lijd og vmber med Þoleñ mæde/ þañ Kroſſ ſem Gud þiñ leggur þier a Herdar/ ꝫ tak feigins hende vid þui Mootlæte/ ſem hañ þier tilſkickar/ Rendu Þonkum þij

num

num til Pijnunar Christi/ hijns blessada Brwdguma/ og athuga þar/ huernen þin Endurlausnare var pijndur og plaa gadur/ Fyrst af øllum/ Þar næst pyrer alla/ Og j þridia lage/ a øllu.

Af øllum var han pijndur/ Þui hans Himneske Fader framseillde han vnder Kuolena/ og syndest so sem ad hafa han alldeilis yfergiefed j Daudans Neyd og Þreingingu. Hans elskuleger Læresuein ar yfergaafu han og flwdu fra hønum Hans eiged Folk Gydinga Lijdurenn/ for acktar han so z fra sier hrekur/ Ad þeir kioosa helldur Mordingian Barrabam lausan/ en Christum. Heidingiarner ne gldu han a Krossen. Jaa/ af allra Man na Synda strasse og Þunga verdur hn so þiakadur og þiaadur/ j sinne allra helg ustu Kuøl og Pijnu/ ad riettelega maa seigiast og vidurkienast/ ad hn hafe san arlega vered af øllu pijndur z plaagadr.

Han pijndest og eirnen fyrer alla men lijka eirneigen fyrer þa sem forackta þa dyrmæiu hans Pijnu/ og vnder Footum troda hans allra helgasta wkhellta blod

niid

med ſiñe Forracktan og Jdrunarleyſe.

Nañ pijndeſt og eirneigeſt a ollu/ pad er/bæde a Sæalu og ollum Lijkamans Li mum/ Þui yfer þeirre Kuøl ſem hañ le id a Sæaluñe/ klagar hañ ſo j Graſgard enum og ſeiger/ ad ſijn Sæl ſie Hrygg allt til Daudans/ og a Kroſſenum hroop ar hañ af ſtærſtu Sæalareñar Angiſt/ ſuo ſeigiande til Fodurſins/ Miñ Gud/ miñ Gud/ þui hefur þu mig yfergiefed? Aller hans Bleſſader Limer a hans hel gaſta Lijkama ſueitaſt og litaſt þeim ra uda Dreyra. Pad bleſſada Hoꝼudid verd ur ſundur kraſſad/ af Oddum Þyrnekra nſins eda Þyrnekoronuñar. Tungann ſmackar þañ beyſka Myrrudryck. Hen dur og Fætur ſundur grafaſt med Nogl unum. Sijdañ verdur og glegnumløgd med Spiote/ Allur ſa ſignade Lijkame Hwdpletteſt/ Fyrſt j Rædninguñe/ Og ſijdañ wiþenſt og teygeſt j Kroſſfeſtingu ñe. Ja/ Hañ lijdur Hungur/ Þoſta/ Ku lda/ Førſinæn/ Fætækt/ Brijxl/ Hæd/ Bentar/ Dauda/ og þa ſæru Kroſſens Kuøl.

Hug

Nu gleid nu Sala mijn/ huad Ovidut
kuæmelegt være þad/ ad Herran skyllde
so kueliast/ enn Þrællen vera ofkætur?
Ecke er tilbærelegt/ ad Endurlausnar
en skule þola so þungar Pijsler ꝥ misgio
rder mijnar z þijnar/ en vid skylldū samt
j Synda Idiuñe hafa jafnañ ockar gle
de z Epterlæte. Otilbærelegt er ꝥ/ ad
Hofudid skule so plagast/ eñ hiner ædrer
Limerner ecke pared til kieña. Onguañ
eigin so mijn Sal/ helldur so ꝥ Christz
sialfur hlaut j giegnū sijna særu Pijnu
z bitrañ Dauda/ ad ganga jñ til Himn
eskrar Dyrdar z vegsemdar/ Eins verdū
vid z so ad ganga j giegnū margar Mot
lætingar/ jñ j ꝥ eilijfa Dyrdareñar rijke.
Athuga og eirnenn Sala mijn/ hua
rsu ad Gud Endurgielldur milldelega/
eilijfa Dyrd og Fognud/ fyrer þessa Hei
ms Mootlætingar. Postulin seiger/ Ad
ecke sieu þessa Heims Harmkuælingar/
þess verdar/ ad þeim sie nockurn eigenn
samjafnad vid þa Epterkomande Veg
semd Guds Barna. Huorsu myked sem
vier hliotum ad lijda j þessum Heime/ þa
varer

varer þad þo alleinasta vm eirn lijteñ tij
ma/ Stundum ecke mred/stundum ecke
Vikuna/stundum ecke Dageñ wt/ Eñ
alldrei leingur eñ þessar stuttar Lijfstu
nder vara/ Eñ Dyrdeñ sem fylger a ept
er/ þrytur ecke vm alla Eilijfd. Gud
sialfur hyggur gaumgiæfelega ad ollū
vorum Mootgange/ og vill leida hañ j
Lioos a þañ sijdasta Dag/ oss hans wt
voldum til Vegsemdar og Hroosunar.
Þeinktu nu þa vm fyrer þier Saala mijn
huad liooft og osæmelegt þad mune vera
ad koma fram a þeim vegsamlega Sam
komu deige allrar Veralldareñar/ z ha
þa ecke þar af þui fagra Skarte Moot
lætingaña/og ad bera þa ongua Gullse
ste Krossburdarens sier a Hælse. Sialf
ur Drottiñ vill þurka og þerra oll Hr
ygdar Tæreñ af Augum siña Vtvald
ra. O huad farsæl eru nu þaug Hrygd
artæreñ/sem so dyrmæt Hond virdest af
ad striuka. O huad farsællegur Hlutur
ertu Kross og Mootgangur/ huor ed a
Himnum hefur þitt dyrmætt og rijkug
legt Verdkaup og Endurgialld.

David

David var ecke full tiju ar j sine Ve
legd/ Eñ þar j moote Rijkie hañ j heil
þiorutiju ar. Þetta var so sem nockurs
konar Fyrermyndan þar vppa/ ad Harm
kuæla tijmeñ Guds Barna skyllde vera
stuttur/ eñ sa epterkomande Farsælldar
z Fagnadar Tijmeñ længgiadur/ Jaa/
ad soñu eilijfur og Endanlegur.

Hugleid og eirneñ Sala mijn/ z ysker
skoda Hormungar z Mootlæte allra Gu
ds Astvina. Siadu huørsu Job situr j
Saur og Ðsku vetnande og Gratande.
Siadu huørsu hiñ heilage Johañes
Skijrare lijdur j Eydemørkuñe Skort z
Hungur/ Siadu huørsu Postulans Pet
urs Lijkame/ er a Krossenum wtþaneñ/
Siadu huørsu Postuleñ Jacob verdur
ad rietta Halseñ vnder Suerd Herodis.
Siadu huørsu su signada Mooder End
urlausnarans Maria / verdur ad standa
vnder Krosse sijns Hiartans Sonar.

Eins er þui hattad vm Christnena/
sem er andleg Mooder Herrans Christi
Nun verdur og eirneñ vnder Krossenum
ad standa hier j Heime/ og þa beysku Hi

 arta

artasørg/med þeirre ſignudu Mey Mar
ia/ ad ſmacka og reina/ lÿka ſuo ſem eirn
eigen adrer Guds Utvalder Aſtviner/
ſem a fyrre Tÿmunum Lifdu. Um ſlÿ
ka Kroſſberendur ſÿna/ Huort þad eru
helldur Kallar eda Kuinur/ ſeiger ſialſ
ur Herran Chriſtur ſo. Sæler erud þier
nær ed Meñerner opſakia ydur vegna
mÿns Nafns/ þuiad ſo giørdu þeir Spa
moñunum. O huad Dyrdlegur Hlutur
er Opſokn og Moitkaſt Verallдarennar/
ſem gioter oſſ ſamlÿka Spamoñunum/
Poſtulunum/ og øllum ødrum Guds Ut.
vøldum/ Ja/ jafnvel ſialfum Endurla
uſnaranum Jeſu Chriſto? Lætum oſſ þui
viliuglega lÿda nockud/ med þeim ſem
Kroſſ og Hormungar bera. Lætum oſſ
Kroſſþeſtaſt med þeim hinum Kroſſþeſtu
ſo vier ſÿdan verdum Tignader med þe
im Tignudu/ og Dyrdleger med þeim
Dyrdlegu ad Eymdunum yferſtodnum.
Sa ſem vill vera riett og ſañarlegt Gu
ds Barn/ a ecke ad læta ſier þungt þikia
ad hafa ſomu Kior og Koſte i Veralld
ene/ ſo ſem oñur good Guds Børn/ og
hans

hans andleg Systkin hafa ædur fyrre ha
ft/ Þui so hliodar þad gamla Ordtæke/
ad lijker Brædur meige lijkt Kal svpa.
Sie so Sala mijn/ þu vilter vera riettur
Guds Erfinge/ þa taktu feigens Hende
vid heilum og ofkiertum Arfe þeim sem
han̄ hefur giefed og epterlæted sijnum
Oskabornum. Nu er þad ollum vitanle
gt/ ad j þeñañ Arfeñ vill hañ þaug ta
ke ecke alleinasta Fognud og Vegsemd
þess eilijfa Lijfsins/ helldur og eirneñ Nr
ygd og Motlæte þessara stundlegu Lijf
daga/ þuiad Gud hirter huorn þañ Son
sem hañ ad sier tekur. Hañ straffar sijna
hier j Heime/ vppa þ hñ væge þeim a hi
nū sijdasta z strangasta Dome/ z læte
eckert Afelle/ nie eilijfra Pijsla wrskurd
yfer þa ganga. Hñ lætur þui Þianingar
nar fiolga j þessu Lijfe/ ad þess fleire z
meire verde Verdlauneñ/ j þui okomna
Lijfenu. Þar fyrer er ecke so ad reikna
til Auknings stundlegra Hormunga/ so
sem til þess veglega Viduranka Eilijfra
Verdlauna a Himnum/ nær sem Moot
læted ædpnur.

Z iij Nug

Hugleid z skoda gaumgiæfelega Sa la myn/ huorneñ vared z hœttad sie Kr offburde Guds Barna. Hañ vppsiytur wr Hiørtunum allar Tauger og Natur/ þeirrar elsku sem Madurinñ af siñe veyk re Nattuuru/ hefur til forgængelegra Hl uta j þessare Verolldu/ og aptur j stadinñ þa mer hañ jñ j vor Hiørtu/ oforgeing elegu Sæde Guds Otta/ og riettre elsku til Guds lifanda. Krossenñ lætur oss þa Ama og Leida a Verolldeñe og heñar Hættum/ eñ Epterlængan z Þreyging eptier þui sem þar er vppe a Himnum. Þess meir sem Holldet deydest/ þess meir þa Endurlifnar og Endurnyast And eñ. Þegar Verolldinñ tekur til ad smackast oss beyskt og swrt/ þa tekur Ch ristur og hans Naad/ til ad smacka oss þess sœtara.

Morgu og myklu kiemur Gud til leid ar med Krossenum/ þuiad fyrst kallar hañ oss med Motgangenum/ til Angurs og Trega fyrer giordar Synder. Þar næst kallar hañ oss med Motgangenum/ til sañarlegs Guds Otta z Bæna akalls. J þrid

J þridia lage kallar hañ oss med Krosse og Motgange þessa Lijfs/ til riettrar po lenmæde og Vmburdarlyndes. Lucum þar fyrer vorum Hiartans Dyrum opp/ þegar hañ a þær klappar med Krossens Naffre og Plustum suo til þess sem Drot tiñ vill þar jñe kieña/ og Predika j sijnu eigen Mustere. Þad ytra Krossens og Mootgangsins Alit/ er miøg audvirde legt og forackfanlegt fyrer Heimenum/ og fyrer Holldlegum Augum þess ytra Mañsins/ Eñ samt er þad þo Vegsam legt fyrer Gude/og fyrer andlegum Au gum þess jnnra Mañsins/ Huad var for acktanlegra eda suꝛvirdelegra fyrer Au gum Gydingaña/ eñ Kuøl og Pijna Je su Christi? Eñ þar huert a moote/ Hu ad var Dyrdlegra z ædra fyrer Augum þess lifanda Guds/ enn su sama Pijna/ þutað hun var af Gude reiknud fyrer æ nægianlegañ Bitaling forer allar Ver alldareñar Synder. So kiedur þad z so opt og ostalldañ/ ad sa hiñ Riettlæte lijdur margar Þrengingar/ Kross og Mædu/ Jæa/ deyr j burt vm sijder/ og ein

 geñ

geñ giefur þar gaum ad/edur lætur sier þar vmhugad vera/ Sannt og ædur/ þa eru þuilijkra Guds wtvaldra mañа þia ningar/ z þeirra Daude dyrmætt j Aug lite Drottins. Christneñ sem er Jesu blessud Brwdur/ hun er dock Alits hid ytra fyrer sokum Ofurhita og Bruna Eymdaña og Ofsoknaña/ Eñ hid jñra er hun harla frijd/ og med liomande Feg urd/ vegna þeirrar Huggunar/ sem hun hefur j sijnum Gude. Guds Christne/ edur og so huør og ein Christens Mans Sal/ er so sem sa Alldengardur/ huør ed vmgyrtur er allt vm kring med einum hærum Garde/ og apturluckur med Læ stu Hlide/ þar fyrer kañ eingeñ ad sia hans Fegurd edur Bloom/ vtan sa sem þar er sialfur jñañ fyrer(þad er sa sem sialfur er eitt riettrwad Guds Barn) Alldrei þiñum vær so fyllelega/ eda full komlega til heilags Anda Huggunar hid jñra/ so sem þegar Hollded þiakast hid ytra. Ef ad Elska til Veralldareñ ar byr j oss/ þa fær su Elskañ sem vier ei gum til Guds ad hafa/ eckert Rwm þar

jnne

ſſie. Tak til Dæmes/ eþ eitt Kier væ
re pullt aþ Vatne/ Huorneñ kyñer þu
þad ſama ad pylla af Vijne/ vtañ Vat
nenu være ædur þyrre af þui ſteypt? Ei
ns er þui eirneñ hættad/ eþ vier vilium
vppfyllaſt af Elſku og Kiærleika til Gu
ds/ þa verdum vier ædur fyrre j burtu ad
hella Veralldarennar Elſku/ af vorum
Hiørtum/ Þui er nu þa þeſſe Tilgang
ur Guds vors Himneſka Fodurs/ þegar
hañ nidurkiefur og nidurſlær j vorum
Hiørtum/ Elſku til þeſſa Heims med
Kroſſe og Motgange/ ad hañ vill þar
ſkule Rwm giefaſt ſiñe elſku.

Ad auk þeſſa/ þa framknyr og þreing
er Kroſſeñ Mañenum til ad ækalla ſiñ
Gud z ſkapara/ af Hiarta/ z er ſo ordſøk
til margra godra Mañdygda. Þegar ve
ſtanſtormuriñ blæs vppa Alldengardiñ
Chriſti(þ er þegar Opſokner z Motga
ngz/ ſtrijder vppa Chriſtnena)þa reña z
driupa hans Balſams dropar j þ er/ þa
aukaſt heñ dygder/ hvïar ad eru ſætlega
jlmande þ Gude almættugū/ Sa elſkule
ge edla Brwdguwe Sælareñar/ Hañ er
Z iiij bæde

bæde huſtur og riodur/ Huſtur er hañ/ af Sakleiſenu/ Eñ riodur aþ Pijnuñe/ Þar fyrer/ ef hans elſkuleg Brwdur a ad lijkiaſt honum/ og verda biort j mañ dygdunum/ þa verdur hun ædur fyrre ad verda raudleit j Pijſlunum/ So kañ nu Guds Millde og Myſkunſeme ad lata pramfliota Vidſmiør og Hunang/ af þe irre Hørdu Hellu Motlætingañа. So kañ Fader Myſkunſemdañа ad lata vppvaxa þann Ilmſæta Avøxt eilijf rar Vegſemdar/ af þeirre beyſku Root Hørmungañа. Huørs Avaxtar ad ney ta/ oſſ veite ſa hiñ ſame eilijfe Millde og Almætuge Gud/ Amen.

XLII

Huørneñ Madur ſkule yþervi ña þa Freiſting/ þegar Dioþulliñ vill ſetia hønũ þyrer ſiooner/ ad omøgu legt ſie ad hñ giete ſkødugur ſtad ed j Guds Otta til æfeloka.

Þu

HVar hifi Blessade og allra Helga
ste Herra/ Herra Jesu/ Astwdlege
Brwdgume minnar Sælar/ Nær
skal sa Fagnadar tijmen yfer mig koma/
a huorium ad eg meige jnleidast af þier
j ockar Brwdkaups Fognud? Eg er j
añarlegu Lande og so sem j Utlegd kom
in fra þier. Eñ þo sem ædur trwe eg
stadfastlega/ ad snarlega mune þar ko
ma/ og þess mune ecke længt ad bijda/ ad
eg aflegge Hreyse þessa Daudlega Lijk
kama/ og verde jnleiddur fyrer þitt ble
ssada og blijda Auglit j Dyrdena.

Eg er hræddur og Uggande vm mig
þuiad eg ber miñ Fiesiood (þad er truna)
j veykum Leirkierum/ þad er j Syndu
hættre Sælu og Lijkama. Skilninge
miñar Sælar er hætt vid Villuñe/ þui
ad hañ er til heñar hneygdur/ Eñ Vil
ianum er hætt vid ad sampþyckia þad hid
vonda/ til huørs hañ er og framþws/
Huar fyrer miñ Ande er ecke so reidubw
eñ sem skyllde til þijns Otta. Eñ Holld
id er þo jafnañ veykt. Syndeñ tekur
mig fangeñ/ og Løgmaal miña Lima str

 ijder

ſider j mote Logmaale mijns Hugſkots.
Eg er hrædður og Vggande vm mig/
þuiað ſa Slæge Dioful og Andſkote
ſitur vm ad nä mijnum Fieſtood fra
mier/Hans Slægder eru margvijſlegar/
Hans Grimd og Akieþð til að ſkaða/
hin Heiptuglegaſta og fær þui mykla ji
lu orkað. Hañ ſueik og fellde Adam j
Paradijs/Judam j næveru Chriſti/ og
j hans Skoola. Huorneñ kañ eg þa au
mur og veykur vera Vggalaus fyrer ha
ns Suikum og Vmſatre? Eg er j Ot
ta og Skielþingu ſtaddur/af þui eg verd
j Heimenū að vmgangaſt/huar þo er al
lur fullr med Hrecke z Klæke. Heimſins
Vellyſtingar locka mig til ſijn/ Eñ mot
læted ſem a Heima a vegum Drottins/
þæler mig fra ſier. Avũ mig auma mañ
eſkiu/ Huorneñ ſkal eg hiedañ komaſt kl
aklauſt? Allur Heimureñ er fullur med
Snorur/ Huorneñ ſkal eg kuña Rond
vid ad reiſa/ med þui bæde þad blijða og
ſtrijða legſt ſo j Veigeñ fyrer mig z mier
til Hroſunar? Eg er j Otta z Skielþin
gu ſtaddur/ þuiað med þui eg veit að eg
þigg

þigg af Drottne/ bæde viliañ til þess goo da/ z so eirneñ Matt z Megn til ad fr amkuæma þ ed gooda/ Þa er eg z kuñda nde fyrer/ ad eg mune meiga med Athu galeyse og Hyrduleyse mijnu/ Neyda miñ Gud til ad taka fra mier aptur þañ goo da Viliañ/ sem hañ hefur mier giefed. Eg fer ecke riett med Fyrergiefning syn dañna/ og þui er eg hrædдur ad Gud mu ne epter sijnum Riettferduga Doome/ ta ka þad fra mier verduglega/ sem eg hefe brwkad og med fared Overduglega/ Eg er kuñdande fyrer/ ad eg meige af mijn um Gude yfergiefeñ verda/ huorn eg he fe so opt og tijdum yfergiefed/ sijdañ hañ took mig fyrst j Satt vid sig. Eg kuelst j mijnu Hiarta/ þegar eg athuga/ ad þess stærre mune verda og þyngre Doom uriñ/ sem Gafur DROTTins eru mier veittar fleire og stærre/ sie suo eg fare med þær jlla og Overduglega. Hier j moote samt sem ædur/ þa huggar mig og hughreyster su Oþriotanlega Guds Myskunseme/ og kiemur mier til stødug lega ad Treysta DROTTne mijnum

þar

þar vm/ ad so sem hn̄ hefur giefed mier Viliañ til þess gooda/ So mune hañ og einneñ giefa mier siñ Nꜳdar styrk/ til ad framkuꜳma og fullgiøra/ þañ sama goo da Viliañ/ Þui hañ er sa Gud/ sem stad faslur og Oumbreitanlegur er/ Hans Myskun hefur mier ætijd hingad til stad fost og obrygdul vered/ mun mier og ecke helldur vm alla Eilijfd bregdast. Sa gr undvollur til miñar Sꜳluhialpar/ sem Gud hefur lagt/ mun stødugur standa j þui ad hañ er j hans Hiarta bygdur og lagdur/ huar ad eingeñ ofadfeste/ eingiñ siñaskipte og eingiñ Vmbreiting er. Jꜳ sa Grundvollurin miñar Sꜳluhialpar mun vissilega stødugur standa/ þui hañ er stadfastur og sterkur giørdur med Gu ds Sonar Jesu Bloode/ huert blessad Blood/ alltijd talar mijnu Mꜳle og af sakar mig fyrer Velldesstoole Drottins. Jꜳ/ sa Grundvollur mun eflaust stødu gur standa/ med þui hañ er med obrygd anlegum Sacramentañа Jñsiglum stad festur. Ef eg vænte mier hiñar minstu Sꜳlarheillar edur Velferdar hia sialf um

um mier/ þa mætte eg visselega eꝼa vm
mijna Sæluhialp/ Enn nu er allt mitt
Riettlæte/og øll mijn Sæluhialpar von
j Herranum Jesu Christo/ og kañ mer
þui ecke ad bregdast/ huar fyrer eg vil
vera okuijdeñ. Hefde eg af sialfs mijns
eigeñ Vilia/ Krapte eda skilninge snued
mer fyrst til Christū/ þa mætte eg ottast
ad sa miñ Vilie/ Kraptur og Skilning
ur mætte aptur vmsnwast/ og ad honum
vmsnwnum mætte eg missa aptur Chris
tum/ Eñ nu er þessu længtum ødruvijs
hattad/ Þuiad Christur miñ fañ mig/
þa eg kuñe ecke hans ad leita/ og þui
mun hañ ecke læta mig aptur glatast/
vpp fra þui hañ hefur mig einusiñe fun
ded/ þui ecke er honum nu ohægra ad ge
yma mig fundeñ/ eñ ad fiña mig glatad
añ. Sa hiñ same/ sem mig hefur leidt
wr Daudans skugga til Lifsins/ hann
mun ecke læta mig hrekiast til Myrkra
ña aptur ad nyu/ Vilie z Hiartalag Dr
ottins er alltijd hid sama og vmbreytest
ecke af ñer til/ Huorke j þui/ ad kalla oss
til sijns Nædar Rijkis/ nie j þui/ ad gte

þa oss allra handa godar giafer/ eñ Gud giæfe eg være so stodugur og ovmbreyt anlegur j þui enu gooda/ ad miñu leite til. Sa goode Fiestoodur er alltijd til rei du af Hende Drottins/ Eñ Trwar høn diñ miñ er stundum veyk og Vanmatt ug vid ad taka/ samt sem ædur mun eg med þessare veyku Trwar Hende/ gieta teked a mote Christo/ og hñ ad mier vast æd/ þui so sem hñ hefur Nædarsamlega virdst ad læta mig slæ sig og þeckia/ j sij num Ordum og Fyrerheitum/ suo mun hañ og so Nædarsamlega mier þad vei ta/ ad eg giete mier vid hans Ord z Fyr erheit med fastre og stodugre trw halld ed. Þessa Trwna skal eg æstunda ad Brynia og styrkua giora/ med minne alvarlegre z jduglegre Bæn/ z skal so all drei sleppa Drottne wt af miñu Hiarta ns Herberge/ þar til eg hefe Sæluhialp ena olldungis feinged og odlast.

Kraptur Drottins er so mykell og mæ ttugur/ ad hañ gietur hæglega geymt z sparad mig til eilijfrar Sæluhialpar/ Þar fyrer/ þott miñ eigeñ veykleike hrel se

le mig/ z giøre mig j hugasamañ vm mij na Saalar Velferd/ þa Nughreyster mig langtum þramar Kraptur Drottins/ huør ed sijna þulla framkuæmd og Verkan/ hefur j mijnum veykleika. Nañ hiñ same mun mig styrkia/ af huøriñ all ur Trwareñar styrkleike kiemur. Nædiñ Drottins Nuggar mig/ eñ miñ Overdugleike angrar mig. Eñ a mote þeirre an gran set eg þad/ ad ef eg være verdugur Nædar/ þa være su Næd/ ecke Næd/ helldur Verdkaup/ þui þad sem þ Verka fia þorþienustu verdur giefed/ þad verdur ecke giefed af Nædeñe/ þui Næd er ecke næd/ vtan hun veitest alldeilis oforskull dad/ Þar fyrer vil eg reña augum trwar eñar fra mijnum Overdugleika/ z til Drottins Nædar og Myskunar sem þeim overdugu virdtest ad biarga/ Þesse Næd iñ Drottins leidrietter fyrer mier þad sm̃ afvega sleikar/ hun bæter a þad sem brestur/ hun afmæer þad sem a verdur. Huad sem Næd Drottins vill mier ecke tilreikna/ þad er so s̄ þ hefde alldrei af mī er vered framed/ so er þa oll mijn Saalar

Neill

Heill af Drottne alleina/ og kan þu ecke annars/ enn stødug ad blyffa Afenlega/ A M E N.

XLIII
Um Daglega Umþeinking Daudans.

MEntu Christin Manneskia/ ætijd og a huørre stundu epter Daudanum/ þuiad han vm situr þig a huørre stundu. Þa þu vppstendur ad Morgne Dags/ þa þeinktu ad skie meige/ ad þesse sie seinaste Dagur þinn Lijfstunda. Ad Kuollde þa þu geingur til Huijldar/ þa þeinktu ad skie meige/ ad þetta meige vera þad sijdasta Kuølld þinna Lijfdaga hier j Heime/ og ad su Nott sem j Hønd fer/ meige vera þijn sijdasta. Huad sem þu giører/ huad sem þu aformar/ og þier fyrer Hendur tekur ad giøra/ eda adhafast/ þa hyradu vm fyrer þier/ huort þu munder þad vilia giøra eda adhafast/ ef þu ætter

ætter samstundis ad dega/ og koma fyr
er Guds Domstool. Þu skallt meina/ ad
þo þu hyxer ei om Daudañ/ þa mune
hañ ei siþdur nælgast þig samt sem ædur
eda ad Daudeñ mune þess pliotara koma
ẽ þu hyxar vm þig optar. O nei/ Huørt
helldur þu hugsar vm Daudañ edur ei/
Huørt þu talar vm hañ edur ei/ þa hææn
ger hañ þier alltijd yþer Nøfde/ og næl
gast ætijd meir og meir/ stund epter stun
du. Lijþed er þier þeinged til Læns/ enn
ecke til eignar Rææda. Þier var med þui
fororde leift ad ganga jñ j þetta stundle
ga Lijf/ ad þu skyllder wt þadan aptur
ganga og fra þui hverþa/ nær sem þu
yrder kalladur. Þu komst nææken j þeñ
añ Heim/ nææken skilur þu vid hañ apt
ur/ Þetta Lijf er so sem ein Vegferdar reÿ
sa/ þegar þu heþur leinge framhallded
Ferdeñe/ þa kiemur þar ad vm siþder/ ad
þu verdur ad snwa heim j Veg aptur/
þangad sem Heimeled er/ Þu ert Leigu
lide/ sem vm stundar saker skallt bwa hi
er a Jørduñe/ eñ ecke ertu Jardareñar
æfenlegur Eignar herra edur Lands Dr

 ottiñ

vikiñ. Nuradu vm pyrer þier/ huørt þu
ferdast/edur huørt þijn Leid byriar a hu
ørre stundu/ J þeirre Meiningu forum
vier villt/ ad vier ætlum vier munum de
ya j þeim seinustu Andar slitrum/ þui
ef vier athugum riett/ þa deyium vier a
huørium Deige/ a huørre Eyckt/ a hu
øriu Augnablike/ þui þess meir sem eykst
vid vora Lijfdaga/ þess meir kortast þr.
Þess leingur sem vier lifum/ þess miña er
epter olifad. Þess fleire Dagar sem auk
ast vid vorar Lijfstunder/ Þess færre eru
epter. Vær follum ecke hastarlega j Da
udañ/ helldur lijdur og færest smamsam
añ ad þeim Tijmans Puncte og stundu
sem Gud hefur æsett. Þetta vort Lijf/
edur Lijfstunder/ eru so sem ein Leid/ edr
Vegferdar Reisa/ a huørre Madur ver
dur Daglega nockud ad ferdast z nockru
af ad liuka. Oss synest sem onguer Nlu
ter sieu fiærlægare sijn a mille/ eñ Lijf
og Daude/ Þar þo onguer tueir Nluter
eru huør ødrum nælægare/ eñ þsser eru/
Þess meir sem sæker a Æfena/ þess me
ir þokar ad Daudanum. J þessu Lijfe
fer

fer oss mäl̃ka og siglinga Monum/ Pad skiedur opt fyrer þeim/ ad adur eñ þeir vita ap/ þa er þeirra Reisa endud/ z vm der þad Land komed sem þeir sler til ætla. Eins fer oss tijtt og opt/ adur eñ vier ap vitum/ þa er Daudeñ komeñ/ þuiad hu ad sem hellst vier giørum edur adhøfu nst/ Huørt vier etum edur dreckum/ Hu ort vier vøkum edur sopum/ þa erũ vier so sem a sijfelldu Hlaupe til Daudans/ z nalægiunst æ meir z meir. Marger ha fa sijnar Lijpstunder wtendad/ medañ þr hafa verid j vnisvisũ ad wtvega sier Lijf sins Atvinnu til seirne Tijmana. Eing eñ tekur mz glødu Giede mote Daudan um/ vtañ sa ad eins/ s sig hefr leinge vid hm̃ bued/ Deydu fra þijnũ jlla vilia hier j þessu Lijfe/ z þa muntu lifa Gude j Da udanum. Lattu Synder z Leste deya fra þier/ adur eñ þu sialfur deyr/ Giædu til ad sa gamle Adam deye j þiñe Nattúru a medañ þu lifer/ So mun Christur li fa j þier þa þu deyr/ Sa ytre Madureñ skyllde allrijd j þessu Lijfe poreydast og fordiarfast/ þa mun j Daudanum ed

 ut

ar j Andlætenu/ Endurnyast sa jnnre Madurin.

Daudeñ burtslitur og fører Mañ fra stundlegum z sliottlijdande Tijmum/ jñ til Eilijfdareñar. Hvad þangad sem Tried fellur/ þar liggur þ/ O huad kost giæfelega ættum vier nu þa/ ad þeinkia vm Daudans Tijma og stundu. Tijma ener lijda og endast/eñ Eilijfdeñ sem all drei tekur enda kiemur a epter. Bw þig þui vid Eilijfdeñe/ nu medañ Tijmenn varer.

Strax a vorre Daudastundu verdur þ alyckfad og wtkliad/ huilijker vier skuluñ verda/ vm alla Eilijfd/ huort vier skuluñ vera j eilijfre Sælu/ edur eilijfum Kuol um. A þui Augnablike Daudastundar eñar/ þa añad huort eignunst vier eilijfa Farsælld edur missum hana/ Siaadu þar fyrer til mijn Saal/ med huad storre Vm hyggiu þier ber ad bwast vid þeirre stun du Daudans. Ef þu huxar vm/ ad þu verdur ad deya/ þar med er þier hægast ad foracta/og lijtels virda/ allt þad sem j Heimenum er/ Hugsadu vm fyrer þier/

huor

huørsu ad Augu þijn mune formyrkuast
og oskygn verda j Daudanum/ z þar mz
mun þier hægra verda/ ad snua þeim fra
girnd fanytra hluta/ Hugadu vm huørn
eñ þijn Eyru munu verda þung heyrd j
Daudanum/ og med þeim Þanka kantu
hæglegar ad byrgia þaug fyrer Gudløst
un/ Kieskne og Klæme. Hugsadu vm
huørneñ Tungañ mune hiadna z mætt
laus verda j Daudanum/ og su Ihugan
mun koma þier til ad taka betur vara a
Ordum þiñar Tungu/ suo hun tale ecke
illt. Set þier fyrer Sioner þañ Sueita
og Harmkuæle sem Mañeskiañ verdur
ad þola/ þa hun deyr/ og so mun þier sijn
ast lijtels verdar allar Heimsins Vellyst
ingar. Set þier fyrer sioner/ huørsu ma
dur fer nakeñ wr þessum Heime/ og mun
tu med betra giede gieta Fatæktena vm
bored j þessu Lijfe. Hugleid þu huørneñ
allur Lijkameñ afmyndast og ofegrast j
Daudanum/ z so muntu hæglegar gieta
lijtels acktad allt Veralldareñar Skart
og Prial. Athugadu þad særa Sælar
eñar Kuein og Vein/ þa hun er suo sem

 naud

naudug dreigeñ vt af Lijkamañ/og þa muntu þess kostgiæfelegar varast Synd er z Suivirdingar. Hugsadu vm þa Rolnan/sem þu hefur þier ad vænta/ epter þiñ Dauda/ og so muntu haglegar þar med gieta dempad Holldsins Dramb og metnad. Huxa þu vm huorsu allar skiepnur yfergiefa þig j Daudanum/og lærdu þar af ad snua þijnu Hiarta z þiñe elsku fra øllum ødrum Hlutum/ og til þijns Skapara alleina. Hugleid þu huorsu Daudeñ sier skarpt epter/ ad þu gieter ecke hid einasta med þier teked j Grøfena/og lær þar af ad forackta þessa Heims Audæfe og Rijkedæme.

Huør sem hier j þessu Lijfe deyder og myrder sijna Sal/ med Daglegum Syndaña Athøfnum/ hañ fer j giegnum þeñañ stundlega Dauda jñ til þess eilijfa Dauda og Kualaña. Eingeñ kiemst sa til þess eilijfa Lijfsins/ sem ecke hefur hier j þessu Lijfe vppbyriad ad lifa j Gude. Vilier þu lifa midt j Daudanum/ þa kostadu Kapps a ad vera hier jñplant adur Christo/med riettre og sañre Trw.

þeink

Þeinktu til Daudans a huørre ſtun du/ þui Daudenn vænter þijn til ſijn a huørre Stundu. Vær berum Daudañ ævallt med oſſ j vorre Nætturu/ huørt vier førum/vegna þeſſ/vier berum Syn dena med oſſ/ Þuiad Daudenn er Verd laun Syndarennar/ Vilier þu nu ad Daudenn ſkule þier ecke beyſkur verda/ þa heyrdu Guds Ord/og legg þaug vp pa Hiartad/ og trw þeim ſtøduglega.

Trweñ ſamteinger oſſ ſo vid Chriſtum ad hun giører oſſ eitt med hønum/ og giører af Chriſto og oſſ/ ſuo ſem eina Mañeſkiu.

Þeir ſem nu ſo eru j Chriſto/ og eitt med hønum fyrer Trwna/ þeir kuña þe im eilijfa Daudanum ecke ad deya/ þui ad Chriſtur er þeirra Lijf. Sa ſem hell dur ſig med Truñe vid Gud ſiñ/ hañ ver dur eirn Ande med hønum(ſo ſem Skri fteñ vottar)og þui kañ ſa hiñ Trwade ecke ad deya ad eilijfu/ þuiad Ande Guds er hans Lijf.

Iſraels Foolk ferdadeſt j giegnum Ra uda Hafed til þeſſ fyrerheitna Landſins.

 Eñ

Eñ Pharao og hans Herlid drucknade j Þui sama Hafe/ Eins er Daude þeir ra Gudhræddu/ so sem Jñgangur til þess eilijfa Lijfsins/ og suo sem Dyr til Para dijsar. Eñ Daude þeirra jllu og Ogud legu er onguañeigiñ ending stundlegra Eymda/ Helldur er hañ so sem eirn Nlec kur/ sem saman teingslar þær eilijfu Ey mder vid þær stundlegu/ og þær epterkom ande/ vid þær yferstødnu. Þeir sem so de ya jlla/ þeir frañfara fra þeim fyrsta Daudanum til þess añars Daudans. So er nækuæmleg samteinging a millū Ch ристi/ og hūs trwadra Maña/ ad hun kañ ecke ad riufast nie sundurslitna j sialfum Daudanum. Mitt j Daudans stærstu Dimu liomar fyrer þeirra Sælar Aug um/ þad skiæra Lioos Gudlegrar Myst unar og Nadar. A þeirre Hættusomu Daudans Leid/ sender Gud sijnum Þien urum/ þa heilogu Eingla til Verndar og Leidarvijsers. Lijkamer þeirra Gud hrædду eru Mustere heilags Anda/ og Þui mun sa goode heilage Ande ecke ley fa/ ad hans Mustere nidurbriotest suo j

Daud

Daudanum/ad þad eige ecke Vppriſuñ at og Vppbyggingareñar aptur von-Guds Ord er eitt oforgeingelegt og Gud domlegt Sæde/ þar fyrer kañ Daudenn þad ecke wtſlockua/ helldur hylſt þad og dylſt j Hiørtum þeirra Gudhræddu/ og a ſijnum Tijma/ mun þad þaug Hiørt un(j huørium þad er þaled og følged) en durlijfga og af Daudanum vppvekia til Lijfſins/ A M E N.

XLIV
Huggun fyrer þa ſem
miſſa ſijna aſtvine.

HEinftu Chriſteñ Saala til þijns gooda Endurlauſnara Jeſu/ z þa nnun þier ecke kuña ad ofbioda Da udans Ognan. Grimd Daudans er ad ſoñu mykel og mattug til ad hrella/ eñ langtum meire er Millde þijns Endur lauſnara/ og mektugre til ad hugga. Jſraels Lijdur gat ecke drucked Vatned aff Bruñenum Meara j Eydemorkuñe

þ v fyrer

fyrer Beyskleika Batnsins/ Enn sem Moyses epter Guds avijsan/ kastade Trienu j Vatned/ þa vard Vatned sætt og ean Beyskiu/ Eins er þui og so vared/ ef þu þikest j þijnu Hiarta ecke gieta stadest Beiskleika Daudans/ þa vijsar Gud þier til þess Triesins/ sem þeirre Beyskiu Daudans hefur vmsnwed j Sætleika. Þetta Tried er sa edla Kuistur af Root Jesse vppvaxen/ sem er Herran Jesus Christus sialfur/ huer ed soddan Sal leiks Krapt j sier hefur/ ad ef nockur va rdveiter hans Ord/ Sa hin̄ same kan̄ ecke ad smacka Daudan̄ eilijflega. Þetta Lijf er fullt Þyngsla og Þienninga/ og þui ødlast þeir stoora Huijld z lietter/ s̄ fyrer Daudan̄ burt sofna fra þessu Lijfe. Þad ma so reiknast ad alldrei deye nock ur Riettchristen̄ (þuiad hans Sal lifer hia Gude) helldur deye alleinasta hans Synder og Motlætingar. Þetta sem oss syness Daude/ er ecke Daude/ helldur ein Vegferdar Reisa/ og þo soddan̄ veg ferdar Reisa/ sem ecke ma reiknast burt før/ helldur apturkoma til þess rietta He

imele

imelesins. Ecke missum vier vora Astvi
ne þa þeir deyiq/ helldur so sem ferdast
þeir vndan vppa Veigeñ/ þangad sem
vier jñan skams komum a epter. Þeirra
Daude mau ecke reiknast Vndergangur/
helldur Vppgangur/ Ecke burtþør/ he
lldur Vndanþør. Daude Guds Barna
er ein Fæding til eilijfs Lijfs/ og þui er
hñ onguañeigeñ Tion/ helldur Abate.
Þad vorer Astviner deya j burt/ Huad er
þ añad/ eñ þeir giefa þa vpp ad syndga
Þeir giefa vpp ad hrekiast z velkiast j þe
ssu Heime/ þeir giefa vpp ad lijda eymd
z Anaud. Þad vorer astviner deya j sa
ñre og stodugre Trw/ Huad er þad añad
eñ þ/ ad þeir þerdast j burt wr skugga
studlegs Lijfs/ z koma j þañ fegurdar Li
oma eilijfs lijfs/ fra Sorgeñe til Fagna
darins/ fra Mañunū til Guds. Þessu lij
ke mau vel lijkia vid eina Sigling/ eñ En
ding. Lijþsins edur Daudans/ vid eina
gooda og Nattulausa Høfn/ og þui er
ecke tilbærelegt/ ad vier ofmiog hormum
þott vorer Viner og Nauungar j burt de
yi/ helldur ættum vier ad samfagna med
Ɀ 3 þeim

þeim/ ad þeir eru yþer það Nættusama
Naf Lijfdagaña/ jñ j þa goodu og vgga
lausu Daudans Noþn komner. Þessu
Lijfe maa vel lijkia vid eina Dyblyssu/ ed
ur Fangelses Hws/ Eñ Daudanum
vid Frelse edur Vtfararleife aþ þui Fa
ngelse/ og þui bidur sa goode gamle Si
meon so/ a mote sijnu Andlaate/ seigiande
Laattu nu Drottiñ lausañ Þion þiñ j Fr
ide/ edur gief nu Þione þijnum Vtfarar
leife. Vm wtfararleife edur Lausn bidur
hier sa goode gamle Guds Mañ/ af þui
hañ fiñur og formerker sig j daudlegum
Lijkama jñelucktan/ so sem j ødru Fang
else/ Þar þyrer ættum vier ad samfagna
og glediast med vorum Astvinum/ ad þe
ir eru frialser ordner wt af þessare Myr
kua stofuñe/ og eru komner til þess full
komna Frelsis. Postuleñ Paall oskar
sier/ ad hñ meige verda laus/ og lifa med
Drottne. Nier hefur hañ Nugleidt/ hu
orneñ Mañsins auma sal er j þessu Lijfe
so s̄ bundeñ vid þañ daudlega Lijkama/
med einu sterku Þrældooms Bande/ hu
ert band hañ oskar vpp mætte losna fyr
er

er Lijkamlegañ Dauda/ ſo Ondeñ mæt
te verda frij og lifa hia ſijnum DRottne
og Skapara. Skylldum vier þa hrygg
iaſt þar vid/ þegar vorer Aſtviner loſaſt
wr þuilijkum Bøndum/ og fa fyllelegt
Frelſe og Lauſn? O nei j ønguañ Mæ
ta. Nuar til ſkylldum vier taka vppa oſſ
Suart Sorgar Klæde/epter Frafall vo
rra Næunga/ þar þeir hafa Ikladſt
huijtum Fagnadarens Skrwda? Þui ſo
er þad ſkrifad/ad þeim wtvøldu ſieu gief
eñ huijt Klæde/ fyrer ſaker þeirra Mein
leyſis/ og ad Pælmavidur ſie j þeirra
Nøndum/ vegna þeſſ Sigurs ſem þeir
hafa vñed. Þui ſkulum vier þia oſſ mz
Narme og Sorgartaarum/ þar vier vitū
þo/ ad Gud hefur þerrad øll Taar af
þeirra Augum? Þui ſkulum vier auka
oſſ ſialfum Onæd þar med/ad harma vo
ra burtſofnada/ þar þo þeir eru j þuilijk
um Sælldar ſtad/ þar ecke heyreſt þram
ar meir Kuein/ Nørmung edur hroop no
ckurt/ helldr huñlaſt þr þar af ſijnu Er
vide? Þui ſkulum vier kuelia vora Ond
j ofmyklum Narme/ vegna þeirra ſem
nu eru

nu eru j þeirre allra stæstu Glede z Vn
adsemd staddet/ a medal Guds heilagra
Eingla? Þui skulum vier med grætleg
re Roddu hroopa og kueina epter þa/ sm
standa frame fyrer Lambenu/ z syngia
eirn nyan fagnadar Lopsaung/ hafande
Gullegar Hørpur og Streingia Hliod
fære sier j Hondum? Þui skylldum vier
harma þad/ þott þeir hafe vered j burt
kallader wr þessum Heimi/ þar þo þeir
sialþer fagna z glediast s mest þar vt af.

Huad gott og æskelegt sie/ ad skilia vid
þenan Heim/ auijsar Christur j þm Or
dum/ þar hn seiger til sina Lærisueina/
Ef þier elskudud mig/ þa mundu þier gl
ediast þar aþ/ ad eg fer hiedan wr þessu
Lijþe. Lærisueinarner hrygdust þar aþ/
ad Herran Christur sagde þeim fyrer si
na Burtfør wr þessum Heime/ En þar
vppa suarar Christur þeim og seiger/ ad
ef þeir hefdu rietta elsku til sijn/ þa mun
du þeir ecke misvna sier þeirra Farsælu
vmskypta/ ad skilia vid þessa Eymd/ og
jngangá j þa eilijfu Dyrd. Være suo ad
þu værer staddur j Sio eda j Siglingum
og

og þu ſær fyrer ſtorm ꝛ Siafar Olgu/ ſem Skipenu kyſte ad tortyna/ Munder þu ecke giarnañ og feigeñ vilia flyta þier til goodrar Hafnar Hugleid nu og ſia/ huørſu þeſſe Heimur er ſo ſem a fall anda Foot komeñ/ og fer Daglega Da gs meir og meir hrørnãde/ ſo auglioſt er ad ecke mune lǽngt þeſſ ad bijda/ ad hañ med ølluu kollſteypeſt og eydeleggeſt/ þui ſkyllder þu þa ecke þacka Gude þar fyrer og ſamfagna med þijnum Aſtvinum/ ad þeir eru fyrre eñ ſeirna frelſter med einū ſkaplegum Dauda/ vndan þeirre ognar legu hrapan og þui hættuſama Skipbr ote þeſſa Heims/ huørs ecke hefde vered gott ad bijda.

Ȝ huørs Høndū meinar þu ohættara edur betra ad eiga velferd þiña aſtvina/ eñ j høndū Herrans Chriſtiꝭ Ȝ huoriū ſtad meinar þu/ ad Ønd þiña vina ꝛ nær unga kyſſe ohræddara edur vggalauſara ad bwa/ eñ j þui farſæla Paradijſar Ri keꝭ Athuga huad Poſtuleñ ſeiger vm daudañ/ Daudeñ er Abate(ſeiger hñ)jaa ad ſøñu er ꝥ ſtor Abate/ ad hindraſt fra

Synda

Synda Idneſte/ Stoor Abate er þad/ ad ſkilia vid þad verra/ eñ taka j ſtadenn þad betra/ Nafe þiñ Aſtvinur/ ſa j burt ſofnade/ vered þier jñelega Aſtfolgeñ og Niartkiær/ þa ſkal þo og a/ Gud ad vera þier eñ þa langtum Niartkiærare/ huors Vilie þad var/ ad taka þañ þiñ Aſtvin til ſijn/ Sia þu til ad þu reideſt ecke vid Drottiñ/ þui hñ tok eckert añad j burt fra þier/ eñ þad ſem hañ hafde þier ædur giefed/ hañ took ſitt aptur/ eñ þitt ecke/ Lattu þier þad ecke miſlijka/ þott Drottiñ take þad edur heimte aptur/ ſm hañ hafde þier feinged til Laans/ eñ ei til eignar/ Drottiñ er ſa ſem ſier fyrer okomna og yferhangade Olucku. Og þui ſkalltu þeinka/ ad af ſiñe Fodurleg re Forſorgun fyrer þijnum Framlidnum Win/ þa hafe Drottiñ kallad hañ j burtu vppa þad hañ ſkyllde ecke falla/ j þa yferhangande og epterkomande Ohamingiu.

Þeir ſ ſofnader eru j Drottine/ huilla þa ſætlega og vært j ſijnum Grofum/ þe gar þeir ſem epter lifa kueliaſt miog og

onnd

Onnadaſt/ midt j ſijnu Hæſæte og Holl
um ſijns Rijkis. Hafer þu miſt æſtwd
lega Vine/ þa giættu þar ad/ad þu mu
ner fiña þa aptur længtum æſtwdlegre.
Þetta er ſtuttur Tijme/ ſem þu verdur
vid þa ſkileñ/ Eñ ſa Tijmeñ ſem yckar
Funde ſamteinger aptur/ tekur alldrei en
da/ þui þad er ſu bleſſada og Andvarala
uſa Eilijfd/ Þuiad epter obrygdulu Gu
ds Fyrerheite vonum vier z þeſſ /ad vier
munum hiedan fara wr þeſſu Lijfe/ hu
adan nockrer vorer eru vndan oſſ farner/
og vær munum til Lijfſins jñganga/ þar
ſem ad vorer Aſtviner ſkulu oſſ verda þeſſ
Hiartkiærare/ ſem þeir hafa oſſ ædur ver
ed kunugre.

Ja/ vær ſkulum þar ſo elſkaſt jñbyrd
es/ ad þar ſkal alldeilis eingeñ Kuſide ve
ra fyrer nockra Sturlan edur ſundurlyn
de/ þar verdur hiñ ſame Fagnadur z voo
ſamur ſtadur til reidu/ bæde þeim ſem vn
dan eru farner/ og þeim er a epterkoma.
Þar mun huor þeckia ſijna Aſtvine/
Ættmeñ og Næunga/ og med elſkulegū
Vnunarſomum Samrædum/ huor añ

añañ gledia. Þar mun Brooder z ſyſt er til ſamans vera/ Børneñ hia Forelld runum. Og a þuilijkum Glededøgum/ mun eckert Kuølld Endıng giøra.

Alijtu þar ꝧ/ ecke ſo ſkilnadar tijmā þar þijner verda fra þier ſkılder ȷ And lætenu/ ad þu ecke nyklu framar athug er og yferveiger/ tijma Fundaña/ þegar þijner Aſtviner verda þier aptur ſamtein gıer ȷ Vppriſuñe. Nuør ſem ſtadfaſtle ga trwer Vppriſu þeirra Framlidnu/ honum ſyneſt Daudeñ ecke ad vera par añad eñ ein hæg Roſemdar huijld.

Allt huad ȷ Neimenum er þad hefur ȷ ſier og med ſier liooſa Merking z Fyrer myndan Vppriſuñar. Dags liooſed þo þad Daglega gange vnder ad Kuøllde/ þa reñur þad þo æ jafnañ vpp aptur ad næſta Morgne/ Graſed ſem a Vetureñ deyr og følnar/ þad lifnar og Blomgaſt aptur ad Vorenu/ þegar Tijmarner œr ſins/edur Manadaña taka enda/ſo tek ur ſtrax Vpphaf aptur a ødrum nyum tijmū/ Avexterner falla af/ z vaxa ſijdañ aptz ad nyu/ Sædid kañ ecke ad friofgaſt

og

og vaxa vpp aptur wr Jorduñe/ vtan þ
kome þar ødur. Þa Fuglen̄ Phenix he
fur brenñ sig til Osku/ þa lifn" þar eirn
Vngur Fugl aptur wr Oskuñe/ Suo
sæmum vier alla Nlute Endurnyast/ ept
er sijna Foreiding.

Huor vill þar þ trwa ad Gud mune ha
fa til onijtis lated soddan Fyrermyndan
skyna z sinst j nætturlegū Hlutū? Eda
vill noekur meina ad Skiepnuñar nattu
ra/ huor ed soddan Jmynd Vpprisuñar
j sier ber/ hun sie kropugre en̄ Gud/ z los
ad hefur ad vort Holld skyllde epter Dau
dañ vpprijsa? Nañ z ad endurlijfgar Sæ
deskorned j Jorduñe daudt z rotnad/ suo
þu meiger vid þad lifa z þier þad til Ac
viñu haþa j þessu Lijfe/ Skyllde hñ ecke
myklu helldur endurlijfga bæde þig og
þijna/ so þu og þeir meige eilijflega til sa
mans lifa? Gud hefur kallad sijna ekku
anlega jñ j þeirra Suefnherberge/ þar
fyrer misõntu þeim ecke þeirrar Huijld
ar og Roosemdar/ sem þeir haþa/ jñañ
skams mun Vpprisu Tijmen̄ koma.

Þu meinter (kañske) ad þiñ Astvinur

munde meiga verda gagnlegur Limur Guds Christne/ sem strijder hier j þessu Lijfe/ mędur eñ hañ j burtu dœe aþ Verolldeñe/ Eñ Gud villde ad hañ skyllde vera Limur siñar Christne sem Sigrett um hroosar j Himnenum/ Drottiñ vill de þad so haþa/ þar fyrer lættu þier þad z eitneñ vel lijka. Þu þeinkter(kañskie) ad þiñ þramlidne Astvinur/ skyllde hier læra goodar Iþrotter Ment og Speke/. Eñ Gud villde ad hñ skyllde j þm Himneska Hæskoolanū læra þa riettu z soñu Speke sem alleina mæ Speke kallast/ Drottiñ villde þad so hafa/þar þyrer læ ttu þier þad eirneñ lynda og lijka. Þu ponader/kañskie/ ad þiñ Næunge/ sem nu er j burtu sofnadur/munde komast til meire Tignar ædur hañ dœe/ og munde emhuorn tijma meiga sitia a medal Her ra og Hoþdingia/ Eñ Gud villde hafa hañ sitiande a medal þeirra Himnesku Hofdingiaña/ sem eru hans H. Eing lar. Drottiñ villde hafa/ad þad skyllde so skie/þar fyrer lættu þier þad og so lyn da. Þu vonader/kañskie/ad þiñ þramlid

ne

ne Afkvinur munde verda Audugur/ og safna myklu Gotze/ adur en han dæe/ Enn Gud villde han skyllde fa ad verda audugur j Dyrdarennar Rijke. Drottinn villde hafa ad þad skyllde so skie/ þar fyr er lætu þier þad og so vel lynda.

Þu Heilage Herra Gud/ þu tokst þad eina j burt/ sem þu hafder sialfur giefed Sie þitt Nafn lofad og Blessad vm all ar Allder Allda/ Amen.

XLV
Vm þann sijdasta Doom.

FAderen dæmer ønguan/ helld ur hefur han giefed Synenum alla Magt og Valld ad dæma. Þar af veit eg vel/ O Herra Jesu Christe/ ad þu muner koma eirn str angur og Riettlætur Doomare/ og mun er auglysa og framleida allra Manna heimuglegar og huldar Athafner/ huørt þad eru helldur Giørder/ Ord edur Þä nkar. Þa mun vpp yfer þeim aumu

 Mann

Mañſkiepnum/ ſem fyrer þañ Doom̃s
wrſkurd koma/ vera eirn vægdarlaus og
ſtrangur Doomare/ Nidur vnder þeim
oped z gapande Helvijte/ j ñañ fyrer j bri
oſtenu nagande Samviſka. Nid ytra ſa
vpptendrade Kualaña Elldur. Vid hæ
gre ſijdu Synndernar med ſiñe hardre a
kløgun. Vid vinſtre Sijdu Diøblarner
med hrædelegre Ognan Kualaña. Þar
munu verä nalæger þeir goodu Einglar
ner ſem veria Syndugum Jñgaungu j
Søkuna/ og þeir jllu Einglarner ſem
þa med ſier hrekia og draga j Kuolena.
Nia huorium ſkal eg þa Skiols og Hæl
is leita/ O Herra Jeſu/ j ſoddañ hættule
gre Þreingingu? Eg ottaſt øll mijn ve
rk og Athaþner/ ſem eg heþe framed/
þui eg veit þu væger ecke þeim ſ ſyndga.
Þar verd eg komeñ midt j millum tijm
ans og Eilijfdareñar/ Tijmeñ hefur þa
enda/ eñ þa er eilijþdeñ epter þyrer Non
dū ſem alldrei kañ ad endaſt. Þeir jllu
Ohreinu Andar heimta/ ad j Lios leideſt
øll þau Jllſkuverk/ ſem epter þra Aeg
gian og Jñbláſtre haþa frameñ vered/
Jaa

Jaa/ þeir tiaa og framtelia huorn eirn ꝫ eirn Glæp/ vppa þad ad þeir nææ Saal vñe j ſiñ Selſkap med ſier til Kualaña/ Þa mun hꝛadna og ad ønguu verda all ur Himenſins Her (þad eru Stiørnur og Himentunglen) og Himnarner ſkal þer munu ſamanvefiaſt/ ſo ſem añad Bl ad/ og allur Himenſins Her mun nidur hrynia/ ſo ſẽ Laufblad hrinur og fellur af Vijntrie/ edur Fijkiutrie/ Sooleñ mun ro dna/ eñ Tungled blikna. Nu ef þeſſe vɇ rk þiña handa/ huør þo eckert jllt hafa giørt/ ſkya ſo ꝫ ſkyla ſier ꝩ̄ þijnu auglite/ Huørneñ fæ eg aumur Syndare ſtadeſt ad koma ꝩ̄ þijna Augſion? Himnar Him naña edur þeir hædſtu Himnar eru ecke æn ſaurgunar j þijnu Auglite/ Huad mũ eg þa aumur vera æn ſaurgunar/ þar eg jñdreck rænglæted ſo ſẽ añad Vatn? Nu ef ſa Riettlaate kañ naumlega holp iñ ad verda/ Huar mun þa ſa hiñ ſyndu ge byrtaſt? Huørt ſkal eg þa ſlya? Hia huørium ſkal eg mier Skiols leita/ nema hia þier minn Herra Jeſu? Þu hinn ſame verdur Doomare/ yþer miñum

 ſynd

Syndum/ sem vegna miña Synda ert a
Krossenum dæmeñ/ Þuiad so seiger Skrif
tiñ/ ad Fadereñ dæme onguañ/ helldur
hafe hañ Synenum giefed allt Valld
til ad Dæma. Fadereñ gaf Synenum al
lt Valld til ad dæma/ eñ Sonuriñ gaf
sig sialfañ j Daudañ/ so hañ þyrfte oss
ecke ad fordæma/ og Fodursins Riettlæ
te yrde samt Fullnægia giørd/ Þui so ste
ndur þad skrifad/ Ad so elskade Gud Hei
meñ/ ad hañ gaf wt siñ eingieteñ Son/
ecke vppa þad ad hañ skyllde fordæma
Heimeñ/ helldur ad Heimuriñ yrde holp
eñ fyrer hañ. Huørneñ kañ þa ad skie/
miñ goode Herra Jesu/ ad þu fordæmer
mig/ þad fyrst þu ert þar til af Fødurn
um sendur/ ad eg skule fyrer þig holpeñ
verda? Þu hefur Fullnægiu giørt Vil
ia þijns Himneska Fødurs/ j øllu/ Huø
rneñ skyllder þu þa/ hans Vilia ecke og
so Fullnægiu giøra/ j þui ad giøra mig
aumañ saluholpeñ/ þ er ecke vilie þijns
Fødurs/ ad eirn af þeim minstu Vesali
ngum fortapest. Nu er eg soddañ eirn
litelmootlegur Vesalingur j þijnu Aug
lite/

lite/ Eirn lijtelmootlegur Besalingur
og eirneñ pyrer mijnu Auglite/ og epter
mijnum Doome/ Þui Huad er eg añad
eñ Dupt og Aska? Þa er eg og eirneñ j
Jdkan Gudrækneñar og Christelegra
Dygda op lijtelmotlegur z eiskins orkan
de Besalingur. Framkuæm þu þar þ a
mier aumu og lijtelmotlegum Besalinge
Bilia þijns Himneska Fodurs. Þu ert
þar til Hingad komiñ/ O goode Jesu/
ad þu skyllder Sæluholped giora þad s
glatad var/ Huorneñ kantu þa ad fordæ
ma pañ sem girneft Sæluholpeñ ad ver
da? Synder mijnar æklaga mig ad søñu
og wtheimta af þiñe Riettuijse eirn str
angañ Doom yþer mier/ Eñ þu hefur
mijnar Synder af mier teked/ og vppa
þig sialpañ lagt. Þu hefr j burtteked sy
nder alls Heimsins/ Huørneñ skylldu þa
mijnar Synder vera epter ordnar? Huør
neñ kantu ad vilia fordæma mig fyrer
mijnar Synder/ þar þu ert þo sialfviliug
ur fyrer þær dæmdr/ so þær yrde kuittar?
Þu ert dæmdr fyrer Synder alls Heims
ins/ Huørneñ skyllder þu þa ecke vera

bæeſt og ſo pyrer mijnar Synder. Nefd
er þu viliad epter ſtrangaſta Riettɛ vid
mig høndla/ Herra Jeſu/ Huad ſkylldɛ
þier þa hafa geingeð til þeſſ ad vilia nid
ur ſtijga af Himnaña Hæſæte/ og jklæð
aſt mijnu Hollde/ og lijda Dauda z Kr
oſſens Pijnu?

Sie ſo ad Dioplarner aſake mig og kr
eþieſt Kuala yfer miñe Sælu/ fyrer þa
ug verk ſem hun hefur epter þeirra Aeg
gian framed/ Þa ſuara eg þar til/ Ad
Hofdinge þeſſa Heims er dæmdur/ z med
þig hefur hñ eckert/ Eñ hafe hñ eckert
med þig/ þa hefur hñ og eckert med mig
ad giøra/ þuiad eg true a þig DRottiñ
miñ/ huar þ þu ert j mier z eg j þier. Kla
ge Diofulleñ mig/ þa klag" hñ þar þiñ
vin/ hñ klagar þar þiñ Broder/ Hñ kla
gar þar Barn og Erþingia þeſſ eilijfa
Himneſka Fødurs/ eñ omøgulegt er ad
þu muner ſtrangañ Doom leggia a þiñ
Vin/ a þiñ Broder/ og þitt Barn.

Sie ſo ad Moyſes æklage mig med ſij
num Doome/ og hroope Bølvan yfer mi
er/ med þui eg hiellt ecke allt þad ſ ſkrif
ad

ad stendur j Logmaals Bookeñe/ Þa su
ara eg þar so til/ ad þu Herra Jesu Ch
iste/ert ordeñ Bølvan miña vegna og fy
rer myña Skulld/ so ad þu þeinger mig
frelsad þra Logmalsins Bølvan. Eg
hyra ecke vm þo Moyses hroope Bøl
van yfer mier/ þegar þu kallar mig bless
adañ/ þui er eg j fullre Von/ ad eg mune
aptur fa ad heyra þesse Ordeñ til myñ
lslud/ asamt ødrū. Komed blessader myñ
ns Fødurs/ og eignest þad Ryke/ sem yd
ur er þyrerbued/ ꝛc. Aklage mig Moy
ses sem hañ vill/ samt muntu ecke klaga
mig fyrer þynum Himneska Fødur/ hell
dur muntu vera miñ Medalgangare hia
honum. So ottast eg þa ecke Bølvan
Moysis/ þui þu hefur j burt teked þa
hans Handskript/ sem var a mote mier.
Sie suo ad þeir hinu Fordæmdu klage
yþer mier/ og æthroope ad eg hafe j so
mu Glæpe falled sem þeir/ og eige þui
ecke helldur Vægd ad fa eñ þeir/ Þa jaa
ta eg og medkieñe/ O Herra Jesu/ j þui
ad Syndga/er eg þeirra jafninge/ Enn
þad/ ad eg kañast vid myña Synd/ og
snyst

ſnyſt med riettre Jdran til þÿn aptur/ minn Endurlauſnare/ Þad ſkilur a mill um mÿn og þeirra, Þu ſeiger ſo ſialfur Ad ſa ſem heyrer þitt Ord/ og trwer a þañ ſem þig ſende/ hañ hafe þad eilijfa Lijf/ og hañ ſkule ecke koma fyrer Dom iñ. Nu er eg ſa hiñ ſame ſem heyrer ord þitt Drottiñ/ og trwe a þig/ Eñ þott þ ſie veyk Tru/ þa er þad þo ſamt Tru. Eg trwe ad ſøñu Herra/ eñ kom þu til Hialpar miñe veykre Trw/ Eg trwe eñ eg bid þu auker mÿna Trw. Þo eg ſie ſekur j øllum Syndum þeirra fordæm du/ þa muntu Drottiñ hialpa/ ſuo ad eg verde ad eins j Vantruñe ecke med þeim fundeñ. Aller þeſſer Aklagendur ſkielfa mig/ Eñ þu ſem ert Domareñ/ þu hug hreyſter mig aptur/ Þuiad þier þieck Fa dereñ alla Magt til ad dæma/ Hañ gaf allt j þÿnar Hendur/ eñ þu wtgafſt þar a moote ſialfañ þig fyrer alla Meñ/ jaa þu wtgafſt ſialfañ þig/ fyrer þiñ Sofn ud/ ſo ad þu hreinſader hañ/ og helgad er med Laug Vatnſins j Ordenu.

Huørneñ er mogulegt þu feller ſtran

gañ

gafi edur hardafi Doom yfer þa/ fyrer huoria þu hefur wtgiefed sialfañ þig j Daudañ/ jæ/ j Krossens Dauda? Þu munt vissolega þitt eiged Holld ecke hata/ Nu erum vier Limer þijns Lijkama/ Holld af þijnu Hollde z Bein af þijnum Beinum/ Amen.

XLVI
Vm þad/ Huørneñ Mañ skal længa epter eilijfu Lijfe.

EEke ættu Sæla mijn/ ad elska þetta fallvallta Lijf/ sem skyndelega tekur eirn enda/ helldur hitt sem a epter kiemur og ønguañ enda tekur. Vppstijg þu þangad j heilagre Girnd þijns Hiarta/ þar sem ad er Æska fyrer vtan Elle/ Lijf fyrer vtan Dauda/ Glede fyrer vtan Hrygd/ Rijke fyrer vtan Vmskipte.

Hafe þitt Hiarta Lysting a Fegurd og Frijdleika/ þa vit þu/ ad þeir Riettlætu skulu skijna so fagurt sem Sooleñ/ Þock nest

Þockneſt þier Styrkleike/ og Liettleike/ Þa ſkalltu vita/ ad þeir Vtvølldu munu vera lijker Einglum Guds. Giedieſt þi er lanager Lijfsdagar med ſijþelldre Heil brygde/ Þa ſkalltu vita/ ad þar verdur ei lijf Heilbrygde og Heilbrygdur Eilijfle ike. Lyſte þig ad hafa allſkins Nægd/ þa vittu/ ad wtvalder munu ſediaſt af all ra Handa Nægd/ þegar Dyrden Drott ins verdur opinberud. Hafer þu ſkiemt un af fogrum Saung hliodum/ þa ſyn gur þar Einglanna flockur ſætlega/ þyr er vtan Enda/ og an Aplæts. Girne þig ad hafa Epterlæte/ og hreinferdnga Vellyſting/ þa ſiæ þu/ Gud mun þar dr yckia ſijna med ſijþelldum Straume þui lijkrar Vellyſtingar. Girneſt þu Vijſ doom z Speke/ ſiæ/ ad ſialf Spekenn Gu ds lifanda/ mun ſig þar fyrer þeim Vt vølldu opinbera/ og liooſlega læta ſig ſia og þeckia af øllum. Giedieſt þier Vin atta og Kiærleike/ þa ſiæ þu/ Vtvallder munu elſka Gud framar enn ſialfa ſig/ og huør annann jafnbyrdes ſuo ſem ſialfa ſig/ og Gud mun og elſka þa framar enn huør eirn

eirn kañ ad elska sialfã sig. Hafer þu lyst a goodu Samlynde/ þa sia þu/ þar vil ia aller eitt. Girnest þu Magt og Kra pt til ad koma þui af stad/ ꝫ þitt Hiarta girnest/ þa sia þu ad þeim Vvoolduver dr hægt allt þ ad giora ꝛ framkuæma ꝫ þeir vilia/ eñ þeir vilia eckert vtañ þad sem Gud vill. Þeir girnast þad eckert/ ꝫ þeir giete ecke til leidar komed/ Þui þeir girnast eckert vtañ þad sem Gud vill þe ir girnest. Giediest þier Metord ꝛ Rijke dæme/ þa siadu/ Gud mun setia sijna Trwlynda Þienara yffer myked. Þockn est þier ad lifa j Vggaleyse og an Otta þa sia þu/ ad þeir enu Vvoolldu/ eru suo visser þar vppa/ ad þeir munu þa eilijfu Sæluna alldrei med nockru Mote missa So sem þeir eru visser þar vm ad þeir vf lie hefie alldrei sialfkrafa edur viliuger sleppa. Þui þad vita þeir vel/ ad ecke kañ Gud/ sem þa elskar/ ad taka þa Far sælld fra sijnum Elskendum naudugum/ Þeir vita þad og eirneñ vel/ ad Gude er eingeñ Hlutur yferstterkare ꝫ kuñe Gud og þa nauduga ad skilia.

Huad

Nuad sem þa wtvoldu kan̄ til ad lann
nga edur girnast/ þad þin̄a þeir þar str
ax/ þuiad þeir sia þar þan̄ fyrer sier aug
lite til Auglitis/ j huorium ad eru aller
Luter. So stoor eru Giæde þess Lijfs/
ad þar kan̄ eingin̄ mæling a ad komast/
so morg/ þau kun̄a ei teliast/ so dijrmæt
ad þaug kun̄a ei metast. Þar er eilijf
Heilbrygde Lijkaman̄a/ þar er liomande
Hreinferdugleike. Nugskotan̄a/ þar er
Dyrd og Nægd Sudlegrar Vellijsting
ar/ Þar er Unan og Fognudur vegna
wtvaldra jstbyrdis samteingingar. Þar
er furdanleg leiptrande Fegurd a Lijkam
an̄/ og allur Ofullkomlegleike burt tek
en̄ fra Sælunum. Þeir wtvoldu munu
þar glediast/ vegna þess lystelega Unad
arstadar/ sem þeir þar hafa vegna æst
wdlegrar Umgeingne heilagra/ j huor
re þeir skulu Rijkia/ og vegna þeirrar
Vegsemdar sem þeir þar fæ ad þiggia/
Þeir hroosa þar Sigre yfer Heimenum/
huorn þeir hafa vorsmæd/ Og yfer Hel
vijte/ sem þeir hafa vmplwed. Su minsta
Dyrdaren̄ar Korona j eilijfu Lijfe/ Nun
verdur

verdur mykłu dyrmætare eñ Heimurenn
þusund siñum reiknadur/ þui hun er oend
anleg/ Eñ hañ endanlegur/ Þar þarꝼ
ecke þad ad ottast/ ad eirn mune þar aꝼ
añ ofunda/ þott añar skijne þar fegra j
Dyrdenne eñ añar/ þui þar er j einum og
sierhuørium rijkiande Eining Kiærleik
ans/ vegna þess hædsta Kiærleika sem j
þeim øllum byr z bygger. Huøria Veg
semd sem eirn Vtvaldur fær/ þa munu
aller hiner adrer/ þar so yfer glediast og
ꝼagna/ suo sem þeir hefde hana sialfer
ødlast.

Þar er eingeñ Hlutur a Himne nie a
Jordu so goodur sem Gud/ þui kuñe ecke
ad vera a Himne nie a Jordu so stor Gl
ede nie þuilijk Glede/ sem ad sia Gud z
eignast Gud/ þar ꝼyrer ef nockur sæe
Gud vm eitt Augnablik/ þa geinge su
Glede yfer alla adra glede/ sem vier kuñum
ad skynia/ Þuiad j þui Dyrdareñar Rij
ke/ þa munum vier sia Gud j sialfū sier/
Vier munum þar sia Gud j oss og oss j
Gude. A Vegꝼerdarleid þessara Lijꝼs
daga/ þa er Christur hia oss/ eñ þo suo
B 5 sem

sem duled og huled j Ordenu og Sacra
mentunum. Vier peckium hañ nu wt af
hans Orda Kiellingu/ Eñ j þui okomna
Lijfenu/ þa munum vier peckia hañ ap
nærverande Asynd og Alite/ þegar hañ
wtbyter oss Braude eilijfrar sadningar.

Þui þad mun eins fara/ og þegar Lei
resueinarner peckiu ecke Christum a Lei
deñe/ fyrre eñ vm siider/ þar þeir voru ko
mner til Nattstadar/ J þui hañ Braut
Braudeð.

Su Himneska Jerusalem/ hefur eck
ert Mustere/ þad sem med Hondum sie
giort/ og ei Sool nie Tungl/ þui hennar
Mustere er Gud/ huor og eirneñ er hen
ar Byrte og Lioos/ j þui okomna Lijfenu
skulum vier þad sem vier hofum vonad/ z
vnum oss med fullkomlegum Notum vid
þad/ sem vier hofum hier elskad. Þegar
vpp var smijdad Jerusalems Mustere/
Þa heyrdest huorke Axarhliood/ nie Ha
mars hliood/ So mun þad og tilganga/
j þeirre Himnesku Jersalem/ þar mun
huorke heyrast Straff nie nockur Norm
ung/ þuiad þeir andlegu Steinarner/ nu
huor

huorium þad Mustere verdur oppbygt/ (þad eru Guds Vtvalder) þeir eru adur fyrre hier j Heimenum tilreidder og hoggner/ med Pre. Motlætesins og Hormunganña.
Drottningeñ sem kom til Kongsins Salomonis/ hun er ein Figwra og Fyrermyndan/ vppa huoria og eina christna sal/ sem kiemur j þa Himneſku Jeruſalem til Christum/ Hun geingur jñ med mykelle Fylgd og Forunepte heilagra Guds Engla/ berande Gull og Gimsteina/ adſkilianlegra Mañkoſta og Mañdygda. Og sem hun er þar jñgeingiñ/ mun hun þurda ſig vppa Speke Kongsins Christi/ Item/ vppa adſkilianleg Embætte Þtenaraña/ þad er Heilagra Eingla og Vtvaldra Maña/ Hun mun og eirneñ dæmſt ad Riettapioldanum/ þad er ad ollu þui sem þa andlegu Sadning giefur. Hun mun og dæmſt ad þeim dyrmætu Klædum i þeſſa Kongsins Hollu/ þ er/ ad Dyrd z vegſemd Lijkamaña/ þra wtvoldu Christi. Hun mun z læta ſier myked þiſiaſt til Hwſsins Fegurdar/ þad er til ſtærdar

 þeir

þeirrar Himneſku Hallarenar. Nun mun og lýka þurda ſig vppa þaug mør gu Oþþur/ ſem hun þar þær ad ſia/ þ er/ hun mun med Furdu heyra vppa þa margþølldu Lofgiørd/ ſem Drottne verd ur færd j Himnenum/ og mun þui med ſtorre forundran medkieña/ ad ſier haþe ei vered møgulegt øllu þui ad trwa ſem hun nu ſier og heyrer.

Vertu nu hughrauſt þu Rietttrwud Saala/ og hugleid og ſkoda einvirdelega huad myked gott þier er fyrerbwed/ þang ad ſkyllde Hugſkots Andanum reña/ ſiñ haſi a ſijdar meir ad koma/ Þad er tilbæ relegt þott vier kieppunſt þangad/ j tijm anum/ ſem vier ſkulum ſijdaſi vera j Ei lijfdeñe.

Nuør ecke hefur Hiartans Girnd til ad ganga jñ i þeſſa Dyrd ſijns Herra/ haſi kiemur þar ecke/ Vilier þu þa væn ta þr ad meiga ſeirna meir koma j Aug lit Drottins/ ſuo ſtunda þu epter Heilag leikanum/ þuiad hñ er ſialfur heilagur. Vilier þu meiga vænta þier Sampielag ſkapar þeirra heilogu Eingla/ ſo ſtøduz

vel

vel til/ad þu med þÿnum Syndum reker ei fra þier þeirra Þionustu. Sie so þu vænter þier þess eilÿffa/ Huar fyrer girnist þu þa so frekt þad stundlega? Sie so þu leiter epter þui okomna Heimilenu Þui girnest þu þa ad hafa hier fastañ samastad? Sie so þu hafer Hiartans Girnd ad koma til Christum/ þui skalltu þa ottast Daudañ? Þad være hans ad ott ast Daudañ/ sem ecke acktade vppa ad koma til Christum.

Sie su þu vilier ganga jñ i þa Hinn esku Jerusalem/ Huar fyrer kuolar þu þig j so mørgum og myklum Syndum? Þar þo so stendur skrifad/ ad eckert saur ugt skule þar jñ ganga? Vilier þu ney ta nockurn tÿma af Lÿffsins Trie/ þa nᴂ du Christo hier j þessum Heime med Trwñe/ huør ad er þ rietta Lÿffsins triedſ/ þui so stendur þar skrifad. Sæler eru þe ir sem þuo sÿn Klæde j Lambsins Blode so ad þeirra Magt sie a Lÿffsins Trie nu/og þeir vm Hlided jñgange j Borgena. Vt af þeirre Borgeñe verda Hund arner wtelucktter/ þar fyrer vgrastu alla

 oluft

Otuki og Saurlipnad. Þar eru wtelukker Mañdraparar/ þar fyrer varastu Neyþt z Reide. Þar eru wteluckter Sk wrgoda dyrkendur/ þar fyrer varastu Fie fink og Agirne. Þar eru wteluckter all' Lygarar / varastu þui alla Syndarenn ar vondsku(allar Synder kallast Lyge j heilagre Skrißt) Girnest þu ad vera Gi estur j Lambsins Brwdkaupe/ So lættu þig længa epter Brwdgumans Tilko mu. Andeñ og Brwdurin/ feigia/ Kom þu. Nafer þu ecke Pant Andans/ fyrer huorn þu hroopar og bidur ad Drottiñ vilie koma/ þa mun Brwdgumeñ alldrei jñleida þig j þad Himneska Brwdkaup ed. Þu ert þa ecke riettelig Brwdur eß þu girnest ecke Tilkomu Brwdgumans. Sie so þu girnest ad fa Samastad j hm nya Heime/ z þeirre nyu Jord/ Huar þ̄ helldur þu þier þa so fast vid þeñañ gam la Heim/ so sem þu villder ecke vid hañ skilias? Vilier þu fa ad odlast Skaparā Þui lymer þu þa þitt Hiarta so fastlega vid Skiepnurnar? Sie so þu vænter þi er Uppbyggingar aß Gude a þui þÿjnu

Huse

-Nwse sem ecke er med Hondum giort/ z skal vera eilijft a Himnū/ Þui skalltu þa ecke girnast/ ad þetta Jardneska Hreyse j huoriu vier bwū/ mætte nidurbriotast?
Sie so þu vilier Yferklædeñ ødlast/ þui sier þu þa ecke til/ ad vera ecke fundeñ alldeilis nakeñ vnder? Bwe ecke su heil aga Þreñing j þijnu Hiarta/ hier med Nadeñe/ þa mun hū et hellldur þar bua sijdar meir j Dyrdeñe. Fæer þu ecke j þe ssu Lijfe nockurn smeck eilijfrar Farsælld ar/ þa fær þu hñ alldrei ꝓyllelegañ j oko mnu Lijfe.

XLVII
Vm þa Farsælld/ þegar Mad ur fær sijdar meir ad sia z sko da Gud j eilijfu Lijfe.

Nwse mijns Fodurs eru mar gar Verur seiger Endurlausn ariñ. O Drottiñ/ eg girnist ad sia þañ stad/ þar þu hefr mier eilijfa Vistarveru fyrer bwed þt eg er hier ecke Heimilis Madur hellldur veg

farande/ ſuo ſem aller mi̅ner Forfedur.
Mi̅ner Vegferdar Dagar eru fæer og
jller/ Þar fyrer langar mig j þeſſare vt
legd epter þui Himneſka Fodurlande.

Eg girneſt ad ſia Nægd Audæfa
og Giæda Drottins a Lande lifande ma
na. Þeſſer Lijfdagar lijda j burtu ſo ſem
añar Skugge. Mi̅ner Lijfdagar hafa
eirn viſſañ ſkamt/ og mitt Lijf er ſo ſem
ecke pared fyrer þi̅nu Auglite/ Huad
ſkal eg vona añars eñ vppa þig DROT
Tenn.

O Drottiñ Jeſu/ nær mun þad koma/
ad eg meige þig ſiña og vera hia þier?
Nu ſkal eg openberaſt fyrer þi̅nu Augli
te. So ſem Hiorteñ langar epter Vat
nsbruñenum/ ſo langar mi̅na Ønd ept
er þier miñ Gud.

O þu Fognudur yfer Fognud/ an hu
ors ad þar er eingiñ Fognudur/ Nær ſk
eg til þi̅n jñganga/ ſo eg meige ſia Gud
miñ/ ſem þar byggier j þier? Fyrer þi̅nu
Auglite/ fæ eg nægd Fagnadar/ og gled
elegt Lijf til þiñar hægre Handar æfen
lega. Þu giører mig druckeñ af nægdar
giædum

giædum þijns Hwſs/ og munku drÿckia mig med Lyſtingu/ ſuo ſem med reñanda Vatne/ þuiad hia þier er Lÿþſins Vpp ſprettu-bruñur/ O huad æſkelegt Lijf/ O huad bleſſud Farſælld/ þar ſu allra hel gaſta Þreñing mun vppfylla alla vora Hiartans Girnd og Epterlangan/ hu ar ſu bleſſada Þreñing mũ af oſſ ſien ver da fyrer vtan Ending/ elſkud þyrer vtañ Leida/ Lofud fyrer vtan Mædu og Þret ting. Ad þui Gud ad ſiæ/ þad mun gan ga yþer allañ Fognud/ og ad ſiæ Chriſt um og lifa med honum/ og heyra hans æſtwdlegar Samrædur/ þad mun ganga yþer alla Girnd vors Hiarta.

O Jeſu æſtwdlegaſte Brwdgume mi ñar Saalar/ nær villtu jñleida þijna Br wde j þiñ Konglega Sal? Huad kann þar ad vanta? Huad kañ þar ad þikia a fatt? Huad kañ þar framar ad oſkaſt/ þar ſem Gud er allt j ollum? Þar verd ur Gud fegurd þyrer Augum þeirra Rie ttlatu/ Hunangs Sætleike j þeirra ſm eck/ Fegurdar ſongur j þeirra Eyrum/ Jlmande Balſam þyrer þeirra Vitum.

 Nid

hid miukaſta Blomſtur fyrer þeirra A
þreiþingu. Gud mun vera allt/og wtdei
la ſo þar af huoriuin þad goda/ ſem ha
ns Hiarta girneſt. Huor þar girneſt Li
fed Heilbrygdena/ Frideñ Begſemdena/
Þad ſkal Gud vera allt j øllum. Þa Le
yndardoma Drottins/ ſem þeir yppurſtu
Chriſtneſkar Læreþedur og Doctores ha
fa ei kuñad ad ſkilia hier j Liſþe/ þa mu
nu Smæborneñ kuña ad ſkilia þar z vn
derſtanda/ Þar mun hia oſſ vera Chri
ſtur j ſijnum Mañdome/ og med liufuſtu
og elſkuleguſtu Ordum kieña oſſ ad ſkilia
þa ſtooru og huldu Leyndardoma/ ſem
ahræra vora Sæluhialp. Huad meinar
þu ad ſætleg mune þa hans Rødd/ Og
huad Dyrdarlega fogur hans Aſiana?
Meinar þu ecke/ wthellt Myſkun mune
fliota og driwpa af hans Børum/ z hñ
mune ecke med Dyrd og Begſemd Koro
nadur framganga? Nu þad fyrſt Gud
verdur allt j øllum/ þa verdur hañ full
komlegt Bijſdoms Lios j Skilningenū/
Snægd Fridarens j Vilianum/ Tilhlac
kan til oendanlegrar eilijfþdar j Miñenu

Sonur

Sonurinn mun sedia Skilningin med fyl lelegre Þeckingu. Heilagur Ande mun sedia Viliañ med fullegre elsku/ eñ Fad ereñ mun Minid Mañsins sedia og gled ia med þuilijkrar Þeckingar og Elsku jñdælltre Endurminningu.

Þu goode Gud munt vera þ Lios j hu oriu vier siaum Lioséd/ þad er/ vier mun um sia þig j þier sialfum/ Ja/ vier mun um sia þig j Lioma þijns blessada Andli tes/ þegar vier lijtum þig Auglite til Aug litis/ Ja/ vær munum ecke ad eins sia þig helldur munum vier og eirneñ lifa j hia þier/ og ecke ad eins lifa j hia þier/ helld ur og eirneñ lofa þig/ Og ecke ad eins lo fa þig/ helldur og eirneñ glediast asamt med þier/ Ecke ad eins med þier glediast helldur og eirneñ verda þijnum Heilagum Einglum Lijker/ Ja/ ecke ad eins verda Einglunum lijker/ helldur og eirneñ ad verda sialfum þier lijker/ þu sem ert Gud Blessadur vm alla eilijfd.

Hier vppa mæ sig maklega læta bur da huør ein Christin Sæl/ og dæst ad Myskunseme sijns Endurlausnara og

Sælu

Sæluhialpara/ huør ed ecke alleina tok oss sijna Ovine aptur j Satt vid sig/ fyr ergaf oss Syndernar/ og gaf oss sitt Riett læte/ og Arfleidde oss til Himnarijkis/ helldur og eirnen þa giører hann oss Ein glunum og sialfum sier samlijka.

O þu sæla og blessada Borg/ O þu Himneska Jerusalem/ O þu heilaga He imele þeirrar Heiløgustu Guddomsins Þrenningar. Nær mun sa Tijmenn koma ad eg meige inngangaj þitt Mustere? Mustere þeirrar Himnesku Jerusalem/ er Lambed Guds/ Ja þad Lambed Gu ds/ sem burt tekur Veralldarennar Synd er/ og giefur oss sitt Riettlæte/ og er slat rad þeirra vegna fra Heimsins Vppha fe. Nær mun eg j þessu Mustere meiga tilbidia minn Gud? Ja/ tilbidia Gud j Gude?

Nær mun su Soolenn mier vpprenna/ s vppliomar þa heiløgu Borg? Eg er enn nu j wtlegd og Fiærlægd fra mijnu Fød urlande/ enn samt er mier ølluð stoor Arf leifd/ þui þeim Riettrwudu er fyrer Chr istum giefenn Magt Guds Børnum ad verda

verda. Eñ sieum vier Guds Børn/ þa erum vier og hans Erfingiar/ Jm Erfingiar Guds eñ Samarfar Christi.

Tak þig nu vpp Sal miin/ og ber þig ad nemm þynum Arfe/ Drottiñ er miñ Erfda Partur/ og miin stoor Laun. Huad er þad sem su Mystunsamasta Milldeñ kuñe framar ad giefa? Hun giefur oss Soneñ siñ/ hun giefur oss sialfa sig/ og ef noekud være eñ nu dyrmætara og meira verdt a Himne z Jordu/ Þa munde hun þ og eitneñ giefa. Vier lifuñ j Gude/ Vi er eruñ Mustere Guds/ Vier eigum Gud hier j Anda og Leindardoome/ og þar j Raun z Medtekningu/ þar mun vor von framkuæmast/ Þar munum vier ecke alls eina vm stund vera/ helldur Heimele og stødugañ Bwstad eiga vm alla Eilyfd/ A M E N.

XLVIII

Vm þad allra mstwdlegasta Samlag og Vmgeingne š vier skulum hafa vid Heilaga Eingla j eilyfu Lyfe.

Ept

Ptet Vpprisu þeirra Framlid
nu/ Þa mūu huorke Konur nie
Karlar Gipta sig/ Helldur mu
nu Meñ vera so sem Einglar
Guds a Himnum. Huor kañ verdugle
ga ad hroosa þuilijkre Tign og Yppar
legleika þeirra Vtvolldu? Nær mun þui
lijk Oyrd og Vegsemd hafa komed j nøe
kurs Daudlegs Mans Hiarta/ suo hañ
kuñe hana ad skynia og skilia? þa munu
þeir Vtvolldu so ẞ endurnyader af Vpp
risuñar Dyrd og Lioma þa ad sia þ blijf
da Auglit Drottins/ af huoriu þeim ste
ndur oll Heill/ oll Blessun/ z allt Ynde
og Epterlæte. Þa mun vera lcangt j bu
rt allur Daudans Otte og Kuñde/ z oll
Spilling og Hnignan Natturuñar.
Eg sa Gud þra Auglite til Auglitis/
Og mijn Sæla vard hoolpeñ/ seiger sa
Heilage Forþader Jacob. Nu eþ þad ku
ñe suo miøg stoora Glede med sier ad fæ
ra/ ad sa ad sia Gud vm stundarsaker/
Huad mun þa hitt orka storrar Glede z
Fagnadar/ ad fa ad sia hñ vm alla Ei
lijþd? Ef þad færde med sier Sælareñar

Lijk

Lijf og Nialpræde/ ad meiga sia Gud j Mañlegre mynd/ Nuad mũ þa myklu fr amar þ færa med sier eilijft Lijf og Farsæ lld/ ad meiga sia hñ Auglite til auglitis? Nuad kañ þa framar meir ofan a soddan Farsælld ad aukast? Edur huad skulu þeir Utvølldu girnast meir eñ þessa þar sælu Fridarsioonenar? Samt sem ædur veiter Gud þeim eñ þa þad Epterlæte/ ad þeir meiga þar ad vera j þre æstwdle gustu z sætustu Umgeingne Einglaña/ Ja/ei alleinasta ad vera j þra Umgein gne/ helldur z so ad vera þeim samlijker j Lijkãans hægd/ Lioma z Odaudlegleika.

Vier munum jskrijdast sama Búnade og þeir/ sem ad eru þaug huijtu Klædeñ j huorium vier munũ standa frañe þyrer Lambsins stoole/ syngiande Drottne eitn eilijþañ Lofsaung. Vier munum og skij na z lioma vnder sømu Dyrdareñar Kor onu z þeir/ Vier munũ og hafa somu O daudleikans Frijheit so sem þeir.

Vid hofum sied Eingel DROT Tins/ og munum þui deya/ sagde Ma nua fordum. Eñ længtum odrudijs

verdur

verdur þui hættad fyrer oss/ þui ad vier munum sia Þusund Þusunda/ og tyu Þusundsinum hundrad Þusunder Eingla/ og munum lifa eilijflega. Epter þui vier eigum ad vera samlijker Einglunum/ þa þurfum vier ecke þad ottast/ ad Syndeñ mune framarmeir giøra oss Þm olijka/ Vier munū apklædast Nam Syndsamlegrar Natturu og munum so jklædast aptur Klæde Nialprædesins/ og munū þar vtan yfer jfærder verda j þañ Sakleysesins og Meinleysesins Skrwda. Þegar þar er komed/ þa verdur eing iñ stygdur/ Þar reidest og so eingeñ/ þar er eigeñ Girndar Brune/ Eingeñ Metnadur nie Trugyrugheit. Þar þreytu nst vier ecke vnder neirnre Syndabyrgde og ecke þurfum vier þar Synder vorar ad syta og grata/ og ecke framar meir ad ottast nein Daudleg Sælareñar Saar/ þuiad Leoned af Kyne Juda hefur yfervuñed og Siguriñ feinged/ og vier høfum og eirniñ aller j hans Krapte Sigureñ feinged.

Epter þui vier eigum ad verda Samlijker

lijker Einglunum/ þa lœngar oss huør ke til Matar nie Dryckiar. Gud sialþ ur mun vera vor Fœda/ af huørs Elsku vier munum sadder og mettader verda. Gud mun vera vor Fœdsla/ sem alleina endurnœrer og alldrei tœler. Þa wtvøl du mun huørke Hungra nie þysta/ Þa mun huørke Sool nie tungl nie Hite bre na/ þuiad þeirra Myskunar Herra styr er þeim/ og heþur Hond yfer þeim/ og hañ mun gieþa þeim ad drecka af Vat nsbruñenum. Þar mun wt aþ þeirra Lif fe framþliota Bruñur þessliþanda Vat nsins/ Þar verdur tilreidt eitt þeitt Gie stabod/ af klœru Vijne/ Af Feite/ af Me rg/ af Dreggialausu Vijne. Ad þessare Veitsluñe munum vier sitia/ Gladvœrer verda/ og af Hiartans Glede hœtt Loþ syngia.

Allt þetta/ O Herra Jesu/ mun fram koma/ og þullkomnast j Anda og Sañle ika/ þuiad þaug Ord sem þu heþur til vor talad/ eru Ande og Lijf/ og med þeim O:dum/ sem hier j þessu Lijfe eru tijdkud/ þa wtmœlar þu oss og þyrer Sioner sete

glede og Fognud þess eilijfa Lijfsins/ þui
epter þui vier eigum ad vera Einglum
inn samlijker/ þa mun z Daudans Otte
verda fra oss numeñ. Daudeñ er þa vpp
svelgdur j Sigur/ Daudanum er þa nid
ur hrunded ad eilijfu/ og Gud þurkar þa
oll Tear af Augum sijns Folks/ þar fyr
er mun þa vera Glede an Hrygdar/ He
ilsa an Harmkuæla/ Lijf an Dauda/ Li
oos an Myrkra. Elskan mun alldrei ko
lna/ Gledeñ mun alldrei minka/ þar
skal alldrei Andvarpan heyrast/ og alld
rei til nöckurs Meins piñast/ og ecke ne
itt hryggelegt siast/ helldur allt gledele
gt og Vnunarsamlegt. Þar verdur hid
stærsta og besta Andvaraleyse/ og Andva
ralaus Roosemd/ Rosamleg Vnun/ Vn
unarsom Farsælld/ Farsæl Eilijfd/ Ei
lijf Blessun/ Blessud Prekting/ Prekting
areñar Eining/ Einingareñar Guddom
ur/ og Guddomsins farsælleg Sioon ad
Eilijfu.

Tak þig nu vpp sal mijn/ z athuga eñ
nu jsiuirdelegar/ þa Æru z Vegsemd/ s
ockur er veitt af Christo. Vid skulū vera
j sam

ſampelagſkap Einglañа/ og Hofudein gláña/ Thronaña og Herraſtiettaña/ Hoꝛdingiaña og Magtarvalldaña/ Ja ecke ad eins eigum vid ad vera j þeirra Sampelagſkap z Umgeingne/ helldur eigum vid ad verda þeim ſamlijk.

Þar ſkulum vid ſa ad ſia z þeckia ockar Vardhallds Eingel/ ſem ockur hafde ádur þyrre j þeſſu Lijfe vered af Gude tel ſkickadur til Verndar og Þionuſtu. Ein ecke munum vid vpp fra þui þurfa leingur vid hans Þionuſtu/ helldur munum vid þa vna ockur vid hans Sambwd og Naveru. Vid þurfum þa ei leingur ad girnaſt hans Vernd/ helldur ſkulum vid þa gledia ockur af hans Samviſtum/ og ſkoda klaarlega hans liomande Fegurd med ockar þorklarudum Augum.

Epter þui vier eigum ad verda Einglunum lijker/ þa munu voꝛer Lijkamer/ ſem hier eru Soottheatter/ Vanmaattuger og Daudleger/ ombreytaſt og verda andleger/ Kroptuger og Odaudleger/ Ja/ viſſelega munu þeir verda lioman de/ þui þeir munu verda nalæger Gude

Cc iij　　　huer

huør ed byr og bygger j þui Liooſe ſem eingeñ kañ til ad komaſt/ z er lioſeru jſl æddur. Oforgeingeleger munu vorer Lijk kamer verda/ Þuiad þeir munu vera Ei nglunum/ z lijka Forklærudum Lijkama Christi ſamlijker.

Þeim verdur nidurſæd forgeingelegū eñ þeir vpprijſa aptur oforgeingeleger/ Þeim verdur ſæd j Vanſemd/ Eñ munu vpp aptur rijſa j Vegſemd. Þeim verdur nidur ſæd j Veikleika eñ rijſa vpp aptur j Krapte/ Þar verdur nidurſæd k otlegum Lijkama/ eñ rijs vpp aptur eirn andlegur Lijkame/ Huør ed mun lioma ſo ſem Geyſlar Himenſins ad eilijfu.

Kom Herra Jeſu/ og duel ecke/ Kom Herra Jeſu/ z læt oſſ ſæ ad næ þuilijkre Dyrd og Vegſemd/ Amen.

XLIX
Vm þær Feikna Kualer ſem þeir fordæmdu verda ad lijda j Helvijte.

Hug

Hugleid Christin Sæla/ hu
ad hardar z þungar ad sieu
þær Heluijsku Kualer z Pijs
ler/ og so muntu hæglegast
hept gieta girnd og Vilia þijnum/ til ad
Syndga a mote Samuiskunne.

J Heluijte er ovtskijranleg mergd z næ
gd af øllu illu/ Enn þar þuert a mote sko
rtur og Ohægd a øllu goodu/ huad kann
þa ad vanta af øllu vondu/ sem strapʒad
er eru/ pyter þa mestu og stærstu Vond
sku/ þad er Syndena? Huad gott kunna
þeir ad hafa/ sem eru frasskilder og wte
luckter/ fra þui ædsta gooda/ þad er fra
Gude? Jæ / J Heluijte mun standa obæ
relegur Hite af Elldenum/ og nijstande
Grimd af Kuldanum/ þar verda sijfelld
Myrkur/ Þar verdur Suæla z sijþelld z
Harmur/ þar verda fyrer sionum Ogn
arlegar Mynder Dioflanna/ Þar verdur
Hroop og Veinan ad eilijfu/ Þar verdur
Þurkur og Þoste/ Þar verdur ein and
styggeleg Brennesteins Lykt/ Þar verdur
nagande Ormur Samuiskunnar/ Þar ve
rdur Otte/ Þar verda Harmkuæle/ Þar

Cc iij verd

verdur Skömm og Sudvirding/vegna all ra giördra Synda/sem þa eru öllum ord nar auglíosar/Þar verdur Ofund/ þar verdur Hatur/Þar verdur Fakiate/Þar verdur skortur a Asynd og skodun Guds blijda Andlitis/Ia/ þar verdur eingin good von epter.

Gud mun med sijnum Krapte fraskilia Elldsins Birtu og Lioma fra hans Hi ta og Bruna. Brune Elldsins skal þie na til Kuala þeirra töpudu/ En hans Fegurdar Liome til Fagnadar þeirra wt völdu. Su litla Birta eda Skyma/sem þar verdur hia þeim Fortöpudu/ hun mū ecke verda þeim til neirnrar Ununar/so þeir kune vid hana ad sia/ þ þeir meige gledíast af/helldur skal hun vera þeim til Sturlunar/þui þeir munu j giegnum hana sia þad eina/sem þeir meiga hryg giast ap. Þeir fordæmdu skulu huorke sia ad lijta Sool nie Tungl/nie Stiörn ur/ ei helldur Christum sialfan/nie ha ns Utvalda/helldur munu þr verda aūt sijfelldum Tarum og Trega/ ad horfa uppa þar herfelegu Mynder Diöflana

og

og aumra Mañа. Med Eyrunum mu
nu þr verda ad heyra vppa vein z Væl
tapadra/og vppa Grenian og Gudlaſtä
Dioflaña j Kualaña Bæle. Þeirra nu
ſur og Mage mun kueliaſt j Hungre og
Þoſta/og ecke af neinum lyſtelegum ſin
eck Matar nie Dryckiar endurnæraſt.
Fyrer þeirra Vitum ſkal vera obæreleg
ur Breñeſteins Odaun/og þeir ſkulu bæ
de hid jñra og ytra/piña til þeſſ ſteikian
de Loga/ſem ſig læſer allt jñ j inſta Me
rg Beinaña. Liꝉkamer þeirra tortyndu/
munu vera omſtæleger/dockuer/ þunger
a ſier og ſeiner/ Þeirra Miñe mun kuel
iaſt af Vmþeinkingu Syndaña/ og þo
munu þeir tøpudu ecke ſo ængraſt þar af
ad þeir hafa ſyndgad/ſo s̄ þar af/ad þr
verda ad miſſa allar Vellyſtingar.

Eirn Neyſte af þeim Helvijſka Elldc
mun giora meire Kuol z Piñu þeim to
pudu Syndurum/ helldur eñ ein Jodſiuk
Kuiña kuñe ad hafa/þott hun læge j ne
yd ſijns Barnburdar vpp j heil Þuſund
ar. Þeir munu æpa wt af oliȷ̄danlegum
Kuolum/ Enn gnyſta Toñum wt a þ

Heiptarhuga/ og Ofund vid Gud z wl valda. Sierhuor ein Synd og Løstur mun hafa sitt eiged straff og sierlega Ku øl. Eins og þad ad Maꝫ kaꝫ epter on guu þui ad lꝏnga j eilijfu lijfe/ ꝫ hꝫ fꝏe ecke/ So þꝏr Madur þad eckert j Hel vijte sem haꝫ epterlꝏngar og girnest.

Þeir Fordꝏmdu muꝫ ongua Hugarhꝏ gd þar af hafa/ þott þeir hafe j þessu lij fe leiged j adskilianlegum Vellystingum helldur mun Miꝫning og Vmþeinking þeirra fyrre Vellystingaꝫa þa Pijna og sꝏra þeirra Hiarta meir og framar/ og þeir Fordꝏmdu munu ongua Hugar hꝏgd þar af hafa/ þott þeir hafe haft sijfellt Sꝏlgiꝏte Ols og Matar hier j Heime/ þui þeir munu þar ei fꝏ eirn Va tnsdropa ad suala a sijnum oseigianleg um Þosta.

Ongua Huggun nie Hugarhꝏgd muꝫ þeim þad helldur giora/ þott þeir hafe hier j Heime geinged j dijrmꝏtum Klꝏd um/ þui þeir eru þar ecke jklꝏdder vtaꝫ Skomꝫ og Fyrerlitningu. Ongua Hug gun nie Hugarhꝏgd munu þeir þar af

hafa

hafa/ þott þeir hafe j þessu Lijfe haft
stoor Volld og Metord/ Þui j Heluijte
mun eingenn Virding nie Vegsemd vera
helldur stijfelld Hrygd og Andvarpan.
Onguann Froa nie Hugarhægd munu
þeir og helldur þar af þiña/ þott þeir j
þessu Lijfe hafe ædur fordum samansafn
nad myklum Aud og Rijkedæme/ Þuiad
j Heluijte munu aller jafn obyrger z sna
uder vera/ Þeir Fordæmdu munu ecke sia
ad sia Guds blijda og blessada Auglit.
Eñ þad ad sia ecke ad sia Guds blijda
Auglit/ þad mun þyngra aliggia/ eñ all
ar adrar Heluijskar Kualer. Være so ad
þeir j Heluijte mætte ad eins sia ad sia
Guds blijda Auglit/ þa mundu þeir huo
rke þiña til Kuala nie Meina/edur nock
ra Harma.

Þeir fordæmdu munu þiña til þeirra
Kuala/sem koma fra Guds Auglite/ eñ
sia þo alldrei ad sia hans blessada Aug
lit/ Guds Reide mun suo sem añar steik
ur Stormur/ japnañ vppblæsa og vpp
æsa Elld eilijfra Kuala. Þeir Fordæm
du munu ei alleinasta missa Guds blijda

og þarfællega Aſynd/ helldur og eirneñ
munu þeir hormulega kueliaſt/ af grim̃
legre Aſynd Dioflaña. Þeir enu ſomu
Dioflar munu leggia vppa þa Refſing
arnar/ ſem þeim høfdu ſkyrt og ſtiornad
hier j Heime til Illſkuverkaña/ ſie ſo ad
Madur verde ſkadlaus/ og nælegt ofbio
de/ þa hañ ſier vm ſtundarſaker eina Vo
þu/ Huad meinar þu þa þeim auumu for
føpudu Moñum meige ofbioda/ þar þe
ir verda vm alla Eilijfd ad ſiaa vppa læ
ngtum ſkielfelegre Mynder Diofaña/
So verda þeir fordæmdu/ ecke alleinaſta
ad vmgangaſt med Dioflunum ad eilijfu
helldur verda þeir j þeſſare Vmgeingne
af þeim ohreinu Ondum/ og ſo Plagad
er og Pintader/ Jaa/ ſie ſo ad Diofulleñ
plage ſo hardlega þa enu heilogu z Gu
ds wtvøldu hier j þeſſu Lijfe/ þegar høn
um er þo þar til ſkamtad og æſett lijted le
ife af Gude/ Huad meigum vid þa meina
ad hñ mune pijna þa fordæmdu/ ſem all
deilis eru vnder hans Valld ſellder/ ſuo
hañ giøre vid þa epter ſijnum eigiñ Vi
lia? Þeir Fordæmdu pijnaſt ecke einung
is

ls'aß Dioßlenum hid ytra/ helldur z ef
rneñ af Samvitskuñar Orme hid jñra.
Nuor ein og ein Synd/ sem þeir hafa dr
ygt a allre siñe Æfe/ hun mun vera þeim
fyrer Sioonũ oafl.ataulega/og þa mun
su Asynd z jhugũ Syndaña/ verda þess
sæmara kueliande Samvitskuna/ sem þa
er sijdur von a kuittan z Syndaña Fyrer
giefningu. Strax sem þær forsiælu Jom
frurnar(þad er þeir Riettruudu) eru jnn
geingnar med Brwdgumanũ sijnũ Chri
sto/ þa er strax apturluckt Dyrunũ/ Jæ/
vissielega verdur apturluckt Dyrũ Nnad
areñar/ Dyrum Fyrergiefningareñar/
Dyrum Huggunareñar/ Dyrum vonar
eñar/og Dyrum Jdranareñar/ þeir to
pudu munu hropa og seigia til Fiallaña
og Biargaña/ falled nidur yfer oss og
hylied oss yfer Reide Lambsins. Eñ þ
Hroop mun þa ecke stoda/ þuiad Himeñ
og Jørd munu flyia fyrer hans Reide/
so sem þar stendur skrifad. Allar Eyar
eru j burt flwnar/ Og Fiølleñ fundust
ei framar meir/ Huad sem hellst ad eyk
ur Fognud og Glede þeirra wið oldu/þ
hid

hid sama eykur Kualer og Harma þeir
ra fordæmdu. Þar munu ad sönu sum
ar Kualer vera stærre eñ sumar/ eñ sem
mædur nun þeim sem mikie Kualer hafa
ad bera/vera obærelegt/og ei finna til nei
rnra meire Nægenda/edur Vægdar þar
fyrer/ eñ hiner sem meir plagast munu
þa þo ofunda þar fyrer/ ad þeir ecke jafn
nt med sier hardlega pijnast. Ecke mun
þad þeim fordæmdu nein Huggun nie ha
rmaboot/ þott nockrer af þeirra Vinum
edur Naungum/ sieu jñkomner j þa Him
nesku Sælu/ so sem og eirneñ þeir wtvol
du fa ongua Sorg þar af/ þott þeir vi
te suma af sijnum komna j eilijfar Kual
er. Pijna þeirra fortöfudu mun so sm
rt og þungt a þeim liggia/ ad þeir munu
ei gieta vm neitt añad þeinkt nie hugsad
helldur eñ vm sijna nærverande Eymd
og Plagu. Þeir fordæmdu munu hata
allar Guds skapadar Skiepnur. Þeir
munu hata huor añañ jñbyrdis/ Þeir
munu hata Guds heilaga Eingla/Ja
Guds wtvalda Meñ/ og lijka vel Gud
sialfañ/vegna þeirrar riettferdugu Hef
ndar

ndar/ sem þeir hafa j ratad. Nier j Nek nie ...ryder huørn eirn fyrer sig einhu or ein sierleg Plaga edur Motlæte/ so ad eirn lijdur Fatækt/ Annar Sootter og Kr ankleika/ Nin þride er vnderorpen þing um Prældome/ Fiorde liggur vnder Rog og Lastmælum/ En þar mun øll þuilijk Olucka/ huørium einum fordæmdum j sen og vnder eins tilfalla. Þar mun hu orke Tijdur nie Timar z eckert skilningar vit a Lijkama þeirra fortøpudu/ sem ecke Pijnest og Plagast. J þessu Lijfe myk er þad allar Plagur og Motlætingar/ ad Madur vænter sier og vonar einhuør rar Bootar a sijnu Bøle/ En þar er on grar Bootar nie Vægdar von vm alla Eilijfd. Þær Helvijsku Kualer eru ecke alleinasta oendanlegar/ helldur verdur og alldrei støk nie Vppgiøf a þeim vm eitt Augnablik j þeirre allre eilijfd. Nu ar fyrer þott aller Men sem af Adam hafa fædst/ jn til þessa Dags/ og hier epter munu fædast jn til Domadags/ ski ptu aller med sier eirnre Pijnu/ þuilijkre sem ein fortøpud Saal lijdur j Helvijte/ allein

alleina fyrer eina Synd/ þa munde þo so mykel Kuøl koma a huørs þeirra Hluta aþ þeirre eirnre Helvijtre Plagu/ ad þær mundu langt ganga yfer allar þær Pyntingar/ sem aller Mordingiar/ Ranns Meñ og Odæda meñ/ hafa lided vnder Bødlaña Hende/ allt þra Veralldar ekiar Vpphaþe og til þessa Dags.

Drottiñ Gud/ gief þu oss ad vier mætt um so þeinka vm Helvijte/ ad vær þang ad alldrei komum/ Amen,

L.

Vm þad/ huørneñ eilijþlega munu vara þær Helvijsku Kual er og alldrei þrotna,

Ef þu Christeñ Sæla hugar vm oendanlega Eilijfd Helvijskra Kuala/ Þa lærer þu þar af þess betur/ ad þeckia huad obærelega þungt mune vera vnder þeim ad liggia. J Helvijte er geysilegt Bæl/ sem er breñande vm alla Eilijþd. Lijf þeirra

Fordæmdu er ecke añad eñ Oendanlegur Daude/ þeirra Daude er ecke añad eñ o endanlegt Lijf j eilijfu Kuølum. J Hel vijte þreytast þeir alldrei sem kuelia/ og þo kuña hiner alldrei fyllelega wt af ad slokna/ sem vnder Kuølunum liggia. Elldurin̄ steyker alltijd z Brenñer þa sem dæmdu/ enn þo alldrei til fulls/ Þar eyk ur Kuøl a Kuøl ofan/ og verdur þo huør eke þrot nie Ender a ad eilijfu. Huad kan̄ ad giefa stærre Orvænting eñ þad/ ef nockur veit sig eiga nockrat þær Pijsl er fyrer Hondum/ sem alldrei taka enda vm allar Allder?

Huad kan̄ þyngra vera eñ þad/ þegar þad kiemur fram̄ vid eirn sem hañ villde sijdst/ eñ hitt alldrei/ sem hañ elskade hel list? Nu er þui so vared og hættad fyrer þeim Fordæmdu/ ad þeir fa alldrei vm alla eilijfd þad þeir girnast/ og verda þo þad ad lijda oendanlega/ sem þeir villdu sijst. Vnder eins og Reide Guds vid þa Fordæmdu rienar/ vnder eins mun z so þ Helvijska Straff linast. Nu rienar hun alldrei vm allder Allda/ þar fyrer er ecke

nein

nein Von ad þad Strapp z þar Kualer nockurn tijma þuerre. Vnder eins og þe ir fordæmdu giora rietta Jdran fyrer sijn ar giordar Synder/ Vnder eins þa mūu þeir fa Vpplausn a sijnum Illgiordū/ Nu er þar wte og endadur allur tijme jd ranareñar/ þar fyrer er þa eingeñ von fy rergiepningareñar epter. Vnder eins z þ Dioplunū leidest ad pijna Salernar/ vnder eins munu Fordæmder þa Frijun fyrer Pijnunum. Nu lætur Grimd Diof laña alldrei af/ þar fyrer slotar z alldrei Kuolum þeirra Fordæmdu. Vnder eins og Guds Riettlæte vmbreytest/ þa munu Vmskipte verda a Pijnu þeirra Fordæm du. Nu er Guds Riettlæte ovmbreytan legt/ þar fyrer verda og eingeñ Vmskip te a Kuolum þeirra fordæmdu. Þad er sa riettvijse wrskurdur þess stranga z rie ttlata Doomara/ ad þeir sem hier j þes su Lijfe villdu alldrei vera an Synda/ þe ir skulu j eilijfu Lijfe alldrei vera an Ku ala. Þad er riettvijst og tilheyrelegt ad alldrei liñe Neyndeñe af þeim Fordæm du/ þar þeir villdu alldrei liña ad syndga

Þegar

...gar þeir gaatu þar vid spornad. Þeir
fordæmdu syndgudu so leinge sem þeirra
eilijfd yferstood (pad er so leinge sem þeir
lifdu) þar fyrer er riettvijst/ þo þeir kuel
iest j Guds eilijfd/ þad er fyrer utan en
da. Þeir gaatu þui ecke syndgad leingur
ad þeir lifdu ecke lengr/ hefdu þeir matt
lifa hier æfenlega/ þa hefdu þr z eirnin
haft Vilia til ad syndga æfenlega. Eil
ds kueikia þess Helvijska Kualasta baals.
er eilijf/ sem er Syndaña saur/ þar fyrer
er og Kuoleñ j þui Baalenu eilijf. Ciotle
ike Synda þeirra Fordæmdu/ er Gude all
tijd fyrer Augum/ Huorneñ kañ þar fyr
er ad burt takast su stora Nepnd/ s̄ Gud
hefur eitt siñ tilskickad þuilijkum And
skygdarverkum? Þar til og so/ þa er Sy
ndeñ ein endalaus Vondska/ þui hun er
giord og frameñ a mote þeirre oendanle
gre Giæsku (pad er a mote Gude) Huar fy
og eirneñ Christur vard ad giallda fyrer
Syndena/ oendanlegañ z omælanlegañ
Bitaling. Þar fyrer er verdugt/ þo þeir
em j sijnum Syndum deyia/ hreppe oen
danlegt Strafl og Pijnu. Þeir topydu

 wijslok

w!ſlockt(v) ſier og ſiñe Sálu hier j Net
me eilÿfa Guds Myſkun/ þar þeir villdu
ecke ſinuáſt/ þar ſyrer er þad epter Guds
rieitferdugum Dome tilheyrelegt/ ad þe
ir falle j eilÿfa Guds Rieitlætis Hefnd j
odrum Heime. Gud ſkapade Mañeñ j
Vpphafe/ epter ſiñe eigeñ Mynd/ ſo hñ
kyñe ad lifa med ſier ad eilÿfu. Sÿdañ
þegar Madureñ var falleñ fra ſÿnu ſkap
ara j Synd z vondſku/ þa gaf Gud mañ
eiuum aptur ad nyu ſÿna eigen Mynd/
fyrer Chriſti ſÿns Sonar Forþienuſtu/
Þar ofan a þa hefur Gud giefed oſſ þa
ug Medul/ fyrer huør ad vier meigum
na eilÿfre Sáluhialp/ ȝ ad er ſitt Ord/
og þaug heilogu Sacramenta/ med hei
logum Anda / z hefur oſſ ſo frambodeð
eilÿfa Sælu/ þar þ er þad riett/ ad þeir
ȝ ecke vilia medtaka þa eilÿfu Sælu/ þe
ir medtake eilÿfa Plagu. Jllur Vilie
ſkilſt alldrei vid þa Fordæmdu/ þui ſkilſt
alldrei vid þa Straffed fyrer þañ illſku
viliañ/ Þeir fordæmdu utvolldu ſier ſtund
lega Vellyſting/ og ſkamvíñ Heimſins
Audæfe/ eñ forſmadu þau opriotanlegu
Aud

Audæfeñ/sem ad er Gud sialfur og hñs Myskun. Þeir kieptust meir epter Rijke dæme þessa stutta z pallvallta Lijfs/ Eñ epter Rijkdome þess eilijfa og opriotanle ga Lijfsins/ þar fyrer er riettvijst/ ad þr fæe ad reina eilijft Nefndar Strapp og Kualer.

O þu oendanlega Eilijfd/ O þu Omæ lelega/ og allra Tijma Leingd yþergang ande Eilijfd.

O þu oransakanlega Eilijfd/ huoria eingeñ Mañlegur Skilningur fær noog lega yferveiged/ huad myklum Þunga eykur þu opan a Kualar þeirra sopudu? Þegar otelianlega mørg Þusund ára/ eru yferstadeñ j Kuølunum þa verdur so til ad þeinka fyrer þeim fordæmdu / ē by riudust þær þa ed fyrsta/ þui þa er eins oendanlegur tijme epter so sem hañ var fra fyrsta Vpphafe Kualañа. Vier sia um og vitū huad stor Kuol þ er/ ad ligg ia karlægur j Sæng siñe vpp j 30 ær/ hu ad meinar þu þa mune vera myklu stær re Þijsl ad breña z brælast/ j þui Helvijs ka Breñesteins dijkenu/ vpp j þusundsiñi þusund ær. Þ d ij O

O Eilijfd/ Eilijfd/ þu ein ert su sem
fram wr øllum mata epkur Kualer þeir
ta fordæmdu. Þungt er ad lijda þar Nel
vijsku Kualer/ vegna þess ad þær eru bitr
ar z hardar/ eñ þyngra þar fyrer/ ad þær
eru so marghattadar/ eñ þo allra þyng
st þess vegna/ ad þær eru so oendanlegar
ad þar liña ecke vm alla eilijfd. J helvij
stū kuølum mun Daudeñ vera oendanle
gur/ þuiad hañ mun þar æfallt rijkia/
þar mun vera oendanleg ending/ þt j hia
Endinguñe mun ætijd ny Vppbyrian
vid taka. Þeir enu fordæmdu mūu girn
ast Liosid/ z þ þo ecke ødlast/ þeir mūu le
ita epter Daudanum/ og Daudeñ mun
ſlyia fra þeim. Epter hundradsiñum
þusunder þusunda ára lidiñ/ mūu ad nyu
aptur vppbyrtast þær fyrre kualernar/ ei
ns og þær take þa hid fyrsta til/ og mun
þa eñ eilijfd og oendanlegur tijme vera þ
Nende epter. Þeir enu fordæmdu munu
meir z framar kueliast hid iñra/ af tilhu
xun ofriotanlegleika Kualaña/ eñ hid
ytra af tilþiñingu Þijslaña. Huad kañ
ad vera Hørmulegra eñ þad/ ad deya/ so
ad

ad Madur j þeim Dauda alltijd hiare/
O, lifa so/ ad Madur j þui Lijfe alltijd
deye?

O þu banvæna Lijf/ O þu lifande Da
ude/ siertu riettelegt Lijf/ Nuar fyrer dep
der þu þa/ og siertu riettelegur Daude/
huar þ giører þu þa ecke eina Ending
Lijffins vm sijder? Vier kuñu ecke fyllele
ga ad skynia nie þeckia/ huad Eilijfðdeñ
sie/ þuiad þad fyrst hun kañ ecke med no
ckre Tijmaña lengd mællt nie meteñ ad
verda/ þa er z ecke helldur von hun kuñe
aþ nockurs Mans Nugskote verda skiliñ
nie vnderstadeñ/ Eñ vilier þu nockud dæ
ma vm længiædlegleika Eilijfðdareñar/
þa huxadu vm þañ tijma/ s vered heþ
þ þad/ ædur eñ Neimuriñ var skapadur.
Gieter þu nu þa vppgrenslad/ med þijñu
þonkum/ nær Gud hafe fyrst teked til ad
lifa og rijkia j siñe Almættis Dyrd/ þa
kantu og so ad vppgrensla og þiña nær
þ Kualer þeirra føpudu skule endast.
Tæktu so sem þar være eitt myked z ofur
hætt Fiall/ sem stærra være eñ bæde Ni
meñ og Jørd/ og þar kiæme eitn lijtell

Titlingur a hworra þusund ara freste/ z bære j burtu j sijnu Nefe eitt lijted sand korn af þui Fialle j hwert siñ/ þa være nockur von til vm sijder/ epter mørgum siñum þusund þusunda ara/ mætte þad Fiall eydast og protna. Eñ ad sa Nel vijsse Kualaña Elldur nockurn Tijma protne edur eydest/ þar er alldeilis eingiñ von til. So sem þad/ ad verdkaup þeirra wtvølldu protnar alldrei j Sæluñe/ So protnar z ecke Strapp þeirra fordæmdu j Kualeñe/ Þui so sem þad/ ad Myskuñ seme Guds vid þa wtvølldu/ tekr ønguañ Enda/ So tekur og Riettlæte hans vid þa jllu z Ogudlegu ønguañ Enda. Ecr ttu sem suo morg være Kualaña kyn hia þeim Fordæmdu/ so sem ad eru Dropar j Hafenu/ og eitn lijtell Fugl kiæme jnn aß þusund ara eitt siñ/ og take ad eins eitn Dropa aß þui stora og vijda Hafe j burtu med sier/ þa være þo nockur Von til/ ad skie mætte vm sijder ad vppeyddest su stoora og mykla Gnogt Haßsins. Eñ þad/ ad endast kuñe Kualer Fordæmdra/ þar er alldeilis eingiñ Von til.

Sæla

Saala myn/ Saala myn
vera fyrer Sionum þar
Þyster þeirra fordæmdu/ Þu. ad syþello
Vmþeinking þess helvijska Kaui aña bæ
ls/varnar Mañe ad koma j þad Kuala
fia Baal. Lat þier Saala myn vera vm
hugad/ ad giøra Jdran medañ Nædar
eñar og Fyrergiefningar Tyme er fyrer
Hondum. Ellds matur þess Helvijska
Elldsins er ecke añad eñ Syndernar/ þar
fyrer þess fleirum Syndum sem þu safn
ar/ þess meire Ellds Kueikiu safnar þu
þier j þeim eilijfu Kuølum.

O DRottiñ Jesu/ Þu sem fullu bital
ader a Krossenum fyrer vorar Synder/
Lat oss ecke rata j þær eilijfu Kual
aña Eymder/ Amen.

Ender Bookareñar.

